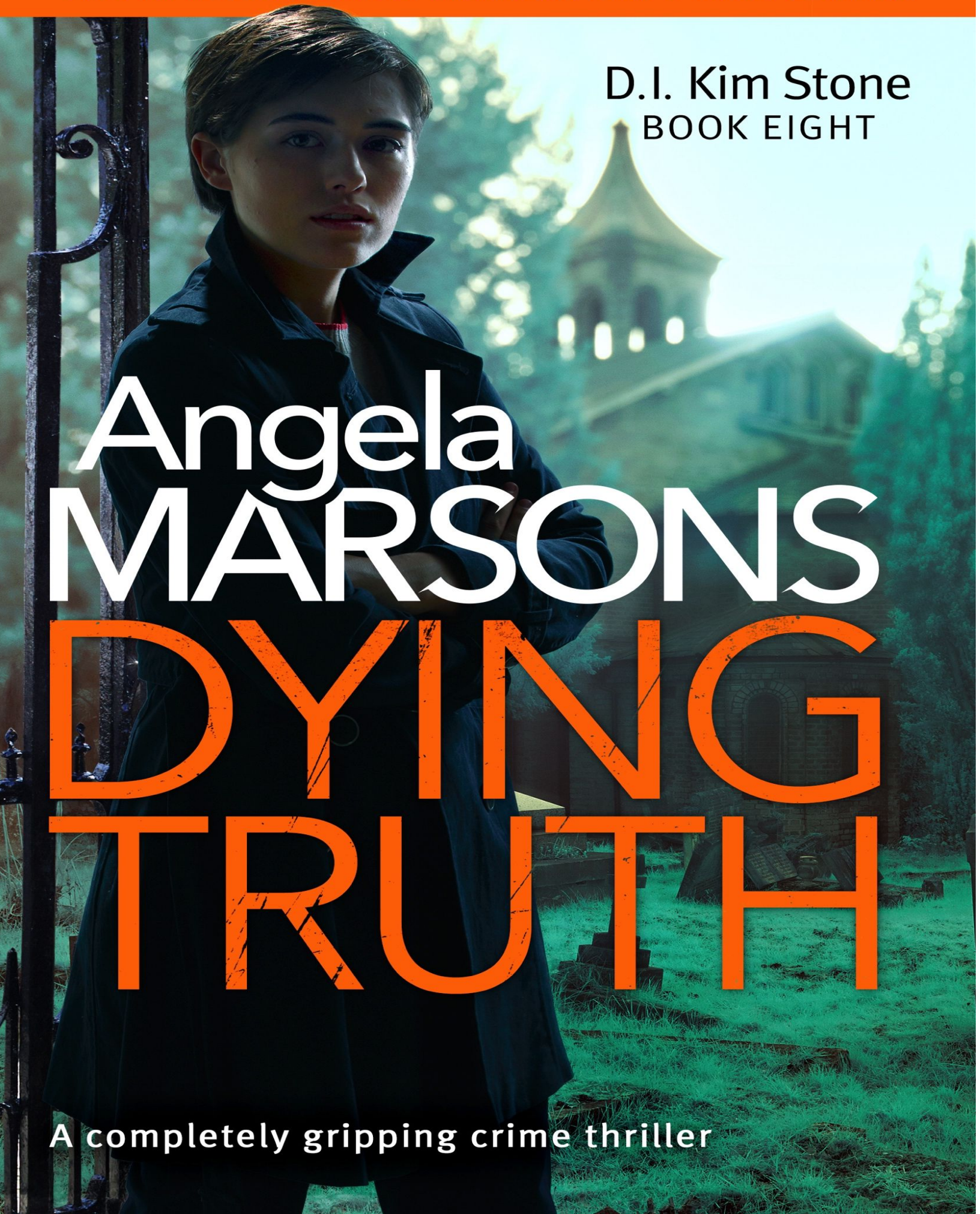
THE INTERNATIONAL MILLION-COPY BESTSELLER

D.I. Kim Stone
BOOK EIGHT

Angela MARSONS

DYING TRUTH

A completely gripping crime thriller

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ÖLEN GERÇEK

TAMAMEN SÜRÜKLEYICI BIR POLISIYE GERILIM

ANGELA MARSONS

Bu kitap Grenfell Tower trajedisinin tüm kurbanlarına adanmıştır.
Bunun bir daha yaşanmasına asla izin verilmesin.

PROLOGUE

Kim sol bacağının kırık olduğunu biliyordu.

Taş avuçlarını ısırırken, çakıl parçaları tırnaklarının altına gömülürken, ellerinin üzerinde kendini patikaya doğru çekti.

Ayak bileği dönerken ve acı vücuduna yayılırken dudaklarından bir çığlık kaçtı.

Acısı yoğunlaştıkça alnında boncuk boncuk terler oluşuyordu.

Sonunda, üç tanıdık şekil kapıdan dışarı fırlarken binadan gelen ışığı gördü.

Üçü de çan kulesine doğru yöneldi. "Hayır..." diye

bağırdı, olabildiğince yüksek sesle.

Kimse dönmedi.

Oraya gitme, diye sessizce vasiyet etti, kendini onlara doğru çekmeye çalışarak.

Kulenin dibindeki metal kapıdan içeri girdiklerinde 'Durun,' diye bağırdı.

Onlar gözden kaybolurken Kim paniğini yatıştırmaya çalıştı.

"Kahretsin," diye bağırdı hayal kırıklığıyla, onlara zamanında ulaşamıyordu.

Tüm gücünü topladı ve kırık bacağını sanki hiç yokmuş gibi arkasından sürüklemeye çalışarak kendini ayakta durmaya itti.

İki adım ilerledi ve acı bir gelgit dalgası gibi vücuduna yayılarak onu tekrar yere indirdi. Midesinden bulantı yükselirken öğürdü ve başı yüzmeye başladı.

Tekrar bağırdı ama figürler gözden kaybolmuştu ve şimdi kulenin göbeğinde, sağlam tuğlaların arkasında, taş basamakları tırmanıyorlardı

tepeye.

"Lütfen, biri yardım etsin," diye bağırdı ama onu duyan kimse yoktu. Okuldan seksen metre kadar uzaktaydı ve hayatında hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti.

Bileğine baktı ve sekize üç dakika olduğunu gördü. Zil tam saatinde çalınacaktı.

Korku midesinin çukurunda başladı ve bir bulut gibi büyüyerek tüm vücudunu kapladı.

İşe yaramayan bacağını arkasında sürükleyerek acı dolu bir adım daha ilerledi.

Meşale ışığı kulenin tepesini aydınlattı.

Kahretsin, zaten oradaydılar.

"Dur," diye tekrar bağırdı, sesinin o kadar uzağa taşınamayacağını bilse de içlerinden birinin onu duyması için dua etti.

Işık huzmeleri doksan metre yükseklikteki kule balkonunun etrafında sinsice hareket ediyordu.

Kendisine tanıdık gelen üç kişinin arasında dördüncü bir figür gördü.

Bileğindeki saat, saatin tepesini titreştirdi. Zil çalmadı.

Lütfen Tanrım, aşağı inmelerine izin ver.

Yüksek sesli bir çığlık duyunca duası yarıda kesildi.

İki kişi çan ipine asılmış, ileri geri sallanıyor, küçük alanın etrafında dolaşan meşale ışığının içine girip çıkıyorlardı.

Kim gözlerini kısarak iki silueti tanımaya çalıştı ama çok uzaktaydılar.

Şu anda hiçbir uyarının onlara yardımcı olmayacağını bilse de tekrar bağırabilmek için nefes alış verişini düzenlemeye çalıştı.

En kötü korkuları gerçekleşmişti.

"Lütfen, lütfen..." diye fısıldadı Kim, çan ipinin bir kez daha ileri geri sallandığını görünce.

İkincisi sallanmaya devam ederken bir figür çan ipinden koparıldı.

"Hayır," diye bağırdı Kim, kendini onlara doğru ilerletmeye çalışarak. İçindeki korku buz gibi olmuş, onu kaskatı dondurmuştu.

Birkaç saniye boyunca zaman d u r d u . Ağzındaki tükürük gitmiş, konuşamaz ya da bağıramaz hale gelmişti.

Geride kalan figür ve sallanan çan ipi gözden kaybolduğunda Kim kalbinde başlayan sızıyı hissetti.

Kulakları aniden kan donduran, işkence dolu bir çığlıkla doldu.

Ama etrafta başka kimse yoktu.

Çığlık ondan geldi.

BİR

ALTI GÜN ÖNCE

Sadie Winters mutfak girişinin yanından eğildi, sırt çantasını yere bıraktı ve ceketinin cebinden tek bir sigara çıkardı. Bir zamanlar hizmetlilerin girişi olarak kullanılan bu yer, kampüste iki ay önce keşfettiği bir noktaydı. Okulun hiçbir sınıfı yemekhane kanadının batı tarafına bakmıyordu.

Sadece bir dakika, diye düşündü cebinde bükülen sigarasının hafif kıvrımını düzeltmeye çalışırken. Geç kaldığı için özür dileyerek bir sonraki dersine doğru hızla ilerlemeden önce istediği tek şey birkaç dakikalık huzurdu. Kafasının içindeki karmaşadan biraz uzaklaşmak.

Çakmağı Mart ayının sonlarına doğru esen rüzgârdan korudu ve bunun içtiği son sigara olacağına yemin etti. Yemek sırasındaki büyük kızlardan birinin, sigara içmeden matematik dersi düşüncesiyle yüzleşemediğini söylediğini duymuştu. Onu rahatlattığını söylemişti. Böylece, birkaç gün önce Sadie kızın okul çantasından bir tane aşırmış ve kendisi de denemişti. Onu gerçekten rahatlatmadığını biliyordu. Karbon monoksit soluduğunu ve bunun da kaslarına giden kan miktarını azalttığını biliyordu. Ama kısa bir süre için rahatlamış gibi hissetti.

Sigarayı ağır ağır çekerek dumanın on üç yaşındaki ciğerlerine dolmasına izin verdi, ilk denemesini ve ardından gelen öksürük krizini hatırladı. Dumanın temiz bir kavanozun içindeki sis gibi etrafta döndüğünü hayal etti. Sigara içmek istemiyordu. Sigaraya ya da başka bir şeye bağımlı olmak istemiyordu ama tabletlerin artık hiçbir etkisi yoktu. İlk başlarda onu uyuşturmuş, öldürmüş ve yıkıcı düşüncelerini susturmuşlardı. Öfke kırıntıları sanki balonlu naylonla kaplanmış gibi yumuşamıştı. Hâlâ

ama daha az zararlı. Ama artık değil. Keskin kenarlar sisi delip geçiyordu ve karanlık her zamankinden daha kötü bir şekilde geri dönmüştü.

Şimdi de ailesi bunun iyi bir fikir olduğunu düşündüğü için bir odada oturup lanet olası bir danışmanla 'sorunları' hakkında konuşmaya zorlanıyor. Aile dışından birine aniden içini dökmemesini ummak istiyorlardı. Adamın yumuşak, sempatik sesini dinlemiş ve onun sağduyusuna güvenmişti. Ona her şeyi anlatabileceğine dair tekrarladığı talimatları. Sanki böyle bir şey olacakmış gibi. Özellikle de ona kimseye güvenemeyeceğini gösteren o kağıt parçasını verdikten sonra.

Kahretsin, diye düşündü sigarayı yere atarken. Bunu ona yapmalarına izin vermeyecekti. Çok uzun zamandır içinde şişelenmişti.

Ne olduğunu bilmemesi gerektiğini biliyordu. Hiçbir şey bilmemesi gerekiyordu. Sakladıklarını sanıyorlardı ama saklamamışlardı. Onu ailesinden ayıran mesafeye bir mil daha eklenmişti. Hepsinin bildiği ama onun bilmediği bir şey daha. Diğerlerine ait olmadığına dair kanıt kataloğunda bir sergi daha.

Bunu her zaman hissetmişti, biliyordu. Ablasına hiç benzemiyordu; parlak, sevimli, güzel Saffie'nin ışığı odalara meleksi bir parıltı gibi yansıyordu. Onun zahmetsiz zarafetine ya da kazanan gülümsemesine sahip değildi. Ve elbette Saffie her zaman mükemmel olacak, ne yanlış yaparsa yapsın her zaman en sevilen olacaktı.

Sadie gözlerinde biriken öfkeli yaşları sildi. Ağlamayacaktı. Onlara bu zevki tattırmayacaktı. Her zaman yaptığı şeyi yapacaktı. Başını sertleşmiş dış kabuğunun içine çekecek ve umursamıyormuş gibi davranacaktı.

Ona yardıma gelmemişlerdi. Kendisini Heathcrest'ten almaları ve evine daha yakın bir okula gitmesine izin vermeleri için onlara yalvarıp yakarmıştı. Bireysellikten hoşlanmayan, yaratıcılığı ve kişisel ifadeyi bastıran ve uyumluluğu teşvik eden boğucu elitizmden ve geleneklerden nefret ediyordu. Orası bir hapishaneydi. Ama hayır, onun isteğini reddetmişlerdi. Onların hiçbir çocuğu yerel okula gitmeyecekti. Heathcrest onun karakterini geliştirecekti. Hayatının geri kalanında ona hizmet edecek bağlantılar kuracaktı. Güvenebileceği müttefikler. Ama o bağlantılar ve müttefikler istemiyordu. Arkadaş istiyordu. *Normal* arkadaşlar.

İkisinin de Saffie'nin yardımına koşmasının adaletsizliği ruhunun derinliklerine işlemişti. Ailesi her zaman ona kendini kötü hissettirecek yeni yollar bulmayı başarmıştı.

ve çoğu zaman bunun farkında bile değillerdi.

Artık yeter, diye düşündü kararlılıkla. Bu gece onları arayacak ve sesinin duyulmasını sağlayacaktı. Ve kendi lehine kullanabileceği doğru silaha sahipti. Bilgi güçtü.

Önünde tanıdık bir şekil belirirken tuğla duvarın etrafından dolandı Onu.

Kaşlarını çattı. "Ne yapıyorsun-?

Bir yumruğun sol şakağına çarpmasıyla kelimeler kesildi. Görüşü kendini yere düşerken hissederken bulanıklaştı. Ne oluyordu? Ne yapmıştı?

Hiçbir sebep yoktu.

Başının arkasına ikinci bir darbe indi ama bu bir ayaktan geldi. Kendini korumaya çalışırken vücudunun sol tarafına daha fazla darbe inmeye devam etti. Böbreğine aldığı bir darbe vücudunda acı patlamalarına yol açarken sersemlemiş beyni kafasındaki noktaları birleştirmeye çalıştı. Zihni bir soruya tutunmaya çalışırken kendini savunmaya çalıştı. Bir tür hata olmalı, diye bağırdı beyni, darbeler inmeye devam ederken.

Yerde dönmeye çalıştı ama sol tarafına gelen bir tekme daha ağzına metalik bir tat getirdi. Boğazından aşağı kaymakla tehdit eden sıvıyı tükürdü. Küçük bir kırmızı havuz bir santim uzağına düştü.

Sol taraftaki görüşü azalmaya başlamıştı.

Yumruklar ve ayaklar etine vurmaya devam ettikçe ve acı tüm vücudunu yakacak şekilde yayıldıkça korku içinden akıyordu. Tüm kafa karışıklığı kaybolmuş, geriye sadece dehşet ve acı kalmıştı.

Karnındaki acı bıçağa dönüşüp organlarını kesip doğrarken haykırdı, nefesini kesen beyaz sıcak acı şimşekleri. Sol gözündeki görüş tamamen kaybolmuştu ve karanlık sağ taraftan ona doğru geliyordu.

"Lütfen..." diye yalvardı, ışığa tutunmaya çalışıyordu.

Kafasına son bir darbe indirdi ve dünya gözünün önünden kayboldu.

İKİ

"Bryant, zürafa mı doğuracaksın? Kim, sürücü koltuğundaki adama dönerek kuşkuyla sordu. Şiddet uygulayan kocasına karşı mahkemede ifade verme konusunda fikrini değiştiren bir kadınla görüşmeyi yeni bitirmişlerdi. Kim'i dehşete düşüren bir şekilde, hiçbir ikna çabası kadını fikrini tekrar değiştirmeye ikna edememişti.

Haftalarca ona doğru şeyi yaptığına, kanıtlarının o piçi içeri tıkacağına dair güvence vermişlerdi ama annesinin bir ziyareti tüm çabalarını boşa çıkarmıştı.

Kocası birkaç saat içinde ona geri dönecekti ve Kim, Bayan Worley'nin gece bitmeden yeni çürükler sayacağına bahse giriyordu. Neyse ki işin içinde çocuk yoktu, yoksa Kim Çocuk Hizmetleri'yle temasa geçmekte tereddüt etmezdi. Bu durumda, adrese gelecek herhangi bir rahatsızlık çağrısını acil olarak kaydetmekten başka bir şey yapamazdı.

Elinden gelen her şeyi yaptığını biliyordu ama yine de son terasa geri dönüp tekrar denemek istiyordu. Lanet olsun, kaçıp gidenlere.

"Gülmeyi kastettiğinizi varsayıyorum ve hayır,
gülmüyorum. 'En yakın biz olabiliriz ama emin
değilim-'

'Bak, şef, okul binasının tepesinde atlamakla tehdit eden on üç yaşında bir kız var. Olay yerine mümkün olduğunca çabuk birini istediklerinden eminim.

"Evet, ama benimle tanıştılar mı?" diye sordu Hagley'e doğru hızını artırarak.

Heathcrest Akademisi, Black Country ve çevresindeki bölgelerden gelen varlıklı, ayrıcalıklı çocukların kalplerini ve zihinlerini beş yaşından üniversiteye kadar şekillendirmekten sorumlu karma bir özel okuldu.

West Hagley yatakhane köyü ile Clent Tepeleri arasında yer alan okul, Stourbridge kentsel yerleşiminin pitoresk kenarında yer alıyordu.

Kim, yatılı tesiste eğitim gören hiç kimseyle tanışmamıştı. Heathcrest mezunları polis teşkilatına pek girememiş gibi görünüyordu.

Manor Way boyunca çift şeritli yoldan gider ve Hagley Wood Lane'den dönerse birkaç dakika içinde oraya ulaşabileceğini tahmin ediyordu. Oraya vardığında tam olarak ne söyleyeceği ise tamamen başka bir konuydu. Nezaketi, diplomasisi ya da duyarlılığıyla ünlü olmadığından, sevkiyatın gerçekten çaresiz olması gerektiğini fark etti.

Görev için uygunluk ölçeğinde eğitimli müzakereciler en üst sırada yer alıyordu. Sonra müzakereci olmak için eğitim alan insanlar vardı. Onun altında ise bu role talip olan çocuklar vardı. Danışmanlar vardı, normal insanlar vardı ve bu çizginin çok altında bir yerde o vardı.

"Sen gidip onunla konuşurken ben çantanı tutarım," dedi ve siyah beyaz tabelayı geçerek hız özgürlüğüne adım attı.

Arabayı üç saniyede altmışa çıkarırken vitesleri gıcırdatarak itaat ettirdi.

Bryant, 'Biz oraya varana kadar muhtemelen bayılmış olur,' diye gözlemledi. 'Eminim o yerde kalifiye insanlar vardır.

Ah evet, diye düşündü Kim, küçük bir trafik adasının ardından gelen viraj için yavaşlarken. Birkaç ay önce tıbbi bir bölüm için planlanan milyonlarca sterlinlik genişletme hakkında bir makale okumuştu. Kulağa okulun yerel şehir merkezlerinin çoğundan daha iyi imkânlara sahip olduğu gibi geliyordu.

'Sonraki sol,' dedi Bryant, tam gösterge çubuğuna basarken.

Yol, yapraksız dalları uzaklara uzanıp iç içe geçen söğüt ağaçlarının altında kıvrıla kıvrıla ilerleyen tek şeritli asfalt bir patikaya dönüştü.

Sonunda asfalt, düzleşen çakıllı bir araba yoluna dönüştü. Kim, yol boyunca Tudor-cum-Jacobean tarzı eve doğru hızla ilerlerken Bryant'ın arabasının yan tarafına çarpan tuğlaların sesini duymazdan geldi.

"Zaman? Kim sordu.

"Dört dakika," dedi, çağrıdan varışa kadar geçen süreyi hesaplamıştı.

Binanın sağ tarafında heybetli bir çan kulesi duruyordu.

Binaya yaklaştıklarında Kim, 'Bryant...' dedi.

"Ben de yukarıda kimseyi göremiyorum," dedi, kadın arabayı yere bakan bir insan kalabalığının birkaç metre ötesinde gıcırdayarak durdururken.

"Görünüşe göre haklıymışsın Bryant," dedi dehşete düşmüş yüzler denizine yaklaşarak.

Kız her şeye rağmen aşağı inmeyi başarmıştı.

ÜÇ

Kim, hem yetişkinlerden hem de öğrencilerden oluşan insan çemberinin içinden geçerken, "Polis memuru, kenara çekil," diye emretti.

Korku dolu soluklar sessizliğe gömülmüştü ama açık ağızlar Kim'e bunun uzun sürmediğini söylüyordu. Kahretsin, hız limitini aşmasaydı zamanında burada olabilirdi.

"Ambulans yolda," dedi arkasından titrek bir kadın sesi.

Kim bunu görmezden geldi. Ambulansın artık onlara bir faydası yoktu.

Yerdeki figüre doğru eğilen şık giyimli bir adama, "Herkesi buradan uzaklaştır," diye homurdandı.

Harekete geçmeden önce bir an tereddüt etti.

Bryant'ın gür sesinin öğrencileri çoktan uzaklaştırdığını duyabiliyordu.

Muhtemelen çok geç, çünkü önlerindeki manzarayı asla göremeyeceklerdi. Zihinlerinde tekrar tekrar oynayacak ve rüyalarında onları yeniden ziyaret edecekti. İnsanların zihinlerine travmatik bir şey vermeye bu kadar hevesli olmaları ve bunu sonsuza dek sürdürmeleri Kim'i şaşırtmaktan asla vazgeçmedi.

"Kahretsin," dedi kendi kendine, yerdeki ufak tefek figüre daha yakından bakarak.

Kız okul renklerinde giyinmişti. Sarı gömleği buruşmuş ve kıvrılıp poposunu açıkta bırakan kahverengi eteğinin üzerinden düşmüştü. Tenini örten koyu renk tayta rağmen Kim eğildi ve gömleği yavaşça geriye katladı.

Yüzüstü yatıyordu, sol yanağı çakıllara dayanmıştı, başının çarpması sonucu oluşan yaradan beyaz taşları boyayan bir kan birikintisi vardı.

yere. Sağ gözü yol boyunca bakıyordu. Sağ kolu yanına yakın dururken sol kolu uzanır gibi sallanıyordu. Her iki bacağı da dümdüzdü ve binaya yakın tek sıra nergisleri çevreleyen metal ızgarayı işaret ediyordu. Ayakları düz, siyah ayakkabılarla kaplıydı. Sağ tekinin tabanında gri bir leke görülüyordu.

Kim onun ergenlik çağının başlarında olduğunu tahmin etti.

"Adı ne?" diye sordu şık giyimli erkek yeniden yanında belirdiğinde.

"Sadie Winters," diye yanıtladı sessizce. "On üç yaşında," diye ekledi.

Tanrım, diye düşündü Kim.

Elini vücuduna doğru uzattı. "Brendan Thorpe, Heathcrest'in müdürü.

Kim eli görmezden geldi ve sadece başını salladı. "Onu çatıda mı gördün?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Koridorda birinin çatıda bir öğrencinin atlamakla tehdit ettiğini bağırdığını duydum. Hemen polisi aradım ama ben buraya gelene kadar...'

"Çoktan atlamış mıydı? Kim sordu.

Başını salladı ve yutkundu.

Kim, on üç yaşındaki bir çocuğun canına kıymasına neyin sebep olabileceğini merak ediyordu. Hayatı ne kadar kötü olabilirdi ki?

"Sadece bir çocuk," diye fısıldadı Brendan Thorpe.

Bir çocuğun sorunlarının bir yetişkinin endişelerinden daha az önemli ya da yoğun olmadığını düşünüyordu. Her şey göreceliydi. Bir erkek arkadaştan ayrılmak dünyanın sonu anlamına gelebilirdi. Umutsuzluk duyguları yalnızca yetişkinlere ait değildi.

Çakıl taşları üzerindeki lastiklerin sesi onu yola doğru dönmeye itti. İki ekip arabası ve ardından bir ambulans Bryant'ın Astra'sının arkasında durdu.

Ten rengiyle tezat oluşturan beyaz saçları ve sakalıyla hoş, sürekli bronzlaşmış bir memur olan Müfettiş Plant'i tanıdı.

Bryant yeniden ortaya çıkınca ona doğru geldi.

"Görünürde intihar," diye tavsiyede bulunarak devir teslim işlemini başlattı. Olay yerine ilk gelen onlar olmasına rağmen davayı almayacaklardı. CID'nin bir intihar vakasında, ölüm nedeninin patologla birlikte kararlaştırılması dışında bir yetkisi yoktu, bunu da otopsi sonrasında yapacaklardı.

Bu arada bilgilendirilmesi gereken aileler, sorgulanması gereken tanıklar, alınması gereken ifadeler vardı - ama bunlar ne kendisi ne de ekibi tarafından yapılmayacaktı.

"Adı Sadie Winters, on üç yaşında," diye Plant'e bilgi verdi.

Başını sessizce sallaması pişmanlığını gösteriyordu.

"Şuradaki Brendan Thorpe müdür, bizi aramıştı ama biz gelene kadar atlamıştı.

Müfettiş Plant başıyla onayladı. "Teşekkürler, çocuklar, bunu alacağız-

Sözleri kendilerine doğru gelen bir kadın sesiyle yarıda kesildi. "Bu o mu?" diye bağırdı ses.

Okul üniforması giymiş sarışın bir kız müdürden kaçıp onlara doğru hızla ilerlerken hepsi döndü.

"Bırakın geçeyim," diye bağırdı. "O olup olmadığını görmeliyim.

Kim kendini kurbanın önünde hizaladı ve çarpışmaya hazır olmak için vücudunu gerdi. Bu çocuk bir rugby oyuncusu gibi ona doğru savruluyordu; kimse için durmuyordu.

"Yakaladım seni," dedi Kim, ayaklarını sıkıca yere basıp onu geçemeyeceği şekilde tutarak.

Kim'den sadece bir santim daha kısa olan kız öteye bakmaya çalıştı ama Bryant ve Plant yerlerini almış ve onun görüşünü engellemişlerdi.

"Lütfen geçmeme izin ver," diye bağırdı Kim'in kulağına doğru. Kim onu tutmaya çalışarak, "Özür dilerim," dedi.

"Sadece emin olmak istiyorum," diye bağırdı. "Kim-

'Lütfen, geçmeme izin verin. Benim adım Saffron ve Sadie Winters benim kız kardeşim.

DÖRT

Arabaya doğru geri dönerlerken Bryant, "Lanet olsun, çok heyecanlıydı," dedi.

Evet, kızın onu geçmek için üzerine atlamasından dolayı kaburgaları hâlâ sızlıyordu. Neyse ki okulun rehber öğretmeni ortaya çıkmış ve müdürün de yardımıyla kızı çan kulesine doğru sürüklemeyi başarmıştı.

Arabaya ulaştılar ve döndüler. Müfettiş Plant ve ekibi, öğrenciler ve yetişkinlerden oluşan kalabalığın arasına dağılmış, bir yandan da Keats'in gelişini beklerken cesedi koruyorlardı.

Sadie Winters'ın kız kardeşi çan kulesine yaslanmış, başı öne eğik oturuyordu. Danışman, kızıl saçlı ve gür sakallı, ince yapılı bir adam onun yanında otururken, Müdür Thorpe bir yandan volta atıyor bir yandan da cep telefonundan biriyle konuşuyordu.

Ve her şeyin merkezinde on üç yaşında bir çocuğun cesedi vardı.

Sempati bölümündeki sınırlarına rağmen Kim kendini en azından kızla konuşma, aklından neler geçtiğini anlama ve her şeyin sandığı kadar kötü olmadığına dair ona güvence verme şansına sahip olmayı dilerken buldu. Diğer insanlarla duygusal bağ kurmak yeteneklerinin başında gelmiyordu ama bundan daha kötüsünü de yapamazdı.

"Tanrım, Bryant, belki de sadece...

"Dört dakika, şef," dedi, oraya varmalarının ne kadar uzun sürdüğünü hatırlatarak.

"Ama o daha çok genç," dedi Kim arabanın kapısını açarken. Pek çok gencin her şeye son vermeyi düşündüğünden emindi ama bu, bunu gerçekten yapmaktan çok uzaktı. Gerçekten ölüme atlaması için işler ne kadar kötü gitmiş olmalıydı?

Durakladı ve dönerek binaya iyice baktı. "Ne var ne yok?

Bryant sordu.

Bakışları cesedin bulunduğu yerden çatıya doğru ilerlerken dürüstçe 'Bilmiyorum' diye cevap verdi.

Beyni çoktan masasındaki dosyaları ve hem Woody'ye hem de CPS'ye Bayan Worley'nin çökmüş davasıyla ilgili açıklamaları sıralamaya başlamıştı. Zihni burayı terk etmişti ve çoktan ofise geri dönüyordu. Geriye sadece içgüdüleri kalmıştı.

Ve bir şeyler ona doğru gelmiyordu.

Bryant, "Sorunlu, danışmanın Müfettiş Plant'e söylediğini duydum," diye sordu.

"Tanrım, hepimiz on üç yaşında değil miydik?" dedi.

O yaşta Keith ve Erica'yı, onu sevmiş olan tek iki yetişkini kaybetmişti.

"Şef, yüzünde *Hayalet Avcısı* bakışı var.

"Bu ne?" diye sordu gözleri binanın tepesine ulaştığında.

"Orada olmayan bir şeyi aradığınızı söyleyen ifade.

"Hmm..." dedi dalgınca.

Gözleri üç katlı görkemli binanın üzerinde gezindi; yüksek pencereleri, ortadaki yuvarlak revağı, girintili merkezin üzerinde gururla duran sarmaşık kaplı kanatların tepesindeki iki kemerli çatıyı birbirine bağlayan taş korkuluklu düz çatıyı inceledi.

Bryant, "Şef, gitme vakti," dedi. 'Karakolda bir sürü kendi davamız var.

Her zamanki gibi haklıydı. Masasına gelen büyük davalar, daha küçük davaların akışını durdurmak için hiçbir şey yapmadı. Bu, bir cinayetin cinsel saldırı, soygun ve çete bağlantılı şiddeti ortadan kaldırdığı bir kart oyunu değildi. Tavistock Yolu'nda gece çalışanlarının öldürüldüğü son cinayet sırasında artan olaylardan dolayı hâlâ arayı kapatmaya çalışıyorlardı.

Ve yine de bir şeyin ördek gibi görünmesi ve ördek gibi ses çıkarması. gerçekten ördek olduğu anlamına gelmezdi.

Arabanın kapısını çarparak kapattı. "Şef..." diye uyardı meslektaşı.

'Evet, bir dakika içinde Bryant,' dedi ve binaya doğru geri yürüdü.

BEŞ

"Çatıya çıkmanın tek yolu bu mu? Kim, üçüncü kattaki taş basamakları bir sıra yatak odasının arkasından geçen bir koridordan çıkarken sordu.

Brendan Thorpe başını salladı. "Batı kanadında bir yangın merdiveni var ama orası bir yıldan uzun bir süredir çatıya kapalı," dedi ve cebinden, pantolon kemeri orta yaşlı göbeğinin altında durmak yerine daha etkili bir şekilde çalışıyor olsaydı daha aşağıda asılı duracak olan bir dizi anahtar çıkardı.

Önce kapıyı denedi ama kilitli olduğunu gördü.

"Sadie herhangi bir yerden yedek anahtar bulmuş olabilir mi?

Thorpe şaşkın görünüyordu. Kaşlarını çatarak, "Nasıl olduğunu anlamıyorum," dedi.

Kim, yerde ölü bir genç olduğunu unutmuş olma ihtimaline karşı, "Bir şekilde buraya çıkmış," diye gözlemledi. Kızın anahtarı çalması sorunlarının en küçüğü olmak üzereydi.

"Özür dilerim Müfettiş, bana katlanmak zorundasınız, hâlâ biraz şoktayım," dedi yanlış tuşu deneyerek.

"Bunu anlıyorum Bay Thorpe, ancak kaç tane çatı anahtarı olduğunu bilmek faydalı olacaktır.

Dışarı çıktıklarında, 'Elbette,' dedi.

'Benim ana setimde bir tane var, müdür yardımcısının da benimkiyle aynı sete sahip. Kapıcı, bakım ekibi, her kat görevlisi veya ustanın, çatı anahtarını da içeren daha küçük bir anahtar seti vardır.

"Yani, bu ne yapar? Kim dürttü.

"Toplam on dört çatı anahtarı," diye cevap verdi.

Kim not defterini çıkaran Bryant'a baktı.

Dışarıya, düz çatıya çıktı ve yürüyüş yolları ve merdivenlerle birbirine bağlanan binaların ölçeğini değerlendirerek etrafına baktı. Kim durduğu yerden, her biri birkaç futbol sahası büyüklüğünde olan dört açık kanadı seçebiliyordu. Bölgeyi buradan dolaşmak yeterince zor olacaktı ama üç kata yayılmış alt katta, okulu dolaşmak için iyi bir uydu navigasyonuna ihtiyacı olacaktı.

Bir çatı lambasının üzerinden ve bir klima ünitesinin etrafından geçerek binanın yan tarafı olduğunu düşündüğü alana doğru ilerledi.

Thorpe'un telefonu çalmaya başladı. "Lütfen, izninizle," dedi, merdiven boşluğuna doğru geri çekilerek.

Bryant ona yeni onarılmış bir zift yaması üzerinde katıldı.

'Özür dilerim, Müfettiş. Gitmem gerekiyor,' dedi Thorpe ciddi bir sesle. "Sadie'nin ailesi polis kordonunda.

"Biliyorlar mı? Bryant sordu.

Başını iki yana salladı. "Sadece bir olay olduğunu söyledi.

Kim anladı. Böyle bir haberi telefonla vermek sadece son çare olarak yapılırdı. Bir sonraki işini kıskanmıyordu.

"İşimiz bittiğinde size haber veririz," diye öğüt verdi adam binaya yeniden girerken.

Bryant onun yanında dururken ellerini pantolonunun ceplerine soktu.

Bryant bir şarkı mırıldanmaya başladığında gözlerini ona dikti.
Hayalet Avcıları teması.

'Sadece aşağıya bak,' dedi.

"Zorunda mıyım?" diye sordu, ileri doğru bir adım atarak.

Sadie Winters'ın cesedi üç kat aşağıda, üniformalı memurlar tarafından korunurken, diğerleri ayrıntıları almak ve bölgeyi temizlemek için çalışıyordu. Keats, beyaz koruyucu kıyafetlerini giymekte olan olay yeri teknisyenlerinden oluşan ekibiyle birlikte gelmişti.

"Sence buradan mı atladı? Kim kendini yerdeki cesetle aynı hizaya getirerek sordu.

Bryant başıyla onayladı ve geri çekildi. "Evet, doğru gibi
görünüyor. 'Hmm...' dedi, sola doğru beş adım atarak.

"Bu yanlış cevap mıydı?" diye sordu.

"Peki ya burası?" diye sordu, onun sorusunu duymazdan gelerek.

Yine temkinli bir adım attı ve başını salladı. "Çok uzakta.

Onun yanından geçip sağ tarafa yöneldi. "Buraya
ne dersin?" diye sordu.

"Şef, beni kusturmaya mı çalışıyorsun?

"Uzun zamandır sana yemek yapmadım, şimdi bak," diye ısrar etti.

Aşağı baktı ve başını salladı. "Düştüğü yerden çok uzakta," dedi.

Cesetle aynı hizada olan ilk pozisyonuna geri döndü. Aşağı bakarken kaşlarını çattı.

'Kime bakacaksın- aah, sanırım neye baktığını anladım,' dedi.

"Korkuluklara," diye açıkladı.

Yaklaşık bir metre yüksekliğinde bir sıra siyah dövme demir çivi, yerde fark ettiği dar bir ekili alanı çevreliyordu. Her iki yönde de dört basamak vardı ve korkuluk yoktu.

Kim, 'Bu engelleyici' dedi. 'Aşağı bakıyorsunuz ve vücudunuzun o sivri uçların üzerine indiğini hayal ediyorsunuz.

Bryant başka tarafa bakarak, "Ah," dedi.

"Aynen öyle," dedi Kim. 'Ve sen tamamen yetişkin bir insansın... sözde.

"Ama yine de kendimi öldüreceksem boynumun kırılmasını ya da kafatasımın çatlamasını mı bekliyorum?" diye itiraz etti.

"Ama kendini o çivilere saplanmış olarak hayal etmeyi gerçekten istiyor musun?" diye sordu.

"Pek sayılmaz ama ben on üç yaşında sorunlu bir kız değilim," diye teklif etti.

"Evet, ama öyleydim ve size söyleyebilirim ki o sivri uçları fark ederdim.

İnsanlar acısız bir şekilde ölmek istiyordu ve intiharlar için de durum farklı değildi. Hızlı ve acısız. Mantıken bu ona mantıklı gelmiyordu. Çatının yüzeyine bir kez daha bakarken Sadie'nin ayakkabısının altındaki gri izi hatırladı.

"Hmmm..." dedi, aradığını bulamamıştı. "Şimdi
ne olacak?" diye sordu yorgun bir şekilde.

"Sigara," diye cevap verdi. 'Sadie geçenlerde ayakkabısıyla sigara söndürmüştü ama burada sigara izmariti yok,' diye gözlemledi.

"Şef, tam olarak ne düşünüyorsun?" diye sordu, sesinde bir korku notasıyla.

"Ayrılmadan önce iyi dostumuz Keats ile biraz sohbet edebiliriz diye düşünüyorum.

ALTI

Kim dışarı çıktığında kaos gibi görünen bir ortamla karşılaştı.

Plant ve ekibi cesede yakın bölgeyi temizlemeyi başarmışlardı ama hâlâ öğrencileri ve yetişkinleri bir düzene sokmaya çalışıyorlardı. Haber açıkça yayılmıştı ve izleyicilerin sayısı on kat artmıştı. Üçüncü bir ekip arabası daha yeni gelmişti ve memurlar herkesi ana binaya geri yönlendirmeye çalışıyordu.

Kim tüm bunları görmezden geldi ve dikkatini yere odakladı. "Bir tane var," dedi işaret ederek. "Ve bir tane daha...

Bryant etrafına bakınarak, 'Gizli sigara içme yeri,' dedi.

Kim kaşlarını çattı. "Sigarasını buraya kadar içmiş olsaydı ayakkabısının tabanında hâlâ kül izi olmazdı," diye gözlemledi.

Bryant çatıya doğru başını sallayarak, "İzmarit yukarıda herhangi bir yerde patlamış olabilir, şef," dedi.

"Hepsini toplayın," dedi Kim, adli faaliyetin odağına doğru ilerleyerek. Kurbanın etrafına bir tevazu perdesi yerleştirildiğini görmekten memnun oldu.

"Tüm bu insanlar için bir şey yapamaz mısınız? Keats herhangi bir selamlama şeklini es geçerek sordu.

"Pek benim durumum değil," diye cevap verdi omuz silkerek.

"O zaman benimle konuşma," dedi gözlüklerini burnunun üzerine geri iterek.

"Lanet olsun Keats, bu kadar çabuk cipsine kim işedi?" diye sordu. "Daha yeni geldim.

'Tüm bu akıllı telefonlu insanlar, sosyal medyanın her yerine yapıştırmak için bu zavallı ruhun lanet olası bir fotoğrafını çekmeye çalışıyor.

Kim, Keats'in şu anda önemsediği tek kişinin artık nefes almayan biri olduğunu anlamıştı. Keats ilk muayenesini yaparken ona bir an sessizlik verdi.

"Hâlâ burada mısın?" diye sordu başını kaldırarak.

"Ölüm saati on beş ile bir buçuk arasındaydı," diye önerdi.

Ona kaşlarını çattı ve sonra işaret etti. "Ve duvarın yanında duran kızıl saçlı adam da potansiyel bir seri katil.

Kim gülümsemesini gizledi. 'Sana işini nasıl yapacağını söylemiyordum Keats,' dedi.

Dimdik ayağa kalktı. "Hayır, gerçekten, neden

buradasın? Bir kaşını kaldırdı. "Sadece geçiyordum.

"Geçiş kelimesi sürekli hareketin göstergesidir, bu yüzden devam etmenizi öneririm..."

"Şüpheli bir şey var mı?" diye sordu, onun çıkışını görmezden gelerek.

"Kendi hayatına son vermeye karar vermiş on üç yaşında bir kız olduğu gerçeğinden başka bir şey mi demek istiyorsunuz?

"Evet, onun dışında. Fiziksel bir şey var mı?'

Başını iki yana salladı. 'Henüz bir şey yok ama önce ona daha yakından bakmak istiyorum. Ve bunu aklımda tutarak, burada devam etmekten mutlu değilim,' dedi, yüzleri cama sıkışmış pencerelere doğru bakarak. "Onu temizledikten sonra daha fazlasını öğreneceğim.

"Bana haber verecek misin?" diye sordu.

Teknisyenlerden birine dönerek, "Elbette, Müfettiş, çoğu zaman yapacak çok az işim oluyor," dedi. "William, zahmet olmazsa.

William ayaklarının dibinde, Keats ise başının dibinde duruyordu.

Birlikte eğildiler ve onu nazikçe sırt üstü çevirip sedyeye yatırdılar. Kim ilk kez onun tüm yüzünü gördü. Yaşından daha yaşlı görünmüyordu. Makyaj, göz farı ya da rimel yoktu.

Tam olarak olduğu gibi görünüyordu. Bir çocuk gibi.

"Hadi, şef, geri dönmemiz gerek-

"Biliyorum Bryant, geliyorum," diye cevap verdi ve arkasını dönmeye başladı. Sonra geri döndü ve yüzüne bir kez daha baktı. Fark etti ki Keats de şaşkın bir ifadeyle aynı şeyi yapıyor.

Bir adım daha yaklaştı ve sol yanağına baktı; kırmızı bir iz şakağından yukarı doğru uzanıyordu. Başının altında biriken kanın sorumlusu kulağının etrafındaki bir kesikti. Ama gördüğü şeyde pek de doğru olmayan bir şeyler vardı. Kafatasının yerle buluştuğu yerde kafanın bir kısmının çöktüğünü ve yanağın yumuşak derisine çakıl taşlarının gömüldüğünü görmeyi beklerdi.

Kim bunun üç kat yüksekten yere çakılmış bir yüze benzemediğini fark etti.

YEDİ

Kim arabaya geri döndüğünde Woody'den cevapsız bir çağrı aldığını görünce şaşırmamıştı.

Müfettiş Plant ile yaptığı konuşma yeterince keyifli geçmişti ve Müfettiş Plant onun şüpheli durumlara ilişkin değerlendirmesini kabul etmekten büyük mutluluk duymuştu. Tanık ifadelerini almaya devam etmek için ekibinden ayrılmayı nezaketle kabul etmiş ve ertesi sabah masasında olacağına söz vermişti.

Sadie Winters'ın cesedi üzerinde otopsi yapılması için adli tabibe yaptığı talep patronunun gözünden kaçmamıştı. Ölümün beklenmedik, şiddetli, doğal olmayan ya da şüpheli olduğu durumlarda polis memurları ya da doktorlar tarafından talepte bulunulurdu. Asıl amaç, birinin nasıl öldüğünü ve bir soruşturma gerekip gerekmediğini öğrenmekti.

Winters ailesi muhtemelen ona teşekkür etmeyecekti ama Sadie'nin yaşı ne olursa olsun ailesinin izni gerekli değildi. İçgüdüleri ona genç kızın ölümünü daha yakından inceleyerek doğru şeyi yaptığını söylüyordu ama yine de Woody'nin kapısını çalmadan önce bir anlık bir endişe hissetti. Bunun, Sadie'nin adı her geçtiğinde meslektaşının gözlerinde gördüğü şüpheden kaynaklandığını tahmin ediyordu.

"Efendim?" diye sordu, sadece başını içeri sokup bedenini kapının diğer tarafında bırakarak. Bu kadarının yeterli olduğunu ve konuşmanın kısa süreceğini umarak yaşadı.

"İçeri gel, Stone," dedi, okuma gözlüklerini kafasından çıkarıp masanın üzerine, torunu Lissy'nin fotoğrafının yanına koydu.

Ya da değil.

Masasının sağ üst kenarını işaret etti. "Şuradaki boş alanı görüyor musun Stone?" diye sordu.

Sırada ne olduğunu bildiği için başını salladı.

'Son iki haftadır boştu. O sıralarda personel değerlendirmelerinizin bir kopyasını istemiştim, ki bunu yaptığınızdan eminim ve kopyalarını bana vermeyi unuttunuz," dedi tek kaşını kaldırarak.

Kaçmaya çalışan iniltisini içinde tuttu. Her yıl ekip üyelerinin performansını değerlendirmek ona doğal gelen bir faaliyet değildi.

"Saklamaya çalıştığınız ifadeniz bana henüz onları tamamlamadığınızı söylüyor," diye gözlemledi. "Lütfen bana en azından doldurmaları için onlara formları verdiğinizi söyleyin?" diye sordu.

"Kesinlikle efendim," dedi başını sallayarak. Bu konuda gerçeği saklamak için yaratıcı bir yol bulmasına gerek yoktu. Ve onları da geri almıştı. Sadece onlarla ne yaptığını tam olarak hatırlayamıyordu. Patronuyla paylaşmasının gereksiz olduğunu düşündüğü bir gerçekti bu.

Kapıya doğru ilerleyerek, "Hafta sonuna kadar elinizde olurlar efendim," dedi.

Keşke daha önce tutamağa ulaşabilseydi...

"Sadie Winters'ın ailesi mutlu değil.

"Şimdiden biliyorlar mı?" diye sordu. Bölgeden ayrılalı bir saatten az olmuştu.

"Evet, biliyorlar.

"Efendim, onlara kim haber verdi?" diye sordu kaşlarını çatarak.

'Bu şu anda önemli değil. Onu geri getirmek için hiçbir şey yapmayacakken kızlarının katledildiği düşüncesiyle yüzleşmek zorundalar' dedi.

"Ölümünü çevreleyen şüpheli koşulları görmezden gelmek de öyle," diye karşı çıktı. "Ama yine de yapacağım.

'Ve koşulların şüpheli olduğundan ve bunun ona zamanında ulaşamamanızla bir ilgisi olmadığından emin misiniz?

Kim kaşlarını çattı. "Böyle mi düşünüyorsun?

"Daha da önemlisi, düşündüğünüz gibi mi?

Başını iki yana salladı. Okula daha çabuk varamazdı ama adamın sözleri onu çok etkilemişti.

"Kendi suçluluğumu yatıştırmak için ailenin acısını uzatacağımı gerçekten düşünüyor musunuz, efendim?" diye sordu.

"Bayan Worley'in kocası aleyhinde ifade verirken fikrini değiştirmedeki başarısızlığınızın okula geldiğinizde hala aklınızda olduğunu mu düşünüyorum? Kurtaramadığınız her kurban için suçluluk duyduğunuzu ve böylece kendinizi sorumluluğa ve herhangi bir yanlışı düzeltmek için kişisel kararlılığa gömdüğünüzü düşünüyor muyum?" diye sordu ve sonra ona cevap verecek zaman bırakmadı. 'Evet, kişisel açıdan öyle. Profesyonel bir bakış açısıyla, bu konuda seni yakından izleyen çok sayıda etkili insan olacak Stone,' dedi anlamlı bir şekilde. "Ayrıca ölümünün intihar olduğuna karar vermeni de umuyor olacaklar.

Anladığını başıyla onayladı. Heathcrest Akademisi'nde pek çok zengin ve güçlü insan yetiştirilmişti. Tesisin ünü örnek teşkil ediyordu. Ve bu şekilde kalmasını istediklerinden emindi. Bir ölüm şekli olarak intihar, okul için en iyi tavsiye değildi ve pazarlama broşürlerinde yer alması pek olası değildi ama diğer olası senaryolardan daha iyiydi.

Etkili insanlar onun her hareketini izliyor olacak ve yanlış bir adım atarsa onu alaşağı etmekten çekinmeyecekti. Heathcrest'e dönme içgüdüsünü takip ederek işini, kariyerini, ekibinin saygısını ve patronunun iyi niyetini riske atabilirdi.

Ve bunların hiçbiri, on üç yaşındaki bir kızın ölümüyle kıyaslandığında onu zerre kadar rahatsız etmiyordu.

"Sana tekrar soruyorum Stone. Ne yaptığını bildiğinden emin misin?

Onun bakışlarını inatçı bir kararlılıkla karşıladı.

"Evet, efendim. Evet efendim.'

SEKİZ

Kim sabah brifingine başlamak için kahvesini genel ofise taşıdı.

"Pekâlâ millet," dedi boş tahtaya doğru bakarak. "Hadi başlayalım.

Ekibi ona değil de birbirlerine bakarken birkaç saniye boyunca sessizlik kulaklarını doldurdu.

"Ne üzerine? Bryant sonunda ekibinin geri kalanının düşüncelerini dile getirerek sordu.

"Hiçbiriniz burada bir şey olduğunu düşünmüyor mu?" diye sordu şaşırarak.

Dawson başını salladı. "Zavallı küçük zengin kız herhalde istediğini elde edemedi, çatıya çıkıp dikkat çekmeye çalıştı ve dengesini kaybetti," diye önerdi.

Stacey omuz silkti. "Ya da erkek arkadaşı onunla ilişkisini bitirdi ve o da perişan oldu.

Bryant, "Ya da iş yükünün baskısı altında kaldı ve her şey ona biraz fazla geldi," diye önerdi.

'Yani üç farklı teorimiz var ama hiçbiriniz Sadie Winters'ın kurulumuza ait olduğunu düşünmüyorsunuz? Ve tabii ki bunun özel bir okula gitmiş olmasıyla hiçbir ilgisi yok?

Birinden diğerine baktılar ve ilk olarak Dawson konuştu. "Patron, iki ciddi saldırı ve bir dizi hırsızlık suçum var.

Stacey başını kaldırdı. 'Ve Wolverhampton'daki silahlı soygunların bir listesi üzerinde çalışıyorum, herhangi bir şey var mı diye-'

"Hey, bu lanet olası bir değerini kanıtlama yarışması değil," dedi ellerini havaya kaldırarak. 'Ama biri bana iş tanımında zengin insanların ölümünü çevreleyen şüpheli durumları daha az önemsediğimizin nerede yazdığını göstermek ister mi?

Dawson renklendi. 'Yapacak bir şey yok-'

"Elbette öyle," diye karşı çıktı. 'Zaten onun ilgi çekmek isteyen fakir ve zengin bir kız olduğunu ya da senin önemsiz olarak sınıflandıracağın sorunları olduğunu varsayıyorsun. Peki ya bu olay Hollytree'nin aşağısındaki okulda ya da yolunuzun sonundaki akademide olsaydı Stacey? Yine aynı şeyleri mi düşünürdün?" diye sordu.

Dawson, "Şüpheli görünmüyor," dedi.

"İntihar gibi görünüyor," diye yanıtladı Bryant.

Evet, hepsi iyiydi, diye kabul etti ama yine de aklından çıkaramadığı birkaç şey vardı. Barney'yle gece yürüyüşlerinde ona eşlik etmiş olan ve o sabah gözlerini açtığında hâlâ orada olan şeyler.

Midesinde çalkalanan ilk doğal olmayan şey, on üç yaşında bir kızın kendi canına kıymasıydı. Kim bunun olduğunu biliyordu ama neden olduğu konusunda büyük bir soru olmalıydı. Bunu öylece kabullenip yoluna devam edemezdin.

Fiziksel olarak Sadie'nin atlamak için seçtiği noktayı anlayamıyordu. Aşağıya hızlıca bir göz attığında tek göreceği, kendisine bakan o korkunç siyah sivri uçlardı. Sağa ya da sola doğru birkaç adım atmak yerine onları kaçırmak için öne doğru sıçraması gerekirdi.

Çatıda sigara izmariti olmaması da onu rahatsız etmişti ama bu, teninde çakıl izi olmaması kadar değildi. Bu tutarsızlıklar tek tek pek bir şey ifade etmiyordu ama birlikte önemliydi. Belli ki ekibi için onun için olduğundan daha az önemliydi.

"Tam olarak ne aradığımızı düşünüyorsun, Şef? Bryant sordu.

Omuz silkti. Gerçekten hiçbir fikri yoktu. Ekibinin, itirafının yenilgiye işaret ettiğini düşünerek rahat bir nefes aldığını gördü. Hiçbiri bu trajik durumla ilgili şüpheli bir şey olduğunu düşünmüyordu.

İyi ki burası bir demokrasi değildi ve patron oydu.

Telefonu çalmaya başladığında, "Dawson, Sadie'nin adını tahtaya yaz, hemen," dedi.

DOKUZ

"Peki, Keats tam olarak neden bizi görmek istiyor? Bryant arabayı Russells Hall Hastanesi'ne park ederken sordu.

"Sadie'nin ailesi cesedin kimliğini tespit etti ve hızlı bir çözüm istiyorlar, bu da anlaşılabilir bir durum" dedi.

Hiçbir ebeveyn çocuklarının bir morgda soğuk hava deposunda tutulduğunu düşünmek istemez. Cenazenin, gidip onu ziyaret edebilecekleri ve defin planlarını yapmaya başlayabilecekleri bir cenaze müdürüne nakledilmesini isterlerdi.

"Sadece bir formalite o zaman?

Bryant sordu. "Hmm..." diye

dalgınca cevap verdi.

O ve Keats olayın intihar olduğu ve şüpheli bir durum olmadığı konusunda anlaştıktan sonra ceset serbest bırakılabilirdi.

Hastaneye girmek üzereydi ki bir şey dikkatini çekti. Kaldırımın hemen kenarında, tahta bir bankın üzerinde birbirine sokulmuş iki figür oturuyordu. Adamın kolu kadının omuzlarına sıkıca sarılmış, sanki onu bir arada tutuyordu.

Kim içgüdüsel olarak onların kim olduğunu biliyordu. Kederli omuzları ve kambur sırtları ona Sadie'nin anne babasına baktığını söylüyordu. Kapıdan uzaklaştı ve onlara doğru yöneldi.

"Bay ve Bayan Winters?" diye sordu, önlerinde durarak.

İkisi de irkilerek başlarını kaldırdılar.

Kendisini ve şimdi yanında duran Bryant'ı tanıttı. Bay Winters ayağa

kalkmak istedi ama Kim başını salladı.

'Lütfen oturun. Eminim az önce gördükleriniz sizin için büyük bir şok olmuştur.

Dün iki kızları vardı, şimdi ise bir kızları var. Görünüşe bakılırsa en küçükleri kendi hayatına son vermeyi seçmişti. Soruları asla bitmeyecekti. Suçlulukları hiç bitmeyecekti.

"Çok huzurlu görünüyordu," dedi Bayan Winters, gözyaşları kızarmış gözlerini doldururken. Onu sıkıca kendine çeken kocasının kucağına geri döndü.

Her ikisi de rahat ama iyi kesimli kot pantolonlar giymişti. Adam spor ceketinin altına bir sweatshirt giymiş, kadın ise pastel bir gömleğin üzerine kalın bir kablo örgü hırka giymişti.

Bryant, 'Kaybınız için çok üzgünüz,' dedi.

Bay Winters başını salladı ve kendi gözyaşlarını engellemek için yeşil gözlerini öfkeyle kırpıştırdı.

Kapıya doğru bakarak, "Teşekkür ederim," dedi. 'Onun içeride olduğunu düşünmek bile midemi bulandırıyor...'

Sözleri, Kim'in tam olarak neden korktuğunu merak etmesine yol açarak uzaklaştı. Diğer cesetlerin arasında olmasından mı? Artık ona hiçbir zarar gelemezdi.

Kim, "Dün olay yerine ilk biz vardık," dedi.

Bayan Winters'ın başı döndü.

Onu gördünüz mü? Yaşıyor muydu? Onunla konuştunuz mu?'

Kim başını salladı. "Anladığım kadarıyla her şey çok çabuk olmuş," dedi nazikçe.

Bayan Winters başını salladı ve gözlerini yere indirdi. "Müdür Thorpe bize böyle söyledi.

Kim bir adım uzaklaştı ve sonra yeniden düşündü. "Size birkaç soru sorabilir miyim? Sadie'nin cesedini daha yeni teşhis ettiklerini anlıyordu ama bir iki soruya katlanabilecek gibi görünüyorlardı.

Bay Winters başını sallamadan önce tereddüt etti ve Kim sakin olması gerektiğini anladı.

"Sadie'nin bildiğiniz herhangi bir sorunu var mıydı?" diye sordu. Bay Winters başını sallamadan önce hiç tereddüt etmedi.

'Sadie bir süredir sorunlu,' diye itiraf etti. 'İçine kapanık, zaman zaman düşmanca davranıyor. Ona ulaşmakta zorlanıyoruz. Bunun bir dönem olduğunu düşündük ama düşündüğümüzden daha mutsuz olmalı,' dedi uzaklara bakarak.

Kim onu rahatlatacak bir şeyler söylemek isterdi ama yatılı okuldayken çocuğunuzun psikolojik durumunu yakından takip etmenin çok daha zor olduğundan şüpheleniyordu.

"Sadece onu eve götürmek için gerekli ayarlamaları yapmak istiyoruz," dedi sessizce. "Üzgünüm, ne demek istediğimi anladınız.

Kim onun ne demek istediğini biliyordu ve o da aynı şeyi isterdi.

Şöyle devam etti: 'Oradaki adam, patolog, bir dedektifin gelmesini beklediğini söyledi.

Teşekkürler Keats, diye düşündü, sorumluluğu üstlenip ayaklarının dibine bıraktığı için.

"Yani, onu bize bırakacak mısınız?

"En kısa zamanda," dedi Kim, şu anda ona cevap veremeyeceğini açıkça belirterek. "Sizi en kısa zamanda bilgilendireceğiz ama önce birkaç formalite var.

"Ama kesinlikle-

"Bay Winters," diye araya girdi Bryant. 'Kendinizi yormayın. Sadece karınızla ilgilenin,' dedi, omzuna doğru sessizce hıçkırarak ağlayan Bayan Winters'a bakarak.

Başını salladı ve ayağa kalkarak karısını çift sarı çizgiler üzerine park etmiş bir Bentley'e doğru yönlendirdi.

Morga doğru giderlerken Bryant, "Umarım yakında onlara biraz huzur verebiliriz," dedi.

Otomatik kapılar açılırken Kim başıyla onayladı. "Ne buldun Keats?" diye sordu.

"Senden daha çok arkadaşım var," diye cevap verdi dönmeden. Kadın omuz silkti. Bu pek de bir başarı sayılmazdı.

'Az önce Sadie'nin ailesini dışarıda gördüm. Beni otobüsün altına attıkları için şerefe,' dedi.

"Bu gerçekten geçerli bir seçenek mi?" diye sordu Bryant'a dönerek, o da omuz silkerek cevap verdi.

Yüzünün her zamankinden daha gergin olduğunu görene kadar dilinin etrafında üç yanıt kıvrıldı. Gözlerinin kenarındaki çizgiler daha derin görünüyordu,

karanlık halkalar daha da koyulaştı. Bir çocuğu kesip açmanın bulutu altında iyi uyumuş olması pek mümkün değildi.

Morga girdiklerinde Bryant'ın alışılagelmiş ürpertisini izledi. Nedense çevrenin soğuk ve katı sterilliği onu tedirgin ediyordu. Onu ise o kadar değil. Ona ilk stüdyo dairesini hatırlatıyordu.

'Belli ki onu mümkün olan en kısa sürede geri istiyorlar,' dedi.

'Hızlı bir çözüm umuyorlar,' dedi bakışlarını onunkilere dikerek.

Kim yatak büyüklüğündeki metal bir tabağa yaslandı. Çocuklarını bu soğuk ve steril ortamdan çıkarmak için çaresizce çırpınan perişan haldeki ebeveynleri düşündü. Yanındaki meslektaşından gelen ince telkini bile düşündü. Sonra korkulukları, ayakkabısındaki kül izini ve derisine gömülmüş çakıl taşlarının yokluğunu düşündü.

"O halde başlayalım mı?" diye sordu.

"Çoktan yaptık," diye cevapladı uzun bir iç çekişle.

"Otopsiyi çoktan yaptınız mı?" diye sordu. Yıllar boyunca yalvarmış, kandırmış, rüşvet vermeye çalışmış ve şiddet tehdidinde bulunmuştu ama hiç bu kadar çabuk otopsi yapmamıştı.

"Benim de patronlarım var, Stone," dedi, onun bakışlarına karşılık vererek. Lanet olsun, bu ailenin yüksek mevkilerde dostları varmış. "İntihar çağrısı yapman için sana baskı mı yapıyorlar?" diye sordu.

"Tam olarak baskı yapmıyorum. Sadece bunun tercih edileceğini söyleyelim. "Ve?" diye sordu.

Panosuna uzandı. 'Bu kızın kendine çok iyi bakmadığını doğrulayabilirim. Tüm ana organları sağlıklıydı ve görünüşe göre iyi çalışıyordu; ancak ne midesi, ne bağırsakları ne de bağırsakları düzgün bir öğüne uzaktan bile benzeyen bir şey içermiyordu. Sadie Winters enerji içecekleri ve kahvaltı barlarından oluşan bir diyetle besleniyor gibi görünüyordu ve bu nedenle oldukça zayıftı.

Kim, kızın kilo sorunu olup olmadığını ya da yiyecek ve içecek alımının bir çeşit kontrol altında tutulup tutulmadığını merak etmekten kendini alamadı.

"Yeme bozukluğuna dair bir kanıt var mı?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Belirgin bir şey yok ama söylemek için çok erken olabilir.

Kim, içeri girdiğinde patoloğun yüzünde gördüğü sıkıntılı ifadenin henüz gitmediğini fark etti.

"Keats, bu kızı bir an önce ailesine teslim etmemiz için ikimiz de baskı altında olmamıza rağmen, sanırım bir intihar vakası aramıyoruz.

Patolog gözlüklerinin üzerinden ona baktı. "Çok anlayışlısınız, Müfettiş. Haklısınız ve şimdi size bunun nedenlerini anlatacağım.

ON

'Sana söylemiştim' ifadesiyle Bryant'a dönme dürtüsüne direndi. Bunun yerine Keats'e odaklanmaya devam etti.

"Devam et," diye ısrar etti.

Çarşafı ayak parmaklarının ucundan yavaşça kaldırıp dizlerinin üzerinden geçirdi ve uyluklarının üst kısmında durdu. Başparmağı ve işaret parmağı arasında deriyi nazikçe sıkıştırdı ve kendisine doğru çekti.

Bryant, kendi gözleri de büyürken, "Lanet olsun," dedi.

Birbirini kesen yirmi ya da daha fazla ince yara ve çiziğe bakıyordu. Bazıları beyaz, bazıları kırmızıydı, pıhtılaşmış kanla iyileşmişlerdi ve diğerlerinden daha yeniydiler.

Bryant başını salladı. "Bu da ne böyle?"

"Kendine zarar vermek mi? Kim Keats'e bakarak sordu.

Başıyla onayladı. "Sağ bacağında birkaç tane var ama o sol bacağını tercih ediyor gibiydi.

Kim çocukluğunda kendine zarar veren birkaç kişiyle karşılaşmıştı. Bazıları bilinçaltında yaralarının görülmesi umuduyla vücutlarının daha kolay görülebilecek yerlerini seçerdi, bu bir yardım çığlığıydı. İç uyluk, kendine zarar veren en ciddi kişiler için ortak bir noktaydı. Mahrem bölgeye bu kadar yakın bir yerin kimse tarafından görülmesi pek olası değildi. Sadie fark edilmeye çalışmıyordu.

"Tanrım, zavallı çocuk," dedi Kim. Olan biten her neyse, on üç yaşındaki bir kızın başa çıkamayacağı kadar fazlaydı.

Hayatta on üç yaşından küçükler ve on üç yaşından büyükler vardı. Bazıları erkekleri, makyajı, cinselliği keşfetmiş ve

çok daha yaşlı. Bazıları değil. Ama ölümde, temizlendiğinde, hiçbir şey fark etmiyordu. Burada, masanın üzerinde yatan on üç yaşında bir çocuktu.

"Ama bu intihar teorisini güçlendirmiyor mu? Bryant sordu. "Sadece anormallikleri görmezden gelirseniz," diye cevapladı Keats, bir yığına uzanarak

X-ışınları. "Sadie'nin cesedinin olay yerindeki konumunu hatırlıyor musunuz?

"Elbette," diye cevap verdi. Parçalanmış çocuğun görüntüsü hafızasına kazınmıştı.

"Ayrıntılı açıklamam için benim yerime bu pozisyonu benimsemek ister misiniz?" diye sordu.

Kendini yere bırakmaya başlarken gözlerini devirdi. "Oraya değil," diye tersledi.

Röntgen ışınlarıyla kaplı metal tezgâha baktı.

Keats sabırsızlıkla Sadie'nin yanındaki metal tabağı işaret ederek, "Buraya gel," dedi.

"Keats..." diye uyardı.

"Bebek gibi davranmayı bırak," diye homurdandı.

Önce başını iki yana salladı, sonra da kendinden önce boşluğu doldurmuş olanları düşünmemeye çalışarak tabağın içine girdi. Pozisyonunu alırken Sadie'nin sol elinin çarşafın altından dışarı baktığını gördü. Uzanıp onları ayıran boşlukta onu tutma içgüdüsüyle savaştı.

"Tamam, mükemmel ama sol bacağının biraz daha yukarıda olması gerekiyor.

Bryant öksürüğünün arkasına bir kıkırdama sakladığında onu hareket ettirdi. Keats'in ona doğru gönderdiği göz kırpışını yakaladı.

"Ee... çocuklar," diye homurdandı.

"Tamam, bu şekilde indiğinizi hayal edin.

Kim gözlerini kapadı ve az önce bu pozisyonda yere çakıldığını hayal etti. Yerdeki temasın ayak bileğine, alt bacağının yan tarafına, dizinin kenarına ve kalçasına, göğüs kafesinin yan tarafına ve omzuna doğru olduğunu hissetti.

"En büyük etki alanları? Keats sordu. Kim

cevap verirken gözlerini açmadı. "Ayak

bileği, diz, kalça ve omuz.

"Hepsi sağlam," dedi ve kadının gözlerini açıp doğrulmasına

neden oldu. 'Ama bu hiç mantıklı değil-'

Duvara iki röntgen yerleştirip ışığı açarken, "Geri çekil," diye talimat verdi. Bir asaya uzandı ve ilk röntgeni işaret ederken onun yanında durdu. "Bu kırık kemik diğer dizinde ve sanki üzerine basılmış gibi içe doğru kırılmış. Kendi dizinde yerle temas etmemiş olan noktayı işaret etti. "İkinci kırık kemik ise sağ kaburgasında," dedi ve yine asasını kullanarak tam olarak neresi olduğunu gösterdi.

Kaburga yere yakın bir yerde değildi.

"Ve son olarak, tam buraya ne dersin?" diye sordu başının tepesine dokunarak.

Başını iki yana salladı. "Hiçbir şey.

Röntgenlere doğru ilerledi ve ilk ışıklı panodakinin yerine geçti.

Bryant doğrulduğunda, "Lanet olsun," dedi.

Kim kendini, Sadie'ninkinin oldukça belirgin bir şekilde yaralandığı noktada kendi kafasına dokunurken buldu.

Nokta yere yakın bir yerde değildi.

Kim tepsiden çıktı ve daha yakından baktı. 'Bu

kesinlikle hiç mantıklı değil,' dedi.

Keats başıyla onayladı. "Bazı kırık kemiklerin ölümden sonra oluştuğundan şüpheleniyorum ama ölüm sebebi kesinlikle başının tepesine aldığı darbe.

Bryant, 'İntihar süsü verilmiş bir cinayet' dedi.

Keats derin bir iç çekti. 'Gerçekten de Bryant. Bana göre bu zavallı kız ölesiye dövülmüş.

Kim'in beyni bu gerçeği çoktan sindirmişti ve şimdi diğer anormallikleri işliyordu.

Bu, içini kemiren pek çok şeyi açıklıyordu. Çatıda sigara izmaritinin bulunmayışı, atlama noktasının yeri, çakıl döküntülerinin olmayışı ve Sadie Winters'ı çatıda gören kimseyi henüz tespit edememiş olmaları.

Çünkü zaten oraya hiç çıkmamıştı.

ON BİR

6 OCAK 2018

Hey Günlük, ben Sadie. Beni hatırladın mı?

Okula dönüş ve ilk gün beklendiği gibi geçti. Bitmek bilmeyen sohbetler ve yeni tabletlerin, akıllı telefonların, dizüstü bilgisayarların gösterilmesi, okul çalışmaları için, obvs!!! Yurt odam yeni tasarım saatler, bilezikler, kolyelerle bir mumya mezarı gibi ışıldıyor. Önemli şeyler.

Evde Noel her zaman olduğu gibi mükemmeldi.

İyi hissettiren filmlerden fırlamış şenlikler. Gece yarısı ayini, sabahın erken saatlerinde hediyeler, Saffie'nin yeni Gucci pantolonu çok dar olduğu için sinirlenmesi. Annem neşeyle, "Saffie'nin huysuzluğu olmadan Noel Noel değildir," diye mazeret bildirdi. Noel yemeği mükemmeldi, Kraliçe'nin konuşmasından sonra Saffie'nin piyano çalması da öyle.

Daha sonra Saffie odasına gitti, şüphesiz Eric'le FaceTime yapmak için. Annemle babam Noel filmi izlemek için birlikte kanepeye uzandılar.

Karşıdan baktılar ve bana iyi olup olmadığımı

sordular. Yalan söyledim.

Evet dedim.

Onlara gerçek hislerimi nasıl anlatabilirdim? Eve her geldiğimde bir parçamın öldüğünü onlara nasıl söyleyebilirdim? Etraflarındaki mükemmel balonu nasıl delmeye çalışabilirdim? Sakin kalmak için ne yaptığımı nasıl açıklayabilirim? Her düşüncemi gölgeleyen karanlığı, kanımı ısıtan öfkeyi nasıl paylaşabilirim?

Onlara kırık çocuk olduğumu nasıl söyleyebilirdim?

Noel'deyken ve her şey göz kamaştıracak kadar mükemmelken mi?

Mükemmel, mükemmel, mükemmel. Artık o kadar da mükemmel değil.

Mükemmellik gerçek değildir. Sadece altında çirkinliğin yattığı üst katmandır.

Ah, Sadie, son nefesini verirken senin için hiçbir şey hissetmiyordum, ama şimdi seni günlüğünün mahremiyetinde kendi elinle kaydettiğin kendi düşüncelerinle tanıyorum.

Sen acı çektin. Acı çektim.

Sen huzurlusun. Ben değilim.

Her darbe ve tekme, etimin sizinkiyle her karşılaşması bana acıdan, etrafımda gürleyen, hapsolmuş, büyüyen, nefret ve tiksintiyle güçlenen öfkeden bir kurtuluş sağladı.

Beni ittin. Varlığın acıma bir hakaretti. Seni izliyordum, görüyorsun, ne yapmam gerektiğini biliyordum. Başka seçeneğim yoktu.

Sen olmalıydın.

Başka yolu yoktu. Ölmek zorundaydın.

Sen ilktin.

ON İKİ

Bryant görüşmeyi sonlandırırken, "Bu biraz fazla sorunsuz geçti," diye gözlemledi.

Başıyla onayladı.

Keats'ten ayrıldıktan sonra hemen Woody'yi aramış ve ona Sadie Winters'ın öldürüldüğüne dair istenmeyen haberi vermişti. Ölümün cinayet olarak duyurulmasını erteleme talebi için mücadele etmeye hazırlanıyordu. Ona ihtiyacı olan şeyin Heathcrest'teki personel ve öğrencilerle konuşmak olduğunu söylemeye hazırdı. Binden fazla potansiyel tanık varken, insanların başlarını belaya sokma korkusuyla sessiz kalmalarını göze alamazdı. Bir düzine noktayı tartışmaya hazırdı ama buna gerek kalmamıştı. Woody, günün sonunda bir güncelleme istediğini söylemeden önce hemen kabul etmişti.

Bryant, Heathcrest'in çakıl taşlı yolunda rölantide ilerlerken, 'Görüyorum ki çoktan gelmiş,' diye gözlemledi.

Dawson, Mitch'le konuşurken durduğu kordondan el salladı.

Kim yarı gülümsedi. Dawson, Sadie'nin ölümüyle ilgili daha önceki suskunluğuna ve şu anki masa yüküyle ilgili itirazına rağmen, bir cinayet soruşturmasının cazibesine karşı koyamamıştı. O daha telefon görüşmesini bitirmeden ofisin kapısından çıkmış olacaktı. Adli tıp ekibinin başına dönmeden önce meslektaşına başıyla selam verdi.

"Dikkatinizi çeken bir şey var mı?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. 'Tüm sigara uçlarını, toprak örneklerini ve birkaç başıboş saç telini aldım. Yine de kullanılabilir ayak izi yok,' dedi ekibine doğru başını sallayarak. 'Burada işimiz biter bitmez kıyafetlerini inceleyeceğiz.

uzun sürmez. Yine de dürüst olacağım, Müfettiş, pek umutlu değilim.

Onun dürüstlüğünü anlıyor ve takdir ediyordu. Bu dava adli kanıtlarla çözülemeyecekti.

"Şerefe, Mitch," dedi ve uzaklaştı.

"Peki, ne yaptığımızı anladın mı?" diye sordu Dawson yanına geçerken.

Stacey'den hem tesis hem de ebeveynler hakkında geçmiş bilgilerini derlemeye başlamasını istemişti. Dawson, Sadie'nin arkadaşlarıyla konuşmaktan sorumluydu çünkü onların daha genç bir memura açılma ihtimalinin daha yüksek olduğunu düşünüyordu ve o ve Bryant yetişkinleri alacaktı.

Kim büyük giriş salonuna adımını attığında Heathcrest'in ayrıcalığını neredeyse hissedebiliyordu. Neredeyse bir boks maçı için yeterince büyük olan İran halısından sol üst köşedeki antika Büyükbaba saatine kadar. Dekoratif kaplamaların altında yaldızlı portreler sıralanıyordu. Mermer sütunlar, gözü koridordan çıkarıp evin arka tarafına doğru aydınlatılmış bir koridora yönlendiriyordu. Bir tünel gibi daralan koridor, ona binanın büyüklüğü hakkında bir fikir veriyordu. Ziyaret ettiği okullar arasında bu salonun içindekilerin sağlam ve hasarsız kalabileceği çok az okul vardı.

Bay Thorpe ellerini önünde birleştirmiş onları bekliyordu. Dün karşılaştığı, şok ve adrenalinle hareket eden yıpranmış, dağınık adam gitmişti. Yerinde sakin, takım elbiseli, okulun armasını taşıyan kravat iğnesiyle tamamlanmış bir kişi vardı. Koyu renk takım elbisesi daha gösterişliydi ve kemeri bugün doğru yerde görünüyordu.

"Günaydın memur beyler," dedi üçüne birden bakarak.

El sıkışma teklifi gelmedi ve Kim adamın arkasındaki suskunluğu hissedebiliyordu. Müdür Thorpe onları orada istemiyordu.

Bryant'ın bakışlarını iki yanındaki iki büstte yakaladı. Heykellere bakmak için dönerek, "Lord ve Leydi Burdoch," dedi.

"Heathcrest'in kurucuları," dedi gururla. İkisinden de söz almadan devam etti. 'Elizabeth Burdoch'a mülk, tek oğulları Birinci Dünya Savaşı'nda ölen ailesinden miras kaldı. İkinci Dünya Savaşı başladığında, Elizabeth ve kocası Charles geç yaşlarındaydı.

Kırklı yaşlarında ve çocuksuz. Evlerini bombalanan şehirlerden gelen çocuklara açtılar.

"Bu nasıl bu hale geldi? Dawson sordu.

"Savaş devam ettikçe Elizabeth çocukların eğitiminin zarar gördüğünün farkına vardı ve buraya öğretmenler getirmeye başladı. İlk başlarda temel bilgiler öğretiliyordu, ancak böyle bir ortamda öğrenmenin olumlu etkisini görünce fen bilgisi öğretmenleri, beden eğitimi öğretmenleri ve nihayetinde tüm müfredatı kapsayan öğretmenler istihdam etmeye başladı.

Dawson, "Devam et," diye ısrar etti.

"Savaş sona erdi ama aileler çocuklarının eğitimlerine burada devam etmelerini istiyordu. Ne yazık ki para tükenmeye başlamıştı ve Elizabeth'in artık ücretsiz eğitim vermeye gücü yetmiyordu.

"Peki, ne oldu?" diye sordu Kim.

"Bazı çocuklar kaldı, bazıları kalmadı.

"Ödeyemeyenler evlerine mi gönderildi? Kim açıkladı.

"Evet," diye onayladı. 'İki kişi hariç. Her yıl bir kız ve bir erkek Heathcrest'te yılda yaklaşık otuz beş bin pound değerinde bir burs almak üzere seçilirdi.

Kim kendini durduramadan, "Bu çok cömertçe," dedi.

"Tam olarak neye dayanarak? Bryant sordu.

"Normalde bir tür istisnai spor başarısı ya da müzik yeteneği," diye yanıtladı.

Her ikisi de okula olumlu yansıyacak çok kamusal kariyerler, diye sessizce not etti.

"Heathcrest'in sahibi kim şimdi? İki genç koridordan geçerken Bryant sordu ve Kim'e binanın amacına dair ilk görsel kanıtını verdi.

"Mütevelli heyeti," diye yanıtladı Thorpe, çocukların ilerleyişini izleyerek. Büyük salona girdiklerinde konuşmaları kesilmişti ama diğer taraftaki kapıdan geçtikten sonra yeniden başlamışlardı.

"Elizabeth ölmeden önce, okulun işleyişini ve itibarını korumak için özellikle sadık olduğunu ve yatırım yaptığını düşündüğü beş personeli gözetmen olarak atadı. Bu ömür boyu sürecek bir taahhüttür ve bir mütevelli öldüğünde kalan dört kişi yeni mütevelliyi belirler.

"Hepsi satamaz mıydı? Kim sordu.

Başını iki yana salladı. 'Yediemin sözleşmesinde satılamaz maddesi var. Her mütevelli bir kar payı alsa da. "Ne

kadar? Kim ilgiyle sordu.

"Yılda iki yüz bin pound. Güzel, diye

düşündü Kim.

"Bunun için teşekkür ederim Bay Thorpe, ama bizi bahsettiğimiz odaya yönlendirebilirseniz," dedi kendini ve Bryant'ı işaret ederek. "Dawson da Sadie'nin odasına daha yakından bakmak için yola çıkacak.

Kim, satıcı modundan çıkarken çenesinin gerildiğini gördü ve varlıklarının nedenini hatırladı.

'Kız yurt odalarını Doğu kanadının ikinci katında bulacaksınız. Oda otuz altı.'

Dawson ona teşekkür etti ve büyük salondan dışarı çıktı.

Thorpe, "Ben de sizi hazırladığımız odaya götüreceğim," diye ekledi.

Stacey'den önceden arayıp yer talep etmesini ve Sadie'yi tanıyan insanlarla konuşma fırsatı bulmasını istemişti.

"Girebilir miyiz?" diye sordu, dirseğine dokunarak ve onu Bryant'tan uzaklaştırarak. Bryant arkalarına geçerken kız kolunu Bryant'ın dokunuşundan kurtardı.

"Bir gencin intiharı için bu gerçekten normal bir uygulama mı?" diye sordu.

"Bir gencin intihar etmesinin normal bir şey olduğundan emin değilim," diye kaçamak bir cevap verdi.

'Düşünmemiz gereken çok sayıda öğrenci var ve polisin varlığı onların dikkatini dağıtabilir. Birçoğu hassas aşamalarda-'

"Müdür Thorpe," diyerek onun sözünü kesti. 'Aramızda yanlış anlaşılma olmaması için açık konuşayım. Şu anda sadece bir öğrenciniz için endişeleniyorum ve eminim hangisinin olduğunu tahmin edebilirsiniz. Eğer burada olmamız öğrencilerinizin derslerini aksatacaksa bu talihsizlik olur ama Sadie Winters'ın ölümüyle ilgili koşulları daha iyi anlayana kadar varlığımız sürecek," dedi ve üzerinde 'ofis' yazan pirinç levhalı bir kapının önünde durdu.

"İdare'yi birinci kata taşıdığımızdan beri burası boş," dedi kapıyı açarak.

Tek bir antika masanın etrafı modern ofis sandalyeleriyle çevriliydi. Artık boş olan üç raf, en uzun duvar boyunca toz topluyordu. Penceresiz

Sadece 40 watt'lık bir ampulle aydınlatılan oda karanlık ve havasızdı.

Kim boş boş, bu uçsuz bucaksız arazideki tek yerin gerçekten burası olup olmadığını merak etti.

Müdür Thorpe saatine baktı. "Yerleşmeniz için sizi yalnız bırakayım, asistanım Nancy birazdan aşağıda olacak. Size kendim yardımcı olurdum ama müstakbel velilerim gelecek.

Thorpe ses tonundaki iğnelemeyi fark etmemiş gibi görünse de Kim, "Lütfen seni alıkoymamıza izin verme," dedi.

Adam kapıyı arkasından kapatırken kendi kendine *daha çok çabalamalıyım*, dedi. "L a n e t olsun Bryant," dedi Kim koridordaki ışık

söndü. Birden kendini yeraltında kapana kısılmış gibi hissetti. Oda ancak banyosundan daha büyüktü.

"Peki, onun hakkında ne düşünüyorsun? Bryant ceketini çıkararak sordu. "Temkinli demek hafif kalır," dedi ve bir sandalye seçip

masanın diğer tarafına bir tane daha koyuyor. "Ve şimdi de bakımını üstlendiği bir çocuğun ölümünden bir gün sonra burayı satmak zorunda.

'Orada sorun yaşamaz,' dedi Bryant. 'Ben

olsam iki kere düşünürdüm, ya sen?

Bryant bir an düşündü ve sonra başını salladı. Kim

oturdu. "Neden olmasın?

'Çünkü ona göre bu bir intihar,' dedi. 'İntihar sadece onu yapan kişiye aittir. Bireyin kendi sebepleri için yaptığı tek başına bir seçimdir. Hiçbir ebeveyn çocuğunun aynı şeyi yapabileceğini düşünmez. Cinayet ya da kaza sonucu ölüm bile okul adına bir tür başarısızlık ya da ihmali gösterir ama intiharı değil.

"Yani çocuğunu hâlâ buraya mı gönderiyorsun?

Kim sordu. "Evet, eğer dört yıllık bekleme

listesinde olsaydım.

Okulda on üç yaşındaki Sadie Winters'tan boşalan yeri düşündü.

Bir ailenin şansının yaver gitmek üzere olduğunu düşünüyordu.

ON ÜÇ

Dawson, Thorpe tarafından kendisine verilen oda numarasına girmeden önce kapıyı çaldı. Kulaklarını sessizlik karşıladı ama yine de kapıyı yavaşça açtı ve içeri girerken seslendi.

Genç kızların özel alanına girmek onu rahatsız hissettirdi. Odanın kendisi aydınlık ve havadardı. Büyük bir pencere evin ortasındaki avluya bakıyordu. Dawson ana evden ayrılan dört kanat olduğunu anlamıştı. Arazinin girişine bakan iki ön kanat tüm okul odalarını ve idareyi barındırırken, iki arka kanat ise konaklama yeriydi. Doğu kanadı kızlar için, batı kanadı ise erkekler içindi. Dört kanat da köy yeşili büyüklüğünde merkezi bir avluya açılıyordu.

Bir an durup odanın ortasındaki boşluğu değerlendirdi. Her köşede tek kişilik bir yatak ve iki çift arasında ortak bir çalışma masası vardı. Her yatakta bir komodin ve küçük bir gardırop vardı. Üç alan duvardaki posterler ve renkli yatak takımlarıyla kişiselleştirilmişti ama özellikle bir alan dikkatini çekti. Sol üstte, pencereye en yakın olan yer tamamen kişiliksiz olduğu için göze çarpıyordu.

Dawson, Sadie Winters'ın boşluğuna baktığını hissetti. Bir
adım öne çıktı.

"Hey, sen kimsin?" dedi arkadan gelen bir ses.

Döndüğünde kızıl saçlı, çilli bir kızın kendisine dik dik baktığını
gördü. "Dedektif Çavuş Dawson," diye cevap verdi. "Ya siz?

"Ee... Kimliğinizi görmek isterim, lütfen?" dedi, onun sorusuna cevap vermeden.

Cebinden çıkardı ve öne doğru tuttu.

Ona yakından baktı. Ve başını salladı.

"Ben Tilly," dedi, onun yanından geçip çantasını yatağın üzerine atarak. "Ve burada yaşıyorum.

"Sadie ile arkadaş mıydınız?" diye sordu, onun yatağının karşısındaki yatağa doğru ilerleyerek. Onun posterlerinde dünya haritaları ve atlar olduğunu fark etti.

"Umm... şey...

"Binmedin mi?" diye sordu, onun tereddütü karşısında.

Yüzünü buruşturdu. "Aslında ikisi de değil," diye itiraf etti, yatağının başucundaki dolaptan bir ders kitabı alarak.

"Sadie arkadaş olunabilecek en kolay insan değildi," dedi ve sonra yanlış bir şey söylemiş gibi kaşlarını çattı.

Dawson anladı. 'Gerçeği söylemekte bir sakınca yok,' diye öğüt verdi.

Tilly kırmızı buklelerini kulağının arkasına sıkıştırarak, "Pek sayılmaz, çünkü o öldü," diye cevap verdi.

Dawson iki kızın bu kadar yakın bir yerde yaşayıp da nasıl arkadaş olamadıklarını merak ediyordu.

"Onunla arkadaş olmaya çalıştın mı?" diye sordu. Belki de Sadie onun girişimlerini geri çevirmişti.

Dramatik bir şekilde gözlerini devirdi. 'Tanrım, bana bak. Ben kızıl saçlı, çilli bir çocuğum. *Annie*'nin kadrosundan atılmış gibi görünüyorum. Bulabileceğim tüm arkadaşlara ihtiyacım var. Tuhaf tiplere bile.

"Peki o da onlardan biri miydi? Dawson sordu. "Tuhaf biri mi?

"Pek sayılmaz, sadece her zaman içine kapanıktı. Ciddi biriydi, diğerleriyle hiç takılmazdı. Genelde ders çalışır ve oturup bir şeyler karalardı.

"Sadie'nin erkek arkadaşı var mıydı?" diye sordu. Bugünlerde çocukların genç yaşta başladığını biliyordu.

Başını iki yana salladı. "Sanmıyorum ama öyle olsaydı d a bize söylemezdi.

Dawson'ın aklına ani bir fikir geldi. "Sadie'ye zorbalık mı yapılıyordu?

Tilly aslında yüksek sesle güldü. "Şaka yapıyorsun. Sadie'ye zorbalık edecek kimse yok.

"Neden olmasın?" diye sordu.

Tilly sadece omuz silkti ve kapıya doğru yöneldi. "Yapmadılar ve şimdi gerçekten

gitmem gerekiyor.

"Tamam, sohbet için teşekkürler Tilly," dedi Tilly kapıdan çıkarken.

Kısa bir sohbet olmuştu ama genç kız hakkında epeyce şey öğrendiğini hissetmişti.

İçine kapanık, çekingen ve mutsuzdu. Bu konuda patronunun içgüdülerini ilk sorgulayan o olmuştu. Ama şimdi kendi içgüdüsünün Tilly'nin söylediği bir şeye tepki vermeye başladığını hissetti.

Sadie Winters'a zorbalık yapılmadığı konusunda çok kesin ve kararlıydı ve şimdi nedenini bilmek istiyordu.

ON DÖRT

Jaqueline Harris odadan çıkarken Kim, "Bu çok yardımcı oldu," dedi.

Bryant, 'Kadını rahat bırakın,' dedi. 'Sadece bir aydan biraz fazla bir süredir Sadie'nin hizmetçiliğini yapıyor.

"Ah evet, bize sadece kısa bir süredir bu görevde olduğunu ve bakımında doksan altı kız olduğunu söylemekte gecikmedi. Sanırım "sorunlu" kelimesi çok geçecek," dedi ve kadının Sadie Winters hakkındaki kısa anlayışını hatırlattı.

Ağır meşe kapı açılırken Bryant, "Bu kelime bu çocuğu takip ediyor gibi görünüyor," diye gözlemledi.

Nancy'nin permalı kafası göründü. "Size kahve ya da çay ikram edebilir miyim?

"Nancy, gerçekten kullanabileceğimiz başka bir oda yok mu? Kim, yıllar içinde erimiş çikolata rengini andıracak şekilde boyanmış ve yeniden boyanmış ahşap kaplı duvarlara bakarak sordu. Tavanın sekiz ayak uzunluğundaki ağır ve kalın kirişleri, ayağa kalktığında başından sadece birkaç santim uzaktaymış gibi görünüyordu.

Jacqueline Harris konuşurken Kim odanın kendisini neden bu kadar rahatsız ettiğini fark etmişti. Çocukluğunun büyük bölümünü geçirdiği Fairview'de de buna benzer bir oda vardı.

Buraya sessiz oda deniyordu. İddiaya göre burası, genellikle arkadan konuşma, sokağa çıkma yasağına geç gelme ya da başka bir küçük kural ihlali gibi küçük kusurlar için bir düşünme yeriydi. Ve sessiz oda gerçekten de sessizdi ve dışarıdan kilitliydi. Genellikle bir seferde sekiz ila on saat boyunca.

Yedi yaşına yeni girdiğini ve yemek masasında başka bir kızın içkisini kasten döktüğü için sessiz odayla ilk kez tanıştırıldığında üç aydır evde olduğunu hatırlıyordu. Ve dökmüştü.

Açık olan eli yeni Jamaikalı kızın elindeki plastik kabı yere düşürmüş ve kızların ciyak ciyak bağırarak gezinen su birikintisinden uzaklaşıp gevşek peynirli sandviç tabaklarını yoldan çekerken ucuz, ince portakal likörünün masaya yayılmasını izlemişti.

Kim özür dilemeyi reddetmiş ve Bayan Hunt tarafından yakalanıp sessiz odaya sürüklenmişti.

Altı saat sonra uzaklaştırılmış ve özür dilemesi emredilmişti. Yine reddetmiş ve kendi inatçılığı, daha yaşlı ve kaba kızlardan birinin içkiye tükürdüğünü gördükten sonra içkiyi yere düşürdüğünü açıklamasını engellemişti.

Fairview'de geçirdiği süre boyunca Kim sessiz odaya yabancı değildi. Bir bakıcı bir keresinde kapıya bir isim levhası koyma konusunda şaka yapmıştı.

Nancy, "Üzgünüm memur bey, ama Müdür Thorpe boş olan tek odanın burası olduğunu söyledi," diyerek onu günümüze geri getirdi.

Öyle mi? Kim düşündü. Eğer onu bir mücevher kutusundan daha büyük olmayan bir ofise hapsetmeye çalışmanın soruşturmayı hızlandıracağını düşünüyorsa, bir kez daha düşünebilirdi.

"Ve korkarım okul danışmanı Graham Steele bundan sonra sizi görmeye gelemeyecek," diye devam etti Nancy. "Beklenmedik bir şekilde bölgeden ayrılmak zorunda kaldı.

"Tamam, teşekkür ederim," diye hızlıca teklif etti Bryant, belli ki onun yüzüne yerleşen çatık kaşları görmüştü.

Kapı Thorpe'un asistanının arkasından kapanırken kaşlarını çattı.

Kim ayağa kalktı ve tekrar odaya bakmadan önce kapıyı açtı. "Tamam,

Bryant, hadi, bana yardım et," dedi, yan tarafını kaldırarak

Masaya.

"Şaka mı yapıyorsun?" dedi.

Başını salladı ve masayı yerde sürüklemeye başladı.

"Tanrım, bekle, kendine zarar vereceksin," dedi diğer ucunu tutarak.

'Evet, eğer burada daha fazla kalırsam başka birine zarar vereceğim,'

diye itiraf etti. "Ve büyük olasılıkla bu kişi sen olacaksın.

Kadın kapıya ulaştığında, 'Yan çevir,' dedi.

Kim masanın bir replika olduğunu ve gerçeği kadar ağır olmadığını hemen fark etmişti.

"Nereye götürüyoruz?" diye sordu koridora çıktıklarında. "Sadece beni takip et," dedi geriye doğru yürüyerek.

Büyük giriş salonuna geri döndüğünde elindekini yere bıraktı.

"Bu iyi olur," dedi ve sandalyelere doğru ilerledi. Her iki eliyle birer tane olmak üzere iki tanesini aynı anda dışarı çıkardı. Görüşülen kişiler, daha önce yerleştirildikleri dolaba ulaşmak için onları geçmek zorunda kalacaklardı.

Giriş kapısının karşısına oturduklarında, "Thorpe'un bu düzenlemeden hoşlanacağından emin değilim," dedi.

"Onun sorunu, benim değil," dedi, şimdiden etrafındaki iğrenç karanlığın buharlaştığını hissediyordu. Derin bir nefes aldı ve rahatlamaya başladı.

"Pekala, danışmanımız kayıp olduğuna göre, sırada kiminle görüşeceğiz?

Bryant cebinden listeyi çıkardı ve yüzüne yavaş bir gülümseme yayılmadan önce iki kez bakar gibi yaptı.

"Sıradaki kişi, tanıtıma hiç ihtiyaç duymayacağını düşündüğüm bir kişi.

ON BEŞ

Dawson yatağa oturdu ve bir süre düşündü. Sadie Winters kaç kez aynı yerde oturup hayatı ve hatta muhtemelen ölümü düşünmüştü?

Eşyalarını karıştırma düşüncesi içinde yabancı bir his uyandırıyordu, her ne kadar kızın içeri dalıp onu gizlice bakmakla suçlamayacağını bilse de. Bir genç kızın yatak odası onun güvenli yeriydi; kendini ifade edebileceği ve dünyayla barışık birine dönüşebileceği bir yer. Kendine uygun bir yer ve olması gereken kişiyi bulana kadar kullandığı bir yerdi. Ve odanın bu köşesi Sadie'nin zamanının çoğunu geçirdiği yer olduğu için, burası olabildiğince iyiydi.

Burada neden bu kadar mutsuz olduğunu ve ailesine gidip gidemeyeceğini sorup sormadığını merak etti. Johnny Croke ve çetesi onu on kremalı kraker yemeye zorladıktan sonra annesine onu okuldan alması için yalvardığını hatırlıyordu. Ağzındaki nem her saniye yutulmuş, her bir krakerin kuru taneleri boğazından aşağı yuvarlanırken öksürmeye ve boğulmaya başlamıştı. Rahatsızlığı onları daha çok güldürmüştü. Johnny Croke ancak son lokmayı da yedikten sonra ona okul çantasını geri verdi.

On yaşındaydı.

Annesi ona her zaman bir hedef sunmuştu. Onu hafta sonuna, dışarı çıkacağı bir güne, özel bir etkinliğe, bir tatile doğru ilerletti. Ve bu onu on beş yaşına kadar getirdi, o zaman işleri kendi eline aldı ve kilo vermeye başladı.

Okuldan çok fazla arkadaşla ayrılmamıştı ve yol boyunca daha fazlasını edinmeyi başaramamıştı. Okuldaki önceki deneyimleri onu insanların niyetlerinden şüphelenir hale getirmişti. Birçok kez, çocuklar onunla arkadaş olmaya çalışmış ve her zaman onunla alay etme niyetiyle hareket etmişlerdi.

Spor salonunda geçirdiği onca saatin ve kimsenin kaldırımda sallanan yağlarını göremediği sabahın erken saatlerinde koşmanın ona bencillik ve takıntılı bir doğa aşıladığının farkındaydı. Ancak okul günlerinden bu yana geçen yıllar arttıkça bir nefes alabildi ve bir daha asla böyle bir güçsüzlük durumuna düşmeyeceğini kabul etti.

Zaman ona şu anda sahip olduğu birkaç arkadaşına değer vermeyi de öğretmişti.

Yatağının başucundaki dolabın üst çekmecesini usulca açarken Sadie'nin hayatındaki arkadaşlıklara dair bir kanıt bulup bulamayacağını merak etti.

İçinde bir saç fırçası, bir dizi koyu renk oje, birkaç parça kostüm takısı, keçeli kalemler ve elastik bantlar vardı. Dawson bunun onun ıvır zıvır çekmecesi olduğunu tahmin etti. Herkesin bir çekmecesi vardır. Nereye koyacağınızı bilemediğiniz her şeyin bulunduğu çekmeceydi.

İkinci çekmece ders kitaplarıyla doluydu ve üçüncüsünde birkaç defter, iki çikolata ve bir paket cips vardı.

Etrafına bakındı, bir sonraki alana geçmeye hazırdı, neden hiç aile fotoğrafı olmadığını merak ediyordu: ebeveynleri, kız kardeşi, hatta bir köpek.

Ayağa kalktı ve gardırobun kapağını açtı. Sol taraf okul kıyafetlerine, sağ taraf ise gündelik kıyafetlere ayrılmıştı ve en sona birkaç daha şık parça yerleştirilmişti. Gardırobun alt kısmı farklı renklerde spor ayakkabılarla, üst rafı ise sıcak tutan süveterler ve birkaç ceketle doluydu.

Oraya bir şey yerleştirilip yerleştirilmediğini görmek için rafları yokladı ama hepsi giysiydi.

Yatağın ayak ucunda durdu ve kaşlarını çattı. Araştırması tamamlanmıştı.

Yatağa geri oturdu ve komodinin üst çekmecesini tekrar açtı. Onu rahatsız eden yer burasıydı. Komodin, ıvır zıvır çekmecesi olmasının yanı sıra normalde hızlı erişim için de kullanılırdı. En önemli şeyleri sakladığınız yerdi.

Bu çekmecede önemli hiçbir şey yoktu, bu da tek bir anlama gelebilirdi.

Birisi buraya daha önce gelmiş.

ON ALTI

Tanıdık figür büyük salonda ona doğru yürürken Kim'in yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmıyordu.

"Şerefe, dostum," dedi nefes nefese, onu gerçekten uyarabilecek olan meslektaşına.

Joanna Wade, reprodüksiyon masasının diğer tarafına otururken yüzünde eğlenmiş bir ifade vardı.

"Tekrar karşılaştık, Bayan Wade," dedi Kim, onun bakışlarıyla buluştu ve son karşılaşmalarında unvan konusundaki ısrarını hatırladı.

Kadın arkasına yaslanıp uzun bacak bacak üstüne atarak, "Ben de öyle yapacağımızı biliyordum, Müfettiş," dedi.

'Ölüm bizi bir kez daha birleştiriyor,' diye gözlemledi Kim. "Ama seni buraya getiren nedir?

Kim, Joanna Wade ile ilk kez birkaç yıl önce, terk edilmiş bir çocuk evinin bulunduğu yerde kemikler bulunmasıyla bağlantılı bir kadın olan okul müdürü Teresa Wyatt'ın cinayetini araştırırken tanışmıştı. Kadının meslektaşlarının çoğuyla görüştükten ve aynı 'aziz' tanımını aldıktan sonra, bu kadın onlara gerçeği söyleyen tek kişi olmuş ve Kim ile çirkin bir şekilde flört etmişti.

Kim onun çok az değiştiğini fark etti. Uzun sarı saçları at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmıştı ve güçlü, kare çenesi ve delici mavi gözleri ortaya çıkmıştı. Düz siyah pantolonu iyi kesilmişti ve uzun bacaklarını vurguluyordu; düz beyaz ipek gömleğinin boynunda ise bir Aziz Christopher vardı.

"Bana bir içki ısmarla, sana anlatayım," dedi gülümseyerek.

Kim yanıtı duymazdan geldi ve devam etti. "Sadie Winters'a siz mi öğrettiniz?" diye sordu.

Joanna'nın gözlerindeki tüm eğlence kayboldu ve yerini hüzne bıraktı.

"Gerçekten de öyle, Müfettiş," dedi.

"Ne kadar süreyle?

"Geçen Eylül ayında ekibe katıldığımdan

beri. "Yani altı aydan biraz fazla mı?

'Altı ay burada uzun bir süre,' diye cevap verdi.

Yanıt Kim'i şaşırttı. Kelimelerden çok ses tonu. Karşısındakini bunun bir şaka olduğuna ikna etmek için kullanılan türden hızlı bir gülümsemeyle örtbas edilmişti ama Kim pişmanlığı gözden kaçırmamıştı. Joanna Wade'in neden böyle bir hamle yaptığını gerçekten merak ediyordu ama bunu öğrenemeyeceğini tahmin ediyordu.

"Son okulunuzdan farklı mı? Kim sordu. Eğer doğru hatırlıyorsa, Joanna'nın öğretim yöntemleri bazen alışılmadık olmuş ve öğrencilerinin dikkatini çekmesine rağmen patronu tarafından alay konusu edilmişti.

Joanna sadece başını salladı ve Kim daha fazlasını alamayacağını anladı. "Peki, nasıl biriydi Sadie? Kim sordu. 'Ve lütfen söyleme sorunlu,' diye ekledi.

Joanna başını salladı. "Bunu yapmayacaktım. Onu iç gözlemci, düşünceli ve kendine verdiğinden çok daha yetenekli biri olarak tanımlardım.

"Ne şekilde?

"Şiir," diye yanıtladı Joanna. "Yazdıklarını anlamsız saçmalıklar olarak görüyordu. Etkileyici ve zaman zaman biraz da kendini beğenmiş yazılardı ama on üç yaşındaydı. Sanırım o yaşlarda hepimiz kendi duygularımızın büyüsüne kapılmıştık. Şiirleri aklından geçenlerin çoğunu yansıtıyordu.

Kim, Bryant'ın bir not aldığını gördü. Dawson'a kişisel eşyaları arasındaki bu tür yazıları sormak için olduğunu tahmin etti.

"Ne gibi? Kim kızı daha iyi anlamak isteyerek sordu.

"Dünyadaki yeri, korku, çoğu zaman yalnızlık, sadece şeyler," dedi Joanna, bakışlarını başka yöne çevirerek.

Kim onun bakışlarının geri dönmesini bekledi. "Şeyler" mi?

Joanna'nın kendine sakladığı bir şey vardı. "Dediğim

gibi, Müfettiş, kız on üç yaşındaydı.

Kim, kadının bu konuda daha fazla bir şey söylememe konusundaki kararlılığını hissetti. Joanna'nın inatçılığının kendisininkini yansıttığını hissetti.

"Derslerde onunla hiç sorun yaşadınız mı? Kim sordu. Joanna başını salladı. "Yaşamadım.

"Başka birinin yaptığını mı gösteriyor?" diye zorladı.

Joanna ellerini anlamlı bir şekilde açtı. "Sadie İngilizceyi çok severdi, bu yüzden bana hiç sıkıntı vermezdi.

Müdür Thorpe büyük salona girdiğinde Kim konuşmak için ağzını açtı ve durdu. Arkasında heyecanla sohbet eden genç çift neredeyse ona çarpıyordu.

Kadının sağ eli içgüdüsel olarak genişleyen karnını kapattı. Bu insanlar erkenden içeri giriyorlardı.

Müdürün yüzü, potansiyel müşterilerin hemen arkasında olduğunu hatırlamadan önce gök gürültüsüne dönüştü.

"Sorabilir miyim...

"Başka bir yere taşındığım için özür dilerim," dedi Kim hoş bir şekilde. "Ancak sorgulama ve ifade alma için tahsis edilen ofis pek uygun değildi.

Genç çiftin kim olduklarına dair hiçbir yanılsama içinde olmadıklarından emin olmak istiyordu.

İkisi de kaşlarını çatarak yüzü öfkeyle renklenen müdüre baktı. Kadının eli karnında kalmıştı.

"Alternatif tesisler bulunacaktır, Müfettiş," dedi burun deliklerini hafifçe açarak.

Genç çifti geçirirken ona bir bakış attı ve Kim'in ilk fırsatta yeniden evlendirileceklerinden kuşku duymamasını sağladı.

Joanna Wade ona hüzünle gülümsedi. "Müfettiş Kim Stone normalde her istediğini elde eder mi?

Bryant onun yerine 'Çoğu zaman,' diye cevap verdi.

"Peki, Bayan Wade, Sadie'nin kazası hakkında bize daha fazla ne söyleyebilirsiniz? Kim sordu.

"Pek değil," diye itiraf etti. "Orada değildim. "Bunu nasıl öğrendiniz?

"Koridorda bir kargaşa duyduğumda sınıfımda derse hazırlanıyordum. Onun adını ve çatı kelimesini duydum. Ekleyebilirim

diğer insanlar gibi iki kere iki.'

"Peki sınıfınız nerede?" diye sordu Kim, aksiyondan ne kadar uzakta olduğunu merak ederek.

"Evin ön tarafındayım, ikinci sıra karaağaçlara bakıyorum.

"Nergislerin önündeki metal ızgaranın solunda mı? Kim sordu.

Joanna bir an düşündü ve sonra başını salladı. 'Hemen h e m e n ,' diye cevap verdi.

Kim, Sadie atlamış olsaydı öğretmenin penceresinin hemen yanından geçip gideceğini fark etti.

"Tamam, teşekkür ederim, Bayan Wade.

"Benimle işiniz bu kadar çabuk mu bitti? Joanna, sesine hayal kırıklığı damlamasına izin vererek sordu.

Kim gülümsemesini gizledi. Farklı bir vaka, farklı bir yer ama Joanna Wade hiç değişmemişti.

"Başka bir şeye ihtiyacımız olursa sizi nerede bulacağımızı biliyoruz.

"Waggon and Horses'da bir Perşembe gecesi, size daha önce de söylediğim gibi dart oynarken.

"Teşekkür ederim," dedi Kim, kadının yoğun bakışlarını tutarak.

Joanna ayağa kalkıp arkasını dönerek uzaklaşırken ona bir gülümseme sundu. Kim aklına gelen bir düşünceyle telefonunu çıkardı.

"Evet patron," diye cevap verdi Stacey ikinci çalışta.

"Stace, Plant'ten tanık raporlarını aldın mı?" "Evet.

Yaklaşık bir saat önce bıraktı.

"Kaç kişi? Kim sordu.

'Kırk, elli civarı,' diye cevap verdi.

'Şimdilik geçmiş kontrollerini bırak ve hepsini gözden geçir, Stace. Ayrıntılı olarak.'

"Tamam patron, tam olarak ne arıyorum?

"Artık Sadie'nin çatıda olmadığını biliyoruz ama herkes onun çatıda olduğunu duydu. Bir yerden başlamış olmalı. Sadie Winters'ı gerçekten çatıda gördüğünü söyleyen ilk kişinin kim olduğunu bilmek istiyorum.

YEDİ

Dawson bu koridoru daha önce bir kez geçtiğinden emindi. İkinci kez, deri ciltli Heathcrest yıllıklarının bulunduğu maun kitap raflarının önünden geçiyordu. Bu lanet yerin zaten yolunu bilen insanlar için iyi olduğuna karar verdi. Binanın dışında bir sürü işaret vardı ama içinde pek bir şey yoktu.

Dürüst olmak gerekirse, buradan çıkmak için sabırsızlanıyordu. Ayrıcalıklı hava, büyük salona geri dönmeye çalışırken yaptığı her yanlış dönüşten sonra üzerine çöken karanlık ahşap kirişler kadar bunaltıcıydı.

Bu gibi yerler ona iyi gelmiyordu.

Kendi okul deneyimi, aşırı kalabalık sınıflarda, sıkı bir müfredatı yetiştirmeye çalışan taciz edilmiş öğretmenlerle geçmişti. On dört yaşındayken katıldığı bir veli toplantısını hatırlıyor. Annesi sınıf öğretmeniyle konuşmaya başlayalı on dakika olmuştu ki yanlış çocuktan bahsettiklerini fark etmişti.

Özel eğitimle ilgili en büyük sıkıntısı, hedeflerin ağırlığıydı. Heathcrest gibi okullarda bir yerlere geleceğiniz varsayılırdı. Onun okulunda ise olamayacağınız varsayılıyordu.

Onun okulunda odak noktası, bir çocuğu temel eğitimden geçirerek bir işe girebilecek donanıma sahip olmalarını sağlamaktı. Burada ise onları bir kariyere hazırlıyordu.

Kariyer seçenekleri ahşap işçiliği, metal işçiliği, tamirci ya da otobüs şoförlüğüydü. Burada ise geleceğin doktorlarına, cerrahlarına, sporcularına ve politikacılarına bakıyordu.

Kendi çocuğu Charlotte'u düşündü, Charlotte iki yaşındaydı ve her şeye meraklıydı. Babası olarak, onun olmak istediği her şey olabileceğini zaten hissediyordu. Ve onun hayallerini gerçekleştirmek için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Ama bununla nasıl rekabet edebilirdi ki?

Açık kapıdan gelen bir hareket dikkatini çekti. Geri çekildi ve bir göz attı. Yaşları on iki civarında olan yaklaşık on beş genç, spor salonunun bir ucundan diğer ucuna doğru koşuyordu.

Öğretmen kenardan, "Haydi Piggott, yetiş," diye seslendi. Dawson diğerlerinin yarım oda gerisinde olan çocuğu gördü.

Ter mavi tişörtünü lekelemişti ve beyaz etli bacakları, şortu bacaklarının arasına girdiği için sallanıyordu. Dawson onun birkaç kilo fazlası olduğunu tahmin etti.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu öğretmen, onu saniyeler içinde kapıda fark etmişti.

Hızla kimliğini çıkardı ve kendini tanıttı. 'Sadie Winters olayıyla ilgili olarak buradayım. Onu tanıyor muydunuz?'

Adam başını sallarken elini uzattı. Dawson lacivert şortunu zorlayan kalça kaslarına ya da adamın her bir kolunda bir futbol topu saklıyormuş gibi görünen pazularının büyüklüğüne imrenmemeye çalıştı. Altında etkileyici bir karın kası olduğunu anlamak için tişörtünü kaldırmasına gerek yoktu.

Dawson onun kırklı yaşların başında ya da ortasında olduğunu tahmin etti ve bu adamın yirmi yıl sonra hâlâ fiziğini gösterecek kıyafetler giyerek bara girdiğini hayal etti.

Spor salonuna daha fazla gitmesi gerektiğini düşünerek kendini azarladı.

'Philip Havers, erkeklerin beden eğitimi ve spor koçu; ve açıkçası genç kızı hiç tanımıyordum. Oğullarımı takip etmekte yeterince zorlanıyorum," dedi ve hâlâ bir ileri bir geri koşturan küçük gruba baktı.

Dawson hiç gerçek bir okulda çalışıp çalışmadığını merak etti, sınıflar otuz ya da daha fazla çocukla doluydu. Hepsini bir odada bir aşağı bir yukarı koşturmak, izdiham yaratan bir boğa sürüsü gibi olurdu.

'Lanet olsun, Piggott, zemin kaybediyorsun. Hızlan,' diye seslendi.

Dawson bile şişman çocuğun yarım metre daha kaybettiğini görebiliyordu.

"Hadi domuz, yetiş," diye seslendi diğer çocuklardan biri omzunun üzerinden.

Kader, domuzun şişman çocuğun adının bir parçası olmasına izin vererek daha acımasız olamazdı. Dawson, Philip Havers'ın dönüp seslenen çocuğu azarlamasını bekledi.

O yapmadı.

Onun yerine Dawson'a doğru gözlerini devirdi. "Çocuk her şeyi biliyor ve bu sadece ısınma seansı.

Dawson bunu çok iyi hatırlıyordu. Ayak uydurmaya çalışmak için kaslarını sonuna kadar zorladığını hatırlıyordu. Bacaklarındaki yanmayı sanki şu anda oluyormuş gibi hissedebiliyordu.

"Üç boy daha ve biri Piggott'a biraz cesaret verebilir mi? Havers seslendi.

Seslenen çocuk 'Domuz, Domuz, Domuz' diye bağırmaya başladı. Üçüncü seslenişte tüm çocuklar onun adını söylüyordu.

Dawson gerginliğin çenesine yayıldığını hissetti. Duymak istediği cesaretlendirme bu değildi.

"Akran baskısı her zaman işe yarar," dedi Havers toplu tezahüratın üzerinde. "Şimdiden yarım metre geri çekildi.

Evet, aşağılanma ve utanç insana bunu yaptırır, diye düşündü Kev, önündeki sahneyi öğretmenden farklı görüyordu. Zavallı çocuk bitkin görünüyordu. Efor sarf etmekten yüzü kıpkırmızıydı ve ter tanecikleri artık şakaklarından aşağı süzülen nem çizgilerine dönüşmüştü. Ciğerlerine daha fazla hava göndermeye çalışırken ağzı sürekli açıktı.

"Biraz sert mi? Dawson gözlemledi, ki bu gerçekte nasıl hissettiğinin yanına bile yaklaşmıyordu.

"Bir ya da iki sonraki kremalı pastayı yerken iki kez düşünmesine neden olacaksa hayır.

"Peki, bu çocuklardan Sadie Winters'ı tanıyan var mı? Dawson kendini sağlam bir zemine yönlendirerek sordu. Beden eğitimi öğretmeninin suratına yumruk atmanın davaya ya da kariyerine bir yararı olması pek mümkün değildi.

Çocuklar koridoru son kez geçmeye başladıklarında öğretmen etrafına bakındı. Piggott'un daha önceki eforu onu yakalamıştı ve şimdi neredeyse yarım boy geride kalarak bedelini ödüyordu.

"Herhangi biriyle konuşabilir miyim?

Havers bir dakika düşündü. "Evet, Piggott'u al, zaten basketbolda pek işe yaramaz.

Dawson cevap veremeden Havers bir düdük çaldı ve çocuklara salonun kenarından ekipmanları getirmeleri için talimatlar vermeye başladı.

Delikanlı son kez duvara çarparken, "Sen değil Piggott, bu tarafa," diye seslendi.

Çocuk onlara doğru yarı yürürken yarı s e n d e l e r k e n hem şaşkın hem de rahatlamış görünüyordu.

"Polis memuru konuşmak istiyor," dedi omzunu sıkarak.

Çocuk başını sallarken nefes alıp vermesi zorlaşmıştı. Dawson etrafına bakındı "Nerede...

Koridoru göstererek, "Kapının dışında bir bank var," dedi. Dawson başıyla teşekkür etti ve dışarı çıktı.

"Al," dedi ve cebinden çıkardığı bir mendili çocuğa uzattı. Hareketlilik durmuştu ama terleme durmamıştı.

"Teşekkür ederim," dedi ve geri vermeden önce başını, yüzünü ve ensesini sildi.

"Sende kalsın," dedi Dawson.

Çocuk tekrar alnını sildi. "Peki,

adın ne?" diye sordu. "Piggott,

efendim," diye cevap verdi.

"İlk adınız," diye açıkladı. "Geoffrey,

efendim," diye kibarca cevap verdi.

"Sadie Winters'ı tanıyor muydun?" diye sordu.

Geoffrey omuz silkti. "Biraz. Buradaki diğer kızlar gibi

değildi. "Ne açıdan?

"Kendini beğenmiş ya da kaba biri değildi. Saç, makyaj ya da takı gibi kızlara özgü şeylere o kadar da önem vermezdi. Çoğu zaman kendi başınaydı. Bir grup içinde olmaya, işaret etmeye ve dalga geçmeye ihtiyacı yoktu.

Dawson onun kadın türünü küçümsediğini duyabiliyordu. On iki yaşındayken de aynı şekilde hissetmiş ve hep aynı şekilde hissedeceğini düşünmüştü. Bu çocuk büyük bir şok yaşayacaktı.

"Bazı kızlar seninle dalga geçiyor mu Geoffrey?" diye sordu.

Geoffrey başını sallamadan önce tereddüt etti. "Ama Sadie etraftayken o kadar da değil," diye itiraf etti.

"Sadie seni savundu mu?

Başını salladı ve alnını bir kez daha sıvazladı.

"Diğer kızlar ondan korkuyor muydu? Dawson sordu. Tilly'den edindiği izlenim bu değildi.

Başını iki yana salladı. "Ondan korkmuyorum ama bir keresinde bazı kızlar beni yemek sırasının sonuna itip yemeği kaçırmamı söylediklerinde beni savunmuştu.

"O ne yaptı? Dawson kendi benzer anılarıyla savaşarak sordu.

"Elimden tuttu ve beni sıradaki yerime geri götürdü ve yemeğimi alana kadar orada durup onlara ters ters baktı. Servis yapıldıktan sonra da ortadan kayboldu.

Dawson bu kızdan hoşlanacağından

şüpheleniyordu. "Okulda onu çok gördün mü?

"Bazen onu garip bir yerde, yerde, duvara yaslanmış otururken, kitap okurken ya da bir şeyler karalarken görüyordum.

Bulamadığı bir kitaptaki karalamalardan bir kez daha bahsetti. "Bazen onunla göz göze gelmeye çalışırdım, ama sanki her zaman

başka bir yerde.'

Tilly'ye sorduğu gibi, "Zorbalığa mı uğruyordu?" diye sordu.

Geoffrey hemen başını salladı. "Hayır, kimse Sadie'ye zorbalık yapmaz.

Dawson'ın kafası karışmıştı. Her şeye rağmen Sadie Winters diğer kızlardan farklıydı. Karışmıyor ve uyum sağlamıyordu. Hedef alınmak için kesin bir reçete. Ama bu, aynı odayı paylaştığı kızdan aldığı yanıtın aynısıydı.

Bay Havers koridorda belirdiğinde, "Neden olmasın?" diye

sordu. "Öğrencimi geri alabilir miyim, memur bey?

Geoffrey ayağa kalktı ama Dawson koluna destekleyici bir el koydu.

"Sadece bir dakika daha," dedi öğretmene, o da sinirli bir ifadeyle koridorda kayboldu.

Geoffrey, öğretmenin gözden kaybolan sırtına bakarak, "Gerçekten gitmeliyim," dedi.

"Tamam Geoffrey, ama diğer kızların Sadie'yi neden yalnız bıraktıklarını açıklayabilir misin?

Çoktan uzaklaşmaya başlamıştı.
"Card Suits ile olan bağlantıları nedeniyle onu yalnız bıraktılar.
"Bağlantılar mı? Suits?' Dawson sorguladı.
Gitmek için dönerken başını salladı.
"Evet, kız kardeşi Kupa Kraliçesi.
Çocuk spor salonuna geri dönerken Dawson kaşlarını çattı.
Kupa Kraliçesi de neyin nesiydi?

SEKİZ

"Peki şimdi planımız ne? Bryant saatine bakarak sordu. Saat neredeyse beşti ve dışarıda biraz soluklanıyorlardı.

Sözüne sadık kalan Mitch birkaç saat önce adli tıp birimini toplamıştı. Kanlı çakıl kaldırılmış ve yerine yepyeni, tertemiz taşlardan oluşan bir yama bırakılmıştı. Ama işaretleyici olmasaydı bile genç kızın kanlı kafasının tam yerini seçebilirdi.

Şimdiye kadar on beş öğretmenle konuşmuşlardı ve hiçbiri işe yarar bir şey söyleyememişti. Aslında, tek tespit edebildikleri Sadie'nin bir dersten tamamen sağlam çıktığı ve bir sonrakine hiç gelmediği ve arada kimsenin onu görmediğiydi.

Kim, 'Sadie'nin kız kardeşiyle konuşmak istiyorum,' dedi. 'Yetişkinlerle hiçbir yere varamıyoruz. Sadie hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum ama henüz ailesine kendine zarar verme olayından bahsetmek istemiyorum. Saffron biliyor olabilir,' dedi.

"Ekspertizimi her zaman yapabiliriz," diyerek onu şaşırttı.

Woody'nin ısrarlarına rağmen bunu hiç düşünmemişti.

'Şey... şu anda değil,' dedi.

"Neden olmasın, başka öğretmen görmeyeceğimiz kesin ve eminim Saffron Winters'ın adresini almak on dakika bekleyebilir.

"Sence bu kadar uzun sürer mi?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. 'Diğer her şeyi yaptığınız gibi onları da yaparsanız, muhtemelen beş dakika içinde halledip hala bir fincan çay için zamanım var. "Bu sadece doğru değil-

"Şef, bir sorun mu var?" diye sordu.

'Hayır, sadece-' telefonu çalmaya başlayınca konuşmayı kesti.

Ekranda Müdür Thorpe'un adını görünce Bryant'a, 'Ah, tam aradığım kişi,' dedi.

'Taş,' diye cevap verdi.

"Müfettiş, ben Müdür Thorpe," diye resmi bir şekilde

teklif etti. Kadın onun devam etmesini bekledi.

"İhtiyaç duymanız halinde sorgulama için alternatif düzenlemelerin yapıldığını teyit etmek için arıyorum," diye sıkıca teklif etti.

Kim gülümsemesine engel oldu.

"Çok naziksiniz, Müdür Thorpe," dedi. "Hazır sizi bulmuşken, Bay ve Bayan Winters'ın adreslerini almam mümkün mü?" "Elbette, Droitwich'teki ana adresleri ve tatil için geldikleri Snowdonia'da bir ev. Hangisini tercih edersiniz?'

"Diğer kızları Saffron'u hangi adreste bulabilirsem.

"Oh," dedi şaşırarak. 'Bu durumda ikisine de ihtiyacın olmayacak. Saffron Winters hâlâ burada, okulda, bizimle birlikte.

NINETEEN

"Bu biraz daha kabul edilebilir, sence de öyle değil mi Bryant? Odaya bakarlarken Kim sordu.

Müdür Thorpe onları nazik bir şekilde kütüphanenin bitişiğindeki geniş okuma odasına yönlendirmişti. Alacakaranlığa rağmen hokey sahası ve tenis kortlarının görüntüsü hâlâ seçilebiliyordu.

Bryant takdirle ıslık çaldı. 'Yöntemleriniz bir şekilde iyi olsa bile iyi sonuç-'

"Hayali," diye cevap verdi onun yerine.

"Kullanacağım kelime bu değildi ama şimdilik böyle devam edelim," diye cevap verdi ve onun yanına oturdu.

"Peki, sence neden eve gitmedi? Bryant ikisinin de aklındaki soruyu dile getirerek sordu.

"Hiçbir fikrim yok, Bryant. Ailenin birlikte olmak isteyeceğini düşünmüştüm. Şüphesiz onun için en iyi yer onların evidir.

"Kız kardeşim yeni ölmüş olsaydı kesinlikle orada olmak isterdim," diye cevap verdi.

'Tabii burası evleri gibi hissettirmiyorsa,' diye düşündü Kim. 'Çocuklar burada o kadar uzun zaman geçiriyor ki, burası onlara kendi evlerinden daha tanıdık geliyor olabilir.

"Olabilir ama ben yine de ailemin olduğu yerde olmak isterdim," dedi. 'Elbette hiçbir okul bu güvenlik ve emniyeti taklit edemez.

'Hmm...' dedi düşünceli bir şekilde, kapı kendinden emin bir şekilde çalınırken.

"İçeri gel," diye seslendi Bryant.

Kim, bir gün önce kendisine doğru hızla gelen kıza gülümsedi. "Lütfen otur, Saffron.

Kız başını salladı ve onlara doğru yürüdü. "Bana Saffie deyin lütfen," dedi ve oturdu.

Kim'e hemen iki kelime çarptı. Zarif ve kendinden emin. Mısır rengi sarı saçlarının tepesinden siyah Lanvin zincir süslemeli deri çizmelerinin uçlarına kadar, Saffron Winters'ta tanıştığı on altı yaşındaki kızların çoğunda bulunmayan kendinden emin bir zarafet vardı.

Kim bakışlarını, gözünü diktiği ama bin sterlinden fazla olan ve onun harcanabilir gelir seviyesinin çok ötesinde olan ayakkabılardan ayırdı. Sade, soğuk omuzlu bir tişört ve açık mavi bir kot pantolon giymiş olsa bile Saffie Winters'da dikkat çeken bir şeyler vardı.

Mavi gözleri deliciydi ve tanrılar tarafından şekillendirilmiş bir yüze yerleşmişti.

Kim anne ve babasının kim olduğunu hatırladı ve bu kızın her ikisinin de en iyi yanlarını miras aldığını fark etti. Sadie'nin ise öyle olmadığı açıktı.

Bryant ikisini de tanıştırdıktan sonra gerçekten sempatik gözlerini kıza çevirdi. "Saffie, kız kardeşini kaybettiğin için çok üzgünüz," dedi.

"Teşekkür ederim," dedi, kibarca ama çok az duyguyla.

Kim her şeyin henüz kafasına dank edip etmediğini merak ediyordu. Daha yirmi dört saat bile olmamıştı.

"Eve gitmek istemedin mi? Kim nazikçe sordu

Başını iki yana salladı. "Burada daha meşgulüm," dedi basitçe.

Kim bunun nedenlerini daha fazla araştırmak isterdi ama devam etmeye karar verdi. Soracağı bazı zor sorular vardı.

"İkiniz yakın mıydınız, Saffie?

Başını sallamadan önce soruyu ciddi bir şekilde düşündü. "Bir zamanlar öyleydik ama artık o kadar yakın değiliz.

"Yani birlikte fazla vakit geçirmediniz mi? Kim devam etti.

Saffie başını salladı.

Kim, kız kardeşlerin birlikte yatılı kaldıkları ve okudukları ancak birbirleriyle çok az zaman geçirdikleri bir ortamı anlamaya çalıştı.

'Kız kardeşinizle ilgili olarak sorunlu kelimesini çok duyuyoruz. Siz de katılıyor musunuz?'

Hiç tereddüt etmedi. 'Evet, memur bey, katılıyorum. Hiç arkadaşı olduğunu sanmıyorum.'

Ama yine de birlikte hiç vakit geçirmediniz, diye düşündü Kim.

Saffie sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi, "Kendi arkadaşlığını tercih ederdi," dedi.

"Görünüşe göre yazmayı seviyormuş," dedi Kim. "Şiir," diye ekledi. Saffie şaşırmış görünüyordu. "Öyle miydi? Bunu bilmiyordum.

"İngilizce öğretmeni onun bu konuda yetenekli olduğunu düşünüyordu.

Saffie başını salladı ama Kim onun ifadesinde bir sabırsızlık ya da ilgisizlik havası sezdi; çok geçmeden bu hava kayboldu.

"Saffie, Sadie dışarıda yerde yatarken sen neredeydin? Bryant sordu.

'Müzik odasındaydım,' dedi.

Tam da Müdür Thorpe'un yarım saat önce onu alacağını söylediği yerde. Orada çok zaman geçiriyor gibiydi.

Kim bu görüşmede bir şeylerin eksik olduğu hissine kapıldı. Joanna Wade'den şu anda bir kan bağından algıladığından çok daha fazla gerçek duygu yayıldığını hissetmişti.

"Saffie, Sadie'nin çatıdan atladığını duyduğunda şaşırdın mı?

Saffie başını salladı. 'Ailem aylardır ona ulaşmaya çalışıyor ama başarılı olamıyordu. Onlar denedikçe o daha da geri çekiliyordu.

Kim, Saffie'nin herhangi birinden bahsediyor olabileceği hissine kapıldı. "Kız kardeşinin kendi kendine çiftçilik yaptığını biliyor muydun?

Bu kez gerçek bir şaşkınlık yüzünü şekillendirmiş, Kim'e şiir itirafı karşısında yaşadığı şokun yanlış olduğunu söylemişti. Şoku takip eden kızgınlık parıltısını yakaladı.

"Kendini kesti," diye ekledi Kim.

'Muhtemelen şaşırmamalıyım,' dedi.

"Nedenmiş o?

Saffie, 'Bazen tüm dikkatleri üzerine çekmeyi severdi,' dedi.

Kim kendi kendine, bunu birinin görebileceği bir yerde yapmamış olması dışında, kimsenin dikkatini çekmediğini, hatta çekmeye çalışmadığını düşündü.

"Seninle bu konu hakkında hiç konuştu mu?

Saffie sabırsızlıkla, "Hayır, Müfettiş, öyle bir şey yapmadı," dedi. 'Ama siz o-'

"Memur bey, kız kardeşimin beni pek sevmediğini bilmeniz gerektiğini düşünüyorum.

Kim bu açık itiraf karşısında şaşırdığını fark etti.

"Özel bir nedeni var mı?" diye sordu.

'Dürüst olmak gerekirse sormaktan sıkıldım. Tıpkı ailem gibi ben de ona ulaşamadım.

Yani herkes pes mi etmişti? Kim merak etti. Kimse ona ulaşmanın bir yolunu bulmaya çalışmamış mıydı?

"Arkadaşlarını sordum ve çok az arkadaşı olduğunu söylediniz-" "Hayır, hiç arkadaşı olmadığını söyledim," diye açıkladı Saffie.

"Peki ya düşmanlar? Kim sordu.

'Bunu neden sorduğunuzu bilmiyorum ama öyle olmadığını varsayıyorum. Olumlu bir etkileşimde bulunmadığı gibi, olumsuz bir etkileşimde de bulunmadığından oldukça eminim.

Kim sandalyesinde arkasına yaslandı. "Burada herkes tarafından görünmezlik noktasına kadar görmezden gelinen genç bir kızın resmini görmeye başlıyorum.

Kim evindeki boş odasında duran ütü yığınını düşündü. O kadar uzun süre görmezden gelmişti ki artık görmüyordu bile.

Saffie saatine bakarak, "Eğer öyleyse, o da tam olarak böyle olmasını istiyordu," diye cevap verdi.

Kim'in bu noktada ona soracak çok az şeyi vardı.

"Tamam, Saffie, zaman ayırdığın için teşekkür ederim, başka bir şeye ihtiyacımız olursa gelip seni buluruz.

'Burada olacağım,' diye cevap verdi.

Kim başını eğdi. "Ailenle vakit geçirmek için eve gitmeyi planlamıyor musun?

Hayır, Müfettiş. Onlar iyi olacaklar. Birbirlerine sahipler. Yine duygu yoktu. Sadece gerçeği ifade ediyordu.

Saffie ikisine de başıyla selam verdikten sonra odadan çıktı.

Kim, Müdür Thorpe'un kafası görünmeden önce kapının diğer tarafından gelen sesleri duydu. Elindeki anahtarları salladı.

"Akşam için işiniz bitti mi, sadece bu odayı kilitleyeceğiz..."

"Elbette," dedi Kim, ayağa kalkarak. Saat neredeyse altı olmuştu.

"Böyle bir zamanda eve gitmeyi tercih etmemiş olması sizce de garip değil mi, Müdür Thorpe?

Hüzün ve biraz da gururla gülümsedi.

'Israr etmeye çalıştık ama o bunu duymak istemedi. Bizi hayal kırıklığına uğratmak istemedi.

Kim'in kafası karışmıştı. 'Eve gidip kız kardeşi için yas tutmak nasıl olur da sizi ya da okulu hayal kırıklığına uğratır?

"Cumartesi gecesi, Müfettiş, bizim yıllık gala gecemiz ve Saffron Winters gösterinin yıldızı.

YİRMİ

Rapor edecek pek bir şeyi olmamasına rağmen Kim, talimatlara uygun olarak saat yediye on kala kendini Woody'nin kapısını çalarken buldu.

Gün sinir bozucuydu ve umduğu kadar verimli geçmemişti. Ve şimdi cinayet duyurusunun ertelenmesini istemekle hata ettiğini kabul etmek zorundaydı. Bu ona hiçbir şey kazandırmamıştı.

"Efendim, size söyleyecek çok fazla bir şeyim yok," dedi ve adamın işaret ettiği koltuğa oturdu.

Devam etmesi için başıyla onayladı.

'Sadie'nin arkadaşları, öğretmenleri ve kız kardeşiyle konuştuk ve ortaya çıkan tablo, çevresindeki herkesten uzaklaşmış gibi görünen yalnız, duygusal bir genç kıza ait. Kötü bir çocuk değildi ve kimseyle bir sorunu yoktu.

Bilgisayar ekranına doğru başını sallayarak, "Yaralara bakılırsa, belli ki öyle olmuş," dedi. Belli ki otopsi raporunu incelemişti.

"Göze çarpan bir şey yok," diye açıkladı.

"Hiç şüpheli yok mu?" diye sordu

kaşlarını çatarak.

Aklına Saffie'nin bir resmi geldi ama onu elinin tersiyle itti. "Hayır,

efendim. "Tereddüt ettiniz," dedi adam bakışlarını kısarak.

"Kız kardeşi biraz tuhaf biri. Pek anlaşamıyorlardı, ki bu alışılmadık bir şey değil. Ona şüpheli kişi diyebilirim.

"Peki, sırada ne var?" diye sordu, kalemini eline alıp parmaklarının arasında yuvarlayarak.

'Sabah basın toplantısından önce yeniden toplanacağız ve sonra Sadie'nin ölümünü cinayet olarak açıklayacağım,' dedi.

Woody başını salladı. "Hayır, yapmayacaksın.

Şaşkınlığını gizlemek için hiç çaba sarf etmedi. Normalde Woody onu basınla daha fazla ilgilenmeye iterdi.

"Ne yapmayacaksınız?" diye sordu. "Cinayet olarak duyurmayacak ya da basın toplantısı yapmayacak.

"İkisi de değil," diye cevap verdi.

Efendim, bunu duyurmamız gerekiyor. Sadie Winters'ın öldürülmesi için net bir neden bulamadık. Eşleştirecek bir adli tıp yok. Diğer çocukların risk altında olmadığını nereden bileceğiz? Bunu öğrenmem için bana bir gün verdiğiniz için teşekkür ederim ama şimdi çocuklarını okuldan almak isteyebilecek ailelere karşı gerçekten adil olmak zorundayız.

"Cinayetten bizim tarafımızdan bahsedilmeyecek, anlıyor musun Stone?

"Hayır efendim, bilmiyorum," diye cevap verdi. 'Lütfen Sadie'nin ölümü konusunda dürüst davranmayarak neden daha fazla çocuğun hayatını riske atacağımızı açıklayın.

'Kararlarımı size açıklamayacağım,' diye kükredi.

"Ama onlar senin mi?" diye sordu, ağzından çıkan sözcüklere engel olamayarak.

Uzun bir dakika boyunca ona baktı. "Hepsi bu kadar Stone," dedi kısaca.

"Efendim, gerçekten itiraz etmek zorundayım. Daha fazla
çocuk koyamayız-' 'Dedim ya, hepsi bu kadar. Şimdi çıkın
dışarı.

Kapıya doğru yöneldi ve çok fazla şey söylediğini bilmesine rağmen son bir kez daha konuşmak için geri döndü.

Ama patronu çoktan telefonu açmıştı.

YİRMİ BİR

Kartlar mum odasına teker teker dizildi, ayakkabıları çıplak betonda karışıyordu. Günlük kıyafet ama spor ayakkabı yok. Her zaman ayakkabı.

Çan kulesinin altındaki karanlık alan 1949'dan beri Maça'nın toplantı odasıydı ve şimdi on beş ayak karelik alanın ortasında tek bir ampul vardı. Ama açık değildi. Bunun yerine oda, her köşede bulunan ve odanın etrafına söğüt gölgeleri düşüren uzun bir şamdanla aydınlatılıyordu. Bu bir gelenekti.

Joker, tüm kartlar yuvarlak masadaki sandalyelerinin arkasında, Papaz sağında ve Vale solunda durana kadar bekledi. Kendi sandalyesi, ellili yılların başında ilk on iki kartın mezuniyet cüppelerinin parçalarından bir araya getirilerek dikilmiş çerçeveli siyah Maça'nın önünde duruyordu.

O oturdu ve diğerleri de onu takip etti.

Bu planlanmamış bir gece toplantısıydı. Boş bir sandalye vardı.
Bir kart eksikti ve orada bulunmalarının nedeni de buydu.

Ama bu kısa bir süre için bekleyecekti.

"Sadie Winters'ın öldüğünü hepiniz biliyorsunuz, değil mi?" diye sordu Joker ciddi bir sesle.

Hepsinin sırayla başını sallamasını izledi. Alışılageldiği üzere, bir kart kendisiyle doğrudan konuşulmadığı sürece konuşmazdı.

"Burada olay hakkında bir şey bilen var mı?" diye sordu, çemberin etrafına bakarak.

Kafalar olumsuz anlamda sallandı.

Joker, Kral'ın bakışlarını bir saniye daha üzerinde tuttu. Sadie Winters ile birkaç kart çarpışmıştı ama Kral çoğundan daha yakındı.

Kral başını salladı.

Joker, herkesin anladığından emin olmak için, "Maçalar kanunları kendi ellerine almaz," dedi. "Cezalar tartışılır ve kararlaştırılır," dedi boş sandalyeye doğru başını sallayarak.

"Aramızda kurallara uymayan biri var. Hepsi başını salladı ve

boş sandalyenin nedenini anladı. Altı kişi davet edilmemişti.

"Hanginiz kuralları açıkladı? Bütün

kafalar Seven'a doğru döndü.

"Peki ona Lewis Millward'dan bahsettin mi?" diye sordu Joker.

Seven başını salladı.

"Konuş," diye talimat verdi. Bu doğrudan bir soruydu.

"Evet," diye yanıtladı Seven.

Lewis Millward'ın yaşadığı deneyim, son on iki yıldır anlatılan ibretlik bir hikâye niteliğindeydi. Maça Ası teklif edildiğinde Lewis on dört yaşındaydı ve hemen hemen aynı zamanda arkadaşlarından biri Sineklere davet edilmişti.

Lewis hangi kurallara uyup hangilerine uymayacağını seçebileceğini düşünmüş ve eski arkadaşıyla vakit geçirmeye devam etmişti. Joker'in ve diğer tüm kartların uyarılarına rağmen kuralları çiğnemeye devam etti.

Bir gece yatağından kaldırılıp duş bloğuna götürülmüş ve kuralları tam olarak anlayana kadar ezberlemesi için dondurucu soğuk su akıntısının altına yerleştirilmişti. Ancak dudakları morarmaya başladığında dışarı çıkmasına ve kurulanmasına izin verilmişti.

Sonunda anladı.

Maça ve Sinek karışmadı.

Kuralların önemi, katılım için davet edildikleri andan itibaren her karta açıkça belirtilmiştir.

Joker, "Onları bana oku, Seven," diye talimat verdi.

Seven rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Onun aşağılanması, bir sonraki yeni acemiye kuralları öğretmesini sağlayacaktı.

Joker, Seven'ın okuduğu sözleri kafasından geçirdi. '*Takımına ve*

kartlarına diğerlerinin ötesinde saygı göster.

Renklerin ve tüm kartlarının sırlarını saklayın.
Bir kere Maça, her zaman Maça.
Her zaman bir kart arkadaşınıza yardım etmeye hazır olun.
Asla bir Club kartına yardım etmeyin.'

Bugün tartışacakları konu da buydu. "Altı, bir Kulübe kimya ödevinde yardım etti. Masanın etrafında alçak bir mırıltı dolaştı.

As oldu gelenek, ve kişi kim vardı açıkladı ve kurallar cezadan sorumluydu.

Sorumlu kart başını kaldırdı. Anlamıştı. "Tamam Seven, ne yapman gerektiğini biliyorsun.

YİRMİ İKİ

"Ee, ilk kim kalkıyor?" diye sordu Kim, takım odasına girerken.

"Ben başlıyorum patron," dedi Stacey. "İstediğiniz gibi tanık ifadelerini inceledim. Başını salladı. "Onu çatıda gerçekten gören birini bulamadık.

Kim kaşlarını çattı. Bu nasıl mümkün olabilirdi ki?

"Tüm ifadeleri takip ettiniz mi?" diye sordu.

"Evet patron," dedi Stacey ayağa kalkarak yedek masaya doğru ilerlerken.

İfadeler, sabır oyunundaki iskambil kâğıtları gibi birbirinin üzerine binen dikey çizgiler halinde dizilmişti.

'Birinci ve en uzun sıra, kendilerine telefonla ya da şahsen kimin söylediğini belirten kişilerdir. İkinci sırada koridorda bağırarak duyanlar, üçüncü sırada ise nasıl öğrendiklerini hatırlayanlar yer alıyor.

"Kahretsin," dedi Kim, bunu asıl kaynağına kadar izleyememelerini anlayamıyordu. Bunun katilin işi olduğundan emindi.

"Başka bir şey var mı?" diye sordu.

"Yetişkinler hakkında biraz bilgi edinmeye başladım. Sadie'nin ailesi belli ki çok zengin.

'Yılda otuz beş bin dolara özel bir okulda iki kız. Ben de öyle düşünmüştüm,' diye gözlemledi Dawson.

Dedektif polis memuru koltuğuna geri döndü ve birkaç tuşa dokundu.

'Laurence Winters, tıbbi ekipman üretiminde uzmanlaşmış ünlü Winters ailesinde doğdu. Bir Winters vardı

Laurence'ın büyük büyükbabası savaş sırasında oraya gönderildiğinden beri Heathcrest'te çocuk.

"Ya Hannah Winters?

'Biraz daha renkli. Hannah Winters, 1400'lü yıllara kadar izi sürülebilen mavi kanlı bir aile olan Sheldon soyundan geliyor. Bir sürü unvanları var ama içine işeyecekleri bir kapları yok. Paralarını at yetiştiriciliği ve yarışlardan kazanıyorlardı, ta ki Hannah'nın büyükbabası gözde bir yarışı kaybedip delirince önce bütün atları sonra da kendini vurana kadar.

"Felç edici borçlarla baş başa kalan Hannah'nın babası sahip oldukları tüm mülkleri sattı ve Hannah'nın Heathcrest'e gitmesine yetecek kadarını tek bir direktifle elinde tutmayı başardı-

"Zengin bir koca bulmak," diye bitirdi

Kim. *Ve bunu kesinlikle yaptığını* düşündü.

"Başka bir şey var mı? Kim sordu.

"Henüz değil," dedi Stacey neşeli bir ifadeyle. 'Ama bana bir şans ver. Bu zengin ve güçlü kapıların ardında gerçekten şımarık şeyler dönüyor.

Kim meslektaşına tek kaşını kaldırdı.

Stacey'nin biraz geri adım attığını düşünüp düşünmediğini merak etti. Son büyük davalarında Dawson'la eşleştirilmiş ve ikisi de köle işçi çalıştıran bir ağı ortaya çıkararak olağanüstü bir iş çıkarmıştı. Kim'e ek insan gücü sağlanmış ve Travis'in ekibinden Austin Penn görevlendirilmişti; ama Woody'nin buna bir daha izin vermeyeceğini biliyordu ve zaten Kim'in bu davada Stacey'nin veri becerilerine sahip birine ihtiyacı vardı.

Stacey'nin yüzündeki ifadeden, Kim'in Stacey'nin durumu hiç de kötü karşılamadığını anladığı anlaşılıyordu.

"Kev, Sadie'nin arkadaşlarından bir haber var mı?

Pek değil. Dürüst olmak gerekirse, kızın pek arkadaşı yok gibi görünüyor. Kesinlikle yalnız biriydi.'

"Odasından ne buldun?" diye sordu Kim.

Başını iki yana salladı. 'Koca bir hiç, patron. Yazı yok, karalama yok, sırt çantası yok; aslında kişisel hiçbir şey yok. Çekmeceler hemen hemen boşaltılmıştı.

"Biri oraya önce mi varmış?" diye sordu.

Ben de öyle derdim. Orada birilerinin bulmamızı istemediği bir şey var.

"Hmm..." dedi Kim düşünceli bir şekilde, kimin saklamak isteyeceğini merak ederek

Sadie'nin kişisel eşyalarını onlardan aldım.

"Erkek arkadaşın var mı?" diye sordu.

"Şimdilik bir şey yok. Yeterince iyi bir çocuğa benziyor ama dışa dönük diyebileceğimiz biri değil.

Tamam, Kev. Orada daha fazla bir şey öğrenecekmişiz gibi görünmüyor, o yüzden biraz ilerlersen-'

"Patron, biraz daha devam etmemin sakıncası var mı? Bağlamak istediğim birkaç şey var. Dün Heathcrest'te gizli topluluklar hakkında bir şeyler duydum. Kart paketleri gibi bir şey. Bunun tam olarak ne anlama geldiğinden emin değilim ama bağlantılı olabilir.

Kim'in dilinin ucunda bu talebi reddetmek ve onu Stacey ile birlikte veri madenciliği ve geçmiş araştırmasına sokmak vardı ama Dawson hakkında güvendiği bir şey varsa o da içgüdüleriydi.

'Tamam, bir gün daha ve eğer bir şey bulamazsan...' 'Anladım patron,' dedi.

'Tamam, Sadie'nin sosyal etkileşimi ya da eksikliği konusunda Kev ile hemen hemen aynı şeyleri öğrendik. Keats'ten ayrıca Sadie'nin kendine zarar verme geçmişi olduğunu ve ablası Saffie'nin bu konuda hiçbir şey bilmediğini öğrendik.

Bryant, 'Abla, küçük kız kardeşiyle ilgili hiçbir şey bilmiyor gibiydi,' diye önerdi.

"Pek de alışılmadık bir durum değil, değil mi? Dawson sordu. "Görünüşe göre birbirlerine tamamen zıtlarmış ve kim on altı yaşındayken garip küçük kız kardeşini yanında ister ki?

Kim onun haklı olduğunu kabul etti ama sanki Saffie'yle tamamen yabancı biri hakkında konuşuyorlardı.

"Eve gitmemesinin bir nedeni var mı? Stacey sordu.

'Hafta sonundaki gala için çalışıyorum. Piyano solosuyla gösterinin yıldızı.'

Stacey, 'Üst dudağını sert tut,' dedi.

Bunun gibi bir şey, diye düşündü Kim odaya göz gezdirip ilk kurbanını seçerken. Woody'nin basın toplantısına kadar yirmi dakikası vardı.

'Tamam Dawson, sıra sende. Ofisime gel,' dedi ve başıyla kaseyi işaret etti.

Bir ipucu bulmak için iki meslektaşına baktı. "Bu sefer kimi kızdırdım?" diye sordu.

"Ben, eğer hareket etmezsen," dedi kadın kapıda durarak. Adam içeri girdi ve kadın kapıyı arkasından kapattı.

YİRMİ ÜÇ

"Tanrım, Dawson, rahatla," dedi Kim, onun değerlendirilmiş halini ikisinin arasına yerleştirerek.

Neyi tartışmak üzere olduklarını görmek korkusunu azaltmaya yetmemiş gibiydi.

İkinci çekmecesinde bir bisiklet dergisinin altında bulduğunda hızlıca göz gezdirmişti.

"Gördüğüm kadarıyla yetenek, devamlılık, çalışma kalitesi ve... hemen hemen her konuda kendine beş üzerinden beş vermişsin, gerçekten mi?" dedi tüm formu inceleyerek.

Sırıttı. 'Yüksekleri hedeflemelisin patron,' dedi.

Kriterleri detaylı bir şekilde okumak için bir dakika ayırdı.

'Evet, iyi deneme ama muz yok, Kev. Liderlik, teslim tarihlerine uyma veya ekip çalışması için beş alamayacaksın ve organizasyon becerileri puanını yeniden düşünebilirsin. Stacey'nin bunu senin için yapmasını sağlamak sayılmaz.

Beşlerin üzerini çizdi ve her kutuya dört puan yazdı. Sanki bir şey arıyormuş gibi sayfayı tekrar tekrar çevirdi.

"Hmmm... bunu nereye koyacağımdan emin değilim,"

dedi kaşlarını çatarak. "O nedir patron?

'Basına yapılan başvurularla ilgili talimatımı dinlemeyi reddetmeniz. Uygun kutuyu arıyorum.'

Gözlerini tavana doğru kaldırdı. "Sadece bir kez oldu patron ve ondan ders aldım.

Evet, bundan bir şeyler öğrenmişti. Kendisi de dahil olmak üzere ekibin geri kalanının gecenin geç saatlerine kadar her anlamsız zili çalmasını izlediğinde

ona söyledikten sonra aldıkları kurşun tam da olacağını bildiği şeydi.

"Bu sefer kurşunu sen yedin, değil mi patron?" diye onayladı.

Evet, Woody'ye Dawson'ın kıdemsiz bir muhabir tarafından kandırıldığını söylemek yerine basına başvuruyu yapanın kendisi olduğunu söylemişti. Bunun bir sonraki değerlendirmesinde ortaya çıkacağından emindi. Woody bunu bir dakika bile yutmamıştı.

"Bu da bizi gelişim alanlarına getiriyor," dedi. "Ve görüyorum ki o kutuyu boş bırakmışsınız.

"Sanırım iyi gidiyorum patron," dedi, bir santim bile vermeyi reddederek.

Kim ellerini anlamlı bir şekilde açtı. "O zaman koltuklarımızı değiştirelim ve sen-

"O kadar da iyi değilim," dedi gülümsemeye karşı koyarak.

"Çok doğru," diye kabul etti ve sonra bir an düşündü. "Aceleci Kev," dedi dürüstçe. "Deri konusunda değil ama bazen sonuçlarını tam olarak düşünmeden hareket etme konusunda.

Gözlerini kısmıştı. "Patron, aynı fikirde olduğumdan emin değilim...

"Ve lanet olası tartışmacı," dedi, yazar gibi yaparak. 'İkincisi beni o kadar rahatsız etmiyor. Son derece sinir bozucu, rahatsız edici ve sinir bozucu olsa da meydan okuyan yapınız beni ara sıra düşünmeye sevk ediyor. Ancak, aceleciliğin eninde sonunda başını belaya sokacak.

Bir an düşündü ve sonra başını salladı. "Ama mesele şu ki, benim bir patronum var-

"Şu anda değer biçilmiyor," diye araya girdi ve boş kutuya bir not düştü. "Birinin canı yanmadan durdurun şunu.

Kadının konuyla ilgili bir tartışmaya girme cesaretini kıran ifadesine karşı ağzını açtı.

"Anladım patron.

Formdaki son kutuda yer alan 'Gelecek Hedefleri' yazısını okudu.

"Gerçekten mi?" diye sordu.

Nefes aldı. 'Sanırım bir sonraki adım için hazırım patron. Deneme süresinde değilim,' dedi ve sonra değerlendirme formuna göz attı. 'Yeterliliğimi kanıtladığımı düşünüyorum. Herhangi bir uyarı ya da iyileştirme bildirimim yok ve...'

"Beni ikna etmeye mi çalışıyorsun, Kev?

Kim, talep edilen herhangi bir kayıt formunun kendisine bir bölüm müdürü onay formunun iletilmesiyle sonuçlanacağını biliyordu.

"Benim bir ailem var patron. Alison'a bakmak, Charlotte'a iyi bir eğitim vermek, ikisine de iyi bir hayat sunmak istiyorum.

Kim anlıyordu ama bu hızlı ya da kolay bir süreç değildi. Daimi terfinin kokusunu bile almadan önce yasal bilgi sınavına girmesi, kademeye özgü yetkinliklere göre değerlendirilmesi ve geçici bir terfi ve işe dayalı değerlendirmeye katlanması gerekecekti.

"Ve dürüst olmak gerekirse, sizin fikriniz benim için şu kadar önemli-" "Son kararı ben vermeyeceğim-

"Biliyorum ama ne düşündüğünü bilmek isterim," dedi dürüstçe, zaten açık olan kapıya kibarca vurulduğunda.

Bryant kapı aralığından, "Geliyor, şef," dedi. Kadın ona doğru başını salladı ve ayağa kalktı.

"Patron? Dawson sorusuna bir cevap bekleyerek, "Patron," dedi. Onun hazır olduğunu mu düşünüyordu?

"Sadie'nin katilini bulduğumuzda sana haber vereceğimden emin olabilirsin. Gülümsedi ve onu kapıdan çıkarken takip etti.

Hepsi Stacey'nin bilgisayarının etrafında toplandı; Stacey ekranına haber kanalını yüklemişti. Pencerelerinden görünmeyen binanın kuzey tarafının önünde patronu duruyordu.

Yanında boyunlarında kordon asılı basın irtibat görevlileri vardı ama başka hiçbir polis memuru yoktu. Şık siyah üniforması içindeki otoriter tavrı tüm dikkatleri üzerinde topladı.

Dawson arkadan, 'Sesini aç Stace,' dedi.

'*...Heathcrest Akademisinde meydana gelen olay on üç yaşındaki bir kız çocuğunun ölümüyle sonuçlanmıştır. Başsağlığı dileklerimiz ve düşüncelerimiz şu anda aileyle birlikte ve memurlarımız çalışıyor-*'

"*Durum şüpheli mi?*" diye bağırdı ön taraftan bir kadın sesi.

Kim inledi. Bu sesi iyi tanıyordu.

Woody soruyu duymazdan geldi. '*Memurlar şu anda-*'

"İntihar mı yoksa kaza mı? Frost tekrar bağırarak, muhabir ve patronu arasında gidip gelen *Sky News* kamerasının dikkatini çekti.

Woody gözlerini dikmiş önüne bakıyordu. *"Soruşturmamız şu anda devam* ediyor-" "*Başmüfettiş, bu bir cinayet miydi*? Frost bağırdı.

Kamera Woody'ye döndü ve Woody tekrar konuşmadan önce tereddüt etti.

"Daha fazla bilgi edinir edinmez sizi bilgilendireceğiz" dedi ve arkasını dönüp binaya geri dönmeden önce.

"Lanet olası Frost," dedi Kim başını sallayarak. Bu tam da patronunun istemediği bir şeydi.

Bu basın toplantısından çıkarılacak tek şey o tek kelime ve onun bunu inkâr etmeyi reddetmesiydi. Her manşetten *cinayet* çığlıkları yükselecekti.

Dawson, 'Jack'in artık kesinlikle kutunun dışında olduğunu düşünüyorum, patron,' diye gözlemledi.

Telefonu çalmaya başladığında Kim, "Sanırım haklısın," dedi.

Numarayı Lloyd House olarak tanıdı. Birmingham'daki West Midlands Polis Merkezi.

"Taş," diye cevap verdi ve kaseye geri döndü.

"Dedektif Stone, bu Başmüfettiş Briggs.

Kim'in içinden yüksek sesle gülmek geldi. İsmini duymuştu, hatta fotoğrafını bile görmüştü ama bu adam Woody'nin patronu değildi. Woody'nin patronunun patronuydu.

"Efendim?

'Bundan sonra her ne yapacaksanız, lütfen iptal edin. Winters evlerine gelmenizi rica etti. Görmenizi istedikleri bir şey var. Derhal,' dedi hat kesilmeden önce.

Bir tedirginlik hissi ensesindeki tüyleri okşarken tam yirmi saniye boyunca telefona baktı.

Birinin bu Jack'i kutusuna geri koymaya çalıştığı izlenimine kapıldı.

YİRMİ DÖRT

"Ee, nasıl gitti Kev? Stacey, patron ve Bryant odadan çıkar çıkmaz sordu.

Omuz silkti. 'Bilirsin, zaten bildiğim şeyi doğruladı. Ben harikayım.'

"Yani, o gün seni hiç işaretlemedi mi? Stacey bilerek sordu.

'Şey, belki bir ya da iki alanda...'

"Ve o gün, açık talimatlarına karşı gelmeniz ve halka seslenmeniz için kandırıldığınızdan bahsetti mi?

Bakışlarını ona dikti. "Gündeme gelmiş olabilir. 'Ve

o bazen senin-'

"Stace, bunun gizli kalması gerekiyor," diye tersledi. 'Ama sanırım kendini mütevazı bir şekilde puanladın?

Stacey başıyla onayladı. "Biliyor musun, ben çocukken annem bana asla masanın başına oturmamamı söylerdi, çünkü aşağı inmen istenirse daha uzun bir yol yürürsün.

"Her neyse, Stace," dedi masasındaki bazı kâğıtları karıştırırken.

Stacey'nin ne demek istediğini biliyordu ama patronunun özgüvenden hoşlandığını da biliyordu. Evet, kibirli ve ukala göründüğü zamanlar olmuştu ama patronu onu tanıyordu ve puanlama konusunda oldukça adil davranmıştı. En yüksek puanların güzel ve düzenli bir şekilde sıralanmasını tercih ederdi ama Stacey'nin verdiğini kabul etti ve ona karşı da dürüst davrandı. Evet, terfi etmek istiyordu. Bir gün kendi takımının da olmasını istiyordu ama asıl arzuladığı şey onun desteğiydi.

Meslektaşının hâlâ kendisine baktığını fark etti.

"Ee, ne yapıyorsun Kev?

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu masumca.

"Bak, gerçekleri kontrol etmekten nefret ettiğini biliyorum ama gerçekten de benimle vakit geçirmekten kaçmak için bir soruşturma hattı mı oluşturacaksın?

Onun şakacı ses tonuna kıkırdadı.

"Hey, kim kimi uçurdu?" diye sordu iyi huylu bir şekilde.

Bir gece önce işten sonra bir şeyler içmek isteyip istemediğini sormuştu. Geoffrey denen çocuk aklından çıkmıyordu ve onu eve götürmek istememişti. Kendi çocukluğu şimdiki zamanına geri dönmüştü ve bundan kurtulmakta zorlanıyordu.

Bilgisayar ekranına bakarak, "Üzgünüm dostum, ama planlarım vardı," dedi.

"Yine mi Devon?" diye sordu.

Stacey başını salladı.

"Lanet olsun, Stace. Bir haftada üç randevu oldu. Siz ikiniz ciddileşiyor musunuz?" diye sordu.

Gözlerini ekranın kenarından yukarı kaldırdı.

"Şey, bir taahhütte bulunmaktan bahsettik-" "Ne?"

diye soluk soluğa kaldı.

"Hafta sonu için bir yerlere," diyerek onun yüz ifadesine güldü.

Onun heyecanının tadını çıkararak gülümsedi. Bildiği kadarıyla meslektaşı göçmenlik memuruyla birkaç haftadır görüşüyordu ve ondaki değişim fark ediliyordu. Bazen kimsenin izlemediğini düşündüğü zamanlarda telefonuna baktığında yüzündeki yavaş, gizli gülümsemeyi görüyordu. Kendini daha önce hiç görmediği kadar farklı, kendinden emin bir şekilde taşıdığını gördü. Bir dava geç saatlere kadar çalışmalarına neden olduğunda yüzünde beliren endişeyi gördü. Ama asıl gördüğü şey gözlerinin ardındaki ışıktı, aşık olmaya başlamanın getirdiği o sıcak parıltıydı.

Kendisinin bile henüz bunu bildiğinden emin değildi.

"Peki, bu bağlılık meselesi seni tepelere doğru koşturmaya yetmedi mi?" diye sordu şakacı bir şekilde.

Göz kamaştırıcı güzellikteki Devon'ın bir süredir Stacey'e ilgi duyduğu bir sır değildi. Sadece Stacey bunu deneyecek özgüvene ya da öz değere sahip değildi.

"Biliyor musun, beni daha çok rahatsız eden tek bir şey var," dedi ciddi bir şekilde.

"O da ne?

"Patron soruşturma hattınıza yeşil ışık yakmışken neden hala burada oturuyorsunuz? Gözlerini kısmıştı. 'Şimdi, özel hayatımla bu kadar ilgilendiğini düşünmek istesem de, bunun benden bir şey istediğin için olduğundan şüpheleniyorum, o yüzden hadi, öksür.

Sırıttı. Tanrım, onu iyi tanıyordu.

"Heathcrest'ten birkaç çocuğun geçmişine ihtiyacım var. Geoffrey Piggott adında genç bir delikanlı ve Tilly Tromans adında bir kız.

"Neden?" diye sordu basitçe. 'Orada yüzlerce çocuk var, neden bu ikisi?

Omuz silkti. "Şimdiye kadar Sadie'yi tanıyormuş gibi görünen sadece iki kişi bulabildim.

'Tamam, ama sıraya girmen gerekecek. Patronun işi her şeyden önce gelir,' dedi kesin bir tavırla.

"Teşekkürler Stace," dedi göz kırparak.

"Peki, patronla paylaşmadığın ne öğrendin Kev?" diye kurnazca sordu.

Gülümsedi ama hiçbir şey söylemedi. Anteni bu sabah çok iyi ayarlanmıştı.

Bu Kupa Kraliçesi hakkında biraz daha fazla şey öğrenmek istiyordu.

YİRMİ BEŞ

"Acılı ailelerin bize ne göstermek istediğini düşünüyorsunuz, Şef? Bryant, daha önceki bir fırtınadan kalan su birikintilerinin arasından geçerken sordu.

Salwarpe Nehri üzerinde yer alan Droitwich kasabası, 2011 yılında Halifax "Yaşam Kalitesi Araştırması "na katılan tek Midlands bölgesi olmuştur.

Navigasyon onları cadı parmakları gibi dalları olan çıplak, budaklı ağaçların çevrelediği, içeri girmeleri için çağıran asfalt bir yola bıraktı. Ağaçlar yerini yarım mil ötede bir konutun bulunduğu doğal park alanına bıraktı.

"Kendi gölleri mi? Bryant sağına bakarak gözlemledi.

Kim hiçbir şey söylemedi. Maddi ziynetleri ve mal varlıkları ne olursa olsun, on üç yaşındaki kızlarını kaybetmişlerdi. Sadie'yi geri almak için bunların ne kadarını vermeye hazırdılar? Her bir parçasını, diye şüphelendi.

Yine de eve yaklaştıklarında hayal kırıklığına uğramasına engel olamadı. Bu devasa mülkün düz beyaz ön cephesi Regency döneminden kalma olduğunu haykırıyordu ama arkasında ne bir yaş ne de bir tarih vardı. Evin içindeki herhangi bir 'orijinal özellik' bunun tam tersi olacaktı. Otantik görünmesi için üretilmişti.

Bryant arabayı iki aynı Range Rover modelinin arasına park etti. Biri siyah, diğeri beyaz.

"Güzel," diye gözlemledi Kim.

Bryant, 'Az bile söyledin, şef,' dedi.

Omuz silkti. Ona bir bisiklet verin, herhangi bir bisiklet ve size tarihini anlatabilirdi ama arabalara olan hayranlığı onun için biraz gizemliydi.

"On beş yaşında bir çocuk olsaydım duvarımda asılı olan araba bu olurdu," diye devam etti, geçerken pencereden içeri bakarak. 'Bu yeni

SVAutobiography, 5 litre V8 motor ve 539 beygir gücü.' Kim etkilenmemişti.

"Bu beş Ford Fiesta'ya eşdeğer ve her biri yaklaşık yüz elli bin dolar ediyor," diye açıkladı.

Peki, bu değerdeki arabalar dışarıya park edilip hava koşullarına maruz bırakılıyorsa, avlunun batı tarafındaki üç arabalık garajda ne saklanıyor?" diye merak etti.

"Tahmin etmiyorum Bryant, o yüzden bana sorma bile," dedi Kim, sütunlu revaklı girişe doğru tertemiz beyaz çakılların üzerinde ilerlerken.

İçten içe evin değerinin altı milyon civarında olduğunu tahmin ediyordu ama yerdeki küçük beyaz taşların temizliği onu daha çok etkilemişti.

Onlar kapıyı çalmaya fırsat bulamadan kapı açıldı. Bayan Winters, titrek bir gülümseme ve uzattığı bir el ile solgun bir yüzle karşılarında duruyordu.

'Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkür ederim, memur beyler,' dedi.

Briggs bunu bir seçim gibi ifade etmemişti ama Kim sözleri onayladı.

"Lütfen içeri gelin," dedi kenara çekilerek.

Koridor, zeminden duvarlara ve mekâna açılan kapılara kadar göz kamaştırıcı derecede beyazdı. Üst kata açılan dairesel bir açıklığın altında, ortada yuvarlak mermer bir masa duruyordu.

Hannah Winters'ı merdivenin sağına kadar takip edip pastel renklerle döşenmiş bir odaya girdiler. Krem rengi pelüş halı, Kim'in ayakkabılarının altında bir şey olup olmadığını merak etmesine neden oldu.

"Lütfen oturun," dedi, boğazının dibinde duran kalp şeklindeki elmas kolyeyi parmaklayarak.

Kim tırnaklarının krem rengi pantolon üzerine giydiği kaşmir kazağa uygun olarak yumuşak pembe bir renge boyandığını fark etti. Saman rengi saçları omuzlarına dökülmüş olan Kim, büyük kızı Saffie'ye olan benzerliğini açıkça görebiliyordu.

Kibar bir gülümsemeyle, "Kocam birazdan gelir, şu anda bir telefon görüşmesi yapıyor," dedi.

Kim, yüz hatlarındaki hareketsizlikten ve gözlerinin etrafında ya da alnında çizgilerin olmamasından yakın zamanda yaptırdığı bir doz Botoks'un sorumlu olduğunu tespit etti.

"Bayan Winters, ne olduğunu sorabilir miyim-?

"Bir mektup," dedi. "Sadie'nin eşyaları arasında bulduğumuz

bir mektup. "Okuldan mı? Kim, Dawson'ın sözlerini

hatırlayarak açıklığa kavuşturdu. Hannah başını sallamadan

önce tereddüt etti.

"Biz bakmaya fırsat bulamadan onun eşyalarını mı aldınız? Kim sesini gerginleştirmemek için büyük çaba harcayarak sordu.

Bay Winters elinde şeffaf plastik bir küvetle odaya girerken, "Evet, Müfettiş," dedi. Sanki yanlış bir şey yapmamışlar ve ilk önce onun eşyalarına erişmesi akla gelebilecek en doğal şeymiş gibi, "Ve bu da içindeki her şey," dedi ve ona uzattı.

Ondan aldı ve yere koydu. Bunların her şey olup olmadığından ya da sadece ailenin almasına izin vermeye hazır olduğu eşyalar olup olmadığından emin olmasının hiçbir yolu yoktu.

'Bay Winters, Sadie'nin eşyalarını yerinde bıraksaydınız daha iyi olurdu, böylece kanıtın önemini daha önce değerlendirebilirdik-'

"Ne kanıtı?" diye sordu kaşlarını çatarak. 'O kendi canına kıydı. Neden onun eşyalarını görmek istiyorsunuz?

'Kurcalama' kelimesini kullanmaktan kaçınmasının tek nedeni, onların kederli ebeveynler olmasıydı.

"Bay Winters, bir saat önceki basın toplantısını izlediniz mi?" diye sordu. 'Elbette ve bence o muhabir, yaptığı haberden dolayı görevden alınmalı.

davranışı. Birinin çocuğumuzu öldürmek için herhangi bir nedeni olabileceğini ima etmeye nasıl cüret eder? Başını tiksintiyle salladı. 'Sadie'nin kendi canına kıydığını kabul etmek bizim için ne kadar zor olsa da, çektiğimiz acıdan manşet çıkarmaya çalışan serserilere ihtiyacımız yok. Bu soruşturmayı ne kadar çabuk geride bırakırsak o kadar iyi olur. İsterseniz bakabilirsiniz," dedi ve kutuya doğru başını salladı.

Kapağı kaldırdı ve içine hızlıca bir göz attı. Saç fırçaları, birkaç çift ayakkabı, bir telefon, iPad ve birkaç kitap gördü. Kutunun altını görene kadar birkaç eşyanın yerini değiştirdi.

"Günlük yok mu?" diye sordu.

Laurence otururken, "Bildiğim kadarıyla bir tane bile tutmadı," diye teklif etti.

Kim, kendisi hiç defter tutmamış olsa da bunu alışılmadık buluyordu. Ama Sadie kelimeleri ve duygularını keşfetmeyi seviyor gibi görünüyordu. Günlük tutmak için kesin nedenler.

Sadie'nin bir şeyler sakladığını biliyordu. "Alıştırma kitabı yok mu?

Çift birbirlerine baktı ve başlarını salladı. "Hayır, Müfettiş," dediler birlikte.

"Sadie'nin eşyalarını odasından kimin aldığını sorabilir miyim?" "Saffie," diye cevap verdi Hannah.

"Sadie yazmayı severdi," diye açıkladı Kim. 'İngilizce öğretmeni duygularını kaydetmek için saatlerini harcadığını söylemişti. Görünüşe göre oldukça yetenekliymiş,' diye nazikçe önerdi.

En küçük kızları hakkında bilmedikleri bir şey varmış gibi görünüyordu. İkisi de ona boş gözlerle bakıyordu.

"Dün Saffron'la tanıştık," dedi Kim. Bu insanların görmesini istedikleri bir şey olduğunu biliyordu ve görecekti. Her şeyin zamanı var.

"Hâlâ okulda olmasına şaşırdık, düşününce-

Hannah başını salladı. 'O her zaman dik başlı bir kız olmuştur, çok kararlıdır. Bizimle eve gelmesi için ona yalvardık ama o gala için okulu yüzüstü bırakmamakta ısrar etti. Sanırım bu onun başa çıkma yöntemi," dedi Hannah.

"Yakın mıydılar? Kim sordu.

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Laurence. 'Çocukken bile değil. Aralarındaki üç yıl çok daha fazla gibi görünüyordu. Saffie'nin omuzlarında her zaman daha büyük bir kafa vardı. Sadie'nin oynamak istediği çocukça oyunlarla hiç ilgilenmedi. Zamanının çoğunu piyanonun başında geçirmeyi tercih etti,' dedi.

Hannah başını salladı. "Sonunda Sadie kız kardeşinin dikkatini çekmeye çalışmayı bıraktı ve ikisi birbirinden uzaklaştı.

Kim kadının ses tonundaki hüznü duyabiliyordu.

'İkimizin de kardeşi yoktu ve kızlarımızın yakın büyümesini istedik. Hep umduk ki, onlar büyüdükten sonra...'

Kim, hayatlarının ilerleyen dönemlerinde bu bağların oluşacağına dair umutlarının sonsuza dek kaybolduğunu anlayınca gözlerinin kızardığını gördü.

Evindeki şöminenin üzerindeki fotoğrafı düşündü. Kendi kardeşiyle, ikiz kardeşiyle kurduğu bağ sadece altı yıl sürmüştü ama çok değer verdiği bir bağdı.

"Peki, bize göstermek istediğin şey neydi? Kim sordu.

Laurence şömine rafına doğru bir adım attı ve tek parça düz bir kâğıt aldı.

"Bunu onun eşyaları arasında mı bulduk?" dedi, eşyaların olduğu önemsiz kutuyu başıyla işaret ederek.

Kim kutuya olan ilgisini kaybetmişti. Zaten çok fazla elden geçmişti. Stacey telefonda ya da tablette bir şeyler bulabilirdi ama Kim bulamayacağından şüpheleniyordu.

Kâğıt parçasını aldı.

El yazısı düzenli, düzgün ve küçük başladı. Kelimeler ölçülüydü. İki yarıdan oluşan bir mektuptu.

Bryant onunla birlikte okumak için yaklaştı.

Sevgili anneciğim ve babacığım,

Nasıl hissettiğimi açıklayacak kelimeleri bulamıyorum. Zihnim her gün yapraklarla kaplanmış tropik bir orman, yoğun bir plantasyon gibi. Arada sırada bir sis yükseliyor ve güneş ışığını engelliyor. İçinden geçmeye çalışıyorum. Sana ulaşmaya çalışıyorum ama orman yoluma çıkıyor.

Beklentileri karşılamak için çok çabalıyorum ama gerçekliğin çatlaklarından düşüyorum çünkü ben de kendim olmak istiyorum. Bunun kim olduğunu henüz bilmiyorum. Ne olacağımı görmek için bu sisli varoluşta daha ne kadar kalabileceğimi bilmiyorum. Bu çok zor. Buna daha fazla katlanamam. Buna bir son vermeliyim.

Kim mektubun başına döndü ve tekrar okudu. Yanında

Bryant'ın iç çektiğini hissetti.

Şu anda morgda yatan on üç yaşındaki bir kızın karmakarışık, içten, kayıp düşüncelerini okumak zordu. Son günlerini ya da saatlerini nasıl geçirmiş olursa olsun, mutlu ya da huzurlu değildi. Özellikle de kendisiyle.

Kim bakışlarını kaldırdığında Laurence'ın karısının arkasında durmak üzere hareket ettiğini gördü. Elleri karısının omuzlarına dayanmıştı. Hannah sanki gerçekler katlanılamayacak kadar ağırmış gibi yüzünü kocasının koluna çevirmişti.

"Peki siz bu mektubu nasıl görüyorsunuz Bay Winters? Kim

nazikçe sordu. Adam gözyaşlarını yuttu.

"Bence bu mektup kızımızın hayatına son vermek istediğine dair hiçbir şüphe bırakmıyor.

Kim, Sadie'nin yaralarının mahiyetini açıklamakla, paylaşacakları daha önemli bir şey olana kadar beklemek arasında kaldığını hissetti. 'Cinayet' kelimesi Tracy Frost tarafından çatılardan haykırılmıştı ama bu çift bunu duymamayı tercih ediyordu.

Ayağa kalktı. "Bu mektubu bizimle paylaştığınız için teşekkür ederiz Bay Winters. Eminim soruşturmalarımızda bize yardımcı olacaktır.

Laurence başıyla onayladı ve onları kapıya kadar geçirdi. Kim yakında temasa geçeceklerine söz verdi.

Bir dakika boyunca arabanın karşısında durdu.

Bryant arabanın kapısını açarak, "Siz daha düşünmeden cevabım hayır," dedi.

'Ne düşündüğümü bile bilmiyorsun,' diye karşı çıktı.

'Evet biliyorum,' dedi Winters onun yanına binerken. 'Belli ki Winters'ın yüksek mevkilerde dostları var. Şimdi, bu arkadaşlar besin zincirinin en tepesinden bir telefon gelmesini sağladılar bile. Her ne sebeple olursa olsun kızlarının kendini öldürdüğüne inanmaya kararlılar. Eğer oraya geri dönüp onları kızlarının öldürüldüğüne inandırmaya çalışırsanız, o zaman ne olacak? Zaten yeterince yakından izlenmediğimizi mi düşünüyorsun? İyi konumdaki arkadaşları bu işi bir saat içinde bitirmek isteyeceklerdir ve şu anda elimizde hiçbir şey yok.

"Yani, bir yalana inanmalarına izin vermeye devam etmemiz gerektiğini mi söylüyorsunuz?" diye sordu.

"Onu kimin öldürdüğünü bulma fırsatını değerlendirelim ki onlara gerçek cevaplar verebilelim diyorum.

'Kahretsin, Bryant. Haklı olduğunu biliyorum ama ben de haklı olduğumu biliyorum,' dedi kızgın bir şekilde.

Arabayı çalıştırdı ve yola doğru çevirdi. "Harika, kendi başıma bir tane bile doğru düzgün yapamıyorum.

Çakılların üzerinde ilerlerken iç geçirdi. "Bryant, sence Sadie anne ve babasına bir mektup yazar mıydı?

"Hiç şansın yok," dedi yola ulaşırken. Hayır, ne gariptir ki, onun da yoktu.

YİRMİ ALTI

Dawson rekreasyon alanına yaklaşırken saatini kontrol etti; onun okulunda buraya oyun alanı deniyordu. Alan küçük bir site büyüklüğündeydi ve görünüşe göre tüm okul tarafından paylaşılıyordu.

Sesler ve konuşmalar kulaklarını doldurmadan önce uzaktan bir zil sesi duydu. Çocuklar sanki bir musluk açılmış gibi kapı aralıklarından akıyordu. Hemen gruplar oluştu: kız grupları, erkek grupları, birkaçı karışıktı ama çoğunluğu cinsiyete özeldi. Sekiz çocuktan oluşan bir grup alanın ortasına yöneldi ve kale direği olarak kullanılmak üzere süveterlerini yere attı.

Dawson'a göre bazı şeyler evrenseldi, hangi okula giderseniz gidin. Ders aralarında futbol oynayan genç çocuklar da bunlardan biriydi.

Kalabalıkta Geoffrey'i aradı ve onu göremeyince bir an için kendi deneyimini hatırladı. Ders aralarında temiz hava almak için dışarı çıkmaya zorlanan ama gerçekten fark edilmek istemeyen şişman çocuk nereye gider?

Rekreasyon alanının çevresinde yürümeye başladı. Birkaç bank, yükselen güneşten korunmak için bir sıra karaağacın altına saklanmıştı. Çoğunda bankta oturan gruplar vardı; ahşap kollarda ve arkalıkta, ayakları koltukların üzerindeydi. Biri hariç hepsi.

Okul binasından en uzak noktadaki bankta, karaağaçların sarkan dalları arasından zorlukla fark edilebilen bir çocuk, bir paket cipsi kemiriyordu.

Döngüyü nasıl da anlıyordu. Biraz kiloluydu, ona sataşılmıştı, perişan olmuştu, yemek yemişti, ona sataşılmıştı, perişan olmuştu... Seyredenler cips ve kek yemeyi bırakması gerektiğini düşünebilirdi. Ve keşke bu kadar kolay olsaydı.

"Hey," dedi Geoffrey, önce Dawson'a sonra da suçlulukla elindeki cips paketine bakarak.

Dawson anlıyordu. O da ne zaman elma ya da havuç dışında bir şey yerken görülse utanç duyardı. Orta boylu çocuklar yargılamadan ya da dikkat çekmeden istedikleri her şeyi yiyebiliyorlardı. Şişman çocuklar ise sanki yanlış bir şey yapıyorlarmış gibi bakışlara ve kafa sallamalara maruz kalırlardı.

"Mmm... tavuk aromalı, en sevdiğim," dedi Dawson.

Geoffrey paketi uzattı ve Dawson bir tane aldı.

Geoffrey paketi aralarında asılı bıraktı.

"Konuşmak için bir dakikan var mı? Dawson

sordu.

Futbol oynayan gruba doğru başıyla işaret etti.

'Çabuk olsan iyi olur. Her an beni geri isteyebilirler. Dawson

onun yüzündeki alaycı ifadeyi gördü ve kahkahalarla güldü.

Geoffrey cevap olarak gülümsedi. Birini güldürdüğü için memnun olduğu belliydi.

'Dün Kupa Kraliçesi hakkında bir şeyler söylemiştiniz. Bu da ne demek oluyor? Dawson bir gevrek daha alarak sordu. Ne kadar lezzetli olduklarını unutmuştu.

"Hiçbir şey söylememeliydim," dedi etrafına bakarak.

"Neden olmasın? Dawson yanlarında kimse olmamasına rağmen etrafına bakınarak sordu.

Geoffrey sesini alçalttı. 'Onlar hakkında konuşmamamız gerekiyor. Onlar bir sır.'

"Kimden? Dawson kendini biraz gülünç hissederek sordu.

"Müdür Thorpe'dan. Onlardan hoşlanmıyor.

Yasaklandılar.

Dawson ilgisini çekmekten kendini alamadı. "Kimseye bir şey söylemeyeceğim, söz veriyorum," dedi daha yakına eğilerek.

Geoffrey rahatlamış görünüyordu.

'Tamam, Heathcrest'te sadece davetle girilebilen dört kulüp var. İki erkek kulübü ve iki kız kulübü. Kızlar Kupa ve Karo, erkekler ise Sinek ve Maça.

"Amerika'daki kardeşlik dernekleri gibi mi? Dawson sordu.

Geoffrey düşündü. 'Sanırım öyle, ama birlikte yaşamıyorlar ya da takılmıyorlar. Hepsi farklı yaşlarda. Her kulüpte on iki üye var.

"Neden sadece on iki? Dawson sordu.

"Kızların kralı, erkeklerin de kraliçesi yoktur.

Dawson bir gevrek daha alırken kaşlarını çattı ve durumu anlamaya çalıştı.

Geoffrey pakete baktı ve kendi ellerini pantolonuna silerek paketi ona uzattı.

"Yani kulüplerde bir hiyerarşi mi var? Dawson sordu.

Özel kulüplerden ve gruplardan nasıl da nefret ederdi. Sıradan bir çocuğa kendini yetersiz hissettirmenin bir başka yolu.

"Evet, sayı olarak yükselir. En yeni üye As'tır ve daha sonra o kulübün renginin Kral veya Kraliçesine yükselir. Her takım bir Joker tarafından yönetilir - bir yetişkin, bir öğretmen ya da eski bir kart olabilir.

"Peki bu özel gruplara nasıl giriliyor?" "Sanırım

diğer üyeler tarafından seçilerek" dedi. "Ve zaman

içinde yükseliyorsunuz?

Geoffrey başıyla onayladı. "Bir kişi

ayrılırsa-" "Kulüpten ayrılırsa mı?

Geoffrey başını salladı. "Hayır, okuldan ayrılırsa herkes otomatik olarak bir üst sınıfa geçer ve yeni bir As'ın katılması için yer açılır.

Zil aniden teneffüsün bittiğini haber verdi. Geoffrey sırt çantasına geri koymadan önce sandviç kutusuna özlemle baktı.

Geoffrey çantasını omzuna atarken, "Peki, bu dört kulüp arasındaki etkileşim tamamen iyi huylu bir eğlence mi?" diye sordu.

'Kızlar o kadar da kötü değil,' dedi. "Ama Maça ve Sinek takımları birbirlerinden nefret ediyor.

YİRMİ YEDİ

Thorpe kapının çalınmasına şaşırmamıştı. Yarım saatten fazla bir süredir Graham Steele'i bekliyordu.

"Neden geciktin?" diye sordu sertçe. Nancy'den yarım saat önce danışmanı aramasını istemişti ve o zamandan beri o sersemi bekliyordu.

"Teyzem iyi, sorduğun için teşekkür ederim," dedi Graham sıkıntıyla. 'Ve eğer bilmeniz gerekiyorsa geç kaldım çünkü hala öğrencilerin geri çağrılma sırasına öncelik veriyorum.

"Geri arama" mı?

'Ben kırk üç istekleri için DANIŞMANLIK beri Sadie öldü. Belli ki çocuklar endişeli.

"Elbette, elbette," dedi Thorpe, fark etmiş olması gerektiği gerçeğini gizlemeye çalışarak. Hepsi endişeliydi. Özellikle de felaketle sonuçlanan basın toplantısından bu yana aldığı her telefon, çocuklarını okuldan almakla tehdit eden bir veliden geldiği için.

"Sadie Winters ne kadar sorunluydu?" diye sordu. "Onu iyi tanımıyor muydunuz? Graham sordu.

"Elbette hayır," diye tersledi, meslektaşının ses tonundaki suçlamayı duymak yerine hissetmişti. Okulda hepsini şahsen tanıyamayacağı kadar çok öğrenci vardı ama bu adamın birkaç kelimeyle bunu kendi adına feci bir başarısızlık gibi göstermesinden nefret ediyordu. "Sadece soruya cevap verin. Sadie'nin özel bakıma ihtiyacı var mıydı?

Graham cevap vermeden önce tam iki dakika düşündü. "Sadie'nin bir süredir sessizce içine kapandığını hissediyorum. Sanırım onun

sosyal etkileşim ve akademik uygulama eksikliği, kız kardeşi Saffron'un yıldızı parlamaya başladıkça azalmaya başladı-'

"Lütfen soruya cevap verir misiniz? Thorpe zorladı. Danışmanın kızın ruhsal durumunun geçmişine ilişkin kapsamlı teorileriyle ilgilenmiyordu. Şu anda en büyük endişelerinden biri özen yükümlülüğüydü.

Graham'ın yüzü karardı. "Eğer istersen yaparım.

Gerçekten her şeyi hecelemek zorunda mıydı? "Bilmemiz gerekir miydi?" diye sordu dişlerini sıkarak.

Danışman yine yanıtını dikkatle tartıyor gibiydi ve Thorpe adamla konuşmayı bu kadar sinir bozucu bulmasının nedenlerinden birinin de bu olduğunu fark etti. Her bir kelime ağzından çıkmadan önce inceleniyor ve ölçülüyordu.

'İntihar düşüncesi olduğuna dair bir belirti yoktu, yoksa sizinle bu konuda konuşurdum-'

Thorpe, "Duymak istediğim bu değildi," dedi. Bu itiraf dedektifin şüphelerini daha da artıracaktı.

"Brendan, neredeyse hiç konuşmadı," diye patladı Graham, ilk ismini alışılmadık bir şekilde kullanarak. 'Yaptığımız üç seans boyunca neredeyse hiç günaydın ya da hoşça kal demedi. Sürekli sorgulamama rağmen önümde oturup tırnaklarını karıştırdı, peki bundan intihar düşüncesi çıkarmamı nasıl beklersin?

Aralarındaki hava cızırdadı.

Thorpe, Graham'ın Sadie'nin intihara meyilli olduğunu kabul etmesinin, kendi yetenek ve performansının sorgulanmasına yol açacağını anlamıştı. Ama dedektifler, kızın kendi hayatına son verdiğine dair en ufak bir kuşku duyarlarsa asla peşlerini bırakmayacaklardı.

"Bugün ilerleyen saatlerde polisle görüşecek misiniz?

"Öyle olduğunu tahmin ediyorum. Henüz onlarla konuşma fırsatım olmadı. Neden?'

Thorpe onun bakışlarıyla buluştu ve ö y l e c e kaldı. "Aynı fikirde olduğumuzdan emin olmak istiyorum," dedi.

Graham ona boş boş baktı.

"Polis memurlarına ihtiyaç duydukları her şeyi vermenizi istiyorum.

Graham ona kaşlarını çattı. "Onlara daha azını vereceğimden neden şüpheleniyorsun-

"İhtiyaç duydukları her şeyi kastediyorum," dedi anlamlı bir şekilde.

"Soruşturmayı hızlandırmak için polise yalan söylememi mi istiyorsunuz?" diye sordu.

'Tanrı aşkına, Graham, yetişir misin? Tanrım, sen her zaman biraz...' daha fazlasını söylememek için kendini tuttu. Bu hödük adamın kendi tarafında olmasını istiyordu ve onun hakkında ne düşündüğünü, her zaman onun hakkında ne düşündüğünü açıklamak amacına ulaşmasına yardımcı olmayacaktı.

'Neden söyleyeceğin şeyi kesiyorsun? Bu okula geldiğimde beni nasıl gördüğünüzü bilmediğimi mi sanıyorsunuz?" diye sordu kurnazca.

Thorpe yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu. Evet, müdür yardımcısı sıfatıyla müdürü etkilemeye ve boş pozisyon için onu reddetmeye çalışmış ve başaramamıştı. Graham başvurduğunda şimdiki pozisyonunda olsaydı, adamın görüşmesini reddederdi. Heathcrest'e uymuyordu. Ama şu anda ona ihtiyacı vardı.

'Saçmalama. Diplomanı aldın ve okudun-' 'İlk seferinde,' diye

açıkladı Graham.

Thorpe elinin içine öksürdü. "Hatırlamıyorum..." diye geçiştirdi, Graham'ın ilk gününün anısı birçok nedenden dolayı zihninde net olmasına rağmen. On üç yaşında sakallı olmamasına rağmen Graham'ın saz benizli görünümü ve asi kızıl saçları yeni çocuk için hiç de iyi olmamıştı.

"Hatırladığım kadarıyla iki kişiydik.

Thorpe başını salladı. 'Kızı gerçekten hatırlamıyorum Graham. Çok uzun zaman önceydi.

Graham gözlerini kıstı. "Adı Lorraine'di. İkimiz de spor yaptığımız için seçilmiş burslu öğrencilerdik-'

Thorpe rahatsız bir şekilde kıpırdanarak, "Bugün de hâlâ böyle," dedi. Graham kum havuzuna uzun bir mesafe atlama yeteneği nedeniyle seçilmişti. Ergenlik çağına gelmeden önce şampiyonluk mesafelerine yaklaşmıştı ama sağ topuğundaki bir sakatlık tam olarak iyileşmemiş ve atletizm kariyerini on beş yaşında noktalamıştı.

Graham onun bakışlarını yakaladı ve tuttu. "Böyle bir yerde burslu bir çocuk olmak kolay değil.

"İyi idare ediyor gibiydin," diye tersledi Thorpe. Graham'ın onun yerine Maça takımının bir üyesi olması Thorpe'un hâlâ içine sinmiyordu. Yirmi beş yıl sonra bile. Graham'ın babası Longbridge'deki Range Rover fabrikasında montaj hattında çalışan bir işçiydi. Thorpe'un

Babası saygın bir romancı, annesi ise yargıçtı. Bu soytarı yerine ona Maça Ası teklif edilmeliydi.

Ama artık yetki ondaydı.

'Senden istediğim şey, Graham, polis memurlarının Sadie'nin ölümünün intihar olduğu sonucuna zamanında varmalarına yardımcı olman. Kısacası onları okulumdan çıkarmanı istiyorum.

YİRMİ SEKİZ

Heathcrest'e doğru yürürlerken Kim hâlâ Sadie'nin mektubunun ağırlığını göğsünde hissedebiliyordu.

"Beni takip edin," dedi ve büyük salondan geçerek binanın ön tarafına bakan odaların arkasından geçen koridora doğru ilerledi.

Üçüncüsünde durdu ve hafifçe vurdu. Hesaplarına göre öğle yemeğinin bitmesine yaklaşık on beş dakika vardı.

Kim kapıyı iterek açtı ve Joanna Wade'i masasında oturmuş, okuduğu kitabın yanında yarısı yenmiş bir ev yapımı salata küvetiyle görünce şaşırmadı.

"Personel odası yok mu?" diye sordu.

Joanna cevap olarak gülümsedi. "Burada iyiyim, teşekkürler.

Kim bir kez daha bu kadını harekete geçiren şeyin ne olduğunu merak etti. Onda bu ortama uymayan bir şeyler vardı.

"Joanna, Sadie'nin yazılarından bakabileceğimiz herhangi biri var mı sende?" diye sordu, bu kadına ilk ismiyle hitap etmenin ne zamandan beri rahat olduğundan emin değildi. Sadie'nin yazdığı bir şeyi cebindeki notla karşılaştırmak istiyordu.

"Yeterince yok mu?" diye kaşlarını çattı.

Kim omuz silkti. Joanna bile kişisel eşyalarının şiirler ve düşüncelerle dolu olacağını düşünmüştü.

Döndü ve sürgülü bir kapıyı açtı.

"Şef," dedi Bryant, "bir yerden biraz kahve alacağım.

Ona minnetle gülümsedi. İstasyondan ayrıldığından beri kahve rezervleri yenilenmemişti.

Joanna bir kollu arşiv dosyası aldı ve açtı. Joanna içindekileri karıştırmaya başlarken Kim de yanına oturdu.

"Birkaç gün önce yazdığı bir şiir aklıma takıldı. Sağ üst köşesinde farklı isimler yazan tek tek kağıt parçalarını çevirmeye devam etti.

"Neden buradasın? Kim birdenbire kendini şaşırtarak sordu.

Birkaç yıl önce tanıştığı Joanna Wade daha canlı, daha hareketli görünüyordu. Bir şeyler eksikti. Sanki birkaç kez çamaşır makinesinden geçmiş ve biraz solmuş gibiydi.

Joanna'nın eli bir sonraki sayfayı alırken bir an durdu. 'Bir dart oyunu ve sana söyleyebilirim,' dedi.

Kim hem fırsatçı hem de dikkat dağıtıcı olan bu yoruma güldü.

"Ah, işte geçen hafta yazdığı bir tane," dedi ve kutudan bir sayfa alıp Kim'in önüne koydu. "Aradığım bu değil ama bu size onun yeteneği hakkında bir fikir verecektir.

Şiir tüm sayfayı dolduruyordu ama her satırda sadece bir kelime vardı.

Kim iki kez okudu ve başını salladı.

"Anlamıyorum," dedi dürüstçe.

"Tema izolasyondu," dedi Joanna. "Şimdi bir kez daha bakın.

Kim tekrar okudu. "Tamam, yani her kelime yalnızlıkla bağlantılı, bu da herhangi bir eşanlamlılar sözlüğünden yapılabilirdi.

Joanna umutsuzca gözlerini devirdi. 'Kelimelerin ötesine bakın, Müfettiş. Her şeyi görün.'

Kim tekrar baktı ve kelimeleri görmezden geldi.

'Bir çizgi üzerinde, etrafı boşlukla çevrili tek sözcükler. Diğer kelimeler etrafta ama yakın değiller,' diyor Kim.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Joanna. 'Temayı kelimelerden çok daha fazlasıyla yakalamış. Yalnızlığın resmini çizmek için gerçek sayfayı sade hale getirmiş. On üç yaşında bir kız için hiç fena değil, değil mi?

Joanna kaşlarını çatarken Kim başıyla onayladı.

'Ah, şimdi hatırladım, diğer şiiri danışmanına vermiştim. Geri getireyim de bir göz atın.

Kim cebinden Sadie'nin mektubunu çıkardı.

"Bunun hakkında ne düşünüyorsun? Kim sordu. "Onun yazılarını senin gibi bildiğim için.

Kim, Sadie'nin intihar etmediğini biliyordu, o halde neden bir intihar notu vardı?

Joanna mektubu okudu, durakladı ve sonra tekrar okudu. Kaşlarını çatmasına rağmen başını salladı.

"Kesinlikle Sadie'nin yazacağı bir şey. "Ama?

"Bilmiyorum. O mektupta pek de doğru olmayan bir şeyler var. Kim'e baktı. "Ama dürüst olmak gerekirse ne olduğunu bilmiyorum.

Kim, Winters'ların evinde okuduğunda ve arabada tekrar okuduğunda da aynı şekilde hissetmişti.

Bryant elinde iki fincan kahveyle göründüğünde Joanna onu incelemeye devam etti.

Joanna'nın kaşları çatıldı ve elini sayfanın üst kısmına koyarak Kim'in rahatsız edici bulduğu 'Sevgili Anneciğim ve Babacığım' sözcüklerini kapattı.

Joanna, "Şimdi oku," diye önerdi. Kim kelimeleri yüksek sesle okudu.

'"Nasıl hissettiğimi açıklayacak kelimeleri bulamıyorum. Her gün zihnim yapraklarla kaplanmış tropik bir orman, yoğun bir plantasyon gibi. Arada sırada bir sis yükseliyor ve güneş ışığını engelliyor. İçinden geçmeye çalışıyorum. Sana ulaşmaya çalışıyorum ama orman yoluma çıkıyor.

"Beklentileri karşılamak için çok çabalıyorum ama gerçekliğin çatlaklarından düşüyorum çünkü ben de kendim olmak istiyorum. Bunun kim olduğunu henüz bilmiyorum. Ne olacağımı görmek için bu sisli varoluşta daha ne kadar kalabileceğimi bilmiyorum. Bu çok zor. Buna daha fazla katlanamam. Buna bir son vermeliyim.'"

"Ne demek istediğimi anladınız mı? Joanna sordu. Kim başını sallayarak anladığını belirtti.

Bryant, 'Beni aydınlatmanız gerekecek,' dedi.

"Bu bir intihar mektubu değil," diye açıkladı meslektaşına. 'Üstteki selamı kaldırın, bu bir intihar mektubu gibi görünen bir yardım çağrısından başka bir şey değil.

YİRMİ DOKUZ

Shaun Coffee-Todd soyunma odasından yine en son kendisinin çıktığını fark etti. Havlusunu katladı ve spor çantasına geri koymadan önce plastik torbaya yerleştirdi. Bir sonraki dersin başladığını bildiren zil çalmış olmasına rağmen acele etmek ve nemli havlusunu kitaplarının arasına sıkıştırmak istemedi. Bunu daha önce bir kez yapmıştı ve Kral 8. Henry hakkındaki kompozisyonunu okumaya çalışmak zorunda kalmıştı, bu da alıştırma kitabında mürekkep akmış, nemli bir karmaşaya dönüşmüştü. 'Av' olması gereken bir kelimeyi okurken yaptığı hata, on dört yaşındaki akranlarının dersin geri kalanında histeri krizleri geçirmesine neden olmuştu. Bayan Wade bunu bir daha yaparsa ona teşekkür etmeyecekti.

Çantasını kaldırdı ve omzunun üzerinden fırlattı. İvme neredeyse dengesini bozacaktı. Ne kadar çok şey taşıdığını çoğu zaman unuturdu. Gözlerini devirdi ve banka geri dönerek çantanın omzundan tahta çıtaların üzerine kaymasına izin verdi.

Yan cebin fermuarını açtı ve içine baktı. Parmakları EpiPen'in etrafında güven verici bir şekilde kıvrıldı. Çantası dolabında gözetimsiz bırakıldıktan sonra her zaman kontrol ederdi. On dört yaşındaki çocuklar her zaman düşünmezdi ve fındık yağından düzgün bir şekilde temizlenmemiş bir bıçağı kullandığı kıl payı kazadan beri, bir daha asla onsuz kalmamaya niyetliydi.

Çantayı tekrar omzuna aldığında, kürek kemiklerinin arasına bir şeyin çarpmasıyla öne doğru tökezledi. Sabit bank hiçbir yere gitmiyordu, bu yüzden kendini çıtalı koltuğun üzerinde iki büklüm buldu.

Darbenin şiddetinden başı dönüyordu. Ayakta d u r a b i l m e k için kendini geriye doğru atmaya çalıştığında bir darbe hissetti

arkasındaki varlık. Dönmeye çalıştı ama bir kumaş parçası başının etrafına dolanarak gözlerini kapatıyordu. Bir tür atkının yünlü dokusunu tanıdı.

"Kesin şunu çocuklar," diye seslendi, omzunun üzerinden geri seslenmeye çalışarak. Yanıt gelmedi.

"Çocuklar?" dedi, midesine bir belirsizliğin yerleştiğini hissederek.

Sınıf arkadaşlarından birkaçı bir keresinde onu tamamen giyinik halde duşa sokmuş ve doğum gününde sırılsıklam etmişti. Kötü niyet ya da art niyet yoktu. Sadece biraz eğlenmişlerdi. Arkasında toplanıp onu duşa doğru iterlerken arka planda onların bağırışlarını ve gülüşmelerini duymuştu. Onu fayansların üzerinden geçirip kabine sokarlarken kahkahalar atıyor ve birbirlerini dürtüklüyorlardı.

Ama şimdi hiç ses yoktu.

"Kim bu?" diye sordu, ceketinden tutularak yukarı kaldırılırken sakin kalmaya çalışıyordu.

Yanıt gelmedi. "Sen

ne...

Kusacağını düşünene kadar sessizce bir çemberin içinde döndürülüp dururken, sözleri havada asılı kaldı. Yine bunun bir tür eşek şakası olup olmadığını merak etti. Arkadaşları onu kusturmaya çalışıyordu ama kendi lastik tabanlarının beyaz fayanslar üzerindeki sesi dışında etrafı sessizlikle çevriliydi.

Başının mide bulantısıyla döndüğünü hissettikçe midesinde bir endişe oluşmaya başladı. Bunu ona kim ve neden yapıyordu?

"Lütfen durun," diye yalvarırken mide bulantısı endişenin üzerine çıkmaya başladı. Ve aniden yere indirildi.

"Ne... Neden...

İki parmağı burnunu sıkarak ağzını açık kalmaya zorladı. Vücudunun hareketsiz olduğunu bilmesine rağmen, başı ağır çekim bir çamaşır makinesini izler gibi hareket ediyor gibiydi.

Dilinin üzerine bir şey düştü. Anında geri çekildi ve dilini yumuşak tuzluluğa doğru uzattı. Ağzına daha fazla yabancı nesne indi. Ağzındaki tükürük görevini yapmaya çalıştı ve onu çiğnemeye teşvik etti.

Ama ne?

Birden ağzının içinde yüzen, diline, diş etlerine dokunan, dişlerinin arkasında duran şeyin ne olduğunu fark etti.

Fındık. Tuzlu fıstık.

Korku onu içine çekerken sıcaklığın vücuduna girdiğini hissetti.

Onları tükürmeye çalıştı ama başındaki ve çenesinin altındaki bir el ağzını kapatmıştı.

"Lütfen..." demeye çalıştı. Bu cevizleri hemen ağzından çıkarmazsa neler olabileceğini anlamalarını sağlamalıydı.

Serbest kalan elleri spor çantasına uzandı. Bir de kalemini alabilseydi. Çantanın sanki ulaşamayacağı bir yere tekmelenmiş gibi yerde hareket ettiğini duydu.

Kendisini esir alan kişiden uzaklaşmaya çalışırken daha fazla ceviz ağzına zorla sokuldu.

Cevizlerin ağzının içinde sallandığını hissedebiliyordu. Tükürüğü bir gelgit dalgası gibi onları yakalıyor ve boğazından aşağı indirmeye çalışıyordu. Dişleri otomatik pilota geçti ve boğulmamak için otomatik olarak çiğnemeye başladı. Daha küçük ceviz parçaları boğazından aşağıya ve bağırsaklarına doğru akıyordu.

Shaun'a vücudunu şoka sokabilecek kimyasalların aniden salınması konusunda defalarca ders verilmişti. Histaminin onu yakalamak için serbest bırakıldığını hayal etti.

Yüzündeki şişlik hemen ortaya çıktı. Dudaklarındaki ve göz kapaklarındaki etin her geçen saniye genişlediğini ve gerildiğini hissedebiliyordu.

İçindeki panik büyüyordu. Kalemine ihtiyacı vardı. O olmadan ölecekti.

Boğazının daralmaya başladığını, nefes almanın zorlaştığını hissedebiliyordu. Her bir yudum hava için savaşırken nefesi göğsünde gıcırdıyordu ama biri nefes borusuna tuğladan bir duvar örmüştü. Artık yutkunamıyordu ve ağzından salyalar akmaya başlamıştı.

Acı karnını parçalayınca öne doğru sıçradı. Mide bulantısı onu takip etti ve kusmamak için dua etti. Gözlerini örten eşarp kaymış ve şimdi ağzının etrafında duruyordu, ancak oluşan gözyaşları onu kör etmişti.

Aklında hiç şüphe yoktu.

Öleceğini biliyordu.

Ciğerlerine tek bir nefes almak için mücadele ederken kapı aralığından bir gölgenin geçtiğini gördü. Orada biri vardı. Biri duymuştu ve yardım etmeye gelmişti.

Onlara doğru uzandı ama gitmişlerdi.

Son nefesini verirken kolu tekrar yere düştü.

OTUZ

Dawson, Tilly'yi yurt odasında bulmayı umuyordu.

Başı titizlikle bir yığın kitabın üzerine eğilmişti.

"Hey," dedi sessizce, kapı aralığından, onu ürkütmemek için. İşe yaramadı, çünkü yine de yerinden sıçradı.

"Ders yok mu?" diye sordu. Öğle tatilinin bitiş zili on beş dakika önce çalmıştı. Kapıyı açık bırakmaya dikkat ederek odaya girdi.

"Boş zamanımı burada Bay Pisagor'la geçirmeye karar verdim," dedi ve en üstteki kitabı tokatladı.

"Peki o nasıl? Dawson, Sadie'nin yatağına oturarak sordu.

"İlişkimizin karmaşık olduğunu söyleyelim" diye yanıtladı ciddi bir şekilde. Dawson onun ciddi ifadesi karşısında gülümsedi.

"Bir dakikan var mı?" diye sordu.

Kitaplara bir göz attı ve sonra ona doğru döndü. "Ateş et.

'Buradaki gruplar hakkında biraz bilgi edindim. Kupa ve Maça falan. Nasıl çalıştıklarını biraz daha açıklayabilir misiniz?

Onlar hakkında konuşmaktan rahatsız olmuş gibi görünen Geoffrey'yle geçirecek zamanı kalmamıştı. Tilly'nin böyle bir sorunu olmayacağından şüpheleniyordu.

Başını salladı. "Gizli olmaları gerektiğini biliyorsun, değil mi? Dawson başını salladı.

'Oyun kartları neredeyse okul kadar eski. Bunlar elit bir toplum içindeki elit topluluklardır' dedi.

"İnsanlar bu kulüplere üye olmayı arzuluyor mu?

Gözlerini devirdi. 'Ee... evet. Oyun kartı olmaktan daha büyük bir onur yoktur. Bu, ait olabileceğiniz en önemli kulübe katılmak için seçildiğiniz anlamına gelir.

Dawson gülümsedi. "Bu biraz abartılı, değil mi?

"Sadece buradayken değil. Ömür boyu bu kulübün bir üyesisiniz. Kulübünüzün diğer üyeleri ailenizden daha yakın. Diğer kartlar tüm sırlarınızı bilir.

'İskambil kartları politikacı, bankacı, avukat, doktor ve daha birçok şey olmaya devam ediyor. Son başbakan yardımcısı eskiden Sinek Dokuzluydu' dedi. 'Kartlar dış dünyada etkilidir. Kartlar hayatları boyunca birbirlerine yardım ederler.

"Aynı takım olduğu sürece mi?" diye sordu.

'Elbette,' dedi, sanki bu çok açıkmış gibi.

"Peki yeni kartlar nasıl seçiliyor?" diye sordu. "Kart olmanın kriterleri nedir?" diye sordu, kendini gülünç hissederek.

Omuz silkti ve burnunu kırıştırdı. "Çocuk akademik bir konuda ya da sporda ya da bunun gibi bir şeyde başarılı olabilir..." Duraksadı. "Hepsi bu kadar.

'Ne oldu, Tilly? Bir şeyler daha söyleyecektin ama kendini durdurdun.

Kadının rengi değişti ve adam onun ne söylediğini
hatırladı. "Seçilmenin başka bir yolu var mı?" diye
sordu.

'Resmi olarak değil,' dedi.

"Peki ya gayri resmi olarak?" diye sordu.

"Sanırım aile sayesinde bir kartvizit alabilirsin. "Aile"
mi?" diye sordu.

"Mesela aileniz zenginler listesine girerse ya da büyük bir terfi alırlarsa veya bir konuda ünlü olurlarsa.

"Yani, ebeveynleri etkili olduğu sürece çocukların kendilerinin üstün yetenekli olması gerekmiyor mu?

Omuz silkti. "Sadece söylüyorum. Olur böyle şeyler.

Dawson bu seçkin kulüpler hakkında daha fazla şey öğrendikçe, onların varlığından daha fazla rahatsız olmaya başladı.

"Ya daveti reddedersen?" diye sordu. "Bu kulüplerden birinde olmak istemediğinizi mi söyleyeceksiniz?

"Kimse kart olma davetini geri çevirmez," diye aklını kaçırmış gibi güldü. "Tabii birkaç vidan gevşemediyse.

"Tilly, Sadie bir kartvizit aldı mı?" diye sordu.

Kadın omuz silkmeden önce hafifçe kızardı.

'Bilmem ki. Bu bir sır.'

"Sadie kızların seçkin kulüplerinden birine katılma davetini reddetmiş olabilir mi?

Tanıdığı Sadie'nin yatağında kırmızı bir ası sevinçle alıp kabul etmesi fikri zihninde oluşacak bir resim değildi.

"Özür dilerim memur bey," dedi ve kitaplarına geri döndü. "Ama gerçekten işime devam etmeliyim.

Dawson kızın sorusuna her iki şekilde de cevap vermediğini biliyordu.

OTUZ BİR

"Peki, sizce mektubu kim kurcaladı? Bryant bir sonraki görüşmecinin gelmesini beklerken sordu.

'Herhangi biri olabilirdi,' dedi. 'O kargaşada katil Sadie'nin yurt odasına gitmiş, eşyalarını karıştırmış ve mektubu değiştirmiş olabilir. Saffie de olabilirdi. Sadie'nin kendi canına kıydığına inanan ailesi de olabilir.

"Günlüğü bizden sakladıklarını mı düşünüyorsunuz? Bryant sordu.

Kim bir dakika düşündü ve başını salladı. 'Sadie'nin günlüğündeki herhangi bir şeyin, inanmak için can attıkları intiharı destekleyeceğine dair bir his var içimde. Bence günlük kayıp sırt çantasındaydı. En mahrem düşüncelerinizi içeren bir şeyi başka nerede saklayabilirsiniz ki?

"Tanrım, şef, sence katilin elinde onun günlüğü mü var?

Kapının çalınmasıyla Kim'in cevap vermesi engellendi.

Bryant görüştükleri kişiye içeri girmesi için seslendi.

Kim görüş alanına giren adamı iki gün önce Saffie'nin yanında yerde oturan adam olarak tanıdı. Kim onun yaklaşık bir metre boyunda ve zayıf bir vücuda sahip olduğunu tahmin ediyordu. Şık siyah pantolonunun üzerine düz beyaz bir gömlek giymiş ve kırmızı kravat takmıştı.

"Bay Steele," dedi Bryant, okulda danışman olarak çalışan psikoloğu selamlamak için ayağa kalkarak.

"Lütfen bana Graham deyin," dedi hoş bir şekilde.

Bryant masanın diğer tarafını işaret ederek, "Graham, lütfen o t u r ," dedi.

"Bugün bize zaman ayırdığınız için de teşekkür ederiz," dedi Kim sert bir ifadeyle. "Umarım kişisel işiniz çok üzücü olmamıştır.

Kibarca gülümsedi. "Teyzem kalp krizi şüphesiyle hastaneye kaldırıldı.

Bryant öne doğru eğildi. "Duyduğuma üzüldüm-

"Kötü bir hazımsızlık vakasıydı, memur bey. Domates tohumları ona iyi g e l m i y o r.'

Bryant anlayışla başını salladı.

Kim sat ileri. 'As sen Biliyorum Biz Burada araştırılıyor Sadie'nin-'

Graham, "İntihar," diye teklif etti.

'Ölüm,' diye açıkladı. 'Ve burada gördüğüm kadarıyla yedi yıldır Heathcrest'te çalışıyorsunuz,' diye sordu.

"Gerçekten de öyle, memur bey.

"Ve okul danışmanı olarak muhtemelen öğrencilerden gelen h e r türlü küçük şikayetle ilgilenmişsinizdir?

'Ve büyük olanları da,' diye savundu.

"Peki ya Sadie Winters? Bryant sordu. "Küçük bir sorun muydu yoksa büyük bir sorun muydu?

'Aah, zavallı Sadie. Sorunlu bir genç hanımdı,' dedi başını sallayarak.

Kim, bu kelimenin çocuğu tanımlamak için bir kez daha kullanıldığını duyarsa çığlık atabileceğini hissetti. Sanki anahtar kelime ve ifadelerin listelendiği bir not dağıtılmış gibiydi.

"Onunla ilk ne zaman tanıştınız?" diye sordu.

"Sadece birkaç hafta önceydi. Onunla toplam üç kez görüştüm.

"Neden?" diye sordu doğrudan.

"Özür dilerim, ne...

"Burada neredeyse bin öğrenci var ve hepsiyle sohbet edemezsiniz, peki Sadie ile seans yapmanın nedeni neydi?

Bir an için düşündü. "Eğer doğru hatırlıyorsam, fizik öğretmeni Bay Campbell'dı. Fen derslerinde içine kapanık ve bazen engelleyici oluyordu.

"Nedenini hatırlıyor musun?

Başını iki yana salladı. "Onunla sadece birkaç kez görüştüm. Konuştuğum en iletişimci öğrenci değildi.

"Yani sana açılmadı mı?

"Hayır, ama benim kendi teorim var ve bunu onunla tartışmaya çalıştım. "Neydi?

"Bence kardeşinin yanında kendini yetersiz hissetti ve dikkatleri üzerine çekmek için isyan etmeye başladı. Bence ailesinin büyüklük beklentilerini karşılamaya çalışıyor ve yetersiz kalıyor.

Kim için resim biraz daha netleşmeye başlamıştı. Kızdan gelen mektubu okuduktan sonra kendi kimliğini aradığı anlaşılıyordu. Çocuk muhtemelen Saffie'yi boğazına kadar sokmuştu. Ona açılmamasına şaşmamalı. Kendi fikrini onun ayaklarına sermişti ve o bile kız kardeşi hakkında konuşmak istemişti.

"Ama Saffie yıllardır bir müzik yıldızı değil miydi? Kim sordu. 'Neden şimdi birdenbire bu konuda rol yapmaya başlasın ki?

Omuz silkti. 'Karışıma birkaç ergenlik hormonu eklediğinizde bu biraz daha olası hale geliyor-'

"Bundan daha yeni bir şey olduğunu düşünmüyorsun değil mi? Kim sordu. "Sadece son birkaç hafta içinde olan ve onun isyan etmesine neden olan bir şey mi?

Yine de davranışları Kim'in asi diyebileceği türden değildi. Sessiz, asık suratlı, içine kapanık ve engelleyici, hayatının çoğu gününü nasıl geçirdiğiydi.

"Onun ölüm haberini duyduğunuzda şaşırdınız mı? Bryant sordu.

Tereddüt etti ve sonra başını salladı.

"Hayır, pek sayılmaz. Mutsuz bir çocuktu.'

'Size hiç düşmanlarından bahsetti mi? Sorun yaşadığı biri var mıydı?'

Şaşırmış görünüyordu. "Hiç de değil.

Bryant, "Yani, endişelerinizi..." diye sordu.

Kim memnuniyetini gizledi. Bryant da onun gibi, bu çocuğun hemen hemen her düzeyde hayal kırıklığına uğradığını hissediyordu.

"Şey, hayır, aslında kayıt tutmadım..." kendi çelişkisini fark etmiş gibi göründüğünden sözleri yarım kaldı.

"Efendim, sizden-

"Dışarıda ne haltlar dönüyor? Kapının dışında ayak sesleri ve yükselen sesler artınca Kim sordu. Bir yangın alarmı duymuş olabileceklerinden emindi.

Steele ayağa kalktı ve Dawson'ın kızarmış yüzü kapı aralığında belirince kapıyı açtı.

"On dört yaşında bir çocuk, patron," diye nefes nefese kaldı. "Aniden yere yığıldı ve hastaneye kaldırıldı.

Üçü de kapıya doğru koştu.

OTUZ İKİ

Dawson, ambulanstan iki dakika sonra Russells Hall Hastanesi'nin Acil Servis bölümüne varmıştı. Patron ona gitmesini söylemişti ve iki motosiklet yoluna çıkana kadar ambulansın arkasından gitmişti.

Hasta ve yaralılarla dolup taşan bekleme alanından hızla geçerek, kucağında öksüren bir çocukla beklemekten şikâyet eden bir kadının arkasında durdu.

Resepsiyon görevlisi kontrol etti ve önünde sadece birkaç kişi daha olduğunu söyledi. Rahatlayan kadın döndü ve oturduğu koltuğu aramaya başladı.

Dawson pencereye yaklaştı. 'Shaun Coffee-Todd adında genç bir çocuk aceleyle içeri alındı. Bana söyleyebilir misiniz...'

"Peki ya siz?" diye sordu ekrana bakarak. Adam

kimliğini kaldırdı.

Kadın etkilenmemiş görünüyordu. "Yani siz bir akraba ya da vasi

değil misiniz?" "Hayır," diye cevap verdi.

Ellerini kavuşturdu ve başını salladı. "O zaman üzgünüm ama size herhangi bir bilgi veremem.

Tartışmak için ağzını açtı ama bu kadını ilgisiz bir erkeğin reşit olmayan bir çocuğun başucuna gitmesine izin vermeye ikna edecek hiçbir bilgisi ya da kozu olmadığını fark etti. Kadının kararını kabul etti ve odanın kenarına doğru ilerledi, kadına ve öksüren çocuğa birinin oturması için yer gösterdiğini görünce memnun oldu.

Cebinden biraz bozukluk çıkardı ve otomattan sade bir kahve seçti, dumanı tüten sıvıyı çürük kahverengi bir fincana boşalttı ve sırtını duvara yaslayarak durdu.

Koridorun sonunda bir kargaşa duyduğunda Sadie'nin yatakhanesinden çıkıyordu. Oraya doğru yöneldiğinde, iki sağlık görevlisi ve ardından Müdür Thorpe onu iterek geçmişti.

Çocuğu görecek kadar yaklaşamamıştı ama sağlık görevlileri hızlı davranmış ve çocuk bir sedyeye konularak ambulansa yetiştirilmişti.

Müdür Thorpe çoktan cep telefonuna sarılmış, aceleyle uzaklaşmıştı. Bir an durup sınıf arkadaşlarının şaşkın fısıltılarını dinledi ve duş bloğunda baygın halde bulunan kişinin on dört yaşında bir çocuk olduğunu öğrendi.

Yüzlerinde panik ifadeleri olan bir çift içeri girerken gözleri kapıya kaydı.

Dawson içeri giren adamı Anthony Coffee-Todd olarak tanıdı, yerel bir haber sunucusu ve ünlü biriydi, stüdyo makyajı olmadan genç karısından oldukça yaşlı görünüyordu.

Pencereye doğru koştular ve birkaç kelime konuştular. Resepsiyon görevlisi telefonu açtı. Dawson onlara doğru ilerlemeye başlarken kadın endişeyle resepsiyon masasına vurdu.

Sallanan kapılarda bir hemşire belirdi ve hemen ikisini de içeri aldı.

Dawson midesini kaplamaya başlayan korku hissinden hoşlanmıyordu ama şimdilik geri çekilmek zorundaydı. Ve beklemek.

OTUZ ÜÇ

Saffie Winters piyanonun başındaki yerini alırken Kim salonun arka tarafında duruyordu.

Dersler bugünlük sona erdiğinde öğrenciler ve öğretmenler alanda dolaşıyor, kutuları taşıyor ve sandalye yığınlarını getirip odanın kenarına yerleştiriyorlardı. Kim, duvarları süsleyen paha biçilmez duvar halılarının arasında gerçekleşen gala ve baloları hayal etmeye çalıştı.

Bryant'ı, yere yığılan çocuk hakkında neler öğrenebileceğini öğrenmesi için göndermişti. Dawson'dan haber gelmemişti ve bunun iyi bir haber olmasını umuyordu.

Saffie bu alıştırma için kendini hazırlıyormuş gibi taburenin arkasında durdu. Bakışları odayı hızlıca taradı ve kapı girişinde son buldu. Bir nefes aldı, oturdu ve parmaklarını büktü. Parmakları tuşlara vurduğu anda oda sessizliğe büründü. Tartışmalar cümlenin ortasında sona erdi ve tüm dikkatler sahnedeki tek figüre yönelirken faaliyet durdu.

Dört nota sonra Kim nedenini anlayabildi.

Parçayı Beethoven'ın 'Hammerklavier' adlı eseri olarak tanıdı, aşırı el becerisi ve konsantrasyon gerektiren, bazı müzisyenler tarafından çalınamaz olarak ilan edilen zor bir piyano parçasıydı. Garajında çalışırken defalarca dinlediği bir parçaydı ve çoğu zaman kendini, gözlerini kapatıp dinlemek için işine ara verirken buluyordu.

Saffie çalarken ara sıra baĢını anahtarlardan kaldırıp kapıya bakıyordu. Narin ağzında gizli bir gülümseme vardı ve Kim nedenini görmek için döndü.

Kim arka duvarın yanında, duvara yaslanmış siyah saçlı bir genç gördü. Elleri ceplerindeydi. Okul kravatını bırakmıştı ve üst düğmesi gelişigüzel açılmıştı.

Birkaç kişi ona doğru dönüp el salladı ama bakışları sahnedeki kıza kilitlendiği için hiçbir şey görmedi.

Bakışları artık daha seyrekti ama ara sıra gözleri uzakta buluşuyordu ve Kim yoğunluğu hissedebiliyordu. Sanki ikisi arasında bir güç hattı uzanıyordu. Kim aralarına girecek olursa, çılgına döneceğinden emindi.

Bakışlarını aralarındaki sessiz etkileşimden ayıramıyordu. Saffie'nin gözlerinde belirsiz bir soru var gibiydi. Çocuğun yüzü hiçbir yanıt vermiyordu. Saffie bu çocuktan bir şey bekliyordu ve çocuğun sert ifadesi ona hiçbir karşılık vermiyordu.

Bryant onun yanına geldi ama parça bitene kadar hiçbir şey söylemedi.

Salon coşkulu alkışlarla karşılık verdi.

Kim tüm sonatın kırk beş ila elli dakika sürdüğünü ve tamamlanması için büyük bir dayanıklılık gerektirdiğini biliyordu. Saffie onların takdirini kabul etti ve hemen kapıya doğru baktı ama delikanlı çoktan gitmişti.

Meslektaşı, 'O iyi,' dedi.

"O bundan daha fazlası Bryant," dedi Kim. Saffie'nin kimseye bakmadan sahneden ayrılışını izlerken, 'Bu kız dünya çapında,' diye ekledi.

"Hemen dönerim," dedi Kim, kapıya doğru koşarak.

Sola döndü ve Saffie'nin performansıyla büyülenmiş olan erkeğe yetişti.

"Affedersiniz," dedi omzuna dokunarak. "Evet?"

dedi adam hoşnutsuz bir ifadeyle.

Birden aklına Thorpe'un Heathcrest'in üstün insanlar yetiştiren bir yer olduğunu düşündüğü geldi. Heathcrest'in insanlara kendilerini üstün hissettirdiğini fark etmeye başlamıştı.

Kimliğini göstermeden 'DI Stone,' dedi.

Hiçbir şey söylemedi ama ona alaycı bir şekilde bakmaya devam etti.

"Öncelikle, tavır yapmayı bırak dostum, sana sadece birkaç soru sormak istiyorum.

Elini uzatırken yüz ifadesi sabırsızlığa doğru birkaç kademe ısındı ve bir nebze de olsa terbiyeli davrandı. "Özür dilerim memur bey, acelem vardı da. Benim adım Eric Monroe.'

Adamın uzattığı eli görmezden geldi ve eli tekrar yanına düştüğünde duyduğu rahatsızlığın tadını çıkardı.

Evet, tavrı vardı ve bunu fazlasıyla hak etmişti.

"Az önce Sadie'nin kız kardeşinin performansı sizi özellikle büyüledi mi?

"Saffie'nin müzik yeteneğini takdir ediyordum," diye yanıtladı. Bundan daha fazlası vardı ve Kim bunu biliyordu.

"Siz ikiniz bir çift misiniz?" diye sordu. Eğer bu çocuk Saffie'yi iyi tanıyorsa, Sadie'yi de tanıyor olabilirdi.

'Artık değil. Ayrıldık,' dedi duygusuzca.

"Son zamanlarda mı?" diye sordu şaşırarak, aralarındaki yoğunluğun seviyesini hatırlayarak.

Kaşlarını çattı ve yüzü daha önce takındığı küçümseyici ifadeye büzüşmese de, o noktaya doğru ilerliyordu. "Dün, aslında, ama bunun senin istilanla ne ilgisi olduğundan emin değilim-

"Sadie'yi hiç tanıyor muydun?" diye sordu.

"Onu birkaç kez gördüm," dedi. "Yakın değillerdi ama kızgın küçük bir şeydi.

"Ne hakkında?

Omuz silkti. "Sorununun ne olduğunu bilmiyorum ama bir gece konuşmaları gerektiğini söyleyerek Saffie'nin odasına daldı.

"Ne hakkında söyledi?

Başını iki yana salladı. 'Saffie ona dışarı çıkmasını ve bir daha geri dönmemesini söyledi. Sadece o zaman...'

"İkiniz neden ayrıldınız? Kim doğrudan sordu.

Ve alay tüm gücüyle geri döndü. 'İlişkimizi bitirme nedenim kesinlikle sizi ilgilendirmez memur bey ve şimdi de ben-'

"Onunla işini bitirmek için bekleyemez miydin? Kim onun ses tonundaki duygusuzluktan etkilenerek sordu. "Kız kardeşini daha yeni kaybetti.

Dudakları nahoş bir küçümsemeyle büzüldü. "Sizi temin ederim ki memur bey, bundan çok daha fazlasını kaybetti.

Döndü ve ondan uzaklaştı. Onu takip etmenin pek bir anlamı olmadığını gördü. Söyleyeceği her şeyi söylemişti.

Koridora geri dönerken Kim öğrendiklerini düşündü. Saffie Eric'ten bir şey istiyordu, Eric Saffie'ye kızgındı ve Sadie de hemen hemen herkese kızgındı.

"Ne biliyoruz?" diye sordu not defterini çıkaran meslektaşına.

"Çocuk on dört yaşındaki Shaun Coffee-Todd, haber spikerinin oğlu ve eski bir stüdyo koşucusu. Bir önceki derste iyi görünüyordu ama bir sonraki derse gelemedi. Görünüşe göre fındığa karşı alerjisi var.

"Tanrım," dedi Kim. Daha önce anafilaktik şok reaksiyonu görmüştü ve bu iyi bir şey değildi.

Telefonunun çalması düşüncelerini durdurdu.

Cevap vermeden önce bir nefes aldı.

"Dawson," dedi.

'Çocuk başaramadı, patron. On dakika önce öldüğü açıklandı.'

Kim aramayı sonlandırdı ve Bryant'a dönmeden önce bir saniyeliğine gözlerini kapattı.

'Bu okul bize bu hafta iki ölü çocuk verdi ve daha Çarşamba günü. Neler oluyor böyle?'

OTUZ DÖRT

Kartlar teker teker mum odasına dizildi. Yine bir sandalye boştu. Aynı sandalye. Birkaçı ona doğru baktı ama çoğu bakmadı.

Joker sandalyesini çekerek, "Geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim," dedi.

Ardından tahta sandalye ayaklarının betona sürtünme sesi geldi.

"Hepiniz Altı'nın öldüğünü biliyor musunuz?" diye sordu Joker herkes yerine oturduktan sonra.

Çemberin etrafını dolaşan bir gümbürtü duyuldu.

Joker Seven'a döndü. "Bunu sen mi yaptın?

Seven başını salladı.

"Cevap ver, lanet olsun," diye homurdandı Joker. 'Hayır, ona yeterince çabuk ulaşamadım...'

"Kuralları çiğnediği için ceza olarak ona ceviz falan yedirmediniz değil mi?" diye sordu Joker, Seven'ın bunu sonuçlarının farkına varmadan yapıp yapmadığını merak ederek.

Seven başını sertçe salladı. "Hayır, hayır, ayakkabılarının tabanlarından birkaç raptiye geçirecektim ama doğru zamanı bulamadım.

Evet, popüler bir ceza. Sadece üç ya da dört çivi ve giyen kişi kendi vücut ağırlığı eti keskin noktalara doğru itene kadar farkına varmazdı. İşe yarardı ve ona değerli bir ders verirdi.

Joker derin bir iç çekti. 'Eğer bunu sen yaptıysan, bize söyleyebilirsin. Eğer bu onun kural ihlali için verdiğiniz bir cezaysa, ki yanlış gitti ve siz

sonuçlarını anlıyorsanız, bize şimdi söyleyin. Sırrın burada güvende olacağını biliyorsun. Noah'ı hatırlıyor musun?'

Seven başını salladı.

Noah Gless altmışlı yılların ortalarında Maça Dörtlüsü'ydü. Daha sonra Kent'te tamamı erkeklerden oluşan seçkin bir okulun müdürü olmuştu. On beş yıl boyunca küçük çocuklara yönelik cinsel istismarı gizli kalmıştı. Ta ki sekiz yaşındaki bir çocuk kırık kolu için tedavi görürken bir hemşireye anlatana kadar. İtirafı bir şikayet seline yol açmıştı. Hepsi doğru ve korkunçtu.

Noah Gless otuz dört kez cinsel saldırıyla suçlandı. Spades onun etrafında bir koruma duvarı oluşturmuştu. Avukatı, seçkin bir psikiyatristin yeminli ifadesine dayanarak sorumluluğunun azaldığını iddia etti. Noah bir akıl hastanesinde beş yıl hapis cezasına çarptırıldı, bu ceza temyizde üç yıla indirildi ve bir yıl içinde serbest kaldı.

"Ben yapmadım, yemin ederim," diye tekrarladı Seven.

Joker onun yüzünü aradı. Ve ona inandı.

Joker, "Pekâlâ kartlar, gözlüklerinize uzanın," diye talimat verdi.

Tüm kartlar sandalyelerinin önüne konan kadehi aldı. Bir kart öldüğünde adet olduğu üzere her birine küçük bir ölçü viski doldurulmuştu. Ağız dolusu bile değildi ve sadece aileden birinin ölümü için ayrılmıştı.

"Altıya," dedi Joker, kadehini kaldırdı ve shot'ı içti. Tüm

kartlar aynı şeyi yaptı ve bardaklarını masanın üzerine koydu.

Joker, bardakları toplayan sağındaki Kral'a başıyla işaret etti. "Ve şimdi

Beş, Dört, Üç, İki ve As'ı tebrik etmek için

bir kart. Hepinize aferin.'

Joker devam etmeden önce birkaç saniye bekledi.

'Yeni As'ı seçme sürecinden önce halletmemiz gereken iki küçük mesele var. Birincisi, Nine'ın iki hafta içinde önemli bir basketbol maçı var. Antrenman yapması gerekiyor. Ödevini almaya kim gönüllü olur?

Eller yavaş kalktı ama sonunda üç kart hizmetini sundu.

"Yedi," dedi Joker. "Bu senin. Seven

başını salladı.

"İkinci olarak, Eight bir kurbağayı incelerken bayıldığı için biyoloji sınıf arkadaşları tarafından zorbalığa uğruyor.

Önce Kral'ın eli havaya kalktı ve Joker başıyla onu işaret etti. "İlgili çocuklara uygun tavsiyelerde bulunacağınıza güveniyorum.

Joker bir an tereddüt etti ve sandalyenin yanına uzandı. "Pekâlâ, bir sonraki işimiz yeni bir As seçmek.

İki A4 fotoğrafın bulunduğu bir panoyu kaldırdı.

"İğnelerinizi çıkarın," diye talimat verdi.

Her kart cebine uzandı ve bir zamanlar gururla takılan siyah bir Spade tiepin çıkardı. Ama şimdi pantolon ceplerinde saklı duruyorlardı.

Geleneklere göre Joker, takıma katılmak için iki olasılık önerecek ve nedenlerini belirtecekti.

Şu anda odada iki potansiyel dünya çapında atlet, bir müzisyen, tıp fakültesine giden bir çocuk, bir sanatçı, altı yaşına gelmeden Mensa'ya katılmış bir çocuk, bir bakanın oğlu, bir bankacı ve iki uluslararası iş adamının oğulları vardı.

Joker ilk fotoğrafı işaret etti. "Babası kısa bir süre önce Uganda'da hayır amaçlı bir eğitim girişimi kurduğu için MBE ile ödüllendirildiği için bu kişiyi önerdim.

Kartlar yanıt olarak başlarını salladı.

Joker ikinci fotoğrafı işaret etti. "Denek ikiyi önerdim çünkü ebeveynlerinin her ikisi de başarılı avukatlar.

Teklifin daha fazla açıklamaya ihtiyacı yoktu. Birçok çocuk eğitim sistemi boyunca ebeveynlerini takip ettiği gibi, onlar da kariyerlerini takip ediyordu. Denek ikinin de hukuk mesleğine girmeyi ve gelecekte faydalı olmayı seçme olasılığı yüksekti.

Joker arkasına yaslandı. "Tamam, kartlar, ne yapacağınızı biliyorsunuz.

Kral sol elini öne doğru itti ve Maça iğnesini başparmağına batırmak için kullandı. Seçtiği fotoğrafın yüzüne bulaştırmadan önce kan kabarcığının oluşmasını bekledi.

Süreç masanın etrafında devam etti ve Jack ile sona erdi.

Joker, küçük, tombul yüzünde biriken on damla kana baktı.

Seçim oybirliğiyle olmalıydı.

Öyle oldu.

OTUZ BEŞ

"Tamam oğlum, bu gece ne dinleyeceğiz? Kim müzik kütüphanesinde gezinirken Barney'ye sordu.

Akşam yemeğini yemiş, bir havucu çıtırdatmış ve iki millik bir yürüyüş yapmış olmasına rağmen, anladığı anahtar kelimeleri beklerken hiçbir yanıt vermedi. Yine de daha fazlasını umarak yaşıyordu.

Az önce Saffie'yi dinledikten sonra kulağı şimdi bir Beethoven patlamasını arzuluyordu. Kim çalma listesini kaydırdı, 'Hammerklavier'i buldu - Saffie'nin daha önce çaldığı parça - hoparlörün sesini açtı ve çal tuşuna bastı. Piyano notaları hemen kulağına sızdı ve sinir uçlarına doğru ilerleyerek günün stresini uzaklaştırdı.

Geride durdu ve mevcut projesini gözlemledi. İki ay önce Len adında eski bir suçluyu kendisine beş yüz sterlinden daha ucuza bir bisiklet kasası bulması için görevlendirmişti. Len bu görevi kabul etmiş ve üç hafta sonra ona istediği 1968 Norton Commando'nun çıplak iskeletini sunmuştu.

Kadın ona para teklif etmiş, o da bunu reddetmiş, aramak için bir günden fazla zaman harcamadığını ve çerçeveyi de yüz dolardan daha az bir fiyata alabildiğini söylemişti. Kim alması için ısrar etmişti. Ona göre anlaşma anlaşmaydı. İsteksizce kabul etmişti.

Ertesi sabah ön kapısından çıktığında, motosikletini çitlere yaslanmış, onu da dizlerinin üzerine çökmüş, sağında bir yığın yabani otla görmüştü.

Kadın ona ne yaptığını sorduğunda, tavsiyesine uyduğunu ve parasının karşılığını verdiğini söylemişti. Umutsuzca bir şeyler yapmaya çalışan bir adamdı.

hırsızlık geçmişini geride bırakmak ve genç ailesinin geçimini sağlamak.

Bahçesinde yaptığı işi gören komşusu Charlie, ona yapması için bazı ufak tefek işler vermişti. Len'in kız arkadaşı Wendy, sabahları erken saatlerde yarı zamanlı bir temizlik işi bulmuştu ve küçük aile artık yardımları kesmiş ve kendi yollarını çizmeye çalışıyordu.

Bu motosikletin tüm yolculuğu ona her baktığında gülümsemesine neden oldu. Commando 1968'den itibaren on yıl boyunca üretildi ve 1972'ye kadar beş yıl boyunca Yılın Makinesi ödülünü kazandı; bu ödül, motosikletin üretimi sorunlarla dolu olduğu için en azından şirketin sahibi için sürpriz oldu. İlk debriyajlar motor torkunu kaldıramıyordu ve iki küçük iç pim kayarak ciddi kaymalara yol açıyordu. Motosikletin yan sehpası, sürücü kalkış yaparken çok kuvvetli davranırsa sık sık kırılıyordu.

Ama MK1 750cc modelini sevmesinin nedenleri bunlardı. Mükemmel değildi. Mücadele etmişti.

Bisiklet üzerinde çalışmanın her dakikasından keyif almasına rağmen, aklının Heathcrest'teki olaylara gitmesine engel olamıyordu. Birkaç gün içinde iki çocuk ölmüştü; biri cinayet, diğeri kaza. Shaun Coffee-Todd'un tam otopsisi sabah yapılacaktı. Basın henüz haberi ele geçirmemişti ama sabaha kadar her şeyin ortaya çıkacağından emindi.

O gün daha önce dinlediği parça kulaklarını doldurmaya devam etti. Gözleri notaların tadını çıkarmak için kapandığında kalbine giren neşeyi hissetti. Kız parçayı çalarken Saffie ve Eric Monroe arasında geçen duygu yoğunluğunu hayal etti. Aralarında her ne varsa hâlâ açık bir kesik gibi hamdı.

Müzik sona erdi ve Kim aklına gelen ani bir düşünceyle gözlerini açtı.

Saffie Winters o günün erken saatlerinde tam da bu parçayı çalmış ve Kim'de hiçbir duygu uyandırmamıştı. Teknik olarak doğru olsa da hayati bir bileşenden yoksundu.

Performansın ruhu yoktu.

OTUZ ALTI

"Bu puanlamada değiştireceğim çok az şey var," dedi Kim, değerlendirme formunun üstünden Stacey'ye bakarak. Shaun Coffee-Todd'un ölümünden önce, Stacey'den sabah brifinginden yarım saat önce buluşmasını istemişti. Hepsi Sadie Winters cinayetiyle ilgilenmek için sabırsızlanıyordu ama Woody, Stacey'nin lanet olası değerlendirmelerin hafta sonundan önce masasına ulaşması gerektiğinden kuşku duymamasını sağlamıştı.

Bireysel kriterleri birlikte gözden geçirmişlerdi ve Kim, Stacey'nin kendi performansına ilişkin açıklamasını hem doğru hem de dürüst bulmuştu. Formun altını imzaladı ve Dawson'ın kâğıdının üstüne koydu.

Polis memurunun yüzündeki rahatlama ifadesini gördü.

Resmi değerlendirme sona ermişti ama Kim'in söyleyecek daha çok şeyi vardı. Sonsuza kadar personel dosyasında kalacak olan resmi bir belgede yeri olmayan şeyler. Takımdaki ayrılmaz rolüne rağmen Kim her zaman Stacey'nin bir şeyler kanıtlamaya çalıştığını hissetti.

Bunu fark etmişti çünkü polis teşkilatına katıldığında kendisi de aynı durumdaydı. Ama o zamanlar işler farklıydı. Çoğu kadın polis memuru erkek meslektaşlarından daha fazla çalışma ve daha geç saatlere kadar kalma ihtiyacı duyuyordu. Stacey'nin de aynı şekilde davranma ihtiyacı hissettiği düşüncesinden nefret ediyordu, özellikle de onun yönetimi altında.

Kim sandalyesine geri oturdu. "Stace, neden hala kanıtlaman gereken çok şey olduğunu düşünüyorsun?

Stacey rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

Kim şöyle devam etti. 'Herkesten daha geç saatlere kadar kalıyorsun, eve geldiğinde çalışmaya devam ediyorsun. Aklın hep işte...' Kim duraksadı

devam etmeden önce. 'Senin de bir hayat kurman gerekiyor,' dedi.

Ekibinin özel hayatına karışan türden bir patron değildi. Bu hem kendisini hem de onları rahatsız eden bir şeydi; ama anladığı kadarıyla Stacey'nin şu anda başka öncelikleri vardı, yeni başlayan bir ilişkisi. Sürekli odaklandığı işinden uzaklaşmasını sağlayacak bir şey.

Stacey ellerine baktı.

'Bak Stace, kendini zaten tanıyan insanlara kanıtlamaya çalıştığın için fırsatların elinden kayıp gitmesine izin verme-'

Stacey basitçe, "Değilim," dedi.

Kim başını eğdi ve meslektaşının devam etmesini bekledi.

Stacey alt dudağını ısırarak, "Neredeyse üç yıl önce ne dediğini duydum," dedi. "Sadece iki kelime.

Kim başını salladı, Stacey'nin neyi kastettiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Takıma yeni katılmıştım. İlk haftamdı ve ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. CID'ye katılmakla büyük bir hata yaptığımı düşündüm. Hepiniz etrafımda çalışıyor, işlerinizi yapıyor gibiydiniz, ben ise bir kenarda aptal bir seyirci gibi oturuyordum. Kahve yaptım, öğle yemeği getirdim ve genellikle ayak altında dolaşmamaya çalıştım.

Kim başını salladı. 'Sen de tam kendini buluyordun-'

'Woody geldi ve ofiste seninle konuştu. Duyamadığımı düşündü ve beni başka bir ekibe transfer etmeyi teklif etti.

Kim neredeyse unutmuştu. Evet, şimdi hatırladı.

"Ona iki kelime söyledin. Beni takımdan çıkarmayı teklif ettiğinde ona "dene" dedin. Bunu hiç unutmadım.

Kim hatırlıyordu ama Stacey'nin kulak misafiri olduğunu bir an bile düşünmemişti.

Stacey, Kim'in de bildiği gibi ekip içinde kendi yerini bulmuştu. Beceri yelpazelerindeki bir boşluğu tespit etmiş ve bunu veri madenciliği konusundaki üstün bilgisiyle doldurmuştu.

Stacey ayağa kalktı. 'Gördüğünüz gibi patron, kimseye bir şey kanıtlamaya çalışmıyorum. Sadece sizi gururlandırmaya çalışıyorum.

Kim konuşmak için ağzını açtı ama Stacey çoktan kapıdan çıkmıştı. Ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri olmadığı için kendini rahatlamış buldu.

OTUZ YEDİ

"Pekâlâ millet," dedi Kim, ekibine göz gezdirerek. 'Tracy Frost'un dünkü basın toplantısındaki performansı ve Shaun Coffee-Todd'un ölümünün ardından Lloyds House'dan Sadie Winters'ın öldürüldüğüne dair resmi bir açıklama yapıldı. Ailesi dün gece bilgilendirildi ve anlaşılır bir şekilde haberin şokunu yaşıyorlar. Onları daha sonra Heathcrest'te göreceğimizden şüpheleniyorum.

"Kim tarafından?" diye sordu

Bryant. "Pardon? Kim sordu.

'Ailesine kim haber verdi? Biz değil.'

"Olayın intihar olduğu konusunda ısrar eden kişinin aynı kişi olduğundan şüpheleniyorum ama şu anda bizi ilgilendiren bu değil.

Woody'nin dün gece yaptığı telefon görüşmesi kısa ve soğukkanlıydı.

"Shaun Coffee-Todd hakkında ne düşünüyorsun? Dawson sordu. Kim

elini kaldırdı. 'Yavaş ol Kev. Her seferinde bir çocuk,' dedi.

"Önce Sadie. Dedektif polis memuruna baktı. "Stace?

"Tamam, Müdür Thorpe 1993 yılında Heathcrest'ten ayrıldı ve Oxford'a giderek sosyal bilimler ve ekonomi okudu.

"Lanet olsun," dedi Dawson. 'Meşgul bir çocuktu, değil mi?

'Ve tüm derslerde başarılı oldu,' dedi. "1997'de eğitim sisteminden ayrıldı, Kent'te özel bir erkek okulunda beş yıl öğretmenlik yaptıktan sonra 02'de Heathcrest'e matematik öğretmeni olarak döndü, 09'da müdür yardımcılığına, üç yıl önce de Müdür Richmond emekli olunca müdürlüğe terfi etti. Catherine adında uzun süreli bir kız arkadaşı var.

"Tanrım, Stace, bütün bunları nereden buldun?" diye sordu Bryant etkilenmiş bir ifadeyle.

"Tinder," diye şaka yaptı.

"Tamam," dedi Kim, zihinsel olarak bilgiyi dosyalayarak. "Sıradaki.

"Graham Steele, Thorpe'dan bir yıl sonra Heathcrest'ten ayrıldı ve Cambridge. Doktor olarak eğitim almış ve daha sonra psikiyatri alanında uzmanlaşmayı seçmiştir. QE hastanesinde çocuklarını kaybeden çiftler için gönüllü danışmanlık yapıyor ve yedi yıl önce Heathcrest'e geri dönüyor. "Karısı, çocukları, erkek arkadaşı ya da kız arkadaşı yok.

"Bana söyleme, Facebook? Dawson espri yaptı.

"Instagram ve Twitter," diye göz kırptı Stacey.

Dawson Kim'e döndü. 'Patron, ben de bütün günümü sosyal medyada geçirebileceğim bir iş istiyorum,' dedi.

'O zaman okulda daha çok çalışmalıydın,' diye cevap verdi. "Başka bir şey var mı, Stace?

"Sırada daha fazla ebeveyn var, sizi bilgilendirmeye devam edeceğim. Kim başıyla teşekkür etti. "Kev?

"Burada çok fazla gizli kapaklı işimiz var," dedi başını sallayarak. 'Özel kulüpler, arama kartları, seçim süreci...'

"Ve? Kim sabırsızlıkla sordu. Gerçekten de araştırdığı şey bu muydu?

"Evet, kurbanımızın kız kardeşi de yığının en tepesinde.

Kim tereddüt etti. "Devam et," dedi. Saffie Winters'da ensesindeki tüylerin diken diken olmasına neden olan bir şey vardı.

"Dört grup var, hepsinin adı kart takımlarından geliyor. Kırmızı olanlar kızlar, siyah olanlar ise erkekler. Her takımda on iki üye var, grubun başı ya Kral ya da Kraliçe.

Durakladı ve hiçbir yorum almadan devam etti.

'Kartlar, daha sonraki yaşamlarında sahip olabilecekleri güç ve etkiye göre seçilir. Tabii ki ebeveynlerinizin de güçlü olmasının bir zararı olmaz. Yeni bir kart takımın geri kalanı tarafından seçilir ve yeni kartın yatağına bir as bırakılır.

"Neden bir as? Bryant sordu.

'Her yeni kart en alttan başlamak ve yukarı doğru ilerlemek zorundadır. Kartı kabul ederler ve sonra bir tür görev yapmaları gerekir ve o takımdaki yerleri güvence altına alınır. Ömür boyu.

Stacey sahte bir şekilde esnedi. "Gerçekten mi Kev? Biz genç bir kızın cinayetini araştırıyoruz ve sen vaktini kâğıt oynayarak mı geçiriyorsun?

Dawson başını salladı. 'Anlamıyorsun, Stace. Bu kulüplere bir kez girdin mi, bir daha çıkamazsın. Ömür boyu sürecek bir bağ gibi. Bu insanlara sonsuza dek bağlanırsın.

"Peki ya Saffie Winters? Kim sordu.

"Kupa Kraliçesi," diye yanıtladı Dawson. 'Olabileceği en yüksek seviyede. Muhtemelen bir piyanist olarak geleceği ve aile bağlantıları nedeniyle.

"Ya Sadie? Kim sordu.

Dawson omuz silkti. 'Takım elbise giydiğine dair bir kanıt yok ama davet edilmiş ve reddetmiş olabilir. Görünüşe göre, sen reddetmiyorsun,' dedi.

"Tanrım, Kev," dedi Stacey gözlerini devirerek.

"Ama en başta neden davet edilmiş olabilir ki? Kim sorguladı. 'Anlatılanlara bakılırsa Sadie yetenekli ya da özel biri değildi, öyleyse neden onu istesinler ki?

Dawson, 'Akraba kayırmacılığı,' diye önerdi. "Belki de kız kardeşi onu gruba dahil etmek istemiştir.

"Ya da belki de yapmamıştır," dedi Kim, onun boşa harcadığı zamana dair daha önceki fikrini değiştirerek. 'Bu işin peşini bırakma Kev. Bu gruplarda neler olup bittiği hakkında biraz daha bilgi edinmek istiyorum ve bunu yaparken Sadie'nin son hareketlerini izlemek için elinden geleni yapmanı istiyorum.

'Yaparım patron,' dedi.

Şu anda elinde Sadie'nin katilini bulmasına yardımcı olacak hiçbir ipucu, ipucu, şüphe ya da gerçek yoktu ama bildiği bir şey varsa o da bu ortamda çocukların sayısının yetişkinlerden on beşte bir oranında fazla olduğuydu. Bir cinayet soruşturmasında bu oran onun rahat edebileceği bir oran değildi.

'Pekala çocuklar, Sadie'nin ölümünün üzerinden tam iki gün geçti ve elimizde hiçbir şey yok. Şu anda her seçeneği değerlendirmemiz gerekiyor. Çocuklara daha yakından bakmalıyız.

"Şef, cidden...

"Hoşumuza gitse de gitmese de çocuklar çocukları öldürüyor Bryant ve bu araştırmamız gereken bir konu.

Hepsi başını salladı ve kendilerine verilen

görevlere başladılar. Bryant'a döndü.

'Shaun'un otopsisine devam et. Gitmem gereken bir yer var.'

OTUZ SEKİZ

"Ee, nasıl gitti Stace? Patron ve Bryant gider gitmez Dawson ona sordu.

"Seni ilgilendirir mi?" diye sordu başını kaldırmadan. "O kadar çok şey paylaştığınızı hatırlamıyorum.

"Hadi, seninkini göster, ben de benimkini göstereyim," dedi masanın üzerinden göz kırparak.

"Sana hiçbir şey göstermiyorum ve sende görmek istediğim hiçbir şey yok," diye gülümseyerek teklif etti.

"Patron seni sürekli geç saate kadar çalıştığın için azarladı mı?" diye sordu. "Patronun seni bunun için azarlamadığını tahmin ediyorum," diye cevap verdi.

'Hadi ama Stace. Gelişme gösterdiğin alanlar nelerdi?" diye zorladı.

Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Meslektaşlarımla çok fazla sohbet ediyorum," dedi dikkatle.

Stacey değerlendirmesinin ayrıntılarını onunla paylaşmak istemiyordu. Motivasyonunun ve iş ahlakının ardındaki gerçek nedeni patrona açıklamak istememişti ama patronun kendisini kanıtlamak zorunda olduğunu düşünmesinden nefret ediyordu. Hiçbir zaman ciddiye alınmak için erkek meslektaşlarından daha iyi performans göstermesi gerektiğini hissetmemişti. Patron buna asla izin vermezdi.

"Pekala o zaman, benim için bir şey bulabildin mi?

Yüzünü buruşturdu. "Evet, sen lanet olası iskambil kâğıtları hakkında konuşurken ben onun üzerindeydim.

"Yaptın mı, yapmadın mı?

Ona baktı. 'Şu önündeki şeyi görüyor musun, ona bilgisayar deniyor. Arama yapmak gibi her türlü harika şeyi yapabilirsiniz...'

'Stace...'

Umutsuzluk içinde gözlerini devirdi. Bazen hayattan bezdirirdi Onu.

Tamam, sadece birkaç gerçek. Tilly Tromans'ın ailesi yeni para sahibi. Baba Evliliklerinin ikinci yılında EuroMillions ikramiyesini kazandı. İlk birkaç milyonu yatlara, evlere, tatillere ve bir dizi ilişkinin ardından büyük bir boşanma anlaşmasına harcadı. Tilly çoktan Heathcrest'e kaydedilmişti ve ailesinin üzerinde anlaştığı tek konu çocuklarının eğitimiydi.

"Ailesi yaklaşık yedi asır öncesine dayanan Geoffrey Piggott için durum tamamen farklı. Her iki ebeveyni de avukat ve annesi kısa süre önce önemli bir İnsan Hakları davasını kazandı.

"Kalma hakkı mı?" diye sordu.

Başını salladı. "Bundan daha fazlasını istiyorsan kendin arayabilirsin," dedi hışımla.

"Dün gece Devon'ı görmedin, ha?" diye sordu akıllıca.

Stacey cevap vermek için ağzını açtı ama Dawson dikkatini tekrar ekrana vermişti bile.

Yüzündeki ifadeye bakılırsa bulmaya can attığı bir şey vardı.

OTUZ DOKUZ

Kim, altı yaşından beri tanıdığı kapıyı çaldı.

Ted Morgan kapıyı açmadan önce uğultuyu duydu.

Şaşkınlığı sevince dönüştü. 'Kim, bu ne sürpriz. İçeri gel,' dedi kenara çekilerek.

İki yatak odalı terasa girdiğinde, bu evde ona en az adamın kendisi kadar tanıdık gelen pastırma ve yumurta kokusuyla karşılaştı. Mutfağa doğru ilerledi ve adam yanından geçip çaydanlığa uzandığında oturdu. Çaydanlığı doldurdu ve döndü.

"Nasılsın hayatım?" diye sordu.

"İyiyim Ted," diye cevap verdi.

"Ya Barney?

'O da iyi,' dedi.

"Kahve yapacağım ve sonra bana canını sıkan şeyin ne olduğunu anlatabilirsin.

Kim, adamı sadece bir şeye ihtiyacı olduğunda ziyaret ettiği için bir suçluluk duygusu hissetti. Onu ilk kez sosyopat Alexandra Thorne ile uğraşırken aramış ve o zamandan beri ona zor sorular yöneltmeye devam etmişti.

"Benim yüzümden suçluluk hissetme," dedi, onu dünyadaki herkesten daha iyi tanıyarak. "Sorunların konusunda bana güvendiğin için onur duyuyorum.

Kim anında rahatladı. Ted kendini bildi bileli hayatının bir parçasıydı.

Çocukluğunun çeşitli aşamalarında danışmanlık için ona gönderilmişti. Ona duygularını hiç açmamıştı ve

Bundan hiç şüphesi yoktu. Ted onun başına gelen her kötü şeyi dosyasından biliyordu. Ve seansları boyunca kararlı sessizliğine rağmen, denemekten asla vazgeçmemişti.

"Birkaç ay önce şu senin kızla yaptığın kötü iş," diye gözlemledi. Kim onun Stacey'nin kaçırılmasından bahsettiğini tahmin etti.

"Ve sanırım raporlar doğruydu?" diye sordu, dönüp ona bakarak. "Ne hakkında?" diye sordu kadın.

"İşin içinde silahlar olmasına rağmen mülke silahsız girdiğinizi?

Kim cevap vermedi. Soru retorikti.

"Çok iyi bir dedektif olmalı," diye gözlemledi. 'Kendi hayatını riske attığına göre. Senin için önemli biri olduğu bile söylenebilir, sence de öyle değil mi?

Kim konuşmak için ağzını açtı ve fikrini değiştirdi. Ted'in ona söylediği hiçbir şey masum değildi. Her kelime, okuyabileceği, analiz edebileceği ve daha fazla araştırabileceği bir yanıt için tasarlanmıştı.

"Ted, benimle bir şey hakkında konuşman gerek.

"Elbette canım," dedi, önüne bir kupa koyarak. "Ne bilmek istiyorsun?

Bir nefes aldı. "Öldüren çocuklar hakkında bilgi edinmeliyim.

KIRK

"Tanrım," dedi Dawson sandalyesinde arkasına yaslanarak.

Stacey onu görmezden geldi ve vurmaya devam etti. "Yüce İsa dedim," diye tekrarladı.

"Seni ilk seferinde duydum Kev," dedi. "Son yarım saat içinde dikkatimi çekmek için tasarlanan tüm yüksek sesli iç çekişlerin yanı sıra. Klavyesini bir kenara itti. "Şimdi de sende, ne var ne yok?

İnançsızlıkla başını salladı. "Bu yerlerin bazılarında neler olup bittiğine dair bir fikrin var mı?

"Hangi yerler?" diye sordu.

'Okullar, özel okullar. Tüm o gizli kulüpler ve topluluklar?

Başını iki yana salladı.

'Yale'de bile Kafatası ve Kemikler adında, kanlı mezarlarda toplanan süper elit bir gizli üniversite topluluğu vardır. Onlara Bonesmen deniyor ve eski üyeleri arasında başkanlar, yüksek mahkeme yargıçları, kabine üyeleri ve endüstri liderleri var.

Stacey omuz silkti. "Ne olmuş yani?

'Belirli bir sayıyı hayatlarındaki önemli bir şeyin kodu olarak kullanırlar. Burada Kemikadamlar arasındaki bağların çoğu zaman diğerlerinin önüne geçtiği yazıyor.

"Kev, ne...

"Tüm bunları biraz ürkütücü bulmuyor musun?

Stacey başını salladı. 'İnsanlar gruplara ait olmayı ve bunun gibi şeyleri sever. Sen hiç okulda belli bir grubun ya da çetenin parçası olmak istemedin mi?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. Her gün utanç duymaması ve aşağılanmaması onun için yeterli olurdu.

"Evet," diye itiraf etti Stacey. 'Yedinci yılımda on yaşındaydım. Poppy Meadows,' diye gözlerini devirdi. 'Harika bir isim, değil mi? Okuldaki en popüler kızdı. Harika bir aile, harika kıyafetler, harika arkadaşlar, her şeyde harikaydı ve ben de onun çetesinde olmayı çok istiyordum.

Yüzündeki gülümseme Dawson'ın ilgisini çekmişti. Belki Stacey az önce okuduğu şeyleri anlamasına yardımcı olabilirdi.

"Peki, ne yaptın?

Stacey bu anı karşısında dudaklarını büzdü.

"Okulun en iyi jimnastikçisiydi ve grubu diğer büyük sporculardan oluşuyordu. Ben de kendi akrobatik yeteneklerimle onu etkileyebilirsem beni gruba alacağını düşündüm.

"Devam et," diye ısrar etti.

'Bütün gece arka bahçede takla atma alıştırması yaptım. Yatağa gittiğimde bileklerim ağrıyordu ama mükemmel yaptığıma ikna olmuştum.

"Ve? Dawson bunun mutlu bir son olmadığını hissederek sordu.

"Hepsi bir grup halinde dışarıda durana kadar bekledim. Üçe kadar saydım ve onların önünde mükemmel bir takla attım.

"Gerçekten mi?

Stacey başını salladı. 'Hayır, kafamın içinde olan buydu. Aslında ellerim yere düşmeden önce avucumu sokan ölmek üzere olan bir arının üzerine bakmamıştım. Çığlık attım ve bir tür kol ve bacak yığınına dönüştüm.

Dawson yüksek sesle güldü. "Seni fark ettiler mi?

'Oh, beni fark ettiler. Ve sonraki iki yıl boyunca bana güldüler.

Ayıldı. Stacey bu hikâyeyi sevecenlikle değil, yaşadığı deneyimin normalliğini başkalarının da görebilmesi için tarafsız ve hüzünlü bir şekilde anlatmıştı. Bu hayatın bir gerçeğiydi.

"Ama seni bunu yapmaya iten neydi?" diye sordu, kendini küçük düşürmeye neden bu kadar hevesli olduğunu merak ediyordu.

Omuz silkti. 'Onaylanmak için sanırım. Onlar kadar havalı olmak istedim; sevilmek, sayılmak, tapılmak. Onlar özeldi ve ben de özel olmak istedim.

"O gruba kabul edilmek için ne yapardınız?" diye sordu.

"Tanrım, Kev, neden bu kadar ciddisin?

"Devam et," diye ısrar etti. "Sana sorsalardı ne yapardın? Bir dakika

düşündü. "Gerçekten bilmiyorum. Neden soruyorsun?

Ekranı işaret etti. 'Bu kulüplere girmek için çaresizliklerinden dolayı kaç kişinin taciz olaylarından öldüğüne dair bir fikriniz var mı?

'" "Hazing" mi?" diye sordu.

'Giriş için kabul törenleri. Çok eskilere dayanıyor. Igos, Cincinnati'de Stuart Pierson ormana götürüldü ve bir trenin çarptığı bulundu. Hiç kimse suçlanmadı. 1994'te Michael Davis adında bir çocuk dövüldü, tekmelendi ve defalarca yumruklandı, öğrenci evine geri götürüldü ve ağır iç yaralanmalar nedeniyle öldü. Jack Ivey adında bir çocuk bir içki yarışmasına katıldı, iç çamaşırlarına kadar soyuldu, bir kamyonun arkasına bağlandı, gezdirildi ve ölüme terk edildi. Failler lanet olası bir kamu hizmeti aldılar' diye hırladı.

"Ama ne...

"Yüzlercesi var, Stace. İnsanların katılmak için can attığı bu özel kulüpler yüzünden yüzlerce anlamsız ölüm yaşanıyor ve çoğu zaman kimse ceza almıyor. Görünüşe göre okulda olan okulda kalıyor,' dedi tiksintiyle. "Beni deli eden bir sessizlik kuralı var.

"Peki bu Sadie Winters'ı nasıl ilgilendiriyor?" diye sorarak onu kurnazca elindeki davaya geri döndürdü.

"Öyle olduğunu bile bilmiyorum," dedi dürüstçe. "Ama o okulda bir şeyler dönüyor ve ben bunun ne olduğunu bilmek istiyorum.

Stacey içini çekti. "Böyle olduğunda Kev, seninle mantık yürütmek mümkün değil ve bu da eline geçecek en iyi şans.

"Anlamı?

"Patron bugün burnunun sesini dinlemeni söyledi, o yüzden seni iyi bir yere götürse iyi olur," dedi ve klavyeyi kendine doğru çekerek konuşmanın bittiğini işaret etti.

Stacey'nin bir amacı vardı ve nereye gitmek istediğini zaten biliyordu.

Son iki yıl boyunca dönem listesinde tekrarlanmayan üç öğrenci ismi vardı. Bu da dönem ortasında hızlı bir şekilde okuldan ayrıldıkları anlamına geliyordu.

Ve nedenini bilmek istedi.

KIRK BİR

Ted kahve fincanlarını, balık havuzuna bakan iki ahşap oturma grubunu ayıran masanın üzerine koydu. Ted böyle bir sohbetin kafein gerektirdiği konusunda ısrar etmişti.

Adam yavaşça yanına otururken, "Moby öldü," diye gözlemledi. Eklemlerinin ona sorun çıkarıyor gibi göründüğünü fark etti ve üzüntü hissini bir kenara itti.

'Evet, canım. Sadece birkaç hafta önce.'

Hiçbir şey söylemedi ama yıllar önce adını verdiği altın sazanın kaybını hissetti.

"Yani, araştırdığınız bir cinayetten bir çocuğun sorumlu olabileceğini mi düşünüyorsunuz?

'Bilmiyorum,' diye dürüstçe cevap verdi. 'Ama bunu göz ardı edemem. Birileri bunu düşünmek zorunda.

"Meslektaşlarınız bu olasılığa daha mı az açık?

Başını salladı. 'Yine de bir şekilde benim için daha kolay görünüyor. Neden Ted?" diye sordu sessizce.

Karanlık zihni her zaman çoğu normal insanın gidebileceğinden daha derin bir ahlaksızlığı keşfedebiliyor gibiydi; beyni insanlığın üretebileceği iğrenç seviyeyi daha fazla kabul edebiliyordu.

"Çünkü bir çocuğun, özellikle de *başka bir* çocuğu öldürebileceği fikri, doğuştan gelen masumiyete olan inancımıza meydan okuyor, ki bu da senin çok fazla deneyim sahibi olduğun bir şey değil, canım.

Kahvesini yudumladı ve devam etti. 'Etrafımızda var olan kötülüğe karşı gözlerin çok erken yaşta açıldı. Hiçbir zaman o mutluluk verici

Tanrı vergisi bir hak olması gereken dehşetten habersizlik. Ne kadar karanlık ya da yanlış yönlendirilmiş olurlarsa olsunlar, olasılıkları, tüm olasılıkları değerlendirmeden önce yok edilmesi gereken hiçbir önyargı yoktur.

"Peki, yanlış yola sapmışlar mı?" diye sordu, adamın kendisini yanlış yola sapmış olamayacaklarına ikna edecek bir istatistik vermesini umarak.

Artrit belirtileri gösteren parmaklarını esneterek, 'Korkarım ki öyle olmak zorunda değil,' dedi. 'Çocuklar öldürür ve diğer çocukları da öldürürler. Uzmanlar onları üç tipe ayırıyor. Heyecan için öldürenler var. Elleriyle öldürmekten, öncesinde işkence yapmaktan ve bazen de sonrasında sakatlamaktan zevk alırlar. Bizim Jon Venables ve Robert Thompson iki yaşındaki Jamie Bulger'ı alışveriş merkezinden kaçırdıklarında bu kategoriye giriyorlardı.

Başını salladı ve gözlerini kapattı. 'O çocuklar o çocuğa ağza alınmayacak şeyler yaptılar. Kırk iki yaralı vardı.

Kim devam etmesini engellemek için elini kaldırdı, işkence hikayelerini okumuş ve görüntüleri aylarca aklından çıkaramamıştı.

"Her ne kadar sizin zamanınızdan önce olsa da, Mary Bell'i duyduğunuza eminim. Kendisi henüz on bir yaşındayken 1968 yılında dört ve üç yaşındaki iki çocuğu öldürdü. Öz annesi onu birçok kez öldürmeye çalışmış ve dört yaşından itibaren cinsel eylemlerde bulunmaya zorlamıştı.

"Davayı biliyorum," dedi Kim. Kadının ve kızının ömür boyu anonim kalmasının yeni bir kitabın yayınlanmasıyla tehdit edilmesinin ardından konuyu araştırmıştı.

Ted devam etti. "Eric Smith adında on üç yaşında bir çocuk dört yaşında bir çocuğu kaçırdı. Onu boğdu, kafasına taş attı ve sonra bir ağaç dalını kullanarak-'

Teşekkürler Ted. Anladım. Peki bu çocuklar kötü mü, öldürmekten heyecan duyan çocuklar mı?

Ted'in gözleri büyüdü. "Ah canım, bu çok büyük bir soru ve elimden geldiğince yanıtlamaya çalışacağım.

Adam kahvesinden bir yudum daha aldı, kadın da öyle.

'Genel kanı, çocukların kendilerini ilk etapta cinayet işlemeye iten davranışlardan vazgeçmelerinin mümkün olduğu yönündedir ve bu argümanın her iki tarafında da kanıtlar bulunmaktadır. Mahkemenin Mary Bell için atadığı psikiyatrist, Mary Bell'in klasik psikopati belirtileri gösterdiğini ancak hiçbir zaman yeniden suç işlemediğini söyledi,

Eric Smith'in yirmi dört yıl sonra hala duygularını ifade edememesi, mahkemelerin onun asla rehabilite edilemeyeceğine inanmasına yol açmıştır'.

Kim, 'Üç tür olduğunu söylemiştiniz,' dedi.

Başını salladı. 'İkinci tür avlarını zararsız nedenlerle hedef alır - kızgınlık veya öfke.

"Sizin zamanınızdan önce de Brenda Ann Spencer, San Diego'da sekiz çocuğu tüfekle vurarak öldüren on altı yaşında bir kızdı. Okul evinin tam karşısındaydı. Bunu neden yaptığı sorulduğunda sadece pazartesileri sevmediğini iddia etti. Hiç pişmanlık duymadığını ve ciddi bir açıklama yapmadığını gösterdi. Sinirlenmişti. Onun için bu kadar basitti.

Kim, bir çocuğun yatağın ters tarafından kalkması yüzünden sekiz çocuğun hayatını kaybetmiş olmasını anlamakta zorlanıyordu.

"Peki ya son grup?" diye sordu.

'Bunlar belirli hedefleri öfke, incinme ya da gurur kırılması nedeniyle öldürenlerdir. Sadece 2014 yılında, isimleri verilmeyen iki kız 'Snapchat Katilleri' olarak adlandırıldı. Angela Wrightson isimli bir kıza işkence edip öldürdüler ve bunu yaparken fotoğraf çektiler. Hatta polis minibüsünün içinden selfie bile çektiler.

"Lanet olsun," dedi Kim.

"Peki, kaç kurbanınız var? Ted sordu.

'Birkaç gün içinde iki çocuğum öldü. Biri kesinlikle öldürüldü ve intihar süsü verildi, diğerinden ise henüz emin değilim.

"İkisi birbiriyle bağlantılı mı?" diye sordu.

"Belli ki değil," dedi, düşünceleri onun söylediği bir şeye döndüğünde.

'Mary Bell'in potansiyel olarak psikopat olarak etiketlendiğinden ya da eğilimler gösterdiğinden bahsettiniz. Çocukken bile mi?'

"Oh, şimdi tehlikeli bir zemine giriyoruz, canım," dedi kupasını boşaltırken. 'Günümüzde ve bu çağda hiçbir ruh sağlığı uzmanı, bir çocuğun psikopatik davranışlardan kurtulma ihtimali hala varken ona böyle bir etiket yapıştıracak kadar cesur olmayacaktır.

"Peki, böyle bir şey var mı Ted?" diye sorarak onu doğrudan bir cevap vermesi için sıkıştırdı. "Bu benim yapabileceğim bir şey değil-

"Ted, bir çocuk psikopat, sosyopat ya da onlara ne demek istiyorsan o olabilir mi?

"Kim, o kadar da basit değil.

"Hadi ama Ted. Zamanında yeterince çocuk tedavi ettin. İçlerinde bu kriterlere uyan var mıydı? Bu çocuklardan herhangi biri kötü müydü?'

'Ben hiç kötü bir çocuğu tedavi etmedim,'

dedi. "Ama varlar mı?

Ted ona uzun uzun ve sertçe baktı. "Kim, bunu söyleyecek yetkinlikte değilim. Kim onu daha fazla zorlamanın bir anlamı olmadığını biliyordu.

Çocuklarda kötülük konusunda bir şey söyleyemeyebilirdi. Ama kesinlikle öyle birini tanıyordu.

KIRK İKİ

Dawson, Carrie Phifer'ın adresinin önünde oturuyor ve bir tür hata yapıp yapmadığını merak ediyordu.

Heathcrest Akademisi yılda otuz binden fazla ücret alıyordu. Hasbury'deki üç yataklı, verandalı bir apartman dairesi için erişilebilir bir ücret değildi. Telefonuna girdiği bilgileri kontrol etti. Evet, doğru yerdeydi.

Kapıyı çalmadan önce bir Skoda Fabia'nın etrafında dolaştı.

Kot pantolon ve gömlek giymiş düzenli bir kadın iç kapıyı açtı. Dudaklarındaki sıradan gülümseme kaşlarını çattı. Kim olduğunu sormadan önce verandanın kapısını açmadı.

Sonunda, bir yabancıyla arasında kapalı bir kapı tutacak kadar mantıklı bir kadın.

Adını söylerken kimliğini kaldırdı.

Anahtara uzanıp kapıyı açtığında yüz ifadesi alarma dönüştü.

'Herhangi bir şey... bir şey var mı...'

"Yanlış bir şey yok," diye çabucak ona güvence verdi. "Bayan Phifer?" d i y e ekledi soru olarak.

Başını salladı ve yüzündeki endişenin bir kısmı gitmiş olsa da hala endişeyle doluydu.

"İçeri girebilir miyim?" d i y e sordu, ancak sorusunun cevabını bildiğinden şüphelenmeye başlamıştı.

"Kızınız evde mi, Bayan Phifer?

Onu zevkle döşenmiş bir salona yönlendirirken başını salladı.

"Hayır memur bey, okulda" diye cevap verdi. "Bir şey mi oldu?"

"Kızınız iyi, eminim," diye güvence verdi.

"Ne olmuş yani...

"Carrie birkaç yıl öncesine kadar Heathcrest Akademisi'ne devam ediyordu," dedi.

Çenesini dolduran gerginlik anında ortaya çıktı.

"Evet, doğru," dedi temkinli bir şekilde, otururken ve ona da aynısını yapmasını işaret ederken.

"Yıl ortasında mı ayrıldı?" diye

sordu. Bayan Phifer sadece

başını salladı.

"Nedenini sorabilir miyim?" diye ısrar etti, ancak cevap oldukça açıktı. Eğer aile bir zamanlar ücretleri karşılayabildiyse bile şimdi kesinlikle karşılayamazdı.

'Onu okuldan uzaklaştırdım,' dedi.

"Bana nedenini söyleyebilir misiniz?" diye sordu. Kadını mali konular hakkında konuşmaya zorlayarak küçük düşürmek istemiyordu ama emin olmak zorundaydı.

"Elbette, eğer bana neden bilmek istediğinizi

söylerseniz. Gülümsedi. "Üzgünüm ama gerçekten

yapamam-

'Burada olmanızın bir sebebi var memur bey. Nedir o?" diye sordu.

"Kızınızın neden yılın yarısında okuldan alındığını merak etmeden duramıyorum," diye itiraf etti. Etrafına bakındı ve sonra ayağa kalktı. "Sanırım anlıyorum," dedi. "Ve bu sizin için çok zor olmuş olmalı.

Bu kadını, parası yetmediği için kızının eğitimine Heathcrest'te devam edemediğini itiraf etmek gibi rahatsız edici bir duruma zorlamak istemiyordu.

'Yanılıyorsunuz memur bey,' dedi. 'Carrie'yi Heathcrest'ten uzaklaştırmak işin kolay kısmıydı. Güzel evimi, yaşam tarzımı ve evliliğimi kaybetmek o kadar kolay değildi ama bir an bile pişmanlık duymadım.

Dawson bocaladı. Durumu okumuştu ve yanlış okumuştu. Tekrar yerine oturdu.

"Kocam Carrie'nin Heathcrest'e dönmesi için ısrar etmeye çalıştı ama ben kabul etmedim ve bu da evliliğimin sonu oldu.

"Evliliğiniz kızınızın eğitimi yüzünden mi bitti?" diye sordu inanamayarak. Elbette bir uzlaşma olabilirdi?

"Hayır, evliliğimiz sadece birimiz kızımızın güvenliğini önemsediği için başarısız o l d u .

Dawson öne doğru oturdu. "Lütfen devam edin, Bayan Phifer.

"Carrie okula dönmek istemiyordu ama Douglas ısrarcıydı. Bu onun eski okuluydu ve eğitim yeteneklerine yürekten inanıyordu. Yatılı okullardan nefret ederdim ama Carrie mutlu olduğu sürece buna razı olurdum ama o dönmek istemedi. Çok korkmuştu ve Douglas da istediğini elde edememeye alışık değildi. Onun avukatı benimkinden çok daha iyiydi," dedi odaya bakarak. 'Evliliğimizi bitiren şey, Carrie'nin sözünü bile duyduğunda histerik bir hale gelmesine rağmen geri dönmesi için ısrar etmesiydi.

"Bayan Phifer, Heathcrest'te kızınızı bu kadar korkutacak ne oldu?

"Bir kart aldı. Karo ası. Orada özel kulüpler var-'

'Kulüplerden haberim var,' dedi.

"O zaman çoğu çocuğun bu gruplara katılmak için her şeyi yapacağını biliyorsunuzdur?

Stacey ile yaptığı konuşmayı hatırlayarak başını salladı.

"Kendisine durması söylenene kadar sürekli yıldız atlayışları yaparak bir kabul töreni gerçekleştirmekle görevlendirildi. Bayan Phifer gözlerini kapattı. "Dokuz dakika başardı. Yavaşladığında baldırlarına bahçe sopasıyla vuruldu. Açıklamaya çalıştı, onlara anlatmaya çalıştı ama dinlemediler. Durmasına izin vermediler.

"Onlara ne söyleyeceksiniz, Bayan Phifer?" diye sordu.

"Astım hastasıydı, memur bey. Sonunda fenalaştı ve neredeyse ölüyordu. İki buçuk hafta boyunca solunum cihazına bağlı kaldı.

Kahretsin, diye düşündü Dawson. Bu tam da korktuğu şeydi. "Peki ya okulun tepkisi?" diye sordu, en kötüsünden korkarak.

Çekici yüz hatlarını tam bir tiksinti ifadesi şekillendirdi.

"Onlara göre bu olay hiç yaşanmadı.

KIRK ÜÇ

Gözleri metal tepsinin üzerindeki küçük formu boğan çarşafa takılan Kim'in üzerine ezici bir hüzün çöktü.

Masasının üzerinde bir şeylerle uğraşan Keats'in arkasından baktı. Evet, ona bok atıyordu, hem de çok. Ama bu hafta seçtiği kariyer, iki çocuğun cesedini kesip açmasını ve parçalara ayırmasını gerektiriyordu.

Aniden ona anladığını söyleme isteği duydu. Ne iş tanımının ne de eğitimin insanı gerçeğe hazırlayamayacağını biliyordu. İkisi de ölüleri temsil etmek için imza atmışlardı ve ikisinin de seçme şansı yoktu. Anladığını bilmesini istiyordu.

Konuşmak için ağzını açtı.

Keats, "Bu çocuğun anafilaktik şoktan öldüğüne hiç şüphe yok," diyerek ondan önce davrandı.

Evet, muhtemelen böylesi daha iyi.

Shaun Coffee-Todd'un yüzünü ortaya çıkarmak için çarşafı sıyırdı ve ağzını işaret etti.

'Dudakları ve dili maviydi, bu da solunumun çöktüğünü gösterir. Akciğerlerine hava giremediği için kan oksijenlenememiştir. Kalp kası kanı vücuda pompalamak için oksijene ihtiyaç duyar.

'Vücudun önemli bir organı bir kez bocalamaya başladığında, diğerleri de işlevlerini yerine getiremeyecek hale gelene kadar zorlanırlar. Ölüm, böylesi feci bir sistem arızasının sonucudur. Düşük kan basıncı ve ardından dolaşımın çökmesi nihai olaylardır.

"Ölmesi ne kadar sürdü? Kim sessizce sordu.

"Şok sadece solunum sistemini etkilerse, üç dakika içinde solunum depresyonuna ve daha sonra beyin hasarına ve birkaç dakika sonra ölüme neden olabilir; ancak şok aritmiye yol açarsa, bu vakada olduğu gibi, ölüm daha hızlı gerçekleşir.

"Peki, ne kadar sürecek?" diye tekrar sordu.

"Birkaç dakikadan fazla değil," dedi cesede bakarak. "Ama hayal edebileceğiniz en korkunç ve korkutucu birkaç dakika olurdu.

Parmaklarının ucu çocuğun yumuşak yanağını bulurken, Keats'in her saniyesini bu zavallı çocukla birlikte yaşadığını düşündü. İçinde, yaşadığı korku ve acı için bu çocuğa teselli vermek isteyen bir içgüdü vardı.

Son büyük vakası sırasında yere yatırılmış ve neredeyse bayılana kadar boğulmuştu. Yutkundu, ciğerlerine hava almak için mücadele ederken vücudunda ve zihninde çığlık atan panik hissini hala hatırlayabiliyordu.

Ve bu on dört yaşında bir çocuktu.

Hafızasını silkeledi.

"Keats, bu durum fındık yedikten ne kadar süre sonra meydana gelmiş olabilir?

Keats omuz silkti. 'Gıdayla ilgili semptomların çoğu alımdan sonraki iki saat içinde ortaya çıkar, ancak ciddi vakalar dakikalar içinde başlar. Bu çocuğun geçmişi ve içinde bulunduğu koşullar göz önünde bulundurulduğunda, semptomların neredeyse anında başlamış olması gerekirdi.

Kim kaşlarını çattı. 'Hangi koşullar? Bu olay beden eğitimi dersinin sonunda oldu. En az bir saat önce yanlışlıkla yemek yemiş olabilir-'

"Sözünüzü kestiğim için özür dilerim Müfettiş, ancak bu bir fındık ürününün kazara yutulması değildir.

'Ama çocuk durumunu biliyordu. Epinefrini spor çantasındaydı.

Keats ışıklı panoya bir röntgen yerleştirerek, "Tam da benim demek istediğim," dedi.

"Bu çocuğun boğazı," dedi işaret ederek. "Ve şu iki nesne de bütün fıstıklar.

Kim patoloğun sözlerini anlamlandırırken Bryant'a baktı. Birisi bu zavallı çocuğun ağzına zorla fındık tıkmıştı.

KIRK DÖRT

28 ŞUBAT 2018

Hey Diary,

Okula sadece iki saat önce döndüm ve bu sürenin yarısını tuvaletlerde saklanarak geçirdim.

Hep aynı bölme. Kapıdan en uzakta olan. Gözlerimden akan yaşlara rağmen oradayken sessizim. İlk kesiği yapmak için jileti kullanırken ellerim titriyordu.

Sade, mükemmel bir güzellik teni kesip geçiyor. Sakinlik beni anında etkiledi. Acaba bir eroin bağımlısı uyuşturucu aldığında böyle mi hissediyor diye düşündüm. Rahatlama, gevşeme. İç huzur hissi.

Gözlerim kapalı, zihnim boş ve sakin, nefesim derin ve düzgün, tamamen rahatlamış bir şekilde sarnıca yaslandım.

İki tane daha ve dünyayla yüzleşmeye hazırdım.

Yatakhaneme geri dönerken, steril alçıya rağmen taze kesiklerin iç uyluğumun derisine lezzetli bir şekilde sürtündüğünü hissedebiliyordum.

Ama içindeki huzur kısa süreliydi.

Çok geçmeden ev anıları geri geldi; ben odaya girdiğimde tamamen kesilen sessiz konuşmalar. Üçü de benimle yüzleşemeden başka tarafa bakıyordu. Kendi evimde bir yabancı olduğumu hissediyordum. Annemin Saffie'nin odasında saatler geçirmesi. Babam iş için olduğunu iddia ettiği gizli telefon görüşmeleri yapıyordu.

Annemle konuşmaya çalıştım. Açıklamaya çalıştım.

"Şimdi olmaz, Sadie," dedi. 'Şu anda beni bununla rahatsız etme.

Ben de gölgelerin arasına çekildim ve geri dönme vakti gelene kadar etrafı izledim. Sıranın sonundaki odama girme şansını bekliyordum.

Ama aç iblisler susturulamadı. Duygular her zamankinden daha kötü.

Onları nasıl susturacağımı bilemiyorum ve sonra bana söylenenleri hatırlıyorum ve hapı ağzıma atıyorum.

Oh Sadie, şimdi anlıyorum ki sana bir iyilik yapmışım. Yaşamak için çok mutsuzdun.

En içten düşüncelerini okuduğum için seni şimdi çok daha iyi tanıyorum. Acınızı anlıyorum ve sizi özgür bıraktığım için bana teşekkür ettiğinizi biliyorum.

Ve şimdi yalnız değilsin. Sana eşlik edecek iyi arkadaşın Shaun var.

Ama aynı şey değildi Sadie. Sen ilktin ve özeldin. Çok özeldin.

Shaun senden çok daha fazla savaştı. Bunu çok zorlaştırdı. Senin ölümünden sonra duyduğum tatmin ve haklılık duygusu hiçbir yerde yoktu. Benim senaryomu takip etmedi.

Sakin kalıp o lanet cevizleri yeseydi - ama ağzını kapattı. Eğer onları çiğneseydi sert davranmak zorunda kalmazdım ama dişleri birbirine kaynaklanmıştı çünkü ölmek üzere olduğunu anlamıştı.

Beni geçip koridora doğru koşmaya çalıştı ama ben yolunu kesip onu yere fırlattım. Onu sıkıştırmak için ağırlığımı kullanarak üzerine uzandım. Bir avuç dolusu fıstığı ağzına zorla soktum ve ağzını kapalı tuttum, bir elim kafasında, diğeri çenesinin altındaydı.

Fındıklar inmeye başladığında çiğnedi ve inledi ve gelecek olan dehşeti fark etti.

Ve korkunçtu. Kıvrandıkça, titredikçe, salya akıttıkça, titredikçe ve yüzü acı ve korkuyla buruşmuş bir halde bana doğru sürünmeye çalıştıkça kenara çekildim. Ama sonunda sakinleşti.

Küçük bedeni karo zemine düşerken spor salonunun kapısının kapanma sesini duydum.

Biri bizi duymuş olmalı ve kim olduğunu bulmalıyım.

KIRK BEŞ

Kim, Mücevher Mahallesi'ndeki Caroline Caddesi'nde bulunan St Paul's Chambers'ın önüne park etti.

Arabadan indiklerinde Bryant, "Eski günleri hatırlıyorum," diye inledi. Araba.

Onun ne demek istediğini anlamıştı. Bölge şehirleşmeye doğru gidiyordu. Bir zamanlar zanaatkârların ve sanatçıların olduğu yerlerde apartman blokları, kafeler ve bistrolarla şık.

Buraya geldikleri bina, Birmingham'da kalan son Gürcü meydanı olan St Paul Meydanı'nın yapraklı vahasından bir taş atımı uzaklıkta yeni bir gelişmeydi. Sekiz yüksek özellikli daireye ev sahipliği yapıyordu ve çatı katı bir milyon pounddan fazla değere sahip 3.300 metre kare büyüklüğündeydi. Ziyaret etmek için geldikleri daire de buydu.

"Onlara oğullarının nasıl öldüğünü nasıl anlatacağız, şef? Bryant dahili telefonun düğmesine basarken sordu.

"Elimizdeki tek şey gerçek," diye cevap verdi ve diğer uçtaki erkek sesine kendini ve Bryant'ı tanıttı. Elektronik vızıltı, apartmanlarda görmeye alışık olduklarından çok farklı bir sanat türüne sahip bir koridora kabul edildiklerini işaret ediyordu. Burada kabaca çizilmiş cinsel organlar ve gamalı haç motifleri yoktu.

Kim asansöre adımını atar atmaz kamerayı fark etti ve 'P' yazan düğmeye bastı. Numara yok, kat yok, sadece 'P'. Kim asansörün hareket ettiğini ancak en üst kata sessizce indiğinde ve kapılar hoş bir vınlamadan biraz daha fazlasıyla açıldığında anladı.

Bryant alaycı bir tavırla, 'Tıpkı Hollytree gibi,' diye ekledi.

Asansör onları bir daire kapısı ve sağda bir yangın çıkış merdiveni bulunan küçük bir koridora bıraktı.

Kapıyı çalmaya fırsat bulamadan, yerel televizyon haberlerinden tanıdığı bir adam kapıyı açtı.

Anthony Coffee-Todd ona hemen kırklı yaşlarının ortasında savaşan bir adam gibi göründü. Saçlarının kahverengi derinliği, kirli sakalındaki az miktardaki griyle çelişiyordu. Hafifçe geri çekilmiş saç çizgisi, saçların öne doğru taranmasıyla yanıltılmamıştı.

Yüzünüz milyonlarca izleyiciye gösterilirken, halkın gözü önünde olmanın genç görünümünüzü korumak için baskı yarattığını anlıyordu, ancak akıllı bir ışıklandırma ve profesyonel bir makyaj uzmanının yardımı olmadan kendi evinde, gün ışığında, yaşı yüzüne bakıyordu.

Genç cildi otuz dört yaşına uyan Louise Coffee-Todd'un aksine.

Bunun Anthony'nin ikinci ailesi olduğunu anlamıştı. Diğer oğlu, aile on beş yıl önce dağıldığında annesiyle birlikte Avustralya'ya taşınmıştı. Tam da Louise'in televizyon stüdyolarında koşucu olarak çalışmaya başladığı sıralarda.

"Lütfen içeri girin," dedi, içeri girmeleri için geride durarak.

Bembeyaz duvarlarında siyah beyaz sanat eserlerinin sergilendiği geniş ve açık bir alana adım attı. Mobilyalar odanın ortasına, o güne kadar gördüğü en büyük halının üzerine yerleştirilmişti. Alan boyunca uzanan üç çift kapı çatı terasına açılıyordu. Uzakta bir yerde Kim mutfağa açılan bir kemer gördü.

Bayan Coffee-Todd'un onları beklediği ortadaki halı adasına yaklaşırken motorcu botlarının ahşap zeminde ses çıkarmasını engellemeye çalıştı.

"Lütfen oturun," dedi ve dört kanepeden birini işaret

etti. Kim öyle yaptı ve Bryant da onu takip etti.

Bay Coffee-Todd onlara katılırken Bryant, "Kaybınız için çok üzgünüz," dedi.

Çift ayrı kanepelere oturdu.

"Bunun zor bir dönem olduğunu anlıyoruz," dedi Kim. 'Ama size Shaun hakkında bazı sorular sormamız gerekiyor.

'Elbette ama kesinlikle sadece bir tür kazaydı...'

'Bu bir kaza değildi, efendim,' dedi.

"Neden bahsediyorsunuz?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Bize yediği bir şeye tepki verdiği söylendi. Fındık alerjisi var," dedi, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Bunun farkındayız, ancak başka-" "Ama

Müdür Thorpe dedi ki-

"Müdür Thorpe bir patolog değil efendim ve çocuğunuz üzerinde otopsi yapmadı. Kim bu kadar acımasız konuşmak istememişti ama onları ancak bu kadar şımartabilirdi.

Louise'in gözlerinin ardında bir yerde bir şey

belirdi. "Sadie Winters da mı?" diye sordu.

"Her iki çocuğun da ölümünü araştırdığımızı söylemek doğru olur" dedi.

"Yani, iki çocuğumuzun da öldürüldüğünü mü söylüyorsunuz? Anthony inanamayarak sordu.

Kim başını salladı, uygun bir şekilde şok olacaklarını anlamıştı.

Louise'in gözlerinde dehşet parlıyordu. "Ama neden? Yani... kim bizim çocuğumuza zarar vermek ister ki...'

"Sana inanmıyorum," dedi Anthony. 'Bu bir çeşit kaza. İkisi de öyle. Kimse Sadie'ye zarar vermek istemezdi. O çok güzel bir kızdı. Eminim bir çeşit-'

"Sadie'yi iyi tanıyor musun? Kim sordu.

"Elbette. Ailelerimiz yıllardır arkadaş. Saffie ve Sadie kuzenlerimiz gibidir...' Az önce sözünü ettiği üç çocuktan ikisinin artık ölmüş olduğunu fark edince sözleri yarım kaldı.

'Üzgünüm ama sanırım bir hata yaptınız...'

"Bay Coffee-Todd," dedi kararlı bir şekilde, onları ayrıntılardan uzak tutmak istemişti. "Oğlunuzun boğazına iki fıstık kaçmış.

Louise'in başı döndü. 'Shaun asla-' 'Kesinlikle,' dedi Kim. 'Anladığımız

kadarıyla durumunu çok iyi idare ediyordu.

ve asla fındık yemeyi tercih etmezdi'.

"Ama cinayet? Anthony parmaklarını saçlarında gezdirerek sordu. 'Elbette bir kaza ya da bir tür eşek şakası-'

"Şaka mı?" Kim sözünü keserek ve Dawson'ın bahsettiği bazı şeyleri hatırlayarak sordu. "Shaun o gizli kulüplerden birine üye miydi?

Bay Coffee-Todd gururla başını sallarken bir saniye bile tereddüt etmedi. "Evet memur bey, Shaun maça altılıydı.

KIRK ALTI

Geoffrey Piggott hızla yurt odasına girdi ve köşedeki yatağına yöneldi. Tarih dersinden koşarak çıktığı için alnında boncuk boncuk terler oluşmuştu ve Fransız Devrimi üzerine yazdığı makalenin sırt çantasının cebinde katlanmış olduğuna yemin edebilirdi.

İbraz etmesi için çağrıldığında, tüm sınıfın dikkati üzerine odaklandığı için yüzünün kızardığını ve koltuk altlarının nemlendiğini hissederek aramış da aramıştı. Kendini, geçen gün olduğu gibi iyi bir polisin içeri girip onu aşağılanmaktan kurtarmasını dilerken bulmuştu. Ama gelmemişti ve Bayan Tennison ona gidip onu bulmasını emretmişti. İç çekişleri, alayları ve sınıftan çıkarken başının arkasına isabet eden füzeyi görmezden gelmişti.

Hızla geri dönerken bir gece önce olanları hatırlamaya çalıştı.

Üç oda arkadaşı sosyal zamanlarından dönmüş ve kendi yatağının karşısındaki yatağa yerleşmişlerdi. Cep telefonlarından birinde bir şeye kıkırdadıklarını duymuştu. Kendi telefonundan da bir bildirim gelmişti. Sırtı yataktaki üç figüre dönükken Facebook sayfasını kontrol etti ve oda arkadaşlarından biri tarafından bir videoda etiketlendiğini gördü.

Videoda neredeyse çıplak olan kilolu bir kadın gümüş bir direğin etrafında dans ediyor, selülit kaplı teni sallanıyor ve her yerde sallanıyordu. Roddy şöyle bir yorum yapmıştı: "Piggott'un müstakbel karısı.

Telefonu masaya geri koymuş ve hiçbir tepki vermemişti. Yıllar önce herhangi bir tepkinin onları eğlendirdiğini öğrenmişti.

Makalesi üzerinde çalışmaya devam etmişti ama tüm bu süre boyunca onların varlığının farkındaydı. Birçok yönden kendini hakaretlere karşı sertleştirmişti. İsimler onu hâlâ incitiyor olsa da korkusunun temelinde bunlar yoktu. Endişeleri, sürekli olarak başına gelecekleri düşünmesinden kaynaklanıyordu. Bundan sonra ona nasıl işkence edeceklerdi? Işıklar söndüğünde odanın içinde bir şey uçup kafasına mı düşecekti?

Ancak onların derin ve ritmik nefes alışlarının sesini duyduğunda kendini tamamen rahatlamaya bıraktı.

Saatinin alarmı her sabah beş buçuğa kuruluydu, böylece onlardan önce uyanmış olacaktı. Uyanık ve hazır.

Durup düşündü - uyandığında dersleri hakkında düşünüyordu.

Yatağının karşısındaki küçük kitaplığa uzanırken yüksek sesle 'Aah,' dedi. Biyoloji kitabını açtı ve içinden bir makale düştü.

Bu sefer alınmamış olmasından dolayı rahatlamış bir şekilde elini uzatıp kapıya doğru yöneldi ama oraya varmadan önce durakladı. Beyni, gözlerinin çoktan fark ettiği bir şeyi yakaladığında midesinde hastalıklı bir his oluşmaya başladı. Belki de yanılıyordu, diye düşündü, yatağa doğru dönerken umutla.

Hiç de haksız olmadığını anlayınca boncuk boncuk terlemeye başladı.

Yastık kılıfındaki çizgiler, yatak örtüsündeki çizgilerle tam olarak aynı hizada değildi.

Oda arkadaşları yatağına bir kutu Coco Pops ve bir bardak süt döktükten sonra geliştirdiği bir kontrol mekanizmasıydı.

Kalbi göğsünde çarpmaya başlarken yatağa dikkatle yaklaştı. Her zamanki gibi endişesi, şimdi ona her ne yapmışlarsa onun korkusundan kaynaklanıyordu. Yatağının kurtçuklarla ya da bir tür böcekle dolduğunu hayal etti. Kahvaltıya inmek için bu kadar hevesli olmasına lanet olsun. Üçünü yalnız bırakmaması gerektiğini daha iyi bilmeliydi.

Yorganın köşesine belli belirsiz dokundu ve kısık gözlerle bakarak yorganı geriye doğru sıyırmaya başladı. Çarşafının düz beyaz kumaşını gördüğünde nefesi göğsünde duracak gibi oldu. Yorganı tamamen yırttığında neredeyse rahatlayarak yere yığılacaktı.

Ve sonra onu gördü.

Yatağının tam ortasında tek bir iskambil kâğıdı duruyordu.

Maça asına baktı.

KIRK YEDİ

'Özür dilerim efendim, bunu bir kez daha tekrarlamak ister misiniz? Bryant'ın sizi doğru duyduğunu sanmıyorum,' diye sordu Kim kuşkuyla, önce Woody'ye sonra da aynı derecede şaşkın görünen partnerine bakarak.

"Okul kapatılmıyor," diye tekrarlarken yanağında bir kas sıçradı. Bunun onun tavrıyla mı yoksa gerçekten ağzından çıkanla mı ilgili olduğundan emin değildi.

Morgdan çıkar çıkmaz onu aramış ve Coffee-Todd'ların evinden ayrılırken içeri gelmesini söylemesine şaşırmıştı. İkinci bir cinayetin ardından okulun kapatılmayacağını söylemesi, beyninin hiçbir mantıklı ve işleyen kısmına girmeyecekti.

Bir evde bir cinayet işlendi ve tüm sokak kapatıldı. 'Ama eminim Ofsted her şeyin üstesinden gelecektir-'

'Stone, bağımsız okulların tek bir çatı kuruluşu olmadığını sen de benim kadar iyi biliyorsun ve-'

'Ama hükümete kayıtlı olmaları gerekiyor,' diye itiraz etti. 'Elbette birileri onları kapatabilir?

'Stone, Heathcrest Bağımsız Okullar Konseyi'ne kayıtlıdır ve müfettişlik tarafından düzenli olarak değerlendirilmektedir. Ahlaki ve sosyal gelişim, tesisler ve konaklama, şikayet prosedürleri, eğitim kalitesi ve koruma olmak üzere beş ana alandaki kriterleri karşılamaları gerekmektedir-'

'Pekala, işte buradasınız. Koruma, Thorpe'un aynı anda hem itiraz edip hem de yüzünü dik tutamayacağı sağlık ve güvenliği kapsıyor, değil mi?

"Eğer bir kez daha sözümü keserseniz bu davadan alınacaksınız, anladınız mı?

Kim içten içe öfkelendi ama başını salladı.

Şöyle devam etti. "Heathcrest'in ihlal bildirimleri tek haneli rakamlarda ve iyileştirme bildirimleri de çok daha yüksek değil.

Kim aradaki farkı anlamıştı. İhlaller normalde tavsiye, iyileştirmeler ise talimat niteliğindeydi.

"Artık çocukların öldürülmemesi kesin bir gelişme olarak sınıflandırılabilir mi?" diye sordu ekşiyerek.

'Yıllar önce Ofsted tarafından kapatılması emredilen ancak bu talimatı görmezden gelen ve mahkeme sürecini bekleyen okullar var. Dolayısıyla, Ofsted şu anda oraya gelse bile takip edilmesi gereken protokoller var.

"Elbette okulu kapatabiliriz?" diye sordu. Tanrı aşkına, onlar polisti.

Woody derin bir nefes aldı. "Kapatmıyoruz, Stone.

"Efendim, öldürülmüş iki çocuğumuz var, iki," diye tekrarladı açıklık getirmek için. 'Bu koşullarda nasıl düzgün bir soruşturma yürütebiliriz ki?

Bryant onun yanında öksürdü. Ona çizgiyi geçmeye yakın olduğunu söyleme şekliydi bu. Bunu söylemesine gerek yoktu: çizginin tam üstünde duruyordu.

Woody tek kaşını Bryant'a doğru kaldırarak, "Ortağının uyarısını dinlesen iyi edersin," dedi. 'Okul özel bir güvenlik şirketine gelip devriye gezmesi için talimat veriyor.

'Efendim, orada size neredeyse bir ahududu üflemiş olmam, bunun ne kadar etkili olacağına dair hislerimi gösteriyor. Bunu her kim yapıyorsa binaya girip çıkmıyor. Tam oradalar.'

"Eminim üniformalıların varlığı ailelerin kendilerini daha iyi hissetmelerini sağlayacaktır. 'Çocuklarını eve götürmeye zorlanmaları onlara çok yardımcı olacaktır.

Daha fazla mı?'

Woody'nin ifadesi çelik gibiydi ve Kim ona okulu açık tutma talimatının kaynağını sormak için can atıyordu. *Özel bir güvenlik şirketiyle uzlaşmaya kim varmıştı*?

Woody olmadığını biliyordu. Dedektif başmüfettiş olarak bu büyüklükte bir karar çok daha yükseklere giderdi.

"Efendim, Başmüfettiş Briggs'in bu soruşturmanın unsurlarını yönetip yönetmediğini sorabilir miyim?

"Hayır, Stone. Yapamazsın.'

Ve işte cevabı. Sadie Winters'ın cesedi bulunduğu andan itibaren soruşturmayı saptırmak ve sekteye uğratmak için çaba sarf edilmişti. Elleri bağlıymış gibi değil de daha çok bileklerinden kesilmiş gibi hissediyordu. Karşısındaki adama duyduğu derin saygının hatırına, onun da buna katılıp katılmadığını bilmek isterdi.

"Başka bir şey var mı efendim?" diye sordu yenilgiyi kabul ederek.

'Hayır, hepsi bu kadar Stone. Bunun zor bir soruşturma olduğunun farkındayım ama kendini sıkıntıya sokmaktan çekinme,' dedi ve ona cevabı verdi.

Evet, tamamen niyetliydi.

KIRK SEKİZ

Heathcrest'in dış kapıları göründüğünde Kim, 'Tanrım,' dedi.

Basın paketinin görüntüsü ona Calais'deki eski göçmen ormanını hatırlattı. Hepsi de yüksek görünürlüklü montlar giymiş iki polis memuru ve dört özel güvenlik görevlisi, girişi kapatan konilerin önünde duruyordu.

Bryant yavaşlamak ve kimliğini göstermek zorunda
kaldı. Penceresinin hemen yanında tanıdık bir yüz
belirdi.

Bloody Frost.

Kim camını indirdi.

"Çifte cinayet hakkında yorum yapmak ister misiniz-

"Ne düşünüyorsun? Kim sordu. 'Ve geçen gün yaptığın güzel numara, Frost. Kendinle gurur duymalısın,' dedi araba sürünerek geçerken.

Kim, muhtemelen hâlâ ulusal basın tarafından fark edilmeyi uman kadının Woody'nin basın toplantısında tüm dikkatleri üzerine çekme çabalarını unutmamıştı.

Muhabirin ilk şaşkınlığı kısa süre içinde alaycı bir bakışla örtüldü. "Şimdi bile böyle düşünüyorsunuz," diyerek kalabalığın arasına geri döndü.

"Lanet kadın," dedi Bryant. 'Manşetleri kapmaya çalışmayı bıraksa iyi bir muhabir olabilirdi.

Bryant arabayı okulun önüne park edene kadar Frost'un yüzündeki ifade değişmese de Kim "Evet," diye onayladı.

Girişi iki güvenlik görevlisi daha çevreledi.

Bryant yine kimliğini gösterdi.

"Bunu alnına zımbalamak isteyebilirsin," dedi Kim, bütün gün bunu yapmak zorunda kalıp kalmayacaklarını merak ederek.

Binaya girdi ve sola döndü.

"Yine İngilizce öğretmeninin sınıfına mı gidiyorsunuz, şef? Bryant

sordu. "Bizimle bu kadar açık konuşan başka birini gördün mü Bryant? koptu.

"Hayır, size, yani bize karşı çok açık görünüyor, şef.

Ona bir bakış attı.

"Dostane," dedi. "Aradığım kelime buydu.

Kim, Bryant'ın morgdan ayrıldıklarından beri tırmanan gerilimi azaltmak için bilinçli olarak akıllıca davrandığını biliyordu. Keats'in bulgularının genç çocuğun dehşet verici, korkunç ölümünün grafik resmini beyinlerine silinmez bir şekilde kazımış olması yeterince kötüydü ama buna bir de işleyen bir okulun çevresinde iki cinayeti araştırmanın engelini ekleyin ve şu ana kadar geçirdikleri gün olumlu bir gün değildi.

Zil ikinci dersin bittiğini işaret ederken Joanna'nın sınıfına vardılar.

Küçük çocuklar sohbet ederek ve gülerek dışarı çıkarken ikisi bir kenarda durdu.

Joanna'nın gözleri onları görünce parladı.

"Müfettiş, sizi tekrar görmek ne güzel," diye

gülümsedi. Kim başıyla onayladı.

"Shaun Coffee-Todd'a sen mi öğrettin?

Yüzüne bir gölge düşerken başını salladı ve gözleri anında kızardı. "Elbette," dedi tahtaya yazılmış kelimeleri silerken.

"Bize onun nasıl biri olduğunu anlatabilir misin? Kim, Joanna'ya kendini toparlaması için bir an vererek nazikçe sordu.

"Çok hoş bir delikanlı. İyi huylu. Öğrenmeye hevesli. Çağrılmaya o kadar da hevesli değil. Zekiydi ve-'

"B i l d i ğ i n i z herhangi bir düşmanı var mıydı? Kim, on dört yaşındaki bir çocuk hakkında bunu sorduğu için kendini gülünç hissederek sordu.

Joanna onlara doğru dönerken başını salladı. 'Bildiğim kadarıyla hayır. Kimseyle ilgili özel bir sorun görmedim ve neden bunu soruyorsunuz ki?

Bu mu?'

'Yapmak zorundayız,' dedi Kim, cinayet haberinin henüz kendisine ulaşmadığını fark ederek.

"Beni şaşırtan şey kalemini almamış olması. Shaun da hepimiz gibi durumunun farkındaydı ve bunu mükemmel bir şekilde idare ediyordu, sadece kendisi için hazırlanan ya da ailesi tarafından gönderilen ve kontrol edilen yiyecekleri yiyordu-'

"Joanna, bu bir kaza değildi," dedi Kim.

"Ne?" diye sordu Joanna, sandalyeye

çökerek.

'Bu kasıtlıydı. Bunun kazara olmadığını biliyoruz.

"Emin misin?" diye sordu, belli ki bir hata olması için dua ediyordu.

Kim, Joanna'yı sistemine zorla sokulan fındıklarla ilgili ayrıntılardan uzak tutmaya karar verdi.

'Eminiz,' dedi ve öylece bıraktı.

Joanna gerçekleri kabullenemiyormuş gibi başını salladı.

"Önce Sadie, şimdi de Shaun. Bu sadece-'

"Sadie'yle herhangi bir bağ var mıydı? Kim

sordu. Joanna başını salladı. "Bildiğim kadarıyla

hayır.

"Bu gizli kulüpler, kartlar hakkında ne biliyorsun? Kim sordu.

Anthony Coffee-Todd'un oğlunun bir Spade olduğunu itiraf etmesinden sonra, Sadie'nin gruplarla tek bağı kız kardeşi olsa da, bir tür bağlantı olduğunu düşünmek zorundaydı. Dawson'a yaptığı kısa bir telefon görüşmesi, onun şu anda bu ipucunu takip ettiğini doğrulamıştı.

"Thorpe'un, pardon, Müdür Thorpe'un onlardan nefret ettiğini ve onları yok etmek için elinden geleni yaptığını biliyorum ama...

"Onunla aynı fikirde değil misin? Kim şaşırarak sordu. "Bu kulüpleri onaylıyor musun?

'Bir dakika bile değil,' diye cevap verdi hemen. 'Ama onları yasaklamaya çalışmak sadece onları yeraltına gönderdi. Bir zamanlar bu bir gurur nişanıydı, herkes tarafından takılırdı ve böylece kim olduklarını bilirdiniz, çocuklar, öğretmenler, ebeveynler ama şimdi saklanmak zorundalar.

Kim, 'Shaun üyemizdi,' dedi.

Joanna hüzünle gülümsedi. 'Tam olarak demek istediğim bu. Asla bilemezdim. "Peki, sosyal bir çocuk muydu? Kim, Sadie'nin ne kadar içine kapanık olduğunu hatırlayarak sordu.

olmuştu.

Joanna kaşlarını çattı. 'Popüler kalabalıktan biri değildi. Ortalarda bir yerde var olan çocuklardan biriydi. Havalı çocuklarla birlikte değildi ama popüler de değildi.

"Görünmezlerden biri mi? Bryant sordu.

"Muhtemelen," diye kabul etti Joanna. 'Derslere geç kaldığı için biraz iyi huylu bir azar işitti ama o-'

"Derslerinize geç mi kaldınız? Kim sordu.

"Bazen," dedi sevecen bir gülümsemeyle. "Anladığım kadarıyla diğer çocukların çoğu işini bitirene kadar duşlarda beklerdi.

Kim kaşlarını çattı. "Spordan sonra size

geliyor..." "Pazartesi sabahı ve Çarşamba öğleden

sonra. "Peki dün geç mi kaldı? Kim sordu.

Joanna başını salladı.

"Peki, ne yaptın?

"Onu alması için Christian'ı gönderdi.

Kim midesinde bir korku tohumu oluştuğunu hissetti.

"Onu acele ettirmesi için diğer çocuklardan birini mi gönderdin?

Joanna başını salladı ve kaşlarını çattı. "Tabii ki, lanet olsun, bunu Thorpe ve Steele ile zaten bir kez yaşadım," dedi, kendini tekrarlamak zorunda kalmaktan bıkmıştı.

"Peki ne yaptı-

Joanna, "Hıristiyan Kardeşler," diye önerdi.

"Christian döndüğünde ne dedi?

Joanna bir an düşündü ve sonra başını eğdi. "Geri dönmedi. Shaun keşfedildiğinde koridorda çıkan gürültüden önce dönmedi.

Kim dehşetin bir dalgaya dönüştüğünü hissetti. "Yani Christian'ın Shaun'u kaldırmaya gittiğinde gerçekten bir şey görüp görmediğini bilmiyoruz?

Joanna başını salladı. 'Kesinlikle ona sormadım. Bildiğim kadarıyla Shaun yanlışlıkla bir fındık ürünü yutmuştu.

Kim Bryant'a baktı. İkisi de az önce öğrendikleri şeyin farkına vardıklarında telaş onun yüzüne de yansımıştı.

Christian ve Shaun aynı anda sınıftan çıkmıÇlardı. İki olasılık vardı. Ya Christian Shaun'u öldürmüştü ya da öldürmediyse, kimin öldürdüğünü görmüş olabilirdi.

Hangi senaryo doğru olursa olsun, çocukla hemen konuşmaları gerekiyordu.

KIRK DOKUZ

Christian Fellows on üç yaĢı boyunca hiç gerçek bir korku hissetmemiĢ olduğunu Ģimdi anlıyordu.

Bahçedeki eski karaağaca tırmandığında ve yükseklikten hoşlanmadığını fark ettiğinde değil. Ya da düşüp sol kolunu kırdığında. Beş yıl önce sekiz yaşındayken anne ve babası onu 'sohbet' için oturttuğunda bile. Ona geçinemediklerinden, ayrı evlerde yaşadıklarından ve birlikte olsalar da olmasalar da onu sevmeye devam edeceklerinden bahsetmişlerdi. Şimdi bunun korku olmadığını biliyordu.

Bu, sanki kan hücrelerine yapışmış gibi vücudunda dolaşan bir korkuydu.

Çünkü şu anda tek başınaydı.

Önceki gün Shaun'u bulmak için gönderildiğinden beri insanların arasında olduğundan emin olmuştu.

Shaun'un yardım çığlıklarını duymuş, onun yerde süründüğünü, gözlerini bir eşarpla kapattığını ve nefes almak için mücadele ettiğini görmüştü. Sınıf arkadaşının ölmekte olduğunu biliyordu ve odada başka birinin daha olduğunu da biliyordu.

O kişiyi görmemişti. Kim olduğunu bilmiyordu. Ama o kişi bunu bilmiyordu. Hem arkasına hem de önüne 'Seni görmedim' yazan bir işaret koymak istedi, böylece her kim olursa olsun kendisinden dolayı tehlikede olmadığını bilecekti. Bunu yapan kişiye söyleme ihtimaline karşı kimseye söyleyemezdi.

Hâlâ neden birinin Shaun'u incitmek istediğini anlamıyordu. Shaun kimseyi üzmezdi. Hiçbir şeyde en kötü değildi, hatta en iyisi bile değildi. O

sadece Shaun'du.

Kaçıp kütüphaneye saklandığı, düşüncelerini şekillendirmeye çalıştığı, nefes alış verişini kontrol altına almaya çalıştığı andan itibaren, her dakika biriyle birlikte olduğundan emin olmuştu.

Shaun'a zarar veren her kimse ona ulaşamasın diye bütün gün kendini herhangi bir gruba bağlamıştı.

Ama artık yalnızdı.

Bayan Atkinson ona biyoloji dersini terk etmesini ve müdürün odasına gitmesini söylemişti.

Koridorlar terk edilmişti.

Bir koridor daha geçtikten sonra Bayan Lawson'ın ofisinin önünde olacak ve kendini yeniden güvende hissedecekti. Sadece üç merdiven inecek ve hademenin odasını geçecekti. Sadece on adım sonra güvende olacaktı.

Müdürün onu neden görmek istediğini bilmiyordu. Sırrını biliyor muydu? Shaun'u gördüğünü ve onun korku içinde kaçmaktan başka bir şey yapmadığını biliyor muydu? Utancının sıcaklığı yanaklarını kızarttı.

Keşke Bayan Wade başka birini gönderseydi. Belki ne yapacaklarını bilirlerdi. Belki de korkup kaçmazlardı. Belki Shaun hala hayatta olurdu.

Lütfen ofise gitmeme izin verin, diye dua etti, bir el ensesini tutarken.

ELLİ

Kim, Joanna Wade ile konuştuktan sonra içinde büyüyen korkuyu kanıtlamak ya da çürütmek için spor salonuna adım attı. Atletik bir erkeğin mavi plastik minderleri odanın kenarındaki bir yığına sürüklemesi dışında oda boştu. Taşınması gereken tek ekipman bir kulplu beygirdi. Adli tıp görevlilerinin Shaun'un katilini tespit etmelerine yardımcı olacak ipuçlarını aradıkları soyunma odalarının kapısına bir sıra mavi bant gerilmişti.

Yabancıların çalışma alanına girmesi karşısında yüzünde bir anlık kaş çatma ifadesi oluştu. Kim olduklarını anlayınca kaşları çatıldı.

Emin olmak için "Polis memurları mı?" diye sordu.

Hem o hem de Bryant kimliklerini almak için ceplerine uzandılar.

Elini kaldırdı. "Sorun yok. Sana inanıyorum. Eğer çocuklarımla konuşmak isterseniz, duş almaları için havuz bloğuna gönderildiler.

Kim hiçbir şey söylemedi. Kendisini tanıtmasını beklediğini anlaması iki saniyesini aldı.

"Philip Havers, spor koçu, beden eğitimi öğretmeni ve genel fitness uzmanı," dedi elini uzatarak.

Bryant onu aldı ve salladı.

"Shaun'u buldun mu?" diye sordu.

"Evet, ama hayatını kurtaracak kadar çabuk değil," dedi yutkunarak ve başka tarafa bakarak.

"Onu bulduğunuzda gitmiş miydi? Bryant sordu.

Havers dudaklarına dokunarak başını salladı. "Gözleri maviydi ve öylece bakıyordu. Sanki doğrudan bana bakıyordu. Bunu asla unutmayacağım. O

ona doğru döndü. "Yine de kafamdaki resim onun huzurlu göründüğünü gösteriyor.

Bunu anlayabiliyordu. Keats'in genç bedenini harap ettiğini anlattığı şeyden sonra, nihai ölüm bir tür rahatlama gibi gelmiş olmalıydı.

"Bize zaman çizelgesini verebilir misiniz?" diye sordu.

Havers başını salladı. 'Beden eğitimi dersi iyiydi. Çocuklar basketbol seanslarına bayılıyor. Çocuklar duş almaya gitti. Coffee-Todd her zamanki gibi geride durdu, ekipmanları kaldırdı ve soyunma odasına en son giren oldu.

"Duş zamanlarını denetlemiyorum memur bey, ancak orada herhangi bir sorun çıktığını duyarsam diye yakınlarda duruyorum" diye açıkladı.

"Bu çocuklar için bir güvence mi?" diye sordu.

'Hayır, Müfettiş - bu benim için bir güvence,' diye açıkladı.

Gerçek suçlamaların yanı sıra yanlış suçlamaların da olabileceğini tahmin edebiliyordu. Ve her ikisi de bir kariyeri mahvedebilirdi.

"Zil çaldığında kızların soyunma odasını toparlıyordum ve çocukların hepsi yuvarlanarak bir sonraki derslerine doğru yola çıktılar. Ayaktakımı gittikten sonra bir kahve içmek için personel odasına yöneldim...' Durakladı. "Keşke tuvalete gitmeseydim-

"Geri çekilmesiyle tanınmıyor muydu? Kim emin olmak için sordu.

Havers kendini pişmanlıktan kurtardı. "Evet, genellikle en son o ayrılırdı ama işin aslı şu ki çocuğu hiç düşünmedim.

Dürüstlüğünden duyduğu suçluluk yüzünde parladı.

Kim bu çocuğun başına çok sık geldiğinden şüphelenmeye başlamıştı. Tüm hesaplara göre ortalama bir çocuktu. Akademik ya da fiziksel olarak unutulmaz değildi ve baş belası da değildi.

"Yani, üçü on geçe gibi geri döndün.

Konuşmaya başladım-'

Kim elini kaldırdı. "Bilmek istemiyorum.

Onun kendisine açıklama yapmasına ihtiyacı yoktu. Buna izin verirse, ondan bir tür anlayış ya da empati bekleyecekti ki bunu yapmaya hazır değildi. Bir çocuğu unutmuştu ve bunun için bahane üretmiyordu.

Shaun Coffee-Todd on beş dakika boyunca yalnız bırakılmıştı ve şimdi ölmüştü ve suçluluk duygusuyla af dilemeye başlamayacaktı.

Bay Havers daha fazlasını söylemek ister gibi bakıyordu. Kendini açıklamak, mazur görmek istiyordu ama onun burada olma nedeni bu değildi.

"Shaun'u tam olarak nerede bulduğunuzu bize gösterebilir misiniz? Kim sordu.

"Olay yeri ekibine gösterdim bile.

"Çok yardımcı olur," dedi ve geçmesi için olay yeri bandını kaldırdı.

Onu bir soyunma odasına açılan karo kaplı bir koridor boyunca takip ettiler. Tam boy dolapların hepsinin kilidinden anahtarlar sarkıyordu. Dolap sıralarını uzun ahşap banklar ayırıyordu. Ötede bir duvar altı duş sırasına doğru uzanıyordu.

"Sadece işaret et," dedi, kendisine doğru bakan olay yeri teknisyenlerini görmezden gelerek. Herhangi bir günah işlemiyordu. Havers'ın DNA'sı her yerde olabilirdi.

"Bay Havers, herhangi bir zamanda Christian Fellows adında bir çocuk gördünüz mü? Havers hatırlamaya çalışıyormuş gibi kaşlarını çattı. Başını sallamaya başladı.

'Diğerleri gitmişti-'

Kim, 'Christian Fellows onu almak için geri gönderildi,'

diye açıkladı. "Hayır, onu hiç görmedim, Müfettiş.

"Tamam, zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz Bay Havers ve bize bir dakika izin verirseniz.

Philip Havers başını salladı ve Kim duşa geri dönerken oradan uzaklaştı.

En yakın duştan Shaun'un son konumuna kadar olan mesafe yaklaşık otuz metreydi ve zavallı çocuk dizlerinin üzerinde sürünerek kendisini kurtarabilecek tek şeye ulaşmaya çalışıyordu.

"Bu çocuk birilerini üzecek ne yapmış olabilir?" diye sordu meslektaşı.

"Kesinlikle hiçbir şey, Bryant," diye kabul etti. "Bunun için yeterince önemli değildi," dedi, kaba bir şekilde değil. Maça takımındaki yerinin muhtemelen ünlü babasından kaynaklandığından şüpheleniyordu.

"Yanlış bir şey yapmamıştı. Sadie gibi sorunlu biri değildi. Kötü bir çocuk ya da zorba değildi. Hiç düşmanı yoktu ama yine de birileri onun ölmesini istiyordu. Sadie'yle hiçbir bağı yoktu ve ikisi tamamen farklı türde çocuklardı," dedi ve kızlarla erkeklerin ayrıldığı duş bloğunun girişine doğru yürüdü. Tekrar yavaşça yürüdü.

İlk köşeyi döndüğünde boy aynasında kendini gördü. Ama görebildiği tek şey bu değildi. Ayna ona Shaun'un son nefesini verdiği yeri de gösteriyordu.

"Peki, ne düşünüyorsun? Bryant onun yanında belirerek sordu.

"Bir şey görmüş Bryant," dedi, Havers ana koridorda kaybolduğu sırada spor salonuna doğru geri yürüyordu.

"Christian Fellows kesinlikle bir şey gördü ve nerede olduğunu bulmamız gerekiyor.

ELLİ BİR

Dawson arabayı geniş bir ahırın önünde duran Range Rover Discovery'nin yanına park etti. Bu, Heathcrest Akademisi öğrencisinin kayıtlı adresi için kafasındaki resme daha yakındı.

Kapıyı altmışlı yaşlarının başında olduğunu tahmin ettiği bir kadın açtı. Doğal olarak bronzlaşmış teninin üzerinde kısa beyaz saçları vardı. Basit küpeler kulak memelerini süslüyordu ve boynundaki gümüş zincir açık havada vakit geçirmiş tenini vurguluyordu.

Ama bu kadın, aradığı çocuğun annesi olamayacak kadar yaşlıydı.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu hoş bir şekilde.

"Özür dilerim, Tristan Rock'ı arıyorum," dedi. Heathcrest'e gittiğinden beri geçen dokuz ay içinde aile taşınmış olmalıydı.

"Tristan'ı tanıyor musun?" diye sordu kenara çekilerek.

Dawson eve girerken başını salladı. "Tristan burada mı?

Kadın başını salladı ve elini uzattı. "Louisa Rock," dedi. "Tristan'ın baba tarafından büyükannesi.

Dawson onun elini sıktı ve kendini tanıttı. Kadın

şaşkın görünüyordu ama onu oturmaya davet etti.

"Torunumla ne işin var senin?" diye sordu, sehpanın üzerindeki küçük porselen fincana uzanarak.

Dawson onun burada, oğlunun evinde yaşadığını varsayarak, "İzin verirseniz torununuzla ya da ailesiyle bir dakika görüşmek istiyorum," diye cevap verdi. Eğer Tristan evdeyse, şu anda evde eğitim görüyor olması gerektiğini tahmin etti.

'Korkarım Tristan'ın ailesi burada yaşamıyor. Burası benim evim ve Tristan burada benimle yaşıyor,' dedi korumacı bir tavırla.

"Bunu fark etmemiştim. Siz onun yasal vasisi misiniz?" diye sordu, sesindeki açık meydan okumayı engellemeye çalışarak.

O okulda iki çocuğun ölümüyle bağlantılı olan ya da olmayan uğursuz bir şeyler dönüyordu ve Tristan Rock'ın ona yardım edebileceğini hissediyordu.

"Tristan dört yaşından beri okula yakınlığım nedeniyle benimle yaşıyor. Bir de anne babasının ülkeye çok nadiren gelmeleri var," dedi, sesindeki onaylamama duygusunu bastıramayarak. "Oğlum babasından kalan mirasla yaşıyor, babasının ona çok fazla para verip yeterince akıl vermediğini düşünüyorum.

Dawson kafasında bir resim oluşturuyordu.

"Tristan'ı istemediler mi?" diye sordu sesini alçaltarak.

Fısıldamanıza gerek yok. Seni duyamaz. İlk başta onu istediler ama yaşam tarzlarına rahatsızlık vermeye başlayınca vazgeçtiler. Oğlumun çok şımarık olduğunu ve hayatında bir gün bile çalışmadığını söylemekten korkuyorum. O da aynı derecede kararsız bir eş seçti ve birçok ortak noktaları var. En önemlisi de her ikisinin de kendilerini dünyadaki her şeyden daha çok sevmeleri.

Dawson dudaklarına değen gülümsemeye engel olamadı. "Bayan Rock, açık sözlülüğünüz ferahlatıcı.

'Elbette kendimi ve rahmetli kocamı suçluyorum. Kimse çocuğunun zor durumda kalmasını istemez ama tüm zorlukları ortadan kaldıracak maddi imkanlara sahip olmak da her zaman çocuk için yapılacak en iyi şey değildir.

"Tristan ailesiyle görüşüyor mu? Dawson sordu. Kadının dürüstlüğü ona her şeyi sorabileceğini hissettirmişti.

"Birkaç aydır değil," diye itiraf etti.

Dawson şu ana kadar Heathcrest'teki bu ayrıcalıklı çocuklar arasında kıskanacak hiçbir şey bulamadığını fark etti. Okul günlerinin sefaleti boyunca onu ayakta tutan tek şey ailesinin yakınlığı olmuştu.

"Torunumla neden tanışmak istediğini hâlâ açıklamadın," dedi. "Ya da bana buna izin vermem için herhangi bir neden sunmadın.

Tristan ailesinin sevgisine sahip olmayabilirdi ama Dawson bu kadını karşısına almak istemezdi. Neyse ki çocuğun yanında biri vardı.

Kendi dürüstlüğü de aynı yanıtı almasına neden oldu. 'Bayan Rock, okulda şu anda soruşturulmakta olan olaylar var.

soruşturuldu. Bu soruşturma sırasında zorbalık, yıldırma ve sindirme gibi olaylara rastladık ve torununuzun neler olup bittiğini daha iyi anlamama yardımcı olup olamayacağını merak ettim.

Başını iki yana salladı. "Korkarım Tristan size yardım edemez.

"Ama onunla biraz konuşabilirsem. Ya da neden sene ortasında okulu terk ettiğini açıklayabilirseniz...'

"Size hiçbir şey açıklayamaz memur bey," dedi kararlılıkla.

Dawson hayal kırıklığını gizlemeye çalıştı. 'Bayan Rock, sessiz kalmaları için korkutulan, elit kulüplere katılmaya zorlanan, popülerlik ve kabul görmek için yarışan çocuklar var. Bu mide bulandırıcı ve zalimce ve gerçekten-'

'Beni takip edin,' dedi, ayağa kalkarak.

Kadın koridora dönüp sağdaki kapıdan içeri girerken adam da onun arkasına geçti.

"Memur bey, sizi torunum Tristan ile tanıştırmak istiyorum.

Dawson odaya adımını attığında gözlerinin kocaman açıldığını hissetti.

ELLİ İKİ

Kim güvenlik görevlisinin yanından geçip kapıyı çalmadan Thorpe'un ofisine girdi.

"Christian Fellows nerede?" diye sordu, masanın bu tarafında oturan ve kendisine küçümseyerek bakan sekreteri görmezden gelerek.

"Özür dilerim, Müfettiş, ama ne-

"Christian Fellows'un hangi derste olduğunu bilmem gerekiyor,"

dedi. Sekreterine baktı.

"Fizik," dedi. 'A Blok,' diye açıkladı.

Kim bunun nerede olduğunu bildiğini düşündü ve sormak için ağzını açtı. "Ama şu anda buraya geliyor," dedi.

Demek kadın bu bilgiyi nereden bulmuşsa bulmuştu.

"Ne için? Bryant sordu.

Thorpe, 'Sağlık kontrolü,' diye cevap verdi. 'Shaun'un sınıfındaki tüm çocuklar kontrol ediliyor. Bu tüm çocuklar için travmatik bir durum.

"Onu ne zaman çağırdınız? Kim sordu. "Yaklaşık beş ya

da on dakika önce," diye yanıtladı kadın.

'Hangisi, beş mi on mu? Buraya gelmesi ne kadar sürer?' Omuz silkti.

"Çok uzun değil ama anlamıyorum-

"Hadi Bryant," dedi Kim, koşarak ofisten çıkarken.

"Fizik sınıfının nerede olduğunu biliyorum," dedi Bryant, yolu göstererek. "Kahve almak için oradan geçmen gerekiyor.

Bryant durup koridorun diğer tarafını işaret etmeden önce koridorda tam iki dakika boyunca koştular.

'İşte bu,' dedi.

Kim kapıyı iterek açınca orta yaşlı bir kadın şaşkınlıkla ona döndü ve bu ani davetsiz misafir karşısında kaşlarını çattı.

"Christian Fellows?" diye sordu.

Kadın başını salladı. "Şu anda müdürün yanında-

"Lanet olsun," dedi Kim, kapıyı kapatırken. Az önce onun izleyeceği yoldan gitmişlerdi ve yolda onunla karşılaşmamışlardı.

"Tamam, geri dönüyoruz," dedi Kim. "Her odayı

süpürüyorum. Çocuk bir yerlerde olmalıydı.

Bryant'ın gözleri büyüdü. "Arada kaç oda olduğunu biliyor musun-

Az önce kapattığı kapı aniden açıldı. "Size yardımcı olabilir miyim, memur bey?

"Christian müdürün yanında değil ve onunla acilen konuşmamız gerekiyor," dedi Kim, sesini panikten uzak tutmaya çalışarak.

"Çok uzağa gitmiş olamaz," diye cevap verdi. "Eminim bir yerlerde oyalanıyordur.

Kim, Tanrı'ya onun haklı olması için dua etti.

"Çocuklar," diye seslendi ve koridorda yirmi genç beden belirdi. 'İki kişilik ekipler, burası ile yönetim bloğu arasındaki tüm alanları arayın. Başlayın.

Çocuklar her yöne doğru koşmaya başladılar.

'Teşekkür ederim. Ofise geri dönüp henüz gelip gelmediğine bakacağız,' dedi Kim.

'Bir sonraki sınıfı uyaracağım ve daha fazla çocuğun arama yapmasını sağlayacağım.

Kim, Bryant'la birlikte müdürün odasına doğru koşmaya başlamadan önce ona teşekkür etti.

"Kahretsin Bryant, hangi cehennemde...

Bir çığlık koridoru doldururken sözleri kayboldu.

'Kahretsin,' dedi ve Bryant'ın yanından geçerek kan donduran sese doğru fırladı.

Temizlik ekibinin bir üyesi olan bir kadını, elleriyle ağzını kapatmış bir şekilde bir odanın kapısında dururken buldu.

Kim onu iterek geçti ve o da durdu.
Christian Fellows'un cesedi tavan kirişinden sarkıyordu.

ELLİ ÜÇ

Kim'in şaşkın bakışları çocuğun ayaklarının altındaki ters dönmüş tabureden kapalı gözlerine, oradan da boynuna dolanmış çarşafa yöneldi. Birden, çocuk orada asılı dururken odanın kapısından aceleyle geçtiklerini hayal etti.

Arkasında Bryant'ın olduğunu hissetmesi onu harekete geçirdi.

Kim hademenin odasına girdi ve tabureyi tekrar dik konuma getirip üzerine atladı. Çocuğun bacaklarından tuttu ve boynundaki çarşafın baskısını azaltmak için onu yukarı kaldırdı. Bir kolunu beline dolayarak yukarı uzandı ve kirişin etrafındaki kaba düğümü çözdü.

Çocuğun vücudu onunkinden aşağı kaydı. Çarşafı bir kenara fırlattı ve iki koluyla onu sıkıca tuttu. Gitmesine izin vermek istemiyordu.

Tanıdık bir his onu sarmaya başladı. Vücudu hala sıcaktı. Dakikalar. Sadie için çok geç kalmıGlardı ve Gimdi de görmüG ya da görmemiG olabileceği bir Gey yüzünden öldürülen Christian için çok geç kalmıGlardı.

"Siktir et," dedi, çocuğu göğsüne sıkıca tutarak, başı yanağına yaslanmıştı.

"Şef," dedi Bryant. 'İzin ver-'

"Bekle, sus," diye emretti Kim, kulaklarında yüksek sesle atan kalbinin ötesini dinleyerek ve hissederek.

Yok artık. Bir şeyler hayal ediyordu. Hissetmek istediği şey buydu. Arzulu bir düşünceydi.

Ama hayır, bu onun hayal gücü değildi.

Az önce onun sıcak nefesini yanağında hissetmişti.

'Acele et, Bryant,' diye bağırdı. 'Bana yardım et. Bu çocuk hâlâ hayatta.

ELLİ DÖRT

Dawson bakışlarını hastane yatağında yatan hareketsiz figürden ayıramıyordu.

Tristan'ın eşyaları, sanki biraz önce kestirmek için bırakmış gibi odanın etrafına yerleştirilmişti. Bir çift kirli spor ayakkabısı komodinin yanında duruyordu, gri bir kapüşon gardırobun kapı koluna asılmıştı. Bir kaykay duvara yaslanmıştı. Duvarlarda gotik sanat posterleri sıralanmıştı ve köşeye bir yığın dergi yığılmıştı. Dawson, büyükannesinin geri döndüğünde eşyalarının hazır olmasını sağladığından şüpheleniyordu.

Louisa Rock hemşireden onları bir süre yalnız bırakmasını rica ettikten sonra torununun yanına oturdu. Kadın solunum cihazını kontrol etti, başını salladı ve odadan çıktı.

"O burada gördüğünüzden daha fazlası," dedi, bakışlarını odada gezdirerek ve Dawson anladı. Onun kişiliğinin gözlerden uzakta paketlenmesine izin vermeyecekti.

Eli adamın şakağına dokundu ve bir tutam siyah saçı hafifçe yana itti.

'Her gün iyileşme belirtileri için dua ediyorum,' dedi üzüntüyle. Doktorlar beyin ölümü gerçekleştiği ve hiçbir şey hissetmediği konusunda ısrar ettiler ama ben hala Tristan'ın içeride dışarı çıkmak için savaştığını hissediyorum.

Dawson çocuğun on yedi yaşında olduğunu biliyordu ama çok daha genç görünüyordu. Koyu renk saçları, kalın, koyu kirpikleri ve teninin solgunluğuna rağmen güçlü, yakışıklı yüz hatlarıyla pürüzsüz ve genç bir yüzü çerçeveliyordu.

Kolları yan tarafındaydı, uzun ve atletikti ama ince ve zayıf değildi. Pijamayla kaplı göğsü, sadece nefes alma işlevini değil, sesini de üstlenen makineyle aynı anda ritmik bir şekilde inip kalkıyordu.

Dawson bunun bir kaza mı yoksa bir hastalık mı olduğunu merak etti.

'Ailesi ondan vazgeçmek istedi ama onu benim tanıdığım kadar tanımıyorlar. Tristan'ın bir şeyi başarmasını sağlamanın en iyi yolu ona o şeyi yapamayacağını söylemektir,' dedi Tristan'ın elini tutarak. "Bu da ironik, düşününce-

"Bu nasıl oldu Bayan Rock?" diye sordu nazikçe, şimdiden bir çıkış stratejisi oluşturuyordu. Ne kadar trajik olursa olsun, Tristan Rock'ın durumu teorisini kanıtlamasına yardımcı olmayacaktı.

'Bu konuştuğumuz bir şey değil, memur bey. Anlaşmalar imzalandı.'

"Anlaşmalar mı?

"Gizlilik anlaşmaları. Tristan'ın ailesi ve okul arasında. Dawson

tereddüt etti. "Bu Tristan'a Heathcrest'te mi oldu?

O başını salladı. 'Benim Oğlum kabul edildi a finansal yerleşim için kazanın yarattığı rahatsızlığın telafi edilmesine yardımcı olur.

"Kaza mı?" diye sordu, onun sözlerini tekrarladığının farkındaydı.

Louisa Rock dudaklarını büzdü ve başını salladı.

"Bayan Rock, oğlunuzun durumu nedir? Kadın derin bir

iç çekti.

Buna Hiponatremi deniyor. Su zehirlenmesi olarak da bilinir. Aşırı su alımı sodyum dengesizliği yaratarak hücrelerin şişmesine neden olur. Kendini içerek bayıltmış.

"Nereden biliyorsun?

"Bunu yaparken kendini filme aldı, memur bey. Bir bardak sudan bir bardak içerken ve sonunda kendini boğarken tüm olayı kaydetmek için telefonunu kullanmış. Telefon, onun nihai çöküşünü ve bir saat sonra oda arkadaşının girişini yakaladı, o zaman çok geçti.

Dawson, durumu kötüleştikçe filme alan telefonu, kimseyle iletişim kuramayan bir gözün onun üzerinde olduğunu hayal etti.

"Doktorlar ellerinden geleni yaptılar ama beyin ölümü gerçekleşmişti.

Dawson, okulun bir avuç dolusu para vererek yeni bir skandalı daha bu kadar kolay önleyebilmiş olmasına duyduğu öfkenin içinde büyüdüğünü hissetti.

"Ama bunu ilk etapta neden yaptı? Dawson sordu.

Bu onun kabul göreviydi. Maça Kralı'nın bir meydan okumasıydı.

ELLİ BEŞ

Kim, yanındaki şaşırtıcı derecede atletik adama dönmeden önce ambulansın mavi ışıkları yanıp sönerek uzaklaşmasını izledi.

'Teşekkür ederim,' dedi.

Yüzüne renk gelmeye başladığında başını salladı.

Bryant'ın yardım çağrısına yanıt olarak her yönden cesetler üzerlerine gelmişti. Çocuğu sıkıca tutmuş, nefes alışını izliyor, göğsü yükselmezse kalp masajı yapmaya hazırlanıyordu.

Siren seslerini duyduğunu sandığı anda Graham Steele, Christian'ı bir tüyden daha ağır değilmiÇ gibi nazikçe kollarından almıÇ ve onu mümkün olduğunca çabuk bir Çekilde binanın önüne götürmek için kalabalığın arasına dalmıÇtı. Önünde kimse durmamıştı.

Kim onu tutarken nasıl olup da hâlâ hayatta olduğunu merak etmiş ve aklına çarşafın boynuna nasıl yerleştirildiği gelmişti. Düğüm çenesinin altında duruyordu ve nefes borusuna baskı yapmıyordu.

"Shaun'un bir arkadaşıydı," dedi Graham, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. Ama açıklamıyordu. 'Aslında sosyal yardım kontrolü için yola çıkmıştı. Keşke onu görseydim.

Ambulans gözden kaybolurken, 'İntihara teşebbüs değil,' dedi. Bryant şu anda binanın içinde bir yerlerde Woody ile konuşuyor ve bu gerçeği açıklıyordu.

"Ne yap-

"Sandalye," dedi. 'Üzerinde durdum ve kirişe zar zor ulaşabildim, bu yüzden Christian'ın hiç şansı olmazdı. Sandalyenin üzerinde

tekmeleyip atmış olabilirdi ama yapamazdı. Biri bu çocuğu öldürmeye çalışmış," dedi onun kuşkulu bakışlarına karşılık vererek. 'Bir hafta içinde üçüncü kez,' diye gözlemledi.

"Ama onlar sadece çocuk," dedi başını sallayarak. 'Herhangi biri nasıl bir neden...'

"Buradaki öğrencilerin çoğuyla konuşuyorsun Graham," diye gözlemledi. 'Suç işleyebileceğini düşündüğün biri var mı-'

"Sizce bunu bir öğrenci yapmış olabilir mi?"

"Değil mi?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Üzgünüm ama böyle bir hipotezi dikkate bile almayacağım," dedi ve uzaklaştı.

Kim kendi hayal kırıklığını çiğnedi. Önce Ted, şimdi de okul danışmanı. Onunla bu konuşmayı yapmaya hazır kimse yok muydu?

Okula geri döndü, sohbet eden ve fısıldaşan grupların arasından zorla geçerek son olayları inceledi.

Olay yeri bandı hademe odasının kapısına gerilmişti ve duş bloğundan gönderilen iki teknisyen içeriden olay yerini değerlendiriyordu.

Bryant iki kahve taşıyarak ona doğru yöneldi. Yaklaştıkça başını salladı.

'Olmaz,' dedi.

"Bu lanet yeri kapatmak için daha ne olması gerekiyor?" diye homurdandı. Kaç çocuğun ölmesi gerekiyordu? Bryant'tan bir fincan alarak merak etti.

Arkasına bakarak, "Hayır, sıkı dur," dedi.

Döndüğünde Thorpe'un olay yeri bandını aşıp hademenin odasına girmeye çalıştığını gördü.

Kapıya doğru bir adım attı ve elini kaldırdı. "Üzgünüm, Müdür Thorpe, ama içeri girmenize izin veremem.

Yüzü tamamen kızarmıştı. 'Beni

dışarıda tutamazsın-'

"Oh evet yapabilirim," dedi, uzaklaşıp kahvesini yudumlarken. "Söyle ona, Bryant.

Kapıya yaklaşırken meslektaşının dudakları kıpırdadı.

Bryant duvara yaslanıp kahvesinden bir yudum alırken, "Efendim, olay yerinin daha fazla kirlenmesine izin veremeyiz," dedi. 'Çifte cinayet ve cinayete teşebbüs için gerekli tüm protokolleri uyguluyoruz ve eminim siz de faili en kısa sürede ortaya çıkarma konusunda aynı derecede isteklisinizdir.

"Elbette, memur bey. Çocuklarını almak için arayan ve gelen aileler var. Onlarla konuşmanızı ve çocuklarının burada güvende olduğuna dair güvence vermenizi istiyorum.

Kim neredeyse kahvesini onun suratına tükürecekti. 'Korkarım bu olmayacak. Ne yazık ki bu haber herkesin işini daha da zorlaştırıyor, ancak garanti edemeyeceğimiz bir güvence veremeyiz. Şimdi, siteyi kapatmanın ve çocukları evlerine göndermenin güvenlikleri için makul bir garanti olabileceğini düşünüyorum.

"Yönetim kurulu ve ben alternatif seçenekleri araştırırken bu olasılığı tartıştık.

"Ve özel bir güvenlik şirketi tutmaya karar verdi," dedi arkasına bakarak. "Peki onlar... tam olarak neredeler?

'Onları bundan sorumlu tutamayız' diye savundu.

"Ama onların varlığı da bunu tam olarak engellemedi, değil mi Müdür Thorpe?

'Bu güven verici bir varlık,' dedi. "Herkesi daha iyi hissettirecek. "Buna gerçekten inanıyor musun?" diye sordu inanamayarak. "Yoksa öyle mi Okulun itibarını korumaya çalışırken, titreyen ebeveynleri çocuklarını burada tutmaya ikna etmek için kullanabilirsiniz, çünkü okulun kapısında kamp kuran basın topluluğuna bakarsanız, bu gemi neredeyse yelken açmıştır.

Cevap vermeden önce alt dudağını ısırdı. 'Müfettiş, bu ve diğer bağımsız okulların itibarı müşterilerimizin ödediği paranın karşılığıdır. Öğrencilerimiz Heathcrest'ten sonraki hayata hazırlanmak için zorluklarla yüzleşmeyi öğrenmelidir.

Kim, Bryant'ın da aynı düzeyde saçmalık kokusu alıp almadığını görmek için ona baktı.

Yüz ifadesi ona öyle olduğunu söylüyordu.

Onun itibar önceliğini küçümseyerek bir adım daha yaklaştı. 'Güncel olayların okulda kalan öğrencilerin karakterlerinin gelişmesine hizmet etmesinden dolayı çok memnunum, ancak size bu binada bir katil olduğunu hatırlatmak isterim, Müdür Thorpe ve iki öğrenciniz çoktan öldü.

Bunun acil önceliğiniz olmasını öneriyorum ve ebeveynlerin çocuklarını almaya gelmeleri, onların muhakeme gücüne olan inancımı tazeliyor. Şimdi lütfen işimizi yapmamız için bizi yalnız bırakın.

Bakışları onunkileri delip geçerken gözleri büyüdü ve dişleri birbirine çarptı.

Başka tarafa bakmadı. Dört saniye sonra, adam koridorda hışımla ilerlerken arkasından bakıyordu.

"Daha iyi misin, şef? Bryant sordu. "Ah,

evet. Buna ihtiyacım vardı.

"Woody'nin talimatlarına uyduğunu görmek güzel, şef?"

"Hangisine?" diye sordu.

"Kendini sıkıntıya sokmak.

"Bana söyleneni yapmayı severim," dedi soğukkanlılıkla.

Telefonu çalmaya başladığında Bryant kahvesini

tükürdü. Ahizeye 'Keats,' dedi.

Sadie Winters için aldığı toksikoloji raporunun sonuçlarını ona verirken lafı dolandırmadı.

Adam ne bulduğunu basit bir dille anlatırken sessizce dinledi.

Telefonu kapattı ve Bryant'a döndü.

"Saffron Winters'ın yerini tespit edin. O kızla hemen konuşmak istiyorum.'

ELLİ ALTI

Kim sabırsızlıkla parmaklarını masaya vurdu.

"Peki, Saffie Winters ile tam olarak ne hakkında konuşuyoruz? Bryant kapının hafifçe tıklatılması üzerine sordu.

Saffie'ye içeri girmesi için seslenmeden önce, "Bunu öğrenmek üzeresin," dedi.

Kız kapı aralığında belirdi ve Kim onu öne doğru çağırdı. Bryant'a yan gözle baktı.

Bu röportaj onundu.

Kim sesini sakin ve dengeli tutarak, "Lütfen otur, Saffie," dedi. Nasıl hissettiğini hiç yansıtmıyordu.

"Nasılsın? Kim sordu.

Saffron omuz silkti ve sonra başını salladı. "Bu şartlar altında beklenebileceği kadar iyi.

'Başka bir çocuğun daha öldüğünü ve bir saatten kısa bir süre içinde üçüncü bir olay yaşadığımızı biliyorsunuz-'

"Ama bunun Sadie'yle bir ilgisi yok, değil mi?" diye sordu birinden diğerine bakarak.

"Her üç olay arasında bir bağlantı olduğunu göz ardı edemeyiz. Kız derin derin yutkundu ama hiçbir şey söylemedi.

"Saffie, küçük kız kardeşini öldürmek isteyebilecek birini ya da onun Shaun Coffee-Todd ile nasıl bir bağlantısı olabileceğini düşünüp düşünmediğini sormak zorundayım. Kim, Christian'ın ismini vermedi, çünkü onun Shaun'un öldürülmesi sırasında yanlışlıkla duş bloğuna girdiği için hedef alındığına inanmaya devam ediyordu.

Kim kelimelerini dikkatle seçiyordu. Değinmesi gereken noktalar ve sorması gereken daha zor sorular vardı ama kendine tam anlamıyla pişmiş bir yetişkinle karşı karşıya olmadığını hatırlatmak zorundaydı ama bir çocukla da karşı karşıya değildi.

Bu on altı yaşındaki çocuk ikisinin arasında bir yerdeydi.

Saffie şiddetle başını salladı. 'Ona zarar vermek isteyecek kimse yok,' dedi.

"Ama yine de öldü, Saffron," diye itti Kim. "Kafasına vuruldu ve intihar etmiş gibi gösterildi.

Saffie, yüzündeki renk solmaya başlarken, "Lütfen dur," dedi.

"İkinizin o kadar da yakın olmadığını zaten kabul ettiniz, değil mi? Kim sordu.

Saffie başını salladı.

'Ama bize onun size kızgın olduğunu söylemediniz. Geçen gece neden hışımla odanıza girdi ve konuşmak istedi?" diye sordu Kim.

Saffie'nin ilk şaşkınlığı, Kim'in bunu nasıl bildiğini anladığında öfkeye dönüştü.

"Evet, dün konser çalışmanızdan sonra Eric'le konuştum. Anladığım kadarıyla ikiniz yakın zamanda ayrılmışsınız ama Sadie'nin sizden hoşnut olmadığını kesinlikle hatırlıyor. Konu neydi?'

"Üzgünüm, hatırlamıyorum," dedi kalp şeklindeki kolyenin altında bir ısı lekesi belirirken.

"Çok uzun zaman önce değildi," diye itti Kim.

Saffie'nin çenesi bir iki santim kalktı. "Gerçekten hatırlamıyorum. Muhtemelen onu küçümsediğimi falan düşündü. Sebepsiz yere tekme atabilir, memur bey,' dedi sakinliğini kazanarak.

Kim, Sadie'nin öfkesinin nedenini açıklamayacağını biliyordu.

"Sanırım biraz utanç vericiydi, değil mi?

Yüzünün rengi kızararak geri döndü ve başını sallamasına rağmen gerçek yanaklarına çirkin bir kırmızı leke yayıyordu.

'Gerçekten, ikiniz daha farklı olamazdınız. Bazen onun ortadan kaybolmasını dilemiş olmalısınız.

"Ben Sadie'ye hiçbir şey yapmadım," dedi dehşete kapılarak.

"Sevdiniz demiyorum ama onu pek sevmezdiniz, değil mi?" "O benim kız kardeşimdi. Onu severdim ama onu anlayamazdım.

"Peki, onu korumak için neden bu kadar uğraşıyorsun, Saffie? Kim sandalyesinde arkasına yaslanarak sordu.

"Nasıl yani?

"Yurt odasındaki tüm kişisel eşyalarını kaldırarak. Yüzündeki renk derinleşti. "Ben sadece-

Ne düşündünüz? Kanıtlarla oynamanın sorun olmadığını. Suçlayıcı olduğunu düşündüğünüz herhangi bir şeyi ortadan kaldırmanın doğru olduğunu mu düşündünüz?

Saffron elleriyle oynadı ve yere baktı.

Birdenbire, geçen gün konuştukları kendinden emin, kendinden emin kız bu değildi. Bir yanı çocuğa her şeyin yoluna gireceğini söylemek istiyordu ama bir yanı da aralarındaki boşlukta çok fazla sır olduğunu biliyordu.

Kim, "Kız kardeşinizin intihar mektubu olmayan intihar mektubuyla oynamayı sizin seçip seçmediğinizi merak etmekten kendimi alamıyorum," dedi.

Saffie başını salladı ama yukarı bakmadı.

'Saffron, Sadie'nin bu gizli kulüplere katılmış olma ihtimali var mı? Hiç Heart ya da Dia olması istendi mi-'

"Saçmalama," dedi Saffie başını kaldırarak. "Neden o seçilmiş olabilir ki?

"Ama nasıl emin olabiliyorsun? Kim meydan okudu. "Kız kardeşin hakkında çok az şey biliyor gibisin.

"Bundan emin olabilirim," dedi Saffie. 'Hem Hearts hem de Diamonds'ın her üyesini tanıyorum ve sizi temin ederim ki-'

"Tamam, sana inanıyorum ama sana sormam gereken başka bir şey var Saffie. Kim nefes aldı. "Toksikoloji raporu Sadie'nin kanında Fluoksetin ve Klonazepam izleri tespit etti.

Hiç tepki gelmedi, bu da sürpriz olmadığını gösteriyordu.

"Neden antidepresanlarını çıkardınız? Kim dikkatle sordu.

Saffron onun sözlerini yalanlamak istercesine ağzını açar gibi oldu ama sonra fikrini değiştirdi. Sadece başını salladı.

'Sorunları olan bir kız kardeşe sahip olmanın damgalanmasından kaçınmaya mı çalışıyordunuz?

İmajınız sizin için bu kadar önemli mi?' Kim sordu. "Hayır, o kadar değil.

"Peki ne oldu Saffron, neden yaptın?"

"Yapmam söylendi.

"Kim tarafından?

"Ailem," diye fısıldadı.

Kim'in kafası karışmıştı. 'Kız kardeşinize reçete yazıldıysa sorunu gerçekten anlamıyorum...'

Saffie yaklaĢık beĢ dakika sonra ilk kez onun bakıĢlarıyla karĢılaĢtığında, sözleri kesildi.

Kim kızın bıraktığı ekmek kırıntılarını takip etti. "Bunlar

Sadie'nin tabletleri değildi, değil mi?" diye sordu.

Saffron itiraz etmedi ve Kim sonunda, tamamen anladı.

Winters on üç yaşındaki kızlarını ilaçla tedavi ediyordu.

ELLİ YEDİ

Dawson, şimdiye kadarki en görkemli evin önünde durdu.

Listesindeki son isim olan Harrison Forbes'un evinin kapısını çaldı. Harrison'ın adı on bir ay önce listede yer almış ve bahar döneminin başında ortadan kaybolmuştu.

Dawson kapıyı tekrar çalmadan önce birkaç adım attı. Sesin koridorda yankılandığını duydu.

Geri çekildi ve etrafına bir göz attı. Arazinin etrafında park etmiş hiçbir araç yoktu ve ortalıkta bir sessizlik havası vardı.

Üç arabalık garaj bloğuna doğru yürüdü ve kapının kolunu denedi.

Kilitliydi. Eve geri döndü ve kapıyı tekrar çaldı.

Kimsenin cevap vermesini beklemiyordu. Evde kimse olmadığı belliydi ama pencerelere bakmaya başlamadan önce kontrol etmek en iyisiydi. Kimsenin ödünü koparmak gibi bir niyeti yoktu.

Parmak uçlarında durdu ve mutfak penceresinin sol alt köşesinden içeri baktı. İlk bakışta düzenli ve tertipli görünüyordu. Ta ki ikinci kez bakana kadar. Mutfak derli toplu değildi, bomboştu.

Bir sonraki pencereye doğru ilerledi ve tek bir mobilyanın bile olmadığı büyük, geniş bir salon ortaya çıktı.

Lanet olsun, Forbes ailesi belli ki taşınmıştı ve başka adresi yoktu.

Arabaya bindi ve yola geri döndü. Trafiğe girerek ana yola çıktı ve bir sonraki sola saparak, onu evinin önüne kadar götürdü.

bir sonraki uygun komşu.

En yakın komşunun çeyrek mil ötede olması ne güzel, diye düşündü. Ama sadece bir fincan şekere ihtiyacınız varsa tam bir baş belasıydı.

Yanan ışıklar ve park etmiş üç araba ona en azından biriyle konuşabileceğini söylüyordu.

Daha arabayı park etmeden kapı açıktı. Elbette böyle bir evin kameraları ve güvenlik sistemi vardır.

Ona doğru gelen adam, kısa ve sıkı bir tasma ile kendisine rahatsız edici bir şekilde salya akıtan bir boğa köpeği t u t u y o r d u .

"Yardımcı olabilir miyim?

Sorunun kibarlığı aç görünen köpekle çelişiyordu.

Adam beyaz bir gömlek ve siyah bir takım pantolon giymişti. İşten yeni döndüğünü tahmin etti.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim," diye teklif etti Dawson, yarı yarıya köpekle konuşarak. 'Az önce yan taraftaki Forbes'un mülkündeydim ve-'

"Satın almak mı istiyorsun?" diye sordu adam şüpheyle, Renault Megane'ına bakarak.

Yargılayıcı insanlardan nefret ederdi.

'Hayır, ben bir polis memuruyum ve aileyle konuşmam gerekiyor. Bir adresiniz var mı?'

Köpek rahatsız edici bir şekilde cinsel organına yaklaşırken adam başını salladı. Sahibi onu tekrar yanına çekti.

"Bir adres bırakmadılar, ilginizi öğrenebilir miyim?"

"Korkarım hayır. Bu sadece aile ile görüşebileceğim bir konu.

'O zaman üzgünüm ama size yardımcı olamayız. Bize nereye taşındıklarını söylemediler ve biz de sadece arada sırada evi kontrol ediyoruz.

"Peki, onlara ait bir telefon numaranız var mı?" diye sordu umutla.

Adam başını salladı. "Bir yönetici temsilci ve bir avukat var ve her şey onlardan geçiyor.

Dawson havayı yumuşatmaya çalışarak, "Her şey biraz gizemli görünüyor," dedi. Adam aynı şekilde karşılık vermedi.

"Olanlardan sonra hiç şaşırtıcı değil."

"Neydi peki o?" diye sordu.

Adamın yüzü tamamen kapandı. "Bunu söylemek bana düşmez, memur bey.

Dawson bunu pek de iyi oynamadığını çok geç fark etti. Eğer sağlıklı düşünebilseydi, o eski numarayı kullanırdı.

En azından biraz ayrıntı öğrenmek için ne olduğunu bilmek istiyordu. Uzun bir gün olduğu ve yorgun olduğu gerçeğini suçladı.

Elini cebine attı ve köpek ona doğru hırlayıp hırladı.

"Sakin ol oğlum," dedi adam onu tekrar çekiştirerek.

"Sadece bu," dedi Dawson, bir kart uzatarak. 'İletişim kanalı aracılığıyla bilgilerimi iletebilir misiniz? Onlarla konuşmak istediğimi söyleyin yeter.

Adam kartı aldı ve uzaklaşmak için döndü.

"Lütfen onlara Heathcrest'le ilgili olduğunu

söyleyin.

Adam başını salladı ve uzaklaşırken bir şeyler mırıldandı.

Dawson emin olamıyordu ama kulağa 'Ben olsam nefesimi tutmazdım' gibi gelmişti.

Arabada arkasına yaslandı ve alnını ovuşturdu. Gerçekten de patronu arayıp eve gitmeliydi.

Cep telefonunu çıkardı ve bir arama motorunu aradı. Harrison Forbes'a bir şey olmuştu ve ne olduğunu bilmek istiyordu.

Çocuğun adını yazdı ve tam olarak hiçbir eşleşen sonuç elde edemedi. Londra'da değerli kiralık mülkleri olan babası için yüzlerce sonuç vardı ama oğlu için tek bir sonuç yoktu. Facebook, Twitter, Instagram, Snapchat hesabı yok. Kesinlikle hiçbir şey ve komşunun söylediklerini doğrulayacak tek bir haber bile yoktu.

Ve ailenin taşınmasıyla ilgili tüm bu gizlilik neden? Kimden ya da neden korkuyorlardı?

ELLİ SEKİZ

Kim, kafasını kurcalayan düşünceden uzaklaşmak için elinden gelen her şeyi yapmıştı.

Bütün gün zihninde büyüyen yarım bir düşünceydi bu. Ted'le yaptığı ve sanki bir ömür önceymiş gibi gelen konuşmadan beri.

Kahve yapmış, Barney'i gezdirmiş, yemek yemiş ve ardından Norton Commando'nun yaklaşık yüz parçasının arasında kendini yere bırakmıştı. Bu parçaları bir şefin temel malzemeleri gördüğü gibi görüyordu. Tek başlarına ve ayrı ayrı pek bir şey ifade etmiyorlardı ama hepsini bir araya getirdiğinde ortaya saf sihir çıkıyordu.

Ve bu bile onun dikkatini dağıtmamıştı.

Bir çocuğu öldürmek başlı başına iğrenç bir eylemdi, ancak ölümlerin öğrencilerin yetişkinlerden on beş kat fazla olduğu bir yerde meydana gelmesi, düşünülemez olanı düşünmekten başka seçeneği yoktu ve yine de kimse onunla bu olasılığı tartışmıyordu. Kimse aklından geçenlerin geçerliliğini düşünmek istemiyordu.

Cinayetler başka bir çocuk tarafından işlenmiş olabilir.

Yani bu, henüz tam olarak büyümemiş bir insanın içindeki kötülükle karşı karşıya olduğu anlamına mı geliyordu? Kötü çocuk diye bir şey var mıydı ve böyle bir şey yapabilirler miydi?

Ted'in verdiği örneklerin çoğu parçalanmış evlerden ya da karmaşık geçmişlerden gelen çocuklarla ilgiliydi. Heathcrest zengin, ayrıcalıklı ve başarılı bir yerdi.

Evet, bunun öteki yüzünün hırs, acımasızlık ve güç olduğunu düşünüyordu ama Sadie Winters neyi yanlış yapmıştı ki? O bir

kimseye tehdit oluşturmaz.

Yine de Heathcrest'e bağlı yetişkinleri çevreleyen sinsi bir durum var gibiydi. Personelin çoğu eskiden öğrenciydi ve tesise geri dönmüşlerdi. Ebeveynlerin çoğu da bir zamanlar Heathcrest'te öğrenciydi. Hem öğrenciler hem de yetişkinler, bazı insanların ortadan kaldırmaya çalıştığı ancak hala güçlü bir şekilde devam eden gizli topluluklara dahil olmuşlardı.

Düşünceler zihninde kendi kuyruklarını kovalamaya devam ederken iç çekti. Artık bundan kaçınamazdı. Bütün gün aklından çıkmayan düşünce onu ayağa kaldırdı.

Şu anda Sadie ve Shaun'u kimin ya da neden öldürdüğüne dair hiçbir fikri yoktu ama kötülüğü ve her türünü daha iyi anlamaya ihtiyacı vardı.

Zor bir konuşmadan çekinmeyecek birine ihtiyacı vardı.

Ve bunun için gidebileceği tek bir yer vardı.

ELLİ DOKUZ

Kim Ninja'dan indi ve kaskını çıkardı.

Drake Hall Hapishanesi'nin girişi son ziyaretinden bu yana çok az değişmişti. Gri metal kapı, mahkûmları içeride tutmak için tasarlanmış uzun ızgara çitlere bitişikti. Ama Kim kötülüğün boşluklardan sızmayı başardığını biliyordu.

Evden ayrılmadan önce yaptığı nezaket çağrısı, alışılmışın dışındaki talebi karşısında işbirliği ile karşılanmıştı. Normal ziyaret saatleri dışında ve izinleri olmadan bir mahkûmla yaptığı programsız ziyaret hapishanedeki iyilik rezervini tüketmişti ve buna değmesini umuyordu.

Müdür Edwards onu kapıda elini uzatarak karşıladı. "Dedektif Müfettiş Stone, sizi tekrar görmek ne güzel," dedi sıcak bir sesle. Kadın da tokalaşmaya karşılık verdi.

Kimse inanmazken bu adam ona Alexandra Thorne'a yönelttiği suçlamalara inanma nezaketini göstermişti. Alex'in duvarların ve dikenli tellerin ötesindeki gücüne dair iddiaları kendi kulaklarına bile hayal ürünü gelmişti. Alexandra'nın bir cinayet planı hazırlayabilmesi ve bunu eline bir leke bile bulaşmadan uygulayabilmesi Kim'i zerre kadar şaşırtmamıştı. Müdür Edwards onu dinlemiş ve hayat kurtarmıştı.

Kim'in yolu sosyopat psikiyatristle iki kez kesişmiş ve kadın her ikisinde de Kim'in ruhuna girip onu çökertmeye çalışmıştı. Ve iki seferde de başarısız olmuştu. Sadece. Onu tekrar görmek Kim'in alması gereken bir riskti çünkü kimse kötülüğü Alexandra Thorne kadar iyi bilemezdi.

"Dediğimi yaptın mı? Kim, ona resepsiyona kadar eşlik edip bir geçiş kartı uzatırken şöyle dedi.

Başıyla onayladı. "Ziyaretçi odasında ama geldiğinizi bilmiyor.

Kim sürpriz unsurunun kendi tarafında olmasını istiyordu. Alex'e konuşmayı planlaması için zaman vermek aptallık olurdu.

"Peki o nasıldı? Memur Katie Parkes masanın arkasında belirirken Kim sordu.

"Müfettiş Stone," diye sıcak bir şekilde selamladı. "Sizi tekrar gördüğüme sevindim.

Evet, müdür onun ziyaretini gerçekten de çok gizli tutmuştu. Personelden bile.

Saatini kontrol ederek, "Memur Parkes size bilgi verecek," dedi. "Ama benim gerçekten gitmem gerekiyor.

"Teşekkür ederim," dedi ve başıyla anlayışını belirtti.

Parkes masanın arkasından geldi ve Kim onun birkaç kilo verdiğini fark etti. Üniforması artık yanlış yerlerinden zorlanmıyordu ve saçları temiz bir cilt ve taze gözleri ortaya çıkarmak için düzenli bir şekilde geri çekilmişti.

'İyi görünüyorsun,' diye gözlemledi.

Katie Parkes, Alex'in manipülasyonuna maruz kalmış ve bu da başının belaya girmesine neden olmuştu. Alex, sempati ve bir cep telefonu kazanmak için gardiyanın yeni hamileliğini kullanmıştı. Yeni ve bekâr bir anne olmanın getirdiği zorluklardan dolayı yorgun ve duygusal olan Parkes'ın hiç şansı yoktu ve sempatik ve yardımcı olmaya çalıştığı için kendini tuzağa düşürülmüş ve şantaja uğramış olarak bulmuştu. Alexandra Thorne'un tipik özelliği birinin insanlığını ona karşı kullanmaktı.

"Çok iyiyim, teşekkür ederim," dedi parlak bir sesle ve tanıdık rotada ilerlemeye başladı.

"Mahkumumuz nasıl davranıyor?

Parkes başını salladı. "Alex'i bilirsin. Her zaman birilerini kızdırmaya çalışır. Hücre arkadaşı Emma Mitchell adında bir çocuğun başını çektiği, her sözüne takılan bir grup ahbabı var.

"Özellikle bir şey var mı-" Kim sormaya başladı ve sonra kendini durdurdu. Hapishaneye gireli on dakika bile olmamıştı ve şimdiden Alex'in dünyasına karışmış, temas ettiği herkesin güvenliğinden endişe etmeye başlamıştı.

Parkes bilerek, 'Gözümüzü dört açıyoruz,' dedi.

Kim kendini güvende hissetmek istiyordu ve personelin gayretinden şüphe duymuyordu ama Alex'i tanıyordu. Ve her ne kadar Alex'i

Kadına sürekli göz kulak olsa da dikkatine daha çok ihtiyacı olan başkaları da vardı.

Ziyaretinin sebebi de buydu.

Kim ziyaretçi odasının girişine yaklaşırken kalp atışlarının hızlandığını hissetti. Alex'in tanıdık sesini duyunca neredeyse bocaladı.

"Memur Parkes, siz misiniz? Bana surp'umu mu getiriyorsunuz-' Alex'in sözleri Kim'in görüş alanına girmesiyle kesildi.

Bir nanosaniye içinde Alex'in kızgınlığı şaşkınlığa dönüştü ve ardından yüzüne yayılan yavaş bir zevk gülümsemesi geldi.

Parkes, Alex'in yanındaki masanın üzerinde oturan kıza, "Mitchell, dışarı gel," dedi.

"Seninkine, Parkes," dedi, yol göstermesi için Alex'e

bakarak. Alex ona doğru bakmadı bile.

'Kaybol, Emma,' dedi.

Kız yanlış duymuş gibi birkaç saniye bekledi ama Alex'in bakışları Kim'i değerlendirirken hiç duraksamadı.

Kız oflayıp pufladı ve Kim'e öldürücü bir ifade takındı.

Kim bunun kızın idolü tarafından kovulmakla ilgili ilk deneyimi olup olmadığını merak etti. Bunun son olmayacağından emindi.

"Kim, seni görmek ne güzel," dedi Alex hoş bir şekilde, sanki daha geçen hafta kahve içmek için buluşmuşlar gibi.

Kadın tıpkı son karşılaştıklarında olduğu gibi görünüyordu. Sarı saçları gevşek bir at kuyruğuyla arkadan bağlanmıştı ve pahalı kozmetiklerin yokluğuna rağmen çarpıcı bir yüzü ortaya çıkarıyordu. Buz mavisi gözleri ona sabitlenmişti ve Kim otururken ona bir gülümseme sundu.

"Bu ek on yıl sana yakışmış Alex," dedi Kim. İlk cezasının üzerinden neredeyse iki yıl geçmişti ve ek süre, ellinci yaş gününden önce özgürlüğü görmesinin pek mümkün olmadığını gösteriyordu. Temyiz başvurunun önünde duran insanları öldürmeye kalkışmanın bedeli buydu.

Kim, Alex'e karşı en iyi savunma yönteminin saldırı olduğunu uzun zaman önce öğrenmişti.

"Beni özlüyor muydun? Alex onun alayını görmezden gelerek sordu. 'Sana her zaman haftalık bir ziyaret gönderebilirim-'

'Buna gerek kalmayacak,' dedi Kim. "Bu tek seferlik bir ziyaret, sizi temin ederim. Kim kaşlarını kaldırdı. "Soru sorulmayacak, oyun oynanmayacak ve manipülasyon girişiminde bulunulmayacak.

"Yani bu toplantıda benim için hiç eğlence yok mu? Alex başını eğerek sordu.

"Hiçbir şey," diye onayladı Kim, her ikisinin de savaş pozisyonlarına kolaylıkla geçmelerinden ve ikisini de saran aşinalık hissinden biraz rahatsızlık duyuyordu.

Kim şimdiden temkinli olması gerektiğini biliyordu. Bu kadın onu herkesten daha iyi okuyabiliyordu. Senaryosundan en ufak bir sapma ya da duygu gösterisi bile Alex'e ihtiyaç duyacağı her türlü cephaneyi verecekti. Alex bir keresinde onu akıl sağlığının sınırına getirmiş ve uçurumun kenarından aşağı sarkıtmıştı. Kim bu şansı bir daha asla yakalayamayacağından emin olmalıydı.

"Peki, sizi buraya beni görmeye getiren nedir, Dedektif Müfettiş Stone? Alex parmaklarını birleştirerek sordu.

"Kötülüğün özellikleri hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum," diye itiraf etti. "Özellikle de çocuklar söz konusu olduğunda.

Alex'in yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "O zaman doğru yere gelmişsiniz gibi görünüyor.

ALTI

Alex derin bir nefes aldı. "Peki, resmi versiyonu mu istiyorsun yoksa benimkini mi?" "Resmi versiyonu," diye yanıtladı Kim.

'Klinik olarak kötü çocuk ya da sosyopat çocuk diye bir şey yoktur. Bir çocuğun etiketlenmek için yeterince olgunlaşmadığı düşünülür. Uzmanlar sosyopatik davranışları kabul edeceklerdir ama hepsi bu kadar. Sosyopatinin habercisi olabilecek davranış bozukluğu teşhisi konması daha olasıdır.

"Davranış bozukluğu" mu? Kim sordu.

'Erken ergenlik döneminde başlar, erkeklerde daha yaygındır. Tipik olarak bencildirler, başkalarıyla iyi ilişki kurmazlar, suçluluk duygusundan yoksundurlar, genellikle saldırgandırlar. Muhtemelen zorba, hayvanlara karşı acımasız, hilekar ve kural tanımaz olurlar.

"Büyüleyici," diye gözlemledi Kim.

"Ancak bir çocuğa, davranış bozukluğunun öncülü olan karşıt olma karşı gelme bozukluğu teşhisi konmadan davranış bozukluğu teşhisi konmayacaktır.

Aklına Rus bebekleri gelince Kim'in kaşları çatıldı. 'Bir dakika, yani bunun çocuğun gelişim yılları boyunca devam eden bir süreç olduğunu mu söylüyorsunuz? Tüm bu kriterlerin karşılanması mı gerekiyor? Karşı gelme bozukluğu davranış bozukluğuna, davranış bozukluğu da antisosyal kişilik bozukluğuna mı yol açıyor?

Alex başıyla onayladı. "Ve bir çocuğa antisosyal kişilik bozukluğu teşhisi konulabilmesi için on beş yaşından önce davranış bozukluğu teşhisi konulması gerekir.

"Tedavi mi? Kim umutla sordu.

Alex gözlerini devirdi. 'Tedavisi ya da ilacı yok, Kim. Bunu sen de biliyorsun. Davranışsal yaklaşımlar belirli eylemleri hedef aldıkları için işe

yaramıyor ve

büyük resmi küçümsemek.

'Teşhis kriterleri kendi içinde düğümleniyor. Bir çocuğun son on iki ay içinde aşağıdakilerden üç veya daha fazlasına maruz kalmış olması gerekir: zorbalık, kavga, silah kullanımı, fiziksel zulüm, gasp, silahlı soygun, zorla cinsel aktivite-'

"Tanrım," diye araya girdi Kim.

'Daha fazlası var: yangın çıkarma, mülke zarar verme, mal elde etmek için yalan söyleme, hırsızlık yapma, dışarıda kalma, kaçma veya okuldan kaçma. Ve bunlardan biri son altı ay içinde gerçekleşmiş olmalı.

Kim, 'Bana suçu başkasına atmak gibi geliyor,' diye gözlemledi. 'Herkes zor bir karar vermek zorunda kalmamak için sorunu başka bir yöne itiyor.

Alex'in yüzüne yavaş, tembel bir gülümseme yayıldı. "Müfettiş, ilk kez aynı fikirdeyiz.

'Keyfini çıkar, Alex. Bir daha olması pek mümkün değil,' dedi. "Tamam, nedenler hakkında konuşalım.

Belki de en azından bunu anlarsa, potansiyel şüphelileri daraltmaya başlayabilirdi.

'Sorunlar, sorun yaşayan yetişkinlerin çocuklarında daha fazla görülür. Sosyal bilgileri işlemede eksiklikler olabilir ya da küçükken akranları tarafından reddedilmiş olabilirler; çocukların yüzde sekseni yetişkinlikte bu sorunu aşar.

Kim rahatlamıştı. Bir numaranın peşindeydi ve bu ona iyi bir numara gibi göründü. 'Bu makul bir-'

"Bu saçmalık," dedi Alex onun sözünü keserek. 'Bu inanılmaz derecede yüksek bir başarı rakamı ve kimsenin tahmin edemeyeceği bir istatistiği hesaba katmıyor.

"Hangisi?

"Bunu saklamayı öğrenmiş olanlar. "Senin

gibi mi? Kim sordu.

Alex gülümsedi ama hiç sıcaklık yoktu. 'Evet, Kim. Tıpkı benim gibi.

"Peki, ne diyorsun? Kim bu cevabı duymak istediğinden emin olmayarak sordu. Şu anda Alex'in gerçek versiyonunun içinde dolaştıklarından şüpheleniyordu.

'Demek istediğim şu ki Kim, suçiçeği on sekiz yaşına geldiğinde kızamığa dönüşmez. Şu anda olduğum kişi

Bilinçli bir düşünce yeteneğine sahip olduğumdan beri hep öyleydim. Hayatımda hiçbir şeyi sevmedim. Yaptıklarımdan dolayı bir saniye bile suçluluk hissetmedim, sadece yanlış giden şeylerden dolayı hayal kırıklığı yaşadım. Hiç kimseyi ve hiçbir şeyi umursamıyorum. Kimseyle bir bağım yok ve tanıştığım her insan sadece bana istediğimi vermek için var.

Alex'in yüz ifadesindeki yoğunluk Kim'i esir almıştı. Orada gördüğü dürüstlükten gözlerini alamıyordu.

"Şimdi, anlamanız gereken şey, bunun on sekizinci doğum günümde, bana sosyopat, psikopat ya da başka ne derlerse desinler, teşhis konulduğunda gerçekleşmediği. Ben hep böyleydim. Yürümeyi öğrenen küçük sevimli bir bebekken ya da kreşe başlayan tatlı bir kızken, beşinci yaş günümde güzel bir elbiseyle hediyeler açarken bile. Ben her zaman bir sosyopattım ama kimse bunu söylemeye cesaret edemiyordu.

"Bir fark yaratır mıydı? Kim hissettiği entrikayla savaşmaya çalışarak sordu.

"Benim için değil," dedi dürüstçe. 'Ben neysem oyum ve bir etiket farklı davranmamı sağlamazdı ama ailemi ihtiyacım olan son şeyin daha fazla kucak, sevgi ve anlayış olduğuna ikna edebilirdi. Bunlar benim manipülasyon alet kutum için sadece daha fazla araçtı.

Kim, kendisini ne kadar rahatsız etse de kadının dürüstlüğüne minnettardı. Bu Alex'in daha önce hiç görmediği bir yanıydı.

Kadının gözleri aniden başının üzerindeki bir noktaya sabitlendi.

"Kendini tanımak harika bir şey," dedi Alex yorgun bir sesle, Kim'in takip edemeyeceği bir yere doğru giderken. Alex derin derin yutkundu. "Ama annenle baban kız kardeşine karmaşık olmayan bir hayranlıkla bakarken sana kuşkulu bir temkinlilikle bakıyorlarsa bunun bir faydası olmaz. Bunun bir çocuğu ne hale getirdiği hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu sesinde bir tutuklukla.

Kim başını salladı. Kendi annesi de hem ondan hem de ikizinden aynı derecede nefret etmişti. Ama içinde şeytanı gördüğü tek kişi Mikey'di.

"Tatlı küçük Sarah her şeyi aldı," diye devam etti Alex, kızaran gözlerinde bir damla yaş oluşurken.

Kim şüpheyle bir kaşını kaldırdı ama Alex artık onunla konuşmuyordu bile.

'Sarah doğar doğmaz onun favori olacağını biliyordum. Bunu ailemin gözlerinde görebiliyordum. O sıcak, tatlı ve sevgi doluydu: benim olmadığım her şey.

Gözyaşını sildi ve anında bir tane daha oluştu.

"O andan itibaren her şeyden dışlandım. Ailemin her zaman hayalini kurdukları mükemmel küçük kızları vardı ve kusurlu olan, kırık olan, dışlandı ve görmezden gelindi, tuhaf, garip olarak sınıflandırıldı. Belki birazcık deneselerdi...' sözleri masaya bakarken kesildi.

"Bu bir fark yaratır mıydı? Kim sordu.

Alex başını kaldırdı. Gözleri eğleniyordu ve tüm duygulardan arınmıştı. "Tabii ki hayır ama bak ne kadar da çabuk inanmaya hazırsın. Alex sinirli görünüyordu, sanki Kim dikkatini vermeyen bir öğrenciydi. 'Benim hakkımda bildiğin onca şey ve yaptıklarımdan sonra kendi zayıf duyguların seni yanıltıyor ve mantıklı aklını etkiliyor. Benim böyle bir zaafım yok. Benim ulaşılabilecek bir yanım olduğuna inanmak istiyorsun. Sen bile, ne kadar duygusuz ve uzak olursan ol, umudun istismar edilebilir zayıflığına sahipsin.

Kim başını salladı. "İnanılmazsın.

Alex sanki az önce kendisine iltifat edilmiş gibi gülümsedi. "Bir noktaya gözümü kırpmadan uzun süre bakarsam gözlerimin yaşaracağını çok küçük yaşta öğrendim.

Kim, bu kadında zerre kadar insanlık ya da pişmanlık olduğuna inanma isteğinden dolayı hayal kırıklığına uğradığını hissetti.

"Sorun şu ki, ne kadar küçük olursa olsun içimde normalliği arzulayan bir parça olduğuna inanmak istiyorsunuz. Aile bağları istemedim. Bir ailenin parçası olmak istemedim. Bunu elde ettin ve bunun sana ne kadar iyi geldiğine bir bak," dedi sivri bir şekilde. 'Aldığın her kararı şekillendiren suçluluk duygusu ve acı taşıyorsun-'

"Alex," diye uyardı Kim.

Alex yüzünü buruşturdu. "Tanrım, bunda benim için bir şey olmadığını söylerken gerçekten ciddiydin, değil mi?

Kim bir kaşını kaldırdı.

'Tamam, ama anlıyor musun? Herkesin kurtarılabileceğini düşünmeyi bırakmalısın. Bu benim gibi insanlara sizi manipüle etmek için daha fazla güç veren şeydir.

"Peki, ne aramalıyım? Kim sordu.

'Ebeveynleri, ailesi, akranları ve öğretmenleriyle ilişkilerinden kopmuş, içine kapanmış bir çocuk. Kendi tercihleriyle sosyal olarak izole olabilirler. Küçük

bağlılık ve cezalardan etkilenmeme'.

Kim son birkaç gün içinde tanıştığı insanları düşünmeye başladı.

"Ancak, kim ve ne oldukları konusunda uzlaşmaya varmışlarsa, bu özelliklerin bazılarının gizlenebileceğini unutmayın.

Kim cevap vermek için ağzını açtığında telefonu bir mesajın alındığına dair titreşti.

Telefonunu çıkardı ve okudu.

Telefonu yerine koydu ve Alex'in şaşkın bakışlarıyla karşılaştı. "Özel biri mi? Alex sordu.

"Tanıdığın kimse yok," dedi Kim, kendini masadan geriye doğru iterek. 'Ve artık seni daha fazla hazmedemeyeceğimi anladım. Gerçekten de düşündüğüm kadar içler acısıymışsın.

"Ama şimdi bunun benim hatam olmadığını anlıyorsun. Kim cevap vermeden önce bir dakika düşündü.

"Ne olduğun seni bu durumdan kurtarmaz, Alex. Yaptığın şeyler yüzünden buradasın. Az önce bana açıkladığın gibi, tüm kararların bilinçli seçimlerdi. Onlar senin eylemlerin. Doğru ile yanlış arasındaki farkı anlıyorsun ama yine de yapıyorsun. Yani, bu senin hatan Alex,' dedi ve uzaklaştı.

"Hazır değilsin, biliyorsun," diye bağırdı Alex onun ardından. "Ne için? Kim dönerek sordu.

"Sana o mesajı her kim gönderdiyse. Yüzünde oluştuğunu bile hissetmediğin gülümsemeyi gördüm. Mesajın kimden geldiğini bilmiyorum ama sana şu anda hazır olmadığını söyleyebilirim.

"Siktir git Alex," dedi Kim, mesajın öyle bir şey olmadığını açıklama zahmetine girmeden.

Bazı acil bilgiler için Waggon and Horses'ta buluşma talebinde bulunulmuştu.

Ve mesaj Joanna Wade'den gelmişti.

ALTMIŞ BİR

Kim Cradley Heath High Street'e döndü ve Waggon and Horses'a doğru yöneldi.

Eve dönmeden önce Joanna'ya beş dakika vermeliydi. Alex ona düşünecek çok şey vermişti.

Bir siren sesi kulaklarına ulaştı. Dikiz aynasını kontrol etti ama hiçbir ışık görmedi. Dört yol kavşağındaki trafik ışıklarından geçerek Reddal Hill Yolu'na doğru ilerledi. Karanlığa rağmen yolun ortasında bir yığın insan ve durması için ona el sallayan bir kadın görebiliyordu. Gittiği barın hemen önündeydi.

Kim gıcırdayarak durdu ve motosikleti park etmek için sehpayı tekmeledi. Bir saniye içinde inmiş ve kaskını çıkarmıştı.

"Polis memuru, burada ne oldu?" diye sordu kalabalığın arasından geçerken.

Birisi 'Bir kaza' dedi.

Başka bir ses 'Vur-kaç' dedi.

Ambulans sireni yaklaşırken Kim, "Bırakın geçeyim," diye bağırdı. Çemberin ortasına ulaştığında midesindeki korku hissi boğazına sıçradı ve en kötü korkuları gerçek oldu.

Yerdeki kişi Joanna Wade'di.

"Ondan uzak dur," diye bağırdı Kim, eğilip sırt üstü yatan Joanna'yı değerlendirirken.

Kadının sol bacağı imkansız bir açıyla bükülmüştü ve Kim en az iki kırık olduğundan şüpheleniyordu. Sol kol omuzdan çıkmış gibi görünüyordu ve birkaç parmak da kırılmıştı.

Kim'in ilk endişesi Joanna'nın çok sessiz olmasıydı.

Hayır, hayır, hayır, diye bağırdı zihni.

Görebildiği yaraların hiçbiri hayati tehlike arz etmiyordu ama hepsi de acı vericiydi. Ortalığı inletmesi gerekirdi.

"Joanna," dedi Kim nazikçe, kırılmamış koluna dokunarak. Duygularını sesinden uzak tutmak için mücadele etti.

Gözleri irkilerek açıldı ve yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı.

Yutkundu ve sesi ancak bir fısıltıdan öteye gidemedi. "Sen geldin.

İşte o zaman Kim neyi kaçırdığını gördü. Joanna'nın başının altından akan kan, sol kulağının dibinde yağ lekesi gibi birikiyordu.

Acıdan ağlamıyordu çünkü bunun ötesindeydi.

Kim, Joanna'nın elini kendi elinin içine alırken boğazında biriken duyguyu yuttu.

"Tabii ki geldim," dedi başparmağını Joanna'nın bileğine hafifçe sürterek.

Gözleri buluştu ve Kim, Joanna'nın oradaki gerçeği görmemesi için dua etti.

Joanna tekrar konuşmadan önce dudaklarını

yaladı. "Kim, içeri bak...

Başını yana eğip gözlerini kalabalığa dikerken, sözleri bir süre sonra kesildi.

Kim, sağlık görevlilerinin kendisini kadından kurtarmasına ve uzaklaştırmasına izin verdi.

Yapabileceği başka bir şey yoktu. Joanna

Wade ölmüştü.

ALTMIŞ İKİ

Kim konuşmaya başlamadan önce derin bir nefes aldı.

"Tamam, hepiniz Joanna Wade'in dün gece bir vur-kaç kazasında öldüğünü biliyorsunuz.

Odadakiler sessizce başlarını sallayarak onun sözlerini onayladılar.

'Ama bilmediğiniz bir şey var ki o da muhtemelen dışarıda birinin gelmesini bekliyordu. Ve o kişi bendim.'

Herkes birbirine bakarken şaşkınlığı hissetti.

"Joanna daha önce bana bir şey söyleyeceğini belirten bir mesaj göndermişti ama oraya çok geç gittim. Mesajı aldığında nerede olduğunu söylemeyi ihmal etti. Kadının Kim üzerindeki etkisini bilen ekibin geri kalanı, Alex'i ziyaret ettiğini öğrendiklerinde pek de heyecanlanmayacaklardı.

"Oraya vardığınızda hâlâ hayatta mıydı, şef? Bryant sordu.

"Kısa bir süreliğine," dedi, resmi zihninden uzaklaştırarak. Joanna'nın sıcak tenini hâlâ avucunun içinde hissedebiliyordu.

'O başardı mı...'

"Hayır," dedi Kim. 'Trafik hala araştırıyor ve olay vur-kaç şeklinde rastgele bir saldırı olarak sınıflandırıldı.

"Soruşturmamızla bağlantılı olduğunu görmeleri gerekmez mi? Dawson sordu. "Soruşturmalarını tamamlayana kadar hiçbir şey görmeyecekler," diye cevap verdi. 'Bu arada Stace, bölgedeki güvenlik kameralarını kontrol etmeni istiyorum,

"Trafik bizim istediğimiz gibi sonuçlanmazsa diye.

Stacey bir not aldı.

Kim, Joanna'nın yüzünün görüntüsünü zihninden uzaklaştırdı. Şu anda ona yardım edebilmesinin tek yolu bunu yapan piçi bulmaktı. Joanna'nın dışarıda olmasının nedeni olduğu için duyduğu suçluluk duygusuyla başka bir gün yüzleşecekti.

"Tamam, dünkü gelişmeler. Shaun Coffee-Todd'un ölümünün kaza olmadığını öğrendik, ancak henüz bir neden bulamadık. Olay yerinde adli tıp var ama şu ana kadar bir şey çıkmadı.

'Bilinci yerinde ve stabil olan ancak hiçbir şey hatırlamayan ve kendisine kimin saldırdığını görmeyen Christian Fellows'u kontrol etmek için ilk iş olarak hastaneyi aradım. Bizimle konuşmak istemiyor ve ailesi de şu anda onu konuşmaya zorlamayacak.

"Hiçbir şey görmedi mi? Bryant inanamayarak sordu. "Ya da bir ses tanımadı mı? Kim başını salladı. 'Görünüşe göre görmemiş ve zorlamak için de çok erken. Çocuğun çok korktuğunu tahmin ediyorum. Nasıl gideceğimize bakacağız ve denemeyi düşünebiliriz. onunla daha sonra konuşmak için.

"Ayrıca Sadie'ye annesinin antidepresanlarının verildiğini ve Saffie'nin bunları Sadie'nin odasından çıkardığını öğrendim.

"Annenin kendi tabletleri mi? Stacey sordu.

Kim başını salladı. On üç yaşındaki bir kıza ilaç verilmesi yeterince kötüydü, ama bir doktor tarafından bile değil.

Dedektif çavuşa dönerek, "Bu konuyu bugün onlara soracağız," dedi.

Kev?

'Dün okulla bağlantılı bir sürü şey buldum. Sadece bunların Sadie'nin ölümüyle bağlantılı olduğundan emin değilim," dedi dürüstçe.

"Neyse, paylaş," dedi Kim. Saat sabah 7'yi biraz geçiyordu ve kapıları çalmak için hâlâ biraz erkendi. "Shaun'un Spades'in bir üyesi olduğunu biliyoruz, bu yüzden ne bulduğunuzu bilmek istiyorum.

"Son birkaç yıldır okulun gizli tutmak için çok uğraştığı pek çok olay oldu ve bunların çoğunun bu lanet olası gizli kulüplerle bir bağlantısı var gibi görünüyor," dedi ve Stacey'den zekice bir açıklama bekleyerek masaya baktı. Hiçbiri gelmedi.

"Yıl ortasında sessizce ayrılan üç çocuğun ismini aldım. Tantana yok, drama yok, skandal yok, sadece gözden kaybolmuşlar. Gittiğim ilk çocuk, bir kabul töreninde hastanede yaşam mücadelesi verdikten sonra annesi tarafından uzaklaştırılmış. Kız astım krizi geçirip yere yığılana kadar yıldız atlayışları yapmaya zorlanmıştı.

Kim kaşlarını çattı. "Dürüst olmak gerekirse, Kev-

"Biliyorum, biliyorum," diyerek onun sözünü kesti. "Yanlış giden bir şakadan başka bir şey olmayabilirdi.

Evet, o da tam olarak bunu düşünüyordu.

"İkinci çocuğu ziyaret edene kadar ben de bu düşünce trenindeydim; büyükannesiyle yaşayan on altı yaşında bir delikanlı. Ancak yaşamak Tristan Rock için kullanabileceğim bir kelime değil.

'En iyi kart tarafından bir saat içinde dört galon su içmesi için cesaretlendirildi. Çocuk her şeyi telefonuna kaydetti ve neredeyse ölene kadar içti.

"Öldü mü? Stacey sordu.

'Öyle de olabilir,' dedi. 'Görünüşe göre kısa sürede çok fazla su içmek böbreklerin suyu yeterince hızlı atamaması ve kanın suyla dolması anlamına geliyor. Hücreler genişliyor ve... bu hiç hoş değil. Tristan'ın beyni tamamen ölmüş durumda. Büyükannesi bir mucize için dua ederken sadece makineler tarafından hayatta tutuluyor.

"Tanrım," dedi Bryant. "Ailesi mi?

'Açıklanmayan bir uzlaşmayı ve yayın yasağını kabul etti. Kimse cezalandırılmadı.

"Devam et Kev," dedi Kim.

'Heathcrest'te bir kültür var gibi görünüyor; tam bir hesap verebilirlik eksikliği. Bırakın herhangi bir suçlamayı, bahsettiğim şeyler için kimse ceza bile almadı. Bu okul her şeyden çok skandaldan korkuyor. Üçüncü aileden haberim bile yok.

"Neden olmasın?" diye sordu Stacey.

'Çocuk okuldan ayrıldıktan sonraki birkaç ay içinde taşınmışlar. Adresleri yok ve komşularla sadece üçüncü bir şahıs aracılığıyla iletişim kurulabiliyor. Korkunç bir köpeği olan yandaki adam bir olaydan bahsetti ama ayrıntı vermedi.

Kim kaşlarını çattı. Bu ona korku içindeki bir ailenin davranışları gibi gelmişti. "Üzerinde kal, Kev," diye talimat verdi. "Stace?" diye sordu.

"Tamam, dün insanların mali işleriyle çok zaman geçirdim ve söyleyebileceğim tek şey, tüm ebeveynlerin çocuklarının Heathcrest'teki eğitimi için aynı ücreti ödemediğidir.

Kim, "Bunun yıllık sabit bir fiyat olduğunu sanıyordum," dedi.

"Sizce de öyle değil mi?" dedi. 'Bazı aileler yılda yirmi altı bin kadar az, bazıları da otuz dokuz bin kadar fazla ödüyor, çoğunluk ise yılda otuz dört bin civarında.

Kim'in tek umudu, bu kadar büyük miktarlarda paranın doktorlar, hekimler, fizikçiler, ekonomistler ve barışçılar üretmesiydi. Nobel ödülü kazananlar. İyi bir şeyler yapma fırsatı bulacak insanlar. Gerçi Dawson'ın bulguları bu ideolojiye hızlı bir tekme atıyordu.

Telefonu çalmaya başladığında, "Bekle," dedi.

"Keats," diye cevap verdi, ekranda onun adını görünce.

"Bu sabah Joanna Wade'in otopsisinde hazır bulunmanızı bekliyor muyum?" diye sordu.

Keats'in hassasiyeti ne olursa olsun Joanne'in bedenine tecavüz edildiğini görmek istemediği gerçeğini görmezden gelerek, "Benim davam değil," diye cevap verdi. "Trafik bunu bir vur-kaç olayı olarak değerlendiriyor.

Force Traffic'in merkezi Chelmsley Wood ve Wednesbury'deydi ve otoyollar hariç tüm yollardan sorumluydu. Çarpışma İnceleme Ekibi tarafından desteklenen bu ekip, ölümlü ya da hayati tehlike arz eden yaralanmaların meydana geldiği kazalarda liderliği üstlenmiştir.

"Yani, iki çocuğun ölümünü araştırdığınız okulda öğretmen değil mi?" diye sordu alaycı bir tavırla.

Gözlerini devirdi. "Öyle olduğunu biliyorsun ama bu benim davam değil ve kendime çeki düzen vermem için çok sıkı talimatlar aldım.

"O zaman sana kahve içmeye gelmeni öneririm," diye tersledi ve aramayı sonlandırdı.

Keats onu sosyal bir görüşmeye davet ediyor. Ne haltlar dönüyordu?

ALTMIŞ ÜÇ

"Tamam Keats, kahve nerede?" diye sordu morga girerken.

Joanna Wade olduğunu tahmin ettiği metal tabaktaki figürün üzerine baktı. Vücudundan çıkan son nefesin görüntüsü yeterince kötüydü. Onun yerine çıplak bedeninin soğuk ve yaralı görüntüsünü koymasına gerek yoktu.

"Kahve yok," diye cevap verdi. "Ama bu var," dedi ve ona bir kağıt parçası uzattı.

"Bu nedir?" diye sordu, bakmadan önce.

"Joanna Wade'in arka kot cebinin içindekiler.

Kim hâlâ açmadı. 'Ama Trafik her türlü kanıtı isteyecektir-'

"Bu bir kopya," dedi. 'Orijinali, onların... nihai varışları için poşetlendi.

Kâğıt parçasını hemen açmak istese de, Çarpışma İnceleme Birimi'nin adli olay yeri incelemecilerine ileteceği delilleri kirletmekten çekiniyordu.

Tepsiye doğru başını sallayarak, "Daha yapmadın mı?" diye sordu. Adam onun bakışlarını takip etti. "O Joanna Wade değil," diye cevap verdi. Kim içinden geçen rahatlama dalgasını açıklayamıyordu.

"Hollytree'den acil bir vaka var. Bıçaklama, muhtemelen çete bağlantılı.'

Kim bu davanın öncelikli olduğunu anladı. Cinayet, RTA'dan önce gelir. Joanna onun davası olsaydı çoktan ölümünü cinayet olarak adlandırmış ve şu anda Keats ile öncelik tartışması yapıyor olurdu.

"Okuyacak mısın? Bryant elindeki kâğıda bakarak sordu.

Odanın yan tarafına, Keats'in masasının yanına geçti ve masayı açtı. Kâğıtta silik kurşun kalemle yazılmış yazılar vardı. Kelimeler kararsız görünüyordu; bazılarının üstü çizilmiş ve sayfanın üst yarısının üzerine yazılmıştı. Kim, Sadie'nin yazısını tanıyınca kaşlarını çattı. Bu, Sadie'nin yazdığı şiirdi.

Joanna bahsetmişti. Onu rahatsız eden şey.

Gözlerini kısıp okumaya çalıştı.

Hayat hakkında
Kırık hayat
Engelli hayat
Mahvolmuş
hayat
Geçici yaşam
Sonsuz yaşam
Yok edilmiş
yaşam Yaşam
Yaş
am
Yaş
am
Yaş
am

"Anlamıyorum," dedi Kim, başını sayfadan kaldırarak.

"Neyi, şiiri mi? Bryant elinden alarak sordu.

'Bu ve Joanna'yı rahatsız eden şey neydi. Daha çok Sadie'nin duygusal dışavurumlarına benziyor.

"Hayat" neden bu kadar çok tekrarlanıyor?

Gözleri masaya ilişince Kim omuz silkti. "Keats, o nedir?" diye sordu.

Joanna Wade'in telefonu. Ayrıca kot pantolonunun arka cebinde bulundu. "Henüz poşetlenmedi mi?" diye sordu şüpheyle.

"İşe koyuluyorum, Stone," diye tersledi.

"Lanet olsun Keats, yaşlandıkça biraz gevşiyorsun, ha?

'Çocuklar ölüyor, Stone,' diye öfkelendi. "Ve nasıl olduğunu öğrenmek için onları kesip açmam gerekiyor. Masaya, daha doğrusu telefona baktı ve sonra tekrar ona döndü. "Ve şimdi gidip kahveyi getireceğim.

Kapılar patoloğun arkasından kapanırken Kim Bryant'a baktı.

"Ona dokunmayacak mısın?" diye sordu Bryant, onun düşüncelerini okuyarak.

Bir çift mavi lateks eldiven almak için masaya uzanmadan önce bir saniye bile tereddüt etmedi.

'Bryant, ikimiz de biliyoruz ki Trafik bu parçaları bir araya getirmeyecek. Keats bile bunu biliyor,' dedi, tam da onun yapmasını umduğu şeyin bu olduğunun farkındaydı.

İç çekti. "Kurcalayamazsın-

"Endişeleniyorsan git Keats'in kahveyi getirmesine yardım et," dedi telefonu kaldırarak. Tek bir çatlak köşeden köşeye çaprazlama ilerliyordu. Ana ekran düğmesine bastı, bu da şifre ekranını getirdi.

"Lanet olsun," dedi ve telefonu bırakıp kendi telefonuna uzandı.

Stacey ikinci çalışta telefonu açtı.

'Hey Stace, varsayımsal olarak, gerçekten sahip olmamam gereken bir akıllı telefonun ekran şifresini atlamak isteseydim, bunu nasıl yapardım?

Stacey tereddüt etti ve sonra talimatları seslendirmeye başladı.

"Bekle Stace, seni hoparlöre alayım da sen konuşurken varsayımsal olarak ben de yapayım.

Stacey baştan başladı ve yavaşça konuştu. Dört talimat sonra ekran canlandı. Kim, "Stace, bu endişe verici derecede kolaydı," diye gözlemledi.

"Sadece ne yaptığınızı biliyorsanız," dedi Stacey. "Varsayımsal olarak tabii ki.

Kim gülümsedi ve aramayı sonlandırdı. "Gördüğüme sevindim," diye gözlemledi Bryant. "Ne?

'Yüzünüzde bir gülümseme. Bugün ilk kez. 'Evet, rüzgârdı,' dedi.

"Ha, çünkü yapmaman gereken bir şey yapıyorsun. Adamın haklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı.

Kim, Joanna'nın duvar kağıdının mayolu muhteşem bir kadın olmasına şaşırmadı. Doğruca internet arama motoruna gitti, belli ki Joanna pek sık arama yapmıyordu.

"Tinder'daydı," diye gözlemledi Kim. "Kim değil ki? Bryant sordu.

"Ben," dedi.

"Ya da ben," diye cevap verdi

Kaydırmaya devam etti ve ilerledikçe konuştu. 'Dart turnuvaları, Fife'da Airbnb, mükemmel bir Wellington bifteği nasıl pişirilir ve-' konuşmayı kesti.

Keats elinde üç fincanla odaya girdiğinde ona döndü.

"Keats, Joanna hamile olabilir mi?" diye sordu, her ne kadar ihtimal dışı olsa da.

Kaşlarını çattı. 'Kesin bir şey söyleyemem ama ilk muayenemde herhangi bir belirti yoktu. Karında gözle görülür bir şişkinlik yok.

Kim başını salladı. "O değil o zaman," dedi ve Bryant'a telefonu uzattı.

Gözleri büyüdü. 'Yasa dışı sonlandırmalarla ilgili yedi farklı siteyi araştırmış. Ama neden...'

Kim telefondan kâğıt parçasına bakarken başını iki yana salladı. Burada kaçırdığı bir şey vardı.

Sadie bu şiiri neden yazmıştı? Tam olarak ne söylemeye çalışıyordu?

ALTMIŞ DÖRT

Arabaya geri döndüklerinde Bryant, "Biliyor musun, şef, bu iyi bir zaman olabilir," dedi. "Hazır boş bir dakikamız varken.

"Ne için?" diye sordu.

Sadie'nin şiirinin kopyasını cebine koymuştu. Kelimeleri o kadar çok okumuştu ki artık onları görmüyordu bile.

Gözlerini devirdi ve aynı anda başını salladı. "Biliyor musun, hem neden erteliyorsun ki?

İçini çekti. "Çünkü değerlendirme formunuzu okudum ve bazı puanlarınızı değiştirmem gerekiyor," dedi tedirgin bir şekilde.

Omuz silkti. 'Tamam, ben sadece adil ve doğru olduğunu düşündüğüm şeyi koydum ama eğer aynı fikirde değilseniz ve çıkarmanız gerekiyorsa-'

"Sorun bu değil Bryant," dedi pencereden dışarı bakarak. 'Her zamanki gibi kendini ve takıma olan katkını küçümsüyorsun. Sana not vermek zorundayım.

Göz ucuyla onun kısa gülümsemesini yakaladı. "Ve

bu kötü bir şey mi?

Kariyer beklentilerinin detaylandırıldığı bölümü düşünerek, "Hiç terfi etmeyi düşünmeyecek misin?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Bir kere yeter, teşekkürler.

Birkaç ay önce, Travis ve West Mercia ekibiyle birlikte çalışırken, Bryant'a onun yokluğunda geçici olarak dedektif müfettişlik rütbesi verilmişti. Dava biter bitmez, avucuna dağlama çubuğu almış gibi geri fırlatmıştı.

Kim dürüstçe, 'Ama senden harika bir DI olurdu,' dedi.

"Biliyor musun, şef, sana birkaç yıl önce Laura'nın ailesinin düzenlediği bir geceden bahsettiğimi hiç sanmıyorum. Birçok öğretmeniyle uzun süre oturduk ve Laura'nın bir doktor, hatta muhtemelen bir cerrah olacağında ısrar eden fen bilgisi öğretmeniyle daha da uzun süre oturduk. Çok heyecanlanmıştık. Onun zeki ve çalışkan bir çocuk olduğunu hep biliyorduk ama cerrah mı? Kızımız bir cerrah mı? Eve dönerken arabada kendimizden geçmiştik. Laura o kadar değil.

"Ona öğretmenlerinin söylediklerine neden sevinmediğini sordum, cevabı çok basitti. Kendisi için istediğinden çok onun için istedikleri şeydi bu. On bir yaşındayken ebe olmak istediğine karar vermiş ve bu hedefinden hiç şaşmamıştı.

Kim anlayışla başını salladı.

Kız şimdi üniversitede ebelik eğitimi alıyordu.

Şöyle devam etti. 'Ben her zaman polis memuru olmak istedim, polis memurlarından oluşan bir ekibi yönetmek değil. Bu benim için sizin hırsınız, kendim için benim değil.

Başını sallayarak onun haklılığını kabul etti. "Pekala, kendimi geliştirebileceğim bir alan bulmalıyım," dedi. 'Aksi takdirde bu sadece iltimas gibi görünecek.

Omuz silkti. "Bir şeyler bulabileceğimize eminim.

Ona baktı. "İşlerin böyle yürümesi gerektiğinden emin değilim.

Ama dürüst olmak gerekirse, performansında geliştirebileceği bir alan düşünemiyordu. En azından forma koyabileceği bir şey yoktu.

'Bazen biraz aşırı korumacı oluyorsun,' dedi doğruyu söyleyerek. 'Keats'le orada olduğu gibi beni pisliklerden ve saçmalıklardan korumaya çalışıyorsun. Bize bir ipucu verebileceğini bildiğin halde o telefona erişmemi anında engellemek istedin.

"Ve seni açığa alırım," diye karşı çıktı.

'Bu benim almam gereken bir risk. Bazen ellerimi kirletmeme izin vermelisin. 'Ben de aynı suçlamayı koruma konusunda sana yöneltebilirdim,' diye teklif etti. 'I

Bu davada benim konfor alanımın dışında kalan olasılıkları araştırdığınızı biliyorum ama ben büyük bir çocuğum. Bunu kaldırabilirim.'

Evet, cinayetlerin arkasında bir çocuğun olabileceği ihtimalini araştırmıştı ve bu fikrin bile onun midesini bulandıracağını biliyordu.

Gülümsedi. 'Tamam, eğer arada sırada kendi saçmalıklarımla uğraşmama izin verirsen seni korumayı bırakırım. Anlaştık mı?" diye sordu.

'Anlaştık,' diye kabul etti. "Peki, işimiz bitti mi? Bryant sordu. "Değerlendirmem tamamlandı mı?

Adamın performans değerlendirmeleri konusundaki tutumunun kendisininkine çok benzediğini biliyordu. Aksini duyana kadar iyi bir iş çıkardığını düşünüyordu, tersini değil.

Cebinden tek parça kâğıdı çıkararak, "Evet, işimiz bitti," dedi.

"Bir saniye bekle," dedi Kim, yeni gözlerle bakarak. Bakışlarını daralttı ve Joanna'nın ona söylediklerini hatırladı. Resmin tamamını gör, kelimeleri oku, sayfayı oku.

"Kahretsin," dedi Bryant'a bakarak. 'İşte burada. Tam burada.

"Görmediğim şey nedir?" diye sordu Sadie'nin şiirine bir kez daha bakarak.

Kim işaret etti. 'Yakından bak. Bir saniyeliğine kelimeleri görmezden gel ve sadece bak. Başını salladı. "Eğer kelimelere bakmamam gerekiyorsa...

"İşte," dedi sayfayı bıçaklayarak. "Cümleyi başlatan her kelime. Hakkında. Kırık. Engellenmiş...'

"Aborted," dedi. 'Büyük harfleri üstten okursanız aborted yazıyor.

Kim, "Birisi yapmaması gereken bir şey yaptı ve Sadie'nin bundan haberi vardı," dedi. Sonunda, genç kızın ölümüyle ilgili olası bir nedene doğru ilerliyorlardı.

"Heathcrest'teki öğrencilerden birinin yasadışı kürtaj yaptırdığını mı düşünüyorsunuz?" "Olabilir," dedi. 'Ve herkesin skandal hakkında ne düşündüğünü düşünürsek...' 'Ama o okulda beş yüzden fazla kız var.

Nasıl oluyor da
kim olduğunu bulacak mısın?'

Heyecanı başına bir tekme yedi. Adam haklıydı. Kızın aniden ortaya çıkıp kendini göstermeyeceğinden şüpheleniyordu.

'Dur bakalım,' dedi ve sorunu tersine çevirdi. 'Bryant, Dawson'ın Heathcrest'teki o kulüpler hakkında bize anlattıklarını hatırlıyor musun? Güçlü insanlarla dolu olduklarını ve senin de ömür boyu üye olduğunu?

"Evet," dedi, henüz onun düşüncelerini yakalayamamıştı.

"Başınız belaya girse nereye giderdiniz? Kim sordu, Stacey'nin numarasını çevirmeye başlamıştı bile.

"Dawson hâlâ seninle mi? Kim meslektaşının sesini duyunca sordu.

'Evet,' diye cevap verdi.

'İkinizin de üzerinde çalıştığınız şeyi bırakmanızı istiyorum. Yapmanızı istediğim bir şey var.'

ALTMIŞ BEŞ

"Daha önce Heathcrest'te çalışan tüm doktorlar mı? Dawson inanamayarak sordu.

"Evet Kev, çünkü yirmi yıllık Heathcrest mezunu her yıl yüz on öğrenciyle çarpılırsa kontrol edilecek iki bin öğrenci eder," dedi alaycı bir tavırla.

"Ama patron dedi ki...

Tanrım, Kev. Aklını başına topla. Patron bunu kendi başımıza nasıl yapacağımızı bulmamızı bekliyor, biliyorsun. Muhtemelen on ila yirmi millik bir yarıçap içindeki özel kliniklerden bahsediyoruz. O yüzden tersten yapacağız. Kliniklere ve hastanelere bakıp Heathcrest'ten kaç doktor geldiğine bakacağız.

'Ama bu yine de-'

"Sonra da mezun oldukları yıla bakıyoruz. Eğer bir çocuğun ailesinin tanıdığı biriyse, bu yedi yıl önce ayrılmış biri olmayacaktır, değil mi?

"Neden yedi?" diye sordu.

"Tıp eğitimi," dedi gözlerini büyüterek. "Tanrım, sanki yumurtadan yeni çıkmış gibisin.

Stacey yazmaya başladığında Dawson başını salladı, kafasının içindeki hıza ve mantığa hayret ediyordu.

"Bunu neden yaptığımızı söyledi mi?

Stacey ona öldürücü bir bakış attı. "Görünüşe göre Joanna Wade yasadışı sonlandırmalarla ilgileniyormuş, isterseniz yirmi dört hafta ve üzeri

senin için de açıkladı. Gizli kulüpler ve yaşam boyu topluluklar hakkındaki tüm gevezeliklerinizden sonra o da bu yöne bakmamızı istiyor.

'Anladım,' dedi.

"Başka sorunuz var mı?" diye sordu.

'Sadece bir tane, Stace. Kalın kafalı olmama rağmen beni hâlâ seviyor musun?" diye sordu sırıtarak.

"Kahretsin Kev, biraz gevşe ve bakmaya başla, olur mu?

Onun talimatına uyarak başını eğdi ve aramaya başladı.
Ama nereye bakacağı konusunda farklı bir fikri vardı.

ALTMIŞ ALTI

Kim, Bayan Winters'ı resmi olmayan salona kadar takip etti. Bay Winters dizüstü bilgisayarını kanepede yanına yerleştirdi.

Midesi hâlâ Joanna'nın telefonunda bulduklarına tepki veriyordu ama şimdilik Stacey ve Dawson'ın işlerini yapmalarına izin vermek zorundaydı. Cevaplara burada ihtiyacı vardı.

Bayan Winters dizüstü bilgisayarı kaldırdı ve kocasının yanına oturarak elini uzattı.

Kim, taziye, iyi dilek ve başınız sağ olsun kartlarıyla dolu süslü şöminenin yanındaki sandalyeye oturdu. Sol taraftaki duvar, azalan bir kronolojiyle sergilenen aile fotoğraflarıyla doluydu. "Bay Winters, Bayan Winters, size Sadie ve kullandığı ilaçlar hakkında birkaç soru sormamız gerekiyor," dedi Kim nazikçe ama Sıkıca.

Bayan Winters'ın rengi attı ve yere baktı.

Bay Winters cevap vermeden önce birkaç saniye geçti. "Yardıma ihtiyacı vardı," dedi basitçe.

"Neyle? Kim sordu.

Bu kadar kolay kurtulamayacaklardı. "Ruh hali değişimleri, depresyon hissi, anksiyete.

"Yani ona kendi ilacınızı mı verdiniz? Kim, Bayan Winters'a bakarak sordu.

Başını kaldırmadı, tüm konuşmayı kocasının yapmasına izin verdi.

"Ona yardım etmeye çalıştın mı? Kim sordu. "Doktorundan ya da bir danışmandan randevu almak gibi mi?

'Heathcrest'tekinden daha iyi bir danışman yok ama o kimseyle konuşmadı. Sadece sustu ve sanırım biz sadece onun daha iyi hissetmesine yardımcı olmak istedik.

Sadie'nin içine kapanıklığının nedenini anlamak için hiçbir çaba göstermedikleri açıktı. Sadie'nin sorunlarının, kız kardeşi ailenin süperstarı haline geldiğinde başladığı hiç akıllarına gelmemiş miydi?

'Bu yüzden onun haberine şaşırmadık-'

"Cinayet," diye araya girdi Kim. Bu çift, çocuklarının kendi canına kıydığına inanmaya kararlı görünüyordu.

"Ve Saffron'dan hapları bizden saklamasını mı istediniz? Kim sordu.

Bay Winters başını salladı. "Kimsenin bilmesini istemedik," dedi dürüstçe. 'Bunu anlıyorum Bay Winters, ama tüm saygımla söylüyorum ki

Kızınızın ölümüyle ilgili soruşturmaya çok az yardımcı oldunuz. Kanıtları ortadan kaldırdınız ve önemli bilgileri sakladınız. İtibar ve görünüşün önemli olduğunu anlıyorum ama bizimle paylaşmadığınız başka bir şey var mı?

Nötr tonuna rağmen, yüz ifadesinden bu azarlamadan hoşlanmadığı anlaşılıyordu ama kederli ebeveynler olsun ya da olmasın, neyin alakalı neyin alakasız olduğuna karar vermek onların yetkisinde değildi.

"Başka bir şey yok," dedi bakışlarını başka yöne çevirerek. "Ve sen haklısın. Saffie'den eşyalarına dokunmasını hiç istememeliydik.

En azından yaptıkları şeyin ciddiyetini anladığı için biraz rahatlamış bir şekilde devam etti. "Peki Saffron nasıl başa çıkıyor? Kim sordu. "Hâlâ eve gelmedi mi?

Bay Winters başını salladı. 'Okulda çok meşgul. Aklından çıkarmasına yardımcı oluyor. Burada çok fazla hatırlatıcı var,' dedi fotoğraf duvarına bakarak.

Kim, bu ebeveynlerin sergideki ironiyi görüp göremediklerini merak etti. Duvarın en üstündeki fotoğraflar hepsinin portreleriydi. Aşağıda iki kızın birlikte çekilmiş fotoğrafları vardı. Biri çok karanlık, diğeri çok aydınlık ama gülüyor ve yakın. Ve sonra iki çizgi, her bir kızın dikey olarak duvardan aşağıya inen, ayrı ayrı.

'Ve ikinci çocuğunun ölümünü göz önünde bulundurarak eve dönmesi için ısrar etmenin iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorsunuz.

Bayan Winters başını sallayarak, "Tanrım, zavallı Anthony ve Louise," dedi.

Bay Winters onun elini sıktı. "Coffee-Todd'larla birkaç kez okuldaki sosyal etkinliklerde tanıştık.

"Dün hademe odasında asılı bırakılan Christian Fellows'un ailesini tanıyor musunuz? Kim sordu.

Bay Winters başını salladı. "Daha önce tanıştığımızı sanmıyorum. "Peki dün gece bir öğretmenin öldürüldüğünü biliyor musunuz?" diye sordu. "Trafik kazası, Müdür Thorpe söyledi.

"Bir araç tarafından ezildi, Bay Winters," diye düzeltti Kim. "Şu anda soruşturuluyor.

'Açıkça alakasız,' dedi.

Kim Bryant'a baktı, ağzından gerçekten bir kelime çıkıp çıkmadığını merak ediyordu.

"Ve hala diğer kızının burada seninle birlikte güvenle evde olması gerektiğini düşünmüyor musun?" diye sordu inanamayarak.

Bryant öne doğru oturdu. 'Bir hafta içinde üç ayrı ölüm muhtemelen ulusal ortalamanın üzerinde, Bay Winters, yani eğer kızım-'

'Saffie çok bağımsızdır, memur beyler. On altı yaşında ve ailesine nadiren itaat ediyor.

Kız kardeşinin eşyalarını saklaması ve polisin soruşturmasını engellemesi için onu teşvik ettikleri zamanlar hariç, diye düşündü Kim. Şu anda kendi çocuklarına ilaç vererek kaç yasayı çiğnediklerinden emin değildi ama CPS'in kederli ebeveynlerin kovuşturulmasına dokunmayacağını biliyordu.

Kim ayağa kalktı. 'Zaman ayırdığınız için ikinize de teşekkür ederim. İrtibatta olacağız. Bryant onu ön kapıdan çıkarken takip etti.

Kim arabada oturmuş eve bakıyordu. Karnında sadece yanlış yöne götürüldüğünü hissettiğinde ortaya çıkan bir düğüm vardı.

Konuşmayı zihninde yeniden canlandırdı.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin," dedi Kim, telefonuna uzanarak. 'Bryant, Stacey ve Dawson'la hemen konuşmamız gerekiyor.

Yanlış tarafa baktığı hissine kapıldı.

ALTMIŞ YEDİ

21 MART 2018

Hey Diary,

His hala orada ama gerçek olup olmadığını bilmiyorum. Duyularım bana arkamda birinin olduğunu, beni izlediğini söylüyor ama baktığımda orada kimse yok.

Gerçek mi??????????

Yoksa haplar mı????????

Ama tabletler olamaz. Beni böyle hissettirecek olsalardı, ailem onları bana asla vermezdi; günün her dakikasında sisin içinde yürüyen gölgeli bir yarım insan.

Karanlık düşünceler hala orada ama keskin, öfkeli buz sarkıtları yumuşak, kabarık karla sarılmış. Oradalar ama artık beni delip geçmiyorlar.

Ama bu haplar sadece kötü düşünceleri almıyor. Kendilerini sadece saçmalıklara bağlayan güdümlü işaretçiler değiller. Düzgün düşünemiyorum. Her şeyin tüylü bir kenarı var. Hapın beynimin içinde patladığını, her yerime sızan bir gaz çıkardığını hayal ediyorum. Daha dün kendimi yanlış sınıfta buldum.

Aklıma babamın eskiden izlediği *Star Trek* bölümleri geldi. Ne zaman güç tasarrufu yapmaları gerekse kaptan 'sadece yaşam destek sistemleri' emrini verir ve gerekli olmayan tüm güç kapatılırdı. Ben de böyle hissediyorum. Gereksiz tüm hizmetler kapatıldı ve bana sadece işlevimi yerine getirebilmek kaldı.

Bu gece onunla yüzleşmek için odasına gittim. Eric hışımla çıkarken içeri daldım.

Ona bunu nasıl yapabildiğini, nasıl bu kadar acımasız, bu kadar soğuk, bu kadar duygusuz olabildiğini sormak istedim.

Sonra gözlerinin etrafındaki kızarıklığı, alnındaki deride ne zaman üzülse ortaya çıkan o belirgin lekelenmeyi gördüm. Kimin için ağladığını sormak istedim ama sonra yüzüne düşen sert, soğuk perdeyi gördüm. Belirli bir özelliği olmayan ama yine de mevcut olan o hafif hoşnutsuzluk ifadesi.

Bana dışarı çıkmam için bağırdı ve ben biliyordum. Bizim için geri dönüş olmadığını biliyordum. Bir daha asla kardeş gibi olamayacaktık.

İşte bu yüzden benim için özelsin Sadie. Biliyordun ve yukarıda izliyorsun ve onaylıyorsun. Sırların ve yalanların bir sonucu olduğunu biliyorsun. Bir bedeli. Yaptığım ve yapmam gereken her şeye göz yumuyorsun. Biz birbirimize bağlıyız, sen ve ben, senin bilebileceğinden çok daha fazla. Ama keşke yaşamana izin verebilseydim, seni sorunlu küçük ruh.

Christian hakkında ne hissederdin merak ediyorum. Sanırım beni anlar ve affederdin.

Ama o küçük pislik nasıl ölmedi?

Tanrıya şükür ona arkadan yaklaştım. Onu hademenin odasına itmek zor olmadı. Ellerimi cılız boynuna dolamak da zor olmadı, parmaklarım adem elmasına sertçe bastırırken başparmaklarım sırtını kazıyordu. Çığlık attı, boğuldu ve sonra bana karşı hareketsiz kaldı.

Boynuna temiz bir çarşaf bağladım ve gevşek bedenini lambanın üzerinden yukarı çektim. Kasap dükkanındaki bir et parçası gibi sallanıyordu. Kapıyı kapattım ve bir temizlikçinin onun asılı, cansız bedeniyle karşılaşmasını bekledim.

Hiçbir tatmin yoktu. O bir amaç için bir araçtı. Masanın üstündeki un gibi temizlenmesi gereken bir hataydı. O sadece kek pişirirken ortaya çıkan bir karmaşaydı. Benim için bir hiçti. Senin gibi değildi, Sadie.

Şimdi uyandı ve bana isim vermedi. Vücudundaki yaşamı kimin boğmaya çalıştığını bilmiyor.

Ölü olup olmadığını kontrol etmeliydim. Bir hata daha.

Ama öğreniyorum. Artık hata yapmayacağım.

İzlemeye devam et, benim küçük Sadie'm, çünkü en iyisi henüz gelmedi.

ALTMIŞ SEKİZ

Kim telefonu hoparlöre aldı ve Bryant ile kendi arasında tuttu.

"Yani Sadie Winters ya da Shaun Coffee-Todd cinayetleri için bir neden bulamadık mı?

Herkes olumsuz yanıt verdi.

"Ailesi hiçbir şey görmediği konusunda ısrar etmesine ve bizi yanına yaklaştırmamasına rağmen, Christian Fellows'un bir şey görmüş olabileceği için saldırıya uğradığı konusunda hemfikir miyiz?

"Öyle görünüyor, şef," diye teklif etti Bryant.

"Ve hepimiz biliyoruz ki, gerçek dünya gibi işlemeyen bir ortamla karşı karşıyayız.

"Evet," diye kabul etti Dawson.

"Peki, yanlış yöne mi bakıyoruz?" diye sordu Winters'ların evindeki konuşmayı hatırlayarak.

Devam etti. "Bayan Winters, Shaun'un anne ve babasından ilk adlarıyla, Anthony ve Louise olarak bahsetti, ancak Bay Winters sadece birkaç okul etkinliğinde tanıştıklarını belirtmekte çok hızlı davrandı. Anthony ailelerin çok yakın olduğunu açıkça belirtmişken neden böyle bir şey yaptı?" diye sordu. "Çocuklar hakkında neredeyse kuzen gibiydik," diye ekledi.

"Winters'ın kendi kızının öldürülmesiyle ilgili bir şey saklayacağını mı düşünüyorsunuz? Bryant sordu.

Yirmi yaşında bir kız babası olarak meslektaşının inançsızlığını anlayabiliyordu. Ama sorun değildi. Temas ettikleri herkesten şüphelenmek onun işiydi.

'Sadie'nin antidepresan kullandığı gerçeğini çoktan gizledi ve birisi o notu intihar notu olarak değiştirdi,' diye hatırlattı. "Şimdi sormama izin verin, bu hafta yaşanan olayların birbiriyle ilgisiz olduğuna kim inanıyor?

Kimse konuşmadı.

"Yine de çocuklar bulabildiğimiz kadarıyla kimseye bir şey yapmadılar, peki bu bizi nereye götürüyor?

"Ebeveynler," dedi Stacey.

Kim başıyla onayladı. 'Stace, doktor aramaya devam etmeni istiyorum. Bunu imzalamamız gerekiyor. Kev, Sadie'nin ailesi ile Shaun'un ailesi arasında herhangi bir bağlantı bulup bulamayacağına bakmanı istiyorum. Tek bildiğimiz aynı zamanda Heathcrest'te bile olmadıkları, ama bunu elemek zorundayız.

"Peki ya biz, Şef? Bryant aramayı sonlandırırken sordu. "Burada öylece oturup izleyecek miyiz?

'Ha, çok beklersin, Bryant. Görmek istediğim biri var, bu yüzden sen ve ben okula geri dönüyoruz'.

ALTMIŞ DOKUZ

Heathcrest'in girişindeki basın paketine yaklaşırlarken yanlış yöne bakmış olma ihtimali hâlâ boynunda asılı duruyordu. Woody bazen ağaçları göremediği zamanlar olduğunu söylerdi.

Woody'nin düşüncesi, bakışlarının kalabalığın uzağında duran Tracy Frost'a takılmasıyla aynı zamana denk geldi, beş inçlik topuklu ayakkabıları yamalı çimlere gömülmüştü. Ellerini ceplerinin derinliklerine sokmuştu.

Kim, aklına bir şey gelince, 'Ah... kahretsin,' dedi. "Arabayı durdur, Bryant.

O da öyle yaptı ve kadın penceresini indirdi.

Frost gözlerini kıstı ama yine de yaklaştı. "Yine

boktan olmak ister misin Stone?" diye sordu.

"Sana lafı yutturdu, değil mi?" diye sordu. "Woody seni öne ve merkeze koydu ve ne söylemen gerektiğini söyledi.

Frost omuz silkti.

Bunu görmeliydi. Woody, yukarıdan gelen baskıların okuldaki çocukları korumak ve aileleri tehlikeye karşı uyarmak için elinden geleni yapmasına engel olmasına asla izin vermezdi. Frost'tan cinayetin saniyeler içinde ortaya çıkacağını bilerek bağırmasını istemişti. *O* söylememişti. *O* söylemişti.

"Bak, özür dilerim-

"Kendine sakla Stone," dedi Frost başını sallayarak. 'Özrün sende kalsın ama belki bir dahaki sefere insanlara biraz daha güvenirsin. Hem ona hem de bana,' dedi ve basın çantasına döndü.

Bryant kordonun içinden geçerken, 'Bu sana her şeyi anlattı,' dedi.

'Evet ve bunu hak ettim,' diye itiraf etti. Frost konusunda hâlâ kararsızdı ama Woody'nin daha iyi bilmesi gerekirdi.

Arabadan inerken derin bir iç çekti. "Bu
nasıl mümkün olabilir?

Birkaç gün içinde üç ölüm ve dördüncü girişim ve öğrenciler hiçbir şey olmamış gibi sınıfa yürüyorlardı. Joanna bu öğleden sonra derse girmeli miydi, diye düşündü üzüntüyle, bir zamanlar kendi sınıfı olan yerin penceresine bakarak.

İkinci koridor boyunca kanadın sonuna doğru ilerledi. Müdür Thorpe'un ofisini geçti ve hemen yanındaki ofisin kapısını çaldı.

"İçeri gelin," diye seslendi
danışman. "Bay Steele...

"Graham," dedi ve onları içeri buyur etti.

Kadın otururken adam ayağa kalktı ve kadın onun bu nazik davranışını takdir ederek başını salladı. Bu adamda ona Ted'i hatırlatan bir nezaket vardı; gözlerinin etrafında bir yumuşaklık, sesinde bir şefkat notası.

"Size Shaun Coffee-Todd hakkında soru
sorabilir miyiz?" "Elbette," dedi renklenerek.

Kim, çocuğun pek de unutulmaz bir çocuk olmadığına dair yorumları hatırlıyordu. "Onu iyi tanımıyor muydunuz?

Tereddüt etti ve sonra başını salladı. 'Dürüst olmak gerekirse, korkarım ki hayır. Benim pozisyonumda genellikle en çok sorun çıkaran çocuklar dikkatimi çeker.

Bunu anlayabiliyordu. Ergenlik sorunları ve endişeleri genellikle gürültülü, sorunlu ve yıkıcı davranışlar olarak ortaya çıkardı.

"Onu görmek için herhangi bir nedeniniz var mıydı? Kim, aralarında bir bağlantı olup olmadığını merak ederek sordu.

Başını iki yana salladı. "Hafızam beni yanıltmış olabilir diye kayıtlarımı kontrol ettim ve ne beni görmek istedi ne de benim onu aramak için bir nedenim oldu.

"Şu gizli kulüplerden birinde olduğunu biliyor muydun?

Kim sordu. "Lanet olası gruplar," dedi öfkeyle.

"Onaylamıyor musun?" diye sordu.

'Müdür Thorpe'un bunları ortadan kaldırma çabalarını tamamen destekliyorum. Öğrencilerin çoğunluğuna olumlu hiçbir şey sunmuyorlar ve azınlığa da emperyalizm hissi veriyorlar. Katılmak için kabul şakaları yapmakta ısrar eden hiçbir grup iyi bir yer değildir,' dedi parmaklarını birbirine bağlayarak. "Şimdi, size yardımcı olabileceğim başka bir konu var mı?

Kim, onun yoluna devam etmek istediğini hissetti.

"Joanna Wade sana Sadie'nin bir şiirini mi verdi?"

diye sordu. O da başını salladı. "Verdi ve sonra geri

istedi.

"Okudun mu?" diye sordu.

Tereddüt etti. "Söyledim ama tam olarak anlamadım," dedi mahcup bir ifadeyle.

Bunu ona karşı kullanmadı. Joanna olmasaydı, o da alamazdı.

"Onunla bu konuda konuştun mu?

Başını salladı. "Ona bunu sormaya çalıştım. Joanna'nın şiirdeki bir şey hakkında endişelendiğini biliyorum ama ne olduğunu söylemedi. Sadie ile görüştüğümü biliyordu, bu yüzden konuyu açmamı ve açılıp açılmayacağını görmemi istedi.

"Umutlu muydun?

Omuz silkti ve sonra başını salladı. 'Seanslarımızda şu ana kadar açılmamıştı ama ben denedim. Bazen duvardan ilk tuğlayı çekmek için küçük bir şey, isterseniz bir katalizör gerekir.

Kim arka cebinden şiiri çıkardı.

Graham şaşırmış görünüyordu ve sonra gülümsedi. "Sormayacağım.

"Bu bir kopya," diye açıkladı. 'Ama ona bir kez daha bakmanızı ve ne düşündüğünüzü bana söylemenizi istiyorum.

Çarşafı ondan aldı ve yüzünde tamamen kaybolmuş gibi görünen John Lennon tarzı bir gözlüğe uzandı. Aynı anda hem okudu hem de kaşlarını çattı. "Korkarım hala içeriğini anlayamadım ama bir şeye kızmış gibi görünüyor.

Kim eğildi ve her satırın başındaki büyük harflerle yazılmış İPTAL kelimesini işaret etti.

"Ah, ah, anlıyorum," dedi hafifçe renklenerek. Tam bir dakika boyunca ona baktı. "Bunu fark etmeliydim," dedi başını sallayarak. "Öyle görünüyor ki

şimdi belli.'

"Kendini çok kötü hissetme," dedi Kim. 'Biz dedektifiz ve ilk başta fark etmedik.

Yüzü dehşetle doldu. "Sence Sadie-?

"Hayır," dedi Kim, başını hızla sallayarak. 'Kesinlikle Sadie değil ama kimi kastetmiş olabileceği konusunda bir fikriniz var mı? Kızlardan herhangi biri
-?'

Graham elini kaldırdı ve onu durdurdu. "Eğer öyle olsaydı, sizin de çok iyi bildiğiniz gibi bunu ifşa edemezdim, Müfettiş.

Onun haklılığını kabul etti.

"Ek veya acil danışmanlığa ihtiyaç duyan var mı?" diye sordu, dolambaçlı bir yoldan aynı cevabı almaya çalışarak.

Gülümsedi. "Meşgul olduğumu söyleyebilirim ve keşke olmasaydım.

"Sıra dışı bir şey var mı?" diye sordu.

"Söyleyebileceğim tek şey, gördüğüm tek şeyin ani ve açıklanamayan bir ya da üç ölüme verilen normal tepkiler olduğudur" dedi.

"Saffie Winters seni görmeye geldi mi?" diye sordu.

Düşündü ve sonra başını salladı. 'Hayır, ama gerçekten konuşmasını isterdim. Dün konuşmak isteyip istemediğini öğrenmek için onu aradım. Eve, ailesinin yanına dönmeyi reddetmesi hepimizi endişelendiriyor ama onu zorlamak akıllıca olmaz,' dedi.

Kim de aynı fikirdeydi. "Peki onun tepkisini normal olarak sınıflandırabilir misiniz?" Graham başını salladı. 'İnsanlar travmatik olaylara farklı tepkiler verirler,
Müfettiş,' diye kaçamak bir teklifte bulundu.

"Şimdi de sorduğum soruya cevap verir misin?" diye karşılık verdi

Kim. Gülümsedi. "Muhtemelen hayır ama...

"Graham, sana cevaplamaktan rahatsız olabileceğin bir soru sorabilir miyim?" diye sordu, önceki günkü tepkisini hatırlayarak.

Bakışları daraldı. "Tabii ki.

"Burada karşılaştığınız öğrenciler arasında şiddete meyilli olduğunu düşündüğünüz biri var mı? Bir yetişkini işaret eden daha somut bir şey bulana kadar bu teoriyi terk etmeye henüz hazır değildi. "Christian'ı fiziksel olarak o kirişin üzerinden çekebilecek biri var mı?

Başını iki yana salladı. "Üzgünüm, memur bey, ama bu göz önünde bulundurmaya hazır olduğum bir olasılık değil.

"Ama yapmak zorunda olduğumuz bir şey," dedi Kim. "Yangın çıkarma ya da hayvanlara eziyet etme geçmişi olan biri var mı?" diye sordu Alex'in içgörüsünü hatırlayarak.

Tekrar başını sallamaya başladı ama durakladı.

"Bir şey var, değil mi?

'Muhtemelen bir şey yoktur. Yani...'

"Lütfen, buna biz karar verelim," diye tavsiyede bulundu.

"Alistair Minton, on altı yaşında. Birkaç ay önce onunla konuşmak zorunda kaldım, ama onun-'

"Ne hakkında? Kim sordu.

"Hayvanlara zulüm," dedi ağzında bir hoşnutsuzluk ifadesi belirirken. "Mutfağın etrafında dolaşan bir sokak kedisi vardı. Onu yakaladı, yapıştırdı-'

Kim gerginliğin alt çenesine sızdığını hissetti. "Bu gerçekten kafamda olması gereken bir görüntü mü?" diye sordu.

"Muhtemelen hayır," diye kabul etti.

"Peki ya açıklaması?" diye sordu.

Danışman başını salladı. 'Bunun gülünç olacağını düşünmüş. Hayvanın çektiği acıya dair hiçbir pişmanlık ya da empati

yoktu. "Peki, sen ne yaptın? Kim sordu.

"Ailesini bilgilendirdim ve endişelerimi dile

getirdim. "Ve?

"Yarıyıl kayak gezisini iptal ettiler. "Yıkıcı," dedi

Bryant, onun düşüncelerini yansıtarak. "Hâlâ

yapabileceğini sanmıyorum-

Kim ayağa kalkarak, "Yardımınız için teşekkür ederim," dedi.

Bryant onun önündeydi ve danışman tekrar konuşurken kapıyı açtı.

"Memur bey, muhtemelen tesadüften öte bir şey değil ama Alistair Minton hakkında bilmeniz gereken başka bir şey daha var.

"Devam et.

"Saffron Winters'ın eski erkek arkadaşı.

YEDİ

Kim fizik laboratuarının kapısına vurarak, "Tamam, bakalım Alistair Minton ne diyecek," dedi. Thorpe'un asistanı Nancy'yi arayarak yerini öğrenmişti.

Odaya adımını atan Kim, ayrıcalıklı ortamdan bir kez daha etkilendi. Sınıfta yirmiden az öğrenci vardı ve her birinin *Masterchef*'in düzenini hatırlatan kendi iş istasyonları vardı. Eski okulunda bir Bunsen brülörünün etrafında toplanmış on çocuktan çok farklıydı.

Beyaz önlüklü öğretmen onlara doğru ilerledi, yüzünde sorgulayıcı bir gülümseme vardı.

Kim odaya bakarken Bryant, "Alistair Minton," diye sordu.

Gözleri, gözlükleri gözlerini kapatmak yerine bir havacı gibi kafasına takılmış olan bir çocuğa takıldı. Çocuk onlara doğru yürümeye başladığında Kim hiç şaşırmadı.

Gözlükleri çıkardı, gülümsedi ve elini uzattı.

Kim arkasını döndü ve koridora doğru yöneldi. Bir hayvana bu şekilde işkence eden bir eli asla sıkmayacaktı.

Bryant sınıf kapısını arkalarından kapattı.

Alistair bir elini saman sarısı saçlarında g e z d i r d i ve duvara yaslandı.
Onun kendisini hızlıca aşağı yukarı değerlendirmesini kaçırmadı.
Gülümsedi

Tembelce, beyaz, düzgün dişlerini ortaya çıkardı. Ondan, ensesindeki tüyleri gıdıklayan bir ukalalık yayılıyordu. Polis memurlarının onunla konuşmak istemesi biraz eğlence gibi görünüyordu.

"Alistair, seninle Sadie Winters cinayeti hakkında konuşmak istiyoruz, bu konuda bir şey biliyor musun?

"Onun öldüğünü biliyorum ve diğer küçük serserinin de, ne olmuş yani?" "Bunun için inanılmaz üzgün görünüyorsun," diye gözlemledi.

"Neden olayım ki?" diye sordu basitçe.

"Bizimle paylaşmak istediğiniz bir şey olup olmadığını merak ediyorduk. Kim sordu.

Başını iki yana salladı. "Pek takıldığım çocuklar değil," diye cevap verdi. "Aynı sosyal çevrede olup olmadığınızı sormuyorum," diye tersledi. "Ama

"Bir şeylere zarar vermeyi seviyorsun, değil mi?

Anlayış yüz hatlarını şekillendirdi ve ardından bir gülümseme geldi. 'Oh, bu kediyle ilgili, değil mi? *Aptallar için Psikoloji* kitabından fırlamış gibi. Hayvan zulmü eşittir seri katil. Lanet olsun, memur bey, okulu bitirmem için bana bir şans verin. Ben bile henüz ne olmak istediğimi bilmiyorum.

Kim ona tokat atma dürtüsüne direndi.

Ona evdeki aşırı dolu çamaşır sepetini hatırlatıyordu, o kadar doluydu ki şekli bozulmuş, şişkinleşmişti. Yakışıklılığı, zayıf atletik vücudu, on altı yaşındaki bedeninden taşan aşırı cazibesi ve karizmasıyla tıka basa doldurulmuş gibiydi. Sepeti boşalttığında ve ölçülü olmayı öğrendiğinde tehlikeli bir birey olacaktı.

'Bakın, o uyuz bir kediydi ve bunun için koparılan yaygarayı anlamıyorum, ama hiçbir anlamı olmayan çocukları incitmek için bir nedenim yok-'

"Yanlış giden bir şaka değildi ki sonradan örtbas etmek zorunda kaldınız...

'Bu saçmalıkları çok da gizli olmayan gruplardaki moronlara saklayabilirsiniz, memur bey. Benim işim değil.

"Ama Sadie'nin kız kardeşini tanıyordun? Kim itti.

Omuz silkti. "İstediğim kadar iyi değildi ama hey ho, hepsini kazanamazsın, değil mi?" dedi göz kırparak.

Kim birkaç saniye boyunca ona öylece baktı.

"Caziben onun üzerinde işe yaramadı o zaman? Bryant sordu.

Sırıttı. "Biraz daha zamanım olurdu ama altın çift beni engelledi.

"Sadie'nin ailesi mi? Kim açıklığa kavuşturdu. Onlardan bu şekilde bahsedildiğini ilk kez duymuyordu.

'Evet, Kupa Kraliçesi falan. Biricik kızlarının daha uygun biriyle vakit geçirmesini istediler.

"Eric? Kim sordu.

Gözlerini devirdi. 'Evet, eski güzel Maça Kralı. Güç çifti. 'Yani,

Laurence Winters senden kurtulmayı başardı.

istedin mi?' Kim, bunun adam adına kusursuz bir muhakeme olduğunu düşünerek sordu.

'Beni uyardılar, tamam, ama onun tarafından değil. O bir pısırık. Eylemi yapan Hannah'ydı. Şimdi acımasızca konuşmak istiyorsan-'

Telefonu çaldığında konuşmayı kesti.

Bu çocuktan uzaklaşmak isteyen Kim, telefona cevap vermek için koridorun sonuna yöneldi.

"Hey Stace," dedi ve Bryant'a başıyla sınıfa dönmesini işaret etti.

"Ne bulduğumuza inanamayacaksın," dedi Stacey heyecanla.

"Devam et.

'Değil sadece vardı Laurence Winters ve

Anthony Kahve-Todd Heathcrest'te aynı zamanda.

Aynı yıl içindeydiler.'

Kim kaşlarını çattı. Peki Laurence Winters neden tanışıklıklarını hafife almıştı?

"Ancak daha da ilginci, sınıf arkadaşlarından bir diğeri olan Gordon Cordell'in Stourport-on-Severn'deki Oakland Hastanesi'nde çalışıyor olması.

"Stace, bana söyleme...

"Evet," dedi heyecanla. "Adam bir jinekolog. "Tanrım," dedi Kim

başı dönerken.

Stacey telefonu uzatarak, "Bekle, Kev konuşmak istiyor," dedi.

"Patron, bunun bir şey ifade etmeyeceğini biliyorum ama üçü de Maça takımındaydı.

YEDİ BİR

"Bütün bunları nasıl öğrendiler? Bryant, Severn Nehri üzerindeki Stourport karayolu köprüsünden geçerlerken sordu.

'Görünüşe göre Dawson, Heathcrest koridorlarını süsleyen yıllıkların da muhtemelen elektronik olarak yüklenmiş olacağını tahmin etmeden önce Stacey'nin bunu zor yoldan yapmasına izin vermiş. Her yıllıkta önceki öğrencilerin başarılarıyla ilgili bir bölüm vardır ve Cordell'in tıp fakültesinden mezuniyeti de tam buradaydı.

"Peki ya Maça olayı?

"Kitapta mezuniyet fotoğraflarının altında. O zamanlar kulüplerin gizli olmadığını hatırlayın.

Bryant, ağaçlarla çevrili geniş bir sokaktan sola dönerken, "Dawson'a kestirme bir yol bulması için güven," diye gözlemledi.

Kim, Oakland Hastanesi'nin yetmişli yılların ortalarında Stourport-on-Severn'in eteklerinde açılmış özel bir sağlık tesisi olduğunu biliyordu. On yıl sonra, özel sağlık hizmetlerinde patlama yaşandığında daha büyük bir zincire dahil edilmişti. O zamandan bu yana geçen yıllar içinde küçük operasyonlar hayat kurtaran nakillere ve kozmetik prosedürlere dönüştü. Ve bu ikisi arasında kalan hemen her şey.

Russells Hall Hastanesi'ne giriş bazen bir Kara Cuma elektronik eşya satışını andırıyorsa, Oakland daha çok Harvey Nichols'ta yavaş bir gezintiyi andırıyordu.

Bryant ikisini de tanıştırıp Doktor Cordell'i görmek istediğini söylediğinde Kim bir an etrafını değerlendirdi.

Telaşlı seslerin yerini yumuşak bir müzik aldı. Plastik, işlevsel koltukların yerini pelüş, pastel mobilyalar aldı. Sıcak ve güler yüzlü resepsiyon personeli, sert ve stresli yöneticilerin yerini aldı. Eski film afişlerinin çerçeveli baskıları, sağlık konularında bilgi veren ilan panolarının yerini aldı.

Oakland, Kim'in daha önce ziyaret ettiği hiçbir hastaneye benzemiyordu ve Gordon Cordell de daha önce tanıştığı çevik parmaklı cerrahlara benzemiyordu, diye düşündü tombul, temiz bir el masanın üzerinden onlara doğru uzanırken.

Gordon Cordell kısa boylu, tombul bir adamdı ve çenesi boynundan ayrı kalmak için mücadele ediyordu.

Kim karşısındaki adama karşı duyduğu güvensizlik hissini görmezden gelmeye çalışmadı. Ondan yayılıyor gibi görünen bir temkinlilik vardı ve henüz ağızlarını açmamışlardı.

"Bay Cordell, bu kadar kısa sürede bizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz," dedi Bryant hoş bir şekilde. Eğer meslektaşı da kendisi gibi aynı tedirginliği hissediyorsa bunu iyi saklıyordu.

"Korkarım sadece birkaç dakikam var.

"Elbette doktor. Çok fazla vaktinizi almamaya çalışacağız. Heathcrest Akademisi ile bağlantılı olarak buradayız. Anladığımız kadarıyla orada öğrenciymişsiniz?

Cordell kararsızca başını salladı, ama bu Kim'in midesinde büyüyen kuşkuyu yatıştırmaya yetmedi. Bu yeterince basit bir soruydu ve tereddüt gerektirmiyordu. Ya öyleydi ya da değildi. Kim'in alaycı yanı, Cordell'in bir şeyleri açığa vurmaktan korktuğu için her soru üzerinde düşündüğünü hissediyordu.

"Peki mezun oldunuz
mu?" "1992'de," diye
cevap verdi.

"İyi bir okul mu? Bryant sordu.

O da başını salladı.

Adamın konuşmak için kendine zar zor güvendiği anlaşılıyordu.

"Eski okul arkadaşlarınızdan bazılarıyla görüşmeye devam ettiniz
mi?" "Bazılarıyla," diye cevap verdi.

Kim, polis tarafından sorgulanırken iki tür gerginlik olduğunu öğrenmişti. Fazla konuşanlar ve az konuşanlar. Bazıları için gerginlik doğrudan ses tellerine gider ve gerekenden fazlasını söylerler, doğrularını pekiştirmek için her sessizliği doldururlar, genellikle

Bir cümleyi defalarca tekrarlamak. Diğerleri tamamen sustu ve kendi dillerine bile güvenmeyerek mümkün olduğunca az kelime söyledi.

'Ve sen de orada bir grubun parçasıydın, Sinek,

sanırım-' 'Maça,' diye düzeltti hemen.

"Belki bize bundan bahsedebilirsiniz? Bryant, açık uçlu bir sorunun tek kelimelik cevaplardan daha fazlasını ortaya çıkaracağını umarak sordu.

"Hangi nedenle?" diye sordu burnunun kenarındaki deriyi ovuşturarak.

Ya da değil, diye düşündü.

"Çünkü soruşturmamıza yardımcı olabilir, Doktor Cordell," dedi Bryant hoş bir şekilde.

Cordell masasının üzerindeki telefona baktı, ya çalması için dua ediyordu ya da bu bilinçsiz bir göz hareketiydi.

Bryant ona, 'Biz sadece arka plan için buradayız,' diye güvence verdi.

"Bu sadece bir kulüp," dedi yine aynı bölgeyi ovuşturarak. 'Okuldayken zararsız bir eğlence, bir arkadaş çetesi gibi. Belirli bir arkadaş grubunuz olmalı, memur bey?" diye sordu.

"Elbette," dedi Bryant hoş bir şekilde. 'Gerçi okuldan ayrıldıktan sonra irtibatımız koptu. Heathcrest'te de durum aynı mı?" diye sordu.

Kim, Cordell'in giderek artan rahatsızlığını hissedebiliyordu.

"Özür dilerim. Ne demek istediğinizi anlamadım,' dedi, zeki ve eğitimli bir adama basit bir soru sormak için zaman kazanıyordu.

"Peki, siz küçük Spades'ler büyük dünyaya çıktığınızda iletişim halinde kalıyor musunuz? Bryant soruyu, adamın çenesini sıkmak için doğru miktarda küçümseyici bir eğlenceyle sordu. Bu Bryant'ın en iyi yemlemesiydi. İnce ama etkili ve izlemesi keyifli.

'Nasıl olduğunu tam olarak anladığınızı sanmıyorum-'

"Hayır, anlıyorum," dedi Bryant, artık konuşmak istediğinde adamın sözünü kesiyordu, bu da Cordell'in sinirini daha da artıracaktı. "Ben çocukken, arkadaşlarımdan biri annesinin çantasından biraz para aldı ve gidip Woolworths'ten taşıyabileceğimiz kadar pick 'n' mix aldık. Bunun bizim sırrımız olacağına yemin ettik. Başparmaklarımızı diktik, kanlarımızı değiş tokuş ettik.

Cordell sözünü kesmeye çalışarak, "Bu tam olarak-" dedi ama Bryant devam ediyordu.

Eve döndüğümde kendimi köpek gibi hasta hissediyordum. Sadece bir antilobu düşürecek kadar şeker yuttuğum için değil.

yanlış bir şey var' dedi.

Cordell'in yüzündeki gerginlik çok anlamlıydı. Meslektaşının her duruma uygun bir anekdotu olmasına hayret etti.

"Çayımı yiyemiyordum ve yatma vakti geldiğinde polisin kapımı çalacağına ikna olmuştum. Ve birdenbire daha önce ağzımı kapalı tutacağıma dair verdiğim söz artık o kadar önemli değildi. Aileme utanç getirmekle kıyaslanamazdı. Durakladı ve sonra sesini alçalttı. "Aileniz var mı, Doktor Cordell?

Doktor Bryant'ın yoğun bakışlarıyla karşılaştı ve Kim de meslektaşı gibi bundan sonra ne olacağını biliyordu.

"Üzgünüm memur beyler ama soruşturmanıza yardımcı olacak hiçbir şeyim yok ve gerçekten işime devam etmeliyim.

Bryant ayağa kalktı ve elini uzattı.

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim ve umarım bir sonraki görüşmemizde daha ayrıntılı konuşabiliriz, muhtemelen en iyisi istasyonda daha az meşgul olduğunuz bir zamanda.

Evet, bu tehdidi orada asılı bırak, diye düşündü Kim. Bryant'ın bir dahaki sefere Cordell'e işlerinin bitmediğini söylemesi ve istasyona gitme fikrinin ortaya atılması üç derin yutkunmaya neden oldu.

Kim kapıyı arkalarından kapattı ve Bryant eğilip ayakkabısının bağını yeniden bağladı.

"Tatlılarla ilgili güzel bir hikâye," diye gözlemledi.

"Hikaye yok," diye itiraf etti. "Ve o zamandan beri bir Jelly Baby'ye bakamıyorum," dedi doğrulurken. Ona baktı. "Hazır mısın?

"Oh evet.

Bryant kapıya yakın durdu ve dinledi. Kapının koluna basmadan önce ağzından üçe kadar saydığını gördü

Konuşmadan önce sadece birkaç saniye tereddüt etti ama bu süre yeterince uzundu.

Cordell pencerenin önünde durmuş cep telefonuyla konuşuyordu.

Bryant, "Üzgünüm doktor, ama... boş ver, bekleyebilir," dedi.
özür dilemek için elini kaldırdı ve odadan çıktı.

Koridor boyunca binanın önüne doğru ilerlerken Kim, "Her seferinde işe yarıyor," dedi.

Sessiz bir anlaşmayla Doktor Cordell'den hiçbir şey öğrenemeyeceklerini kabul etmişlerdi, bu yüzden Bryant sorgulamasını sadece doktoru sarsmaya odaklamıştı, eğer bir suçu varsa onlar odadan çıkar çıkmaz telefona sarılacağını çok iyi biliyordu. Ve onları hayal kırıklığına uğratmamıştı.

"Peki, ne duydun?" diye sordu.

"Belirgin olarak üç kelime," dedi. "Lorraine'i biliyorum" diye duydum. Evet, o da tam olarak bunu duymuştu.

YEDİ İKİ

Stacey telefona cevap vererek, "Tam da seni aramak üzereydim patron," dedi.

'Tamam, ama ne yapıyorsan bırak ve Heathcrest'teki mevcut öğrencilerin listesinde Lorraine ismini ara ve Dawson'ı okula götürüp yüz yüze sormaya başla.

"Onun yasadışı kürtaj yaptıran kız olduğunu mu düşünüyorsun? Stacey sordu.

Şu anda evet. Doktor Cordell Aralık ayındaki bir hindi kadar gergindi ve kesinlikle bir şeyler saklıyordu. İçimde yapmaması gereken bir şey yaptığına dair gerçek bir his var.

'Tamam, yapacağım ve senin için bir şeyim var patron. Trafik açıldı. Onlarla Hollytree arazisinin girişinde buluşmanızı istiyorlar.

"Ne için?" diye sordu kaşlarını çatarak. Şu anda Hollytree, mevcut soruşturmalarından milyonlarca kilometre uzakta görünüyordu.

"Joanna Wade'e çarpıp kaçma olayı, patron. Arabayı bulduklarını düşünüyorlar.'

YEDİ ÜÇ

Kim Hollytree'ye ayak basalı birkaç hafta olmuştu ve o zamandan beri hiçbir şey değişmemişti. Maisonette binalarından oluşan geniş arazi hâlâ merkezindeki üç kule bloğunu koruyordu.

Kim, Dante'nin dokuz cehennem çemberini hatırladı. Çemberler eşmerkezli olup, kötülüğün kademeli olarak arttığını ve Şeytan'ın esaret altında tutulduğu dünyanın merkezinde doruğa ulaştığını temsil ediyordu.

Kai Lord bir zamanlar Hollytree'nin tam merkezinde yaşamıştı; Şeytan olmasa da yeterince yakındı.

Son büyük soruşturması, malikâneyi yöneten organize suç çetesinin elebaşını ortadan kaldırmıştı. Ancak bir kafayı kestiğinde yerine başka bir kafa çıkmıştı.

"Tanrım, bu kadar mı? Bryant arabayı otoparka çekerken şöyle dedi.

Beş üniformalı ve iki dedektif gri bir Nissan Micra'nın etrafında toplanmıştı. Kim onun sorusunu anlamıştı. Kim'e verilen zarar için Joanna, o da daha büyük bir araç beklerdi.

"Müfettiş Adams," diye onayladı Kim, arabanın önüne doğru ilerlerken.

"Müfettiş," diye başını sallayarak cevap verdi.

Kim arabadaki hasarı değerlendirirken sessizliğe gömüldü. Kaputtaki göçük iki ayak genişliğindeydi ve ön cam sileceklerinin bir santim ötesinde son buluyordu. Radyatör ızgarası girintili çıkıntılıydı ve yolcu tarafındaki far parçalanmıştı.

Kim, arabanın çarpmasıyla havaya savrulan Joanna'nın görüntüsünü görmezden gelmeye çalıştı.

"Nasıl buldun?" diye sordu gözlerini kaçırarak.

Adams, "Tanık raporlarının, kamera kayıtlarının ve bazı dikkatli polis memurlarının bir araya getirilmesi," dedi. "Bilirsiniz, eski moda polis işleri.

Kim onun önceki günkü aşağılayıcı yorumlarından haberi olup olmadığını merak etti. Eğer biliyorsa, şu anda yüzünde yumurta vardı. Ekibinin bu sonucu daha çabuk alabileceğinden şüpheliydi.

"Neden burası?" dedi etrafına bakınarak. Hollytree'de yaşayan hiç kimsenin Heathcrest'teki personel ya da öğrencilerle bir bağlantısı olmadığını düşünmeden edemiyordu.

Adams sol taraftaki kule bloğunu işaret etti. "Çünkü ev sahibi orada, dokuzuncu katta oturuyor.

Bu bilgi onu olayın zamansız bir kaza olduğuna ve Sadie Winters'ın ölümüyle hiçbir bağlantısı olmadığına ikna etti.

'Pekala, Müfettiş, teşekkürler-'

"O kadar hızlı değil," dedi tek kaşını kaldırarak. "En önemli kısmı kaçırıyorsun," dedi, onun yanında durmak için hareket ederek.

"Yolcu tarafındaki ön tekerleğe daha yakından bakın.

Bir adım geri attı. Tekerleğin lastiği şişmiş ve jant kaplaması bükülmüştü. Anladı.

"Kaldırıma mı çarptı ve takıldı?" diye

sordu. Adams başıyla onayladı.

Bu bir kaza değildi. Piç kurusu tam ona nişan almıştı.

YEDİ DÖRT

"Beni bir dakikalığına göremez miydi? Nancy Müdür Thorpe'un ofisini bir kez daha ararken Dawson sordu. Patronun talimatıyla Lorraine Peters hakkında bilgi almak üzere okula gitmişti.

Doktor Cordell'le görüştükten sonra onu aradıktan sonra yıllıklara dönmüş ve Lorraine adında bir öğrenci aramış ve bir tane bulmuştu. Fotoğrafı 1990 bahar alımlarında burslu öğrenci olarak yer almıştı ama sonra hiçbir şey yoktu. Ne mezuniyet fotoğrafı, ne de başarı kaydı. Sanki sayfalar arasında bir yerlerde kaybolmuş gibiydi. Thorpe o sıralarda öğrenciydi ve Dawson onu hatırlayıp hatırlamadığını merak ediyordu.

Müdürün sekreteri başını salladı. "Beklemede olan beş telefonum var, endişeli ebeveynlerden gelen ve güvence isteyen on yedi mesaj daha var ve üç anne ve baba şu anda onunla doğrudan konuşmak için buraya geliyor.

Sanki bu onun suçuymuş gibi 'endişeli ebeveynler' sözlerini söylerken gözlerindeki ifadeyi görmezden geldi. Yarım saattir bekliyordu.

'Ama araya bir dakika sıkıştırabilirsem-'

"Ve beni kovdurmak mı?" diye sordu. 'Hepimizin işimizde öncelikleri var memur bey. Benimki de Müdür Thorpe'a son olayların zararlarını sınırlandırmada yardımcı olmak.

Önceliğinin bir katili yakalamak ya da kendisi gibi başka kimsenin zarar görmemesini sağlamak olmasını isterdi ama bu düşünceyi kendine saklamayı başardı.

Acaba yanlış bir yol mu izliyor diye düşünmeye başladı. İçini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. İyi bir önlem için kravatını gevşetti.

"Evet, tıpkı onun gibi bir patronum var," diye itiraf etti alaycı bir gülümsemeyle. "Belki sen bana yardım edebilirsin," dedi. 'Aslında, muhtemelen konuşabileceğim en iyi kişi sensin,' diye ekledi.

Başını eğdi ve gülümsedi. "Devam et," dedi. "Ona

Lorraine Peters hakkında soru sormak istiyordum,"

dedi. "Lorraine kim?" diye sordu kadın, alt dudağını

yalayarak.

"Burada eski bir öğrenci," diye açıkladı. "Bana onun hakkında biraz daha bilgi verebilir misiniz diye merak ettim.

Ona boş boş baktı.

Ona en iyi gülümsemesini sundu. "Belki onun kayıtlarına bakabilirsin?

Ona soğukkanlılıkla baktı. "Pekala memur bey, üç dakika içinde dalkavukluğu, hileyi ve eski moda cazibeyi denediniz, bu yüzden çabanız için size on üzerinden on veriyorum," dedi bir telefon daha açarak.

Bu kez gülümsemesi gerçekti.

"Bana onun adını tekrar söyle," dedi birkaç tuşa

dokunarak. "Lorraine Peters," dedi adam minnetle.

İsmi yazdı ve başını salladı. Bir şey çıkmadı.

"Doksanlı yılların başında yüzme bursuyla kaydoldu," diyerek tüm bildiklerini özetledi.

Tekrar denedi ve başını bir kez daha salladı.

"Kayıt yok," dedi. "Ve benim zamanımdan çok önce, bu yüzden size

yardımcı olamam. Dawson kaşlarını çattı.

'Bir şey olmalı, lütfen tekrar deneyin,' diye sordu.

Harici telefon hattı tekrar çalmaya başladığında onun bu ısrarına sinirlendiğini gizlemedi.

"Üzgünüm memur bey, Lorraine Peters adında bir kızın eğitim ya da devam kaydı yok.

Dawson masadan uzaklaştı. Görünüşe göre kız gerçekten de ortadan kaybolmuştu.

YEDİ BEŞ

Kim, Monty Johnson'ın evi olan 47a numaralı dairenin kapısını çaldı.

İşgalcinin ve konutun adı birbirine pek uymuyordu.

İki zincir geriye doğru kayarak şort ve tişört üzerine kırmızı desenli bir sabahlık giymiş siyah saçlı bir adamı ortaya çıkardı. Parmak uçlarından yeni yakılmış bir sigara sarkıyordu.

"Bay Johnson?" diye sordu kuşkuyla.

Ofladı ve dramatik bir şekilde gözlerini devirdi.

"Bunu sorduğuna göre bana verecek bir haberin yok demektir," dedi ve koridordan oturma odasına doğru fırladı. Açık kapı, onu takip etmelerini istediğini gösteriyordu.

Kim bu dairelere daha önce de gelmişti ve genellikle karanlık, dar bir koridor, büyük pencereleri olan geniş ve aydınlık bir salona açılıyordu.

Adam pencerenin yanında durmuş, tüten bir kül tablasını görmezden geliyordu. Belli ki birbiri ardına yakıyordu.

Bryant kül tablasına doğru uzandı ve Kim ona uyarıcı bir bakış attı. Sigarayı bırakalı üç yıldan fazla olmuştu ama yine de. Rahatsız edici sigarayı seramik kenara vurarak söndürdü.

"Monty'nin arabasına olan bu ilgi neden?" diye sordu dönmeden.

Verdiği yanıt aradıkları adamın o olmadığını gösteriyordu. "Bay

Johnson burada mı? Bryant sordu.

"Belli ki değil," diye kısaca cevap verdi. 'Peki neden bütün bu polisler-'

'Peki sen? Kim doğrudan sordu.

Döndü, dudakları onun ses tonu karşısında büzüldü.

"Ben Monty'nin diğer sevgilisiyim," dedi ve parmaklarını kullanarak cümlenin etrafında konuşma işaretleri oluşturdu.

"İsim? Kim sordu.

"Rupert Downing," diye cevap verdi. "Ya da haftada üç gece Nexus'a gelirseniz Bayan Kitty.

"Bunun için teşekkürler," dedi Kim. 'Şimdi Bay Johnson'a gelelim. 'Şimdi ne halt ediyorlar?' diye bağırdı.

Kim pencereden dışarı baktığında, evin arkasına park etmiş bir çekici kamyon gördü. Araba.

'Araba daha fazla inceleme için kaldırılıyor, Bay Downing; şimdi eğer sadece oturabilirsin, ben-'

"Ne muayenesi?" diye sordu kollarını kavuşturarak.

Kim, sınırlı sabrı tükenmeye başladığında, "Otururs an açıklarım," dedi.

Azarlanmış bir okul çocuğu gibi, ellerini kucağında düzgünce kavuşturarak oturdu. Kim karşısına oturdu.

"Efendim, Bay Johnson'ın nerede olduğuna dair bir fikriniz var mı? Onunla gerçekten konuşmamız gerekiyor.

Adam başını salladı. "Başı belada mı?

"Evet, sanırım öyle. Onu en son ne zaman gördünüz?'

"Dün gece," diye cevap verdi. "Monty beni kulübe bıraktı ve sonra eve geldi. Kaşlarını çattı ve dışarıya baktı. "En azından eve geldiğini düşünüyorum ama şimdi sen söyleyince...

"Ne?

"Mısır gevreği kasesi yok," dedi mutfağa doğru başını sallayarak. 'Her sabah kullanılmış kasesini lavaboya bırakır, içinde soğuk su vardır, sanki kendi kendini temizleyecekmiş gibi. Aramızda bir şakadır ama bu sabah orada yoktu.

"Ama araba dışarıda," diye sordu Kim. "Bu yüzden eve geleceğini düşünmüştüm. "Onu aramayı denemedin mi?

"Ta ki o insanlar arabasının etrafını karıştırmaya başlayana kadar.

"Neden olmasın? Kim şüpheyle sordu. "Eve nasıl döndün?"

"Kulüpten eve her zaman gece 1 gibi taksiyle dönerim.

"Ve arabanın neden burada olduğunu ve onun olmadığını merak etmediniz mi? Kim sorguladı.

Sigara paketine uzandı. "Tartışmıştık," diye itiraf etti. "Ona geberip gitmesini söyledim ve arabadan indim.

"Ne hakkında? Bryant sordu.

"Aldatmak, memur bey. Monty'nin beni aldattığından oldukça eminim. Sürekli telefonda, mesajlaşıyor falan.

"Peki aradığınızda cevap verdi mi? Kim sordu.

Rupert başını salladı. "Hayır, doğrudan telesekretere yönlendirdi. Sadece drama kraliçesini oynadığını düşünmüştüm ama yanlış bir şeyler var, değil mi?

"Sakinleşmek için bir yere içki içmeye gitmiş olma ihtimali var mı, belki de çok içmiştir?

Rupert başını salladı. "Kesinlikle hayır. Dizinde yırtık olan bir eşofman altı giyiyordu. Monty asla böyle bir durumda dışarıda görülmezdi. Başını iki yana salladı. "Bütün bunların ne anlama geldiğini gerçekten anlamıyorum.

Kim içinde yükselen paniği hissedebiliyordu.

'Bay Downing, Monty'nin dün gece bir trafik kazasına karıştığına inanmak için nedenlerimiz var. Korkarım çok ciddi bir olay.'

'Hayır, bu doğru olamaz,' dedi. 'Monty çok dikkatli bir sürücüdür. Dürüst olmak gerekirse bazen *Bayan Daisy'nin Şoförü* gibi hissediyorum. İnanamıyorum...'

Pencereye doğru bakarken sözleri kesildi. Araba vinçle kamyonun arkasına çekiliyordu ve ön taraftaki hasar açıkça görülüyordu.

"Bay Downing, birine çarptığını düşünüyoruz," diye açıkladı. Sigarayı ağzına götürürken eli titriyordu.

"Ne kadar ciddi?" diye sordu.

Kim, yerde yatan Joanna'nın görüntüsünü bir kenara iterek, "Kadın öldü," dedi.

Rupert ayağa kalktı ve yürümeye başladı.

"Hayır, hayır, hayır," diye tekrarladı başını sallayarak. 'Bu mümkün değil. Her zaman çok dikkatli kullanır. Bu doğru olamaz. Hiç küçük bir kaza bile yapmadı.

Bakışları Bryant'ınkilerle buluştu ve başını salladı.

Bryant öksürdü. "Bay Downing, bunun bir kaza olduğuna inanmıyoruz.

"Ne diyorsunuz?" diye sordu, eli boğazına giderken Korku.

"Monty'nin kurbana kasıtlı olarak vurduğunu düşünüyoruz.

Birinden diğerine bakarak, "Aklınızı kaçırmışsınız, memur beyler," dedi. "Monty kimseyi incitmez.

"Joanna Wade ismi sana bir şey ifade ediyor mu?"

Başını salladı, hâlâ onların sözlerinin etkisindeydi.

"Bu ismi bilmiyorum. Şu bayan mı... şu...'

"Evet," diye onayladı Kim. 'Monty'nin çarptığı kadın bu. Olay yerinde öldü.

"Dürüst olmak gerekirse bu ismi tanımıyorum.

"O... Heathcrest adında bir yerde İngilizce öğretmeniydi...

"Ne olduğunu çok iyi biliyorum," diye fısıldadı, destek için kanepeye uzanarak. Yüzündeki tüm renk solmuştu.

"Bay Downing, ne oldu? Kim sordu.

"Yüce Tanrım," dedi kendi kendine. 'O cehennem bizi hiç bırakmayacak mı?

YEDİ ALTI

Kim ve Bryant sabırla beklerken Rupert kendine bol miktarda viski doldurdu. Yudumladı, boğazındaki yanmaya kaşlarını çattı ve sonra tekrar yudumladı.

'Monty ve ben Heathcrest'te tanıştığımızda on dört yaşındaydık. Ben bölgeye yeni taşınmış bir çocuktum.

"Sizin için yer var mıydı? Kim, yıllar öncesinden plan yapan hamile çifte etrafı gezdirdiklerini hatırlayarak sordu.

'Benim babam Lord Rumsey. Eğer ailen yeterince varlıklı ve güçlüyse, sana yer açacaklardır,' dedi ve bir yudum daha aldı.

Kim, Lord Rumsey'nin kim olduğundan emin değildi ama Heathcrest'tekiler tarafından tanındığı belliydi.

"İkinci günümde yatağıma maça ası geldi. Kim kaşlarını çattı.

'Sitedeki en etkili kulüplerden birine katılmak için bir kartvizit' dedi. 'Tamamen beklenen bir şeydi elbette. Önceki okulumda da benzer bir kulübün üyesiydim. Açıkçası eski yerime benzeyeceğini düşünerek kabul ettim.

"Peki değil miydi? Kim sordu.

"Aman Tanrım, hayır," dedi. 'Çok daha fazla kural ve yönetmelik, yönerge kisvesine bürünmüştü. Ama Monty ve ben çok geçmeden bunların sadece kurallardan ibaret olmadığını anladık.

"Devam et," dedi Kim, öne doğru oturarak, Dawson'ın bu gizli topluluklara bu kadar ilgi göstermesine nasıl güldüklerini hatırlayarak. Şimdi gülmüyordu.

"Çok önemli bir kural, diğer erkek grubunun üyeleriyle arkadaşlık edilmemesiydi. Gördüğünüz gibi Monty o zamanlar bir kulüptü. Dörtlü Kulüp.

'İkimiz de bunun aptalca bir kural olduğunu düşündük ve görmezden geldik. Krallarımız tarafından fark edildik ve uygun bir şekilde sözlü olarak uyarıldık. Uyarıyı dikkate almadık ve birbirimizi gizlice görmeye devam ettik. Tabii ki tekrar fark edildik ve ikinci uyarı biraz daha sert oldu.

"Yaralandın mı?

Başını salladı. 'İkimiz de öyleydik. Benim cezam hokey sahasında bileğimin kırılması, Monty'nin ise merdivenlerden düştüğü için omzunun çıkması oldu.

"Peki uyarı işe yaradı mı?" diye sordu, bu grupların kuralları uygulamakta ne kadar ileri gittiklerini merak ediyordu.

Derin bir iç çekti. 'Benim için değil ama Monty için öyleydi. Gruptan aforoz edilmekle tehdit edildi. Dayanamayacağı bir düşünce. Seçkinlerin bir parçası olmak Monty için benim için olduğundan daha önemliydi.

"Ama artık birliktesiniz, yani...

"Daha da kötüsü var memur bey," dedi bir sigara yakarak. 'Yollarımız ayrıldı. Tekstil ticareti yaparak kendi işimi kurdum ve yirmi yıl içinde başarılı oldum.

Hollytree'deki yerlerine bakınca Kim buna inanmakta zorlandı.

Rupert onun bakışını yakaladı. 'Ve Romsley'de çok güzel bir evim vardı,' dedi. 'Ve bu süre zarfında Monty bir muhasebeci olarak kariyerinde başarıya ulaşmıştı.

"Beş yıl önce tesadüfen tekrar karşılaştık ve duygularımızın değişmediğini fark ettik. İkimizin de arkasında feci, başarısız ilişkiler vardı ve aniden nedenini anladık. Çünkü hiçbir zaman doğru kişiyle birlikte olmamıştık. Birlikte olmamız gerektiğini anladık.

Bu, ona sonsuza dek mutlu yaşayacaklarını söylediği nokta olmalıydı ve onun bir parçası öyle olmasını diliyordu. Bu, bir filmi ikinci kez izlemek ve farklı bir son ummak gibiydi.

"Böylece bir araya geldik ve birkaç yıl boyunca hayatımız cennet gibi, mükemmeldi. Shipley'de harika eski bir şapelde birlikte bir ev kurduk ve sonunda hayattan zevk almaya başladık.

"Ne zamana kadar? Kim sordu.

"Üç yıl önce, bir AIDS vakfıyla yaptığımız hayır işi için bir gazete makalesinde birlikte göründükten sonra. O andan itibaren her şey değişti. Birdenbire tüm ticari kredilerim geri çağrıldı. Toplamda işimin yüzde yetmişini temsil eden üç büyük müşterimi kaybettim. Birkaç ay sonra Monty denetlendi ve bazı küresel, etkili müşteriler adına HMRC'ye yapılan KDV beyanlarında usulsüzlükler tespit edildi. Kariyeriyle birlikte itibarı da bir gecede yerle bir oldu.

"Sonra ne oldu? Bryant sordu.

'Faturaları ödemek için mallarımızı satarak birkaç ay boyunca topalladık. Aylık ipotek ödemesini bulamadığımız için eksi özsermayeli güzel evimizi sattık ama yine de on sekiz ay önce iflas ilan etmek zorunda kaldık. Ne ipotek, ne kredi kartı, hiçbir şey alamıyoruz.

"Ve tüm bunların arkasında birinin olduğunu mu düşünüyorsun? Kim sordu.

"Hayır, memur bey, sanırım tüm bunların arkasında *birileri* var. Başını iki yana salladı. 'Bu bağların ve rekabetin ne kadar derin olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok. Kurallar sadece okuldayken geçerli değildi. Bu bağlar ömür boyu sürer.

"Ama siz daha çocuktunuz?" dedi Bryant.

"Ama yemin ettik, çavuş, ömür boyu.

"Peki Monty bu tedaviye nasıl tepki verdi? Kim sordu.

"Bu onu mahvetti," dedi üzüntüyle, sigarasını söndürürken. 'Kulüp onun için her zaman benden daha önemliydi. Hâlâ onlarla temas kurmaya, af dilemeye, kulübe geri dönmek için yalvarmaya çalışıyordu ama telefonlarına bile çıkmıyorlardı.

"Peki "onlar" tam olarak kim, Rupert? Kim sordu.

"Çok önemli ve güçlü insanlar, Müfettiş," dedi ayağa kalkarak. "Sanırım yeterince konuştum, o yüzden sakıncası yoksa Monty'yi daha önce bulmaya çalışmam gerek-

"Bay Downing, bu insanlardan hala o kadar korkuyor musunuz ki bize hiçbir isim vermiyorsunuz?

'Memur bey, onların gücünden sizin gücünüzden korktuğumdan çok daha fazla korkuyorum. Yirmi beş yıl önce ettiğim bir yemin yüzünden işimi, kariyerimi, evimi ve muhtemelen sevdiğim adamı kaybettim. Şimdi gitmenizi istiyorum.'

Kim ayağa kalktı ve koridor boyunca onu takip etti. 'Ama şu anda işlenen suçlar var Bay Downing, çocuklar o kanlı olayda yaralanıyor.

Kim hayal kırıklığına uğramış bir halde, "Okul," dedi.

Bu adamın isimleri vardı ve onlardan vazgeçmeye hazır değildi. "Geçmişte yaşamayı bırakmayı seçersen bize yardım edebilirsin.

Ön kapıyı açarken yorgun bir şekilde gülümsedi.

"Unutmamalısınız, Müfettiş. Geçmiş asla geçmişte kalmaz.'

YEDİ-YEDİ

"Sence biraz fazla mı dramatik davranıyor? Arabaya ulaştıklarında Bryant sordu.

Kim biraz düşündü. "Emin değilim. Her şeyin aynı anda ters gitmesi tesadüf olabilir ama yine de...'

Arabaya bindiklerinde, "Tesadüfleri pek umursamıyorsun, değil mi?" diye sordu.

Telefonunu çıkardı ve Rupert'ın onları kovmadan önce istedikleri fotoğraf için elini uzattı.

Onu inceledi. "Bu adamda bir hüzün olduğunu düşünmüyor musun?" diye sordu.

Bryant anahtarı kontağa takmadan önce ona bir göz attı.

"Bence yansıtıyorsun," dedi. "Rupert'in onun hakkında söylediklerinden sonra.

"Belki," dedi ama yine de onun gözlerinde bir umutsuzluk havası sezdi. Dudaklarında yüzünün başka hiçbir yerine dokunmayan bir gülümseme vardı.

Bryant, "Nedir bu bir gruba ait olma ihtiyacı?" diye sordu.

Omuz silkti. 'İnsan doğası. Ait olma ihtiyacı tüm kişilik süreçleri arasında en temel olanıdır. Tüm kültürleri kapsar. Birçok psikolojik teori ve hatta evrimsel bir görüş bile var.

"Atalarımız mı? Bryant sordu.

'Eskiden bir gruba ait olmak hayatta kalmak için çok önemliydi. İnsanlar gruplar halinde avlanır ve yemek pişirirdi, dolayısıyla bu DNA'mıza işlemiş bir şey" dedi. 'Eğer hepimizin bir gruba ait olduğunu düşünürseniz, bu ister

aile, arkadaşlar, iş arkadaşları, din. Kendimizden daha büyük bir şeyin parçası olma ihtiyacı var.

Devam etmeden önce bir dakika durakladı. 'Ve Heathcrest'teki çocuklar için bu muhtemelen daha da önemli. Arkadaşlarından, ailelerinden ve bildikleri tüm gruplardan uzaktalar. Yeniden şekillenme içgüdüsü oldukça baskın olmalı.

Bryant, 'Benim için biraz fazla derin,' dedi. 'Adamımızın aforozdan ortağının inanmamızı istediği kadar derinden etkilendiğinden emin değilim.

Kim fotoğrafa baktı ve sessizce karşı çıktı. Ait olma ihtiyacı psikolojik refah için bu kadar temel olmasaydı, insanlar ait olmamanın ağır sonuçlarını hissetmezlerdi.

Telefonuyla fotoğrafın bir fotoğrafını çekti ve Stacey'e gönderdi. Sonra da bir telefonla takip etti.

Dedektif polis memuru telefonu açtığında, "Anladın mı, Stace?" diye sordu.

Stacey tereddüt etti ve Kim onun birkaç tuşa

bastığını duydu. 'Evet, anladım. Şoförümüz Monty

Johnson bu mu?'

"Öyle görünüyor. Ve hangi okula gittiğini asla tahmin edemezsin.

"Asla," diye yanıtladı Stacey.

'Kayıtlardan onun hakkında ne bulabilirseniz bulun ama önce bu fotoğrafı olabildiğince geniş bir alana yayın. Bu adamla konuşmamız ve Joanna Wade ile bağlantısını bulmamız gerekiyor.

Yanıt sessizlik oldu. "Stace,

beni dinliyor musun?

Özür dilerim patron. Hayır, sadece telsizi dinliyordum. Bir yayın duydum. Bir devriye arabası Monty Johnson'ı bulmuş ve-'

"Harika. Bana yerini söyle, hemen oraya gidelim.

"Ve Keats çoktan yola çıktı.

"Kahretsin," dedi Kim gözlerini kapatarak.

Keats yoldaysa, bunun tek bir anlamı olabilirdi. Monty

Johnson çoktan ölmüştü.

YEDİ SEKİZ

Dawson, Geoffrey'nin ana resepsiyondaki sert bir bankta, bir Son Akşam Yemeği duvar halısının altında oturduğunu gördü.

Sırt çantası ayaklarının dibinde duruyordu, bir alıştırma kitabı dizlerinin üzerinde dengede duruyordu ve bir ders kitabı da yanındaki bankta açıktı.

"Hey, odanızda daha rahat edemez miydiniz?" diye sordu Dawson, otururken.

Geoffrey gülümsedi ve sonra başını salladı. "Orada çok fazla zaman geçirmiyorum," dedi. "Mecbur kalmadıkça değil.

"Kütüphane mi? Geoffrey alıştırma kitabını dizlerinden kaymadan önce yakaladığında Dawson sordu.

Başını iki yana salladı. 'Burayı seviyorum,' dedi.

Dawson nedenini anlayabildiğini düşündü. Öğrenciler ve öğretmenler boşlukta ileri geri hareket ediyor, hepsi başka bir yere gidiyor, hepsi gittikleri yere odaklanıyordu. Kimse onlara doğru bakmıyordu bile.

Dawson gülümsedi. "Tanrım, bana kendimi hatırlatıyorsun," dedi. Geoffrey ona inanamayarak baktı.

"Hayır, sanmıyorum...

"Lise dördüncü sınıftaydım, on beş yaşındaydım ve on altı taş ağırlığındaydım," dedi ve tartının o işarete çarptığını gördüğü günü hatırladı.

Geoffrey kahkahalarla güldü ve ilk kez on iki yaşındaki bir çocuk gibi göründü. "İmkânı yok.

"Dürüst olmak gerekirse," diye itiraf etti. 'Yemeğimi severdim. Hem de çok. Annem sağlıklı yemek pişirmeyi sevmezdi, ben de egzersiz yapmayı pek sevmezdim.

"Nasıl bu hale geldin? Geoffrey sordu.

"Kendimle mutlu olmadığımı fark ettim. Bazı sert çocuklar benimle arkadaş oldu ve ben de onlara minnettar oldum ama bunu sadece kötü bir şey yapmayı planladıkları ve yakalananın ben olacağımı bildikleri için yaptılar. Onlar kadar hızlı koşamıyordum.

"Peki yakalandın mı?

"Evet," dedi Dawson. Ama anıları ne polisle ne de ailesiyle ilgiliydi. Hâlâ, grubun geri kalanı çantasını alıp kaçarken yere düşen zavallı yaşlı kadınla ilgiliydi.

"Peki, ne yaptın, yemeyi mi bıraktın? Geoffrey hüzünle sordu.

Dawson gülümsedi. Yemek onun da en iyi arkadaşıydı. "Hayır, spor salonuna gitmeye başladım. Vücudumu kendim için değiştirmek istediğime karar verdim. Başkaları için değil, daha fit olmak istediğim için. Nefes nefese kalmadan ya da terlemeye başlamadan önce daha fazlasını yapabilmek istedim. Ama bunu kendim için yaptım, Geoffrey. Bana isim takmanın komik olduğunu düşünen bazı aptallar için değil.

"Okulunuzdaki öğretmenler nasıldı? Geoffrey sordu.

Havers gibi değil, diyordu neredeyse. "Bazıları iyiydi, bazıları berbattı. "Seninle de dalga geçtiler mi?

Soru onu karnının bir yerinden vurdu.

"Kasıtlı olarak değil," dedi dürüstçe. "Ama bazen boyumdan dolayı yapamayacağımı düşünerek beni bir şeylerin dışında bırakıyorlardı. Bu biraz canımı yaktı.

Geoffrey, "Keşke Havers beni dışarıda bıraksa," dedi.

Adamdan hoşlanmıyordu ama yapması gereken bir işi vardı. "Seni derslere dahil etmek zorunda, dostum," dedi Dawson, kendisini adamı savunurken bulduğuna şaşırarak.

Geoffrey başını salladı. 'Dersler değil. Onu anlıyorum. Cumartesi gecesi zili çalmam için beni seçti.

"Zili çalmak mı? Dawson sordu.

"Artık bir anma töreni olan galada. Zil, gösterinin açılışını işaret etmek için üç kez çalıyor.

"Ve Havers sizden bunu yapmanızı mı istedi? Dawson sordu. Bunu istemek ona bir onur gibi gelmişti ve Havers'ın Geoffrey'den o kadar da hoşlanmadığını düşünmüştü.

"Evet, yüz elli basamaklı tırmanışın birkaç kilo verdireceğini söyledi.

Dawson yumruğunu sıkmak zorunda kaldı. Bunu bilmeliydi.

Bu çocuğa adamın tam bir pislik olduğu ve zamanını harcamaya bile değmeyeceği hakkında söylemek istediği çok şey vardı ama bu soruşturma bittiğinde gidecek ve Havers'ı bir daha asla görmeyecekti. Geoffrey görmeyecekti.

"Ben ağlamam, biliyorsun," dedi sessizce. "Artık değil.

Dawson içinde bir şeylerin çatırdadığını hissetti. Hiçbir şey

söylemedi. "Eskiden ağlardım ama artık on iki yaşındayım.

Neredeyse büyüdüm.

"Hey," dedi Dawson boğazını temizleyerek. 'Bu yılları aceleye getirmeye gerek yok ve ağlamak günah değil,' diye öğüt verdi.

"Peki, durdular mı? Geoffrey ona bakarak sordu. "Çocuklar, kilo verdiğinde sana zorbalık etmeyi bıraktılar mı?

Dawson omuz silkti. 'Ya onlar yaptı ya da ben onları duymayı bıraktım. Önemli değildi çünkü kendimle mutluydum. Bir şeyler başardığımı hissediyordum, bu yüzden artık umursamıyordum.

Dawson çocuğun ilgisini çektiğini görebiliyordu.

"Dinle, Brierley Hill'deki Pump Gym'e gidiyorum. Harika bir yüzme havuzları da var. Pazar sabahı 10 gibi orada olacağım. Yeni üyeler için açık saat. Gel ve bir bak, bakalım beğenecek misin?'

Geoffrey alıştırma kitabına bakarak sessizce, "Bir kartım var," dedi.

"Kart mı?" diye sordu, kafası karışmıştı.

"Maça ası," diye açıkladı Geoffrey. "Shaun'un ölümü bir boşluk bıraktı," diye devam etti Geoffrey. "Ve benim de katılmamı istiyorlar.

"İstiyor musun? Dawson sordu.

Güçlü çocuklardan oluşan seçkin bir grubun parçası olmak, çoğu öğrenciden ve hatta bazı öğretmenlerden kötü muamele gören bu çocuğa çekici geliyor olmalıydı.

Maça olmak Geoffrey'i zorbalıktan ve alaylardan koruyacaktı. Heathcrest'teki hayatını kesinlikle kolaylaştıracaktı. Kendi durumu da bundan farklı değildi. Hayatını iyileştireceğini düşünerek o gruba katılmıştı.

"Peki, neden?

"Annem yüzünden," dedi açıkça. 'Bu hafta önemli bir dava kazandı. Haberlere çıktı.

Dawson onun sesindeki gururu duyabiliyordu.

'Ama beni bu yüzden istiyorlar,' dedi. 'Benimle bir ilgisi yok. Annem yüzünden.

Dawson kendini Geoffrey'nin yerine koymaya çalıştı. Evinden uzakta, tek başına, zorbalığa ve alaylara maruz kalıyordu.

'Belki de o kadar kötü değildir-'

Koridorda bir zil sesi duyulurken, 'Onlara hayır dedim,' dedi.

"Nedenmiş o? Dawson bu çocuğa duyduğu hayranlığın arttığını hissederek sordu. "Katılmak istediğim türden bir kulüp değil," dedi kitaplarını toplarken
birlikte. "Neyse, benim gitmem lazım...

"Sorun değil," dedi Dawson, onun uzaklaşmasını izlerken.

Dawson, çocuğun zor bir durumdan kolay yolu seçmeyerek gösterdiği karakter gücünü sessizce alkışladı.

Tek umudu çocuğun pişman olacak kadar yaşamamasıydı.

YEDİ DOKUZ

Bryant ilk kordondan Lye tren istasyonuna giden yola dönülmesini işaret etti.

Akşam trafiği arkalarında birikmeye başlarken, iki polis memuru bakıp başlarını sallayarak girişe izin vermediklerini belirttiler. İkisi de turuncu konileri yoldan kaldırmak için çabalarken Kim arama izni kartını cama vurdu. Kadın memur özür dilemek için elini havaya kaldırdı ve arkalarından gelen hoşnutsuz yolcuların kornalarına aldırmadan geçtiler.

Bryant eski istasyon binasının girişindeki ikinci kordona yanaştı.

Üç polis memuru duvara yaslanmış ya da oturmuş olan solgun yüzlü tanıkları sorgulamakla meşguldü. Kim, onlar yanlarından geçerken gözlüklü, onlu yaşlarının sonlarında genç bir adamın "telefon" dediğini duydu.

Bekleme salonunda bir bardak su yudumlayan makinisti gördü. Bir demiryolu görevlisi ona doğru eğilmiş, elini omzuna koymuştu. Makinist dinliyormuş gibi yapıyor, karşıdaki duvara bakarken arada bir başını sallıyordu. Şu anda kafasında oynayan tek bir film vardı ve bu film hayatının sonuna kadar onunla kalacaktı.

Kim yürümeye devam etti. Onu daha iyi hissettirecek hiçbir sözü yoktu.

Tren perona mükemmel bir şekilde park etmişti. Kim, makinistin istasyona girmek için yavaşlamakta olduğunu fark etti. Monty Johnson gidip istasyon binasından en uzak noktada durmuştu, böylece tren içeri girerken ona çarpacaktı.

Tren o zamandan beri hareket etmemişti ve patolog söyleyene kadar da hareket etmeyecekti.

Platformun sonuna doğru ilerledi.

"Neyimiz var, Keats?

İki olay yeri teknisyeni de onunla birlikte aşağıdaydı ve Kim cesedin durumunu göremediği için rahatlamış hissetmekten kendini alamadı.

Keats kendini platformun üzerine attı. "Bu adamdan sana ne?" diye sordu lateks eldivenlerini çıkarırken. "On bir görgü tanığına ve yukarıdaki kameraya göre kesinlikle bir intihar, peki sizi ilgilendiren nedir?

"Joanna Wade'e çarpan arabanın sürücüsü.

'Aah, anlıyorum. Üzerinde ne cüzdan ne de telefon var,' dedi Keats. "Sadece ön cebinde kimlik tespiti için kullandığımız ehliyeti var.

"Yaralanma mı? Kim sordu.

"Henüz saymak için çok fazla," diye iç çekerek cevap verdi.

"Tamam, teşekkürler Keats," dedi ve istasyona doğru geri döndü. "Bu kadar çabuk mu gidiyorsun?" diye sordu Bryant.

'Kazanacak bir şey yok,' diye cevap verdi. 'Joanna'yı öldürdüğünü ve kendini öldürdüğünü biliyoruz. Yaralarının yol haritasını çıkarmak bize her ikisini de neden yaptığını söylemeyecek.

Bryant konuşmaya başladı ama o çoktan yönünü değiştirmişti.

Tren sürücüsünün önünde durdu. Belki de yardım etmek için söyleyebileceği bir şeyler vardı.

"Dinle, o resmi asla aklından çıkaramayacaksın," dedi dürüstçe. 'Ve bu senin hatan değildi. Yapabileceğin hiçbir şey yoktu ve şu anda bu kesinlikle hiçbir şey ifade etmeyecek; ama bilmen gereken bir şey var ki, treninin tekerleklerinin altındaki o adam bir aziz değildi. Dün gece genç bir kadını kasıtlı olarak biçti ve öldürdü, bu da hatırlamaya çalışman gereken başka bir şey,' dedi.

Başını kaldırdı ve ona baktı. Şu anda hiçbir şey onun için bir anlam ifade etmiyordu. Hiçbir gerçek etrafındaki şok kalkanını delip geçemezdi. Şu anda kendini mazur göstermeye çalışmıyordu. Şu anda tüm suçu üzerine almaktan memnundu ama şokun etkisi geçtiğinde ve yanlış yere atılmış sorumluluktan kurtulmak istediğinde onun sözlerini hatırlayabilirdi. "Bir saniye önce telefonuyla uğraşıyordu ve sonra...

'Vücudunun çarpma sesiydi-'

"Telefonu mu? Kim araya girdi.

Adam başını salladı ve başını eğdi.

Karakola girdiklerinde bir tanığın cep telefonundan bahsettiğini de duymuştu.

Bryant sessizce, 'Sadece aşağıya bakıyor olabilirdim, şef,' dedi. 'Bugünlerde hepimiz varsayıyoruz-'

Kim şoförden bir adım uzaklaştı. 'Ama Monty Johnson'ın telefonla ilgilendiğini söyleyen ikinci kişi o. Ama neden tam o anda Bryant? Kim bekleme salonundan perona doğru geri dönerek sordu. 'Hayatını sonlandırmak üzere ve telefonla uğraşıyor. Bir mesaja cevap vermemiş olman kimin umurunda? Bir dakika içinde ölmüş olacaksın.

"Ama Keats telefon olmadığını söyledi.

'Ben de var diyorum,' dedi inatla.

Aşağı yukarı Monty Johnson'ın durduğu yere gelene kadar platformda yürüdü.

Eğer son birkaç dakikasında telefonuyla uğraşıyorsa, o zaman birileriyle bir şeyler paylaşmak istiyordu.

Ölüm anında adamın oturma odasında ortağıyla birlikte oturuyorlardı ve ona hiçbir şey iletilmemişti. Birine bir şey haber vermek istese telefonuyla atlamazdı. Arkasında bırakırdı.

"Yere yat Bryant," dedi dizlerinin üzerine çökerek.

Adam inledi ama onu takip etti.

İkisi de yüzüstü yatıp başlarını yere eğerken, 'Buralarda bir yerde,' dedi.

Sağ tarafı işaret ederek, "Ben şuradaki bankları alacağım," dedi.

"Hiçbir şey için teşekkürler, dostum," dedi ve iki otomatın kendisine bırakıldığını fark etti. Tanrı bilir neyin arasında elini oraya sokması gerekecekti. Ama buralarda bir yerde olması gerektiğini biliyordu. Ya raylara düşmeden önce fırlatmıştı ya da ilk kaos sırasında biri onu gözden kaçırmıştı.

Sürünerek soldaki içecek makinesine yaklaştı. Alt taraftaki plastik etek biraz daha yüksekti ve eli için daha fazla alan sunuyordu.

Gözlerini kapattı ve elini eteğin altına kaydırdı. Parmakları hemen bir tür sargı beziyle karşılaştı ve onu yolundan çekti. Kadın

elini avuç içine yerleştirdi ve hiçbir alanı kaçırmamaya dikkat ederek zemini ızgaraya benzer bir şekilde sıvazlamaya başladı. Başparmağı, tanımlamak bile istemediği yapışkan bir sıvı yığınının üzerine düştü.

Kolunu yeniden düzenledi ve başını çevirdi. Bryant memnun bir sırıtışı gizlemeye çalışıyordu.

Kaşlarını çattı. "Anladın, değil mi?" diye sordu.

Başını salladı. "Arada sırada ellerini kirletmene izin vermem gerektiğini söylemiştin.

Ona hırladı ve kendini ayakta duracak şekilde itti.

"Al, temiz," dedi ve cebinden bir mendil çıkararak ona uzattı.

Elini ona geri vermeden önce iyice sildi. Akıllı telefonu iş arkadaşından aldı ve ana ekran düğmesine dokundu. Şaşırtıcı bir şekilde Monty'nin tüm simgeleri ve uygulamaları ekranda belirerek canlandı.

"Şifre yok mu? Bryant sorguladı.

Kim bankta otururken başını salladı.

"Bunu bulmamızı istedi," dedi kadın, arama kayıtlarını karıştırırken.

Bryant, "Sence suçluluk duygusuyla mı canına kıydı?" diye sordu.

Evet, o da aynen böyle düşünüyordu.

Bryant, "Ama neden bize gelip gerçeği söylemiyorsunuz?" diye sordu.

"Yıllar önce ettiği o lanet yemin yüzünden," dedi tiksintiyle.

Sadie'nin ölümünden bir gün öncesine giden Kim, tanıdığı herhangi bir isim tarafından yapılan ya da kendisine gelen bir arama bulamadı.

Kısa mesaj simgesine b a s t ı ve kutudaki en üst mesajın başlığını görünce gözleri büyüdü.

Yayın on yedi mesaj içeriyordu ve başlığı 'Tekrar hoş geldiniz' idi.

SEKİZ

Stacey ahizeyi yerine koydu ve sandalyede arkasına yaslanarak boynunu uzattı.

Patron, Monty Johnson'ın telefonuna ödemeli bir ahizeyle mesaj gönderen kişinin kimliğini tespit etmekte zorlanacağı için biraz sinirlenmiş gibiydi. Patron hayal kırıklığı içinde, her şeyin orada olduğunu açıklamıştı. Joanna Wade'i öldürme talimatının yanı sıra kulübün onu kollarını açarak karşılayacağına dair bir vaat içeren bir mesaj akışı. Gönderen kişi Monty'ye Joanna'nın nerede ve saat kaçta olacağını bile söylemişti.

Stacey anlamıştı ama gönderen kişi Shergar'a binerken Lindbergh bebeği kaçırdığını itiraf edebilirdi ve yine de kimin gönderdiğini bulamazdı. Ve patronun ona eve gitmesini söyleyen son cümlesi bir öneri yerine emir gibi gelmişti.

Stacey saatini kontrol etti. Evet, on üç saattir masasının başındaydı. Evet, patronunun değerlendirme sırasında söylediği sözler de aklındaydı. Ve evet, eve gitmeyi gerçekten düşünmeliydi. Heathcrest arşivlerinde saklı olan eski bir öğrenci kaydına rastlamasaydı bunu yapacaktı.

Elini çantasına attı ve cep telefonunu çıkardı. Araması ikinci çalışta cevaplandı.

'Hey bebeğim, az önce Çin yemeği sipariş ettim ve iki şarap kadehini
-'

"Geç kalacağım, D," dedi Devon'a taktığı ismi kullanarak.

Stacey, koyu teni ve kısa sarı bukleleriyle gittiği her yerde dikkatleri üzerine çeken bu kadına güvenme cesaretini bulduktan sonra ne kadar kolay bir ilişkiye başladıklarına hâlâ inanamıyordu. Devon sabahları ilk, akşamları son ve arada birçok kez düşündüğü şeydi.

"Yemeğimi sıcak mı tutayım yoksa hepsini geç mi yiyeyim? Devon sesinde bir gülümsemeyle sordu.

Stacey'nin dudakları da bu gülümsemeyi yansıtıyordu. Göçmenlik bürosu memuru olmak Devon'ın iş hayatındaki baskıları tamamen anlayabileceği anlamına geliyordu. Daha geçen hafta, Dudley Hayvanat Bahçesi'nde el ele dolaşırken Devon bir günlüğüne izinli sayılmıştı.

"Muhtemelen ikincisi," diye itiraf etti Stacey bilgisayar ekranına

bakarak. "Yarın gece mi? Devon sordu.

"Elbette, D. Ve özür dilerim, tamam mı?

"Pekâlâ, seni seviyorum bebeğim," dedi Devon ve aramayı sonlandırdı.

Stacey sersemlemiş bir halde telefonu elinde tutuyordu. Devon "L" harfini söylemişti. Bu kelime, filizlenmekte olan aşklarında ilk kez ortaya çıkmıştı. Stacey vücuduna yayılan sıcaklığı otomatik olarak bastırdı ve kendi kendine bunu sadece iyi bir arkadaşa ya da aile üyesine söylenir gibi gelişigüzel söylediğini söyledi.

Ama bunu daha önce hiç yapmadı, dedi küçük bir ses.

Doğruca Devon'un evine gidip ona bu yorumla tam olarak ne demek istediğini ve umduğu gibi olup olmadığını sormak istedi çünkü Devon'a da aşık olduğundan oldukça emindi.

İstedi ama yapamadı.

Çünkü bulduğu dosyanın tarihi geçmiş bir şifreleme kodu vardı. İlk katmanı kırdığında dosyanın Lorraine Peters adında on beş yaşında bir kıza ait olduğunu keşfetmişti.

SEKSEN BİR

Maçalar sessizce mum odasına girdiler. Dans eden alevler şekillerini bozarak duvar boyunca sürünen grotesk siluetlere dönüştürdü.

Oturduktan sonra Joker doğrudan boş sandalyeye baktı.

"Kart Piggott'un yatağına bırakılmıştı," dedi.

Odada bir beklenti havası dolaşıyordu. Yeni bir kart gruba taze bir soluk getirdi. Kartlar çoktan zihinsel olarak onun inisiyasyonu için fikirler hazırlıyordu.

"Ve reddedildi," diye ekledi Joker.

Kartlar şaşkınlık içinde birbirlerine dönerken odayı sersemletici bir sessizlik kapladı.

"Efendim?" diye sordu Kral protokolü bozarak.

Joker geçmesine izin verdi. Bu olayda anlaşılabilir bir durumdu. Bildiği kadarıyla bu daha önce sadece iki kez olmuştu.

Her kart aynı şeyi merak ediyordu.

Sizi ömür boyu koruyacak elit ve seçkin bir kulübün parçası olma fırsatını kim neden reddeder ki? Spades'e davet edilmek, kulübün geçmişteki, şimdiki ya da gelecekteki her üyesine erişim sağlıyordu. Tıp, eğitim, spor, iş, siyaset ve hukuk gibi her sektörde yer alan yüzlerce etkili ve güçlü adam.

Joker bilginin kafasına dank etmesine izin verdi.

Katılmayı reddetmek, inandıkları her şeye, hayatlarının geri kalanında onurlandırdıkları değerlere, her şeyden önemli olan bir kardeşliğe bağlılığa karşı bir hakaretti.

"Hepiniz cezanın ne olacağını anladınız mı?

Masanın etrafında bir mırıltı dolaştı.

'İğnelerinizi çıkarın. Oylama zamanı.

Joker ilk oylama için Kral'a başıyla işaret etti. Kral iğnesini masanın ortasına doğru itti.

Maça iğneleri teker teker masanın ortasına gitti. Kartlar oylanmıştı.

Geoffrey Piggott As'ı reddetmişti ve bunun tek bir olası sonucu vardı.

Joker ne yapması gerektiğini biliyordu.

SEKİZ İKİ

Stacey ofiste koşuştururken Kim saatine baktı, hareket ettikçe çantasını çıkarıyordu.

"Üzgünüm geciktim patron," dedi. "Otobüsümü kaçırdım.

Kim kollarını kavuşturdu. "Dün gece kaçta çıktın Stace?" diye sordu.

"Sekiz civarı..." diye belli belirsiz cevap verdi.

"CCTV dokuz buçuk diyor," diye düzeltti Kim, ona sert bir bakış atarak. "Sana gitmeni söyledikten tam bir buçuk saat sonra.

"Biliyorum patron, ben sadece...

"Biliyorsunuz çocuklar," dedi Kim, sözlerini hepsine açarak. "Bu hafta hepinizin değerlendirmesini yaptım ve burada durup size fiziksel ve ruhsal sağlığınızla ilgili bakım görevimden bahsedebilirim. Gün geçtikçe etkinliğinizin ne oranda düştüğünü açıklayabilirim. Hatta istesem polisin tükenmişlik ve çöküş rakamlarıyla canınızı sıkabilirim ama size eve gitmenizi söylediğimde bunu yapmanıza ne dersiniz?

Olumlu yönde üç mırıltılı yanıt duydu.

Personelin refahının güçlü olduğu noktalardan biri olmadığını ilk kabul eden oydu. Evet, herhangi birinin peşinden yanan bir binaya koşmak hiç de zor değildi ama vardiyalar arasında yeterince dinlenmelerini sağlamak başka bir hikâyeydi.

"Tamam, Sadie Winters'ın ailesi tarafından antidepresanlarla beslendiğini biliyoruz. Tam olarak hangi dozda aldığından emin değiliz ama kesinlikle vücudundaydılar. Sadie Winters'ın vücudunda

Heathcrest'te muhtemelen Doktor Cordell tarafından yasadışı kürtaj yapılan bir kız. Lorraine Peters isminin bir anlamı olduğunu biliyoruz.

"Patron, Lorraine hakkında-

Dawson ayağa kalkıp tahtadaki madde işaretlerini not etmeye başladığında Kim, "Bekle Stacey," dedi.

'Ayrıca Monty Johnson'a eski kulübünün üyeleri tarafından gruba yeniden girmesi karşılığında Joanna Wade'i öldürme talimatı verildiğini de biliyoruz. Tüm mesaj akışı elimizde ama kimden geldiğini bulamıyoruz. Bu gerçek karşısında duyduğu hayal kırıklığını göstermek için durakladı. Tüm konuşmaya sahip olmak ama isim vermemek onu çıldırtıyordu.

'Ve şimdi Monty Johnson öldü, bu yüzden ondan daha fazla bilgi alamayız. Rupert hiçbir şey bilmiyor ve Monty'nin mesajlaşmasının bir ilişki yüzünden olduğunu düşünüyor. Yani elimizde hala bir sürü isim, bir sürü gizlilik, özel elit kulüpler, ayrıcalık, zenginlik, yasadışı kürtajlar var. Yine de Pazartesi günü olduğu kadar bugün de önemli olan tek bir soru var.

"Sadie Winters neden öldü? Dawson sordu.

"Kesinlikle," diye onayladı Kim, tahtaya
bakarak.

Shaun Coffee-Todd ağzına fındık sokularak öldürülmüştü. Joanna Wade talimat alan biri tarafından öldürülmüştü ve Christian Fellows da neredeyse onlara katılıyordu. Ama her şey Sadie Winters ile başlamıştı. Onun ölümü her şeyin anahtarıydı.

Kim, 'Onu bağlayabileceğimiz tek bir şey bile yok,' dedi. 'Grupların içinde değildi, hamile değildi ve hiç düşmanı yokmuş gibi görünüyordu.

'Shaun Spade grubundaydı ama Christian Fellows değildi. Bu hiç mantıklı değil,' dedi Bryant.

Dawson döndü. 'Bu yasadışı kürtajla bağlantılı olmalı,' dedi. 'Akla yatkın olan tek şey bu. Belki de tüm bunlar sadece bir dumandır,' dedi panoları göstererek. "Belki de bu çocuklar yanlış zamanda yanlış şeyi duydular.

Kim başını salladı. 'Joanna için bunu anlıyorum. Birileri kesinlikle onu susturmak istedi ama diğerlerini değil. Bu orantılı değil,' dedi.

"Ha? Bryant sordu.

'Cinayet cinayeti doğurur,' diye açıkladı. 'Eğer birisi bisikletinizi çalarsa onu defalarca bıçaklamazsınız. Bu çok fazla,' diye açıkladı. 'Joanna'nın ölümüne ek olarak iki çocuğun ölümü ve üçüncü bir girişim

bir sırrı örtbas etmek, orantılı değildir. Sonraki eylemlerden kaybedilecek şey, asıl suçtan çok daha fazladır.

Dawson, "Ama karşımızda imaja her şeyden çok değer veren insanlar var," diyor. 'Bu insanlar değerli itibarlarını korumak için neredeyse her şeyi yaparlar.

'Katılıyorum Kev, ama yumurtayı kırmak için çekiç kullanmazsın. Beni yanlış anlama. Ayrıca iyi Doktor Cordell'in de bu işin içinde olduğunu düşünüyorum. Bazı nedenlerden dolayı kürtaj bu davaya içkin. Eğer Lorraine adında biri olsaydı-'

"Değildi," dedi Stacey, sessizce ama kesinlikle.

"Ne değildi? Kim sordu.

Bütün bakışlar Stacey'nin

üzerindeydi. "Devam et,"

diye talimat verdi Kim.

'Lorraine Peters Heathcrest'e 1990 yılında, on iki yaşındayken kaydoldu. Yüzme yetenekleri nedeniyle her yıl verilen iki burstan biriydi. Görünüşe göre, olimpiyat malzemesi.'

Kim arkasına yaslandı ve dinledi. Belki de Stacey'nin daha önce konuşmasına izin vermeliydi.

"Üç yıl boyunca her şey yolundaydı. Çok çalıştı ve yüzme sürelerini geliştirmeye başladı. Gençler dünya şampiyonasına katılmaya hak kazanmıştı ama antrenmanlara geç gelmeye başladı. Spor koçuna geri cevap vermeye başladı. Her şeye rağmen yetenekli bir kızdı ama antrenmanlar acımasızdı. Haftada altı sabah ve beş akşam.

"On beşinci doğum gününden iki gün sonra, on metre yüksekliğindeki tramplenden yüzme havuzuna atladı.

"Ve? Kim kafası karışmış bir şekilde sordu. Muhtemelen bunu milyonlarca kez yapmıştı. "Havuz boştu.

Dawson gözle görülür bir şekilde yüzünü buruşturup boynunu ovuştururken Bryant, "Aman Tanrım," dedi.

'O günün erken saatlerinde yüksek lejyonella değeri nedeniyle boşaltılmıştı. Lorraine bunu bilmiyordu çünkü o sabah antrenmana gitmemişti.

"Karanlıkta havuzda mıydı? Kim sordu.

Stacey başını salladı. "Ölümü kaza olarak işaretlendi.

Kim Stacey'e dönmeden önce bir an sessizlik oldu. "Dün gece yaptığın şey bu muydu?

Stacey başını salladı ve Kim daha önceki sözlerini hatırladı.

"Stace, saatler ilerledikçe işindeki etkinliğini kaybettiğini söylediğimi hatırlıyor musun?

"Evet, patron.

"Senin için geçerli değil," dedi Kim. 'Bu ikisi belki, ama kesinlikle sen değilsin.

"Teşekkürler patron, ama gerçekten bilmen gereken bir şey daha var. "Devam et.

"Lorraine Peters hamileydi.

SEKSEN ÜÇ

"Orada olacağını sana düşündüren nedir? Bryant Russells Hall Hastanesi'ne park ederken sordu. Saat henüz sekiz olmamıştı.

"Dün gece haberleri izlemedin mi?" diye sordu.

"Dün gece değil, hayır," dedi.

'Aah, balo salonu gecesi,' diye fark etti. 'Sen ve senin güzel hanımın *"Strictly* parası için koşuyor mu?

"Şef, keşke sana hiç söylemeseydim. Evet,

eminim öyledir.

'Kanal boyunca yaşlı bir erkek cesedi bulundu. İki haftadır kayıpmış. Keats burada olacak,' dedi kesinlikle, koridorda gezinirlerken.

Resepsiyonda görevli olmamasına rağmen, hastane yeni bir gün için canlanıyordu. Hastalar ve ziyaretçiler kafe alanının etrafında dolaşıyordu. Görevliler hastaları randevulara doğru itiyor ve kırmızı tişörtlü gönüllüler yön göstermek için öne çıkıyordu. Yanlarından geçtikleri tek bir kişi bile onların gittiği yere gitmek istemiyordu.

Beklendiği gibi, onlar içeri girdiğinde Keats günün ilk işi için çoktan hazırlanıyordu.

"Aldın mı?" diye sordu.

Keats kaşlarını çatarak ona baktı. "Biliyor musunuz, Müfettiş, müşterilerimden sizden gördüğümden daha fazla nezaket görüyorum," dedi ve cesedi örten çarşafa doğru baktı.

Bundan şüphesi yoktu.

"Yani, yaptın mı?" diye tekrarladı.

"Dedektif memurunuzdan bir e-posta gelmiş olabilir," dedi diktafonunu çıkararak. 'İşimi bitirir bitirmez bir göz atacağım-'

"Sorun değil. Beklerim,' dedi ve çalışma yüzeyinin üzerine zıpladı. Bacakları havada sallanıyordu. "Ben sabırlı bir insanım.

Çarşafı geri çekip kayıt cihazını açarken gözlerini kıstı.

"Ooh, kötü durumda, değil mi?" diye yüksek sesle sordu.

Onu kapattı. Hayalet gibi bembeyaz eti, üzerinde ziyafet çeken böceklerin izlerini taşıyordu. Keats makineyi çalıştırdı ve yeniden başlamak için ağzını açtı.

"Lanet olsun, birkaç topluluğu besledi, değil mi?" diye sordu yüksek sesle. Adam ona uyarıcı bir bakış attı ve tekrar denedi.

"İki haftadır kayıp, ha?" diye sordu.

"Stone, sessiz ol," diye tersledi ve duraklatma düğmesine bastı. Adam tekrar başladığında Stone anlayışla başını salladı. 'Otopsisini yapıyorum-'

"Şu sağ tarafındaki morluğa bak Bryant," diye seslendi.

Keats diktafonu kapattı. "Bir e-posta mı demiştiniz?" diye sordu yenilgiyi kabul ederek.

"Bilgisayarda daha iyi olur," dedi, zıplayarak, kapağı müşterisinin üzerine geri çekerken.

"Peki tam olarak ne arıyorum?" diye sordu köşedeki masasına oturarak.

Kim onun arkasında durdu.

Karşıdaki sandalyeyi işaret etti ve ekranı çevirdi, böylece kız görebildi o.

Kim, "On beş yaşında bir kızın otopsi raporu," diye cevap verdi.

Gözlerini kısarak tarihe baktı.

"Doksanlı yılların ortalarından mı?" diye sordu.

"Hey, Keats, o kadar da uzun zaman önce değildi," dedi Bryant. "Ne arıyorum?" diye sordu.

Kim, 'Her şey,' diye yanıtladı.

Ekrana taranmış olan belge üzerinde gezindi. Bilgisayar.

"Hamileydi," dedi, daha çok kendi kendine. "Yaklaşık dokuz haftalık, belli ki bunu zaten biliyordunuz.

Sonuna ulaştı ve omuz silkti. 'İlk bakışta her şey yolunda görünüyor. Ne bulacağımı umuyordun?" "Emin değilim," dedi, sönük bir sesle.

"Açıkça görülüyor ki trajik bir kaza," dedi ve sayfayı başa doğru kaydırdı. 'Çarpmanın etkisiyle çok sayıda iç yaralanma ve buna rağmen kafada şaşırtıcı derecede az yaralanma.

"Altına sıkıştırmış olabilir mi? Bryant sordu.

Kim deneyimli bir dalgıcın bunu yapacağını düşündü.

"Söylemesi zor," dedi kaşlarını çatarak ve sonra tekrar okuyarak. "Nedir bu? Kim sordu.

"Bu bir dumanı tüten silah değil, ancak birbirini iptal etme eğiliminde olan iki kanıt var.

"Devam et," diye ısrar etti Kim.

'Yere düştüğünde kafasının sıkışmış olduğu teorisi kafa travmasının olmamasını açıklıyor ama boyunda kafanın sıkışmış olmasıyla tutarlı olmayan et izleri var. Ya biri ya da diğeri ama ikisi birden olamaz,' dedi.

"Peki, bu neden hiç soruşturulmadı? Kim öfkeyle sordu.

"Öyleydi," dedi Keats, ekranın altında birkaç baş harfin bir araya getirildiği yeri işaret ederek.

Bu Burrows'un imzası. DCI Larry Burrows, davadan sorumlu memur.

SEKSEN DÖRT

DCI Larry Burrows'u bulmak sadece birkaç telefon görüşmesi gerektirdi.

Wombourne yakınlarındaki Staffordshire Golf Sahası'nın dokuzuncu çukuruna doğru ilerlerken Bryant, "Golften hiç anlamam," dedi.

Yakın zamanda adı değiştirilen saha, Midlands'daki en güzel golf sahası olduğunu iddia ediyordu. Çam ağaçları, orman gülleri ve altmış metrelik köknar ağaçlarından oluşan caddeler bile, en az üç yerel polis gücü arasında popüler olmasına rağmen, onu katılmak için sekiz yüz sterlinden fazla para vermeye ikna edemedi.

'Bir topa vur ve sonra onu takip et. Bir topa vur ve sonra onu takip et,' dedi başını sallayarak.

Kim çoğu sporun benzer şekilde basit bir tanıma indirgenebileceğini düşünüyordu, ancak golf konusunda meslektaşına kesinlikle katılması gerekiyordu.

"İşte orada," dedi, bir grup orta boylu adamın arasında olağanüstü uzun boylu erkeği görünce. Teşkilata ilk katıldığında onunla kısaca tanıştırıldığını hatırlıyordu. Adam onu bir aşağı bir yukarı süzmüş ve başından savmış, sonra da erkek meslektaşıyla konuşmaya devam etmişti.

Bu basit hareket ona bilmesi gereken her şeyi anlatmıştı.

"DCI Burrows," dedi ve kendini grubun ortasına doğru itti. "DI Stone ve DS Bryant, biraz konuşabilir miyiz?

Birinden diğerine baktı ve kaşlarını çattı. Emekli olmasına rağmen golf oyununun bölünmesinden hoşlanmadığı belliydi.

"Eski davalarınızdan biri, efendim," dedi ona, konumuna hak ettiği saygıyı göstererek.

"Bekleyemez mi?

"Pek sayılmaz efendim," diye cevap verdi kısaca.

Arkadaşlarına baktı ve onlar uzaklaşırken derin bir iç çekti.

'Gerçekten canım, arayıp ayarlayamaz mıydın-'

"Başmüfettiş Burrows, konu Lorraine Peters adında on beş yaşında bir kızla ilgili," diye araya girdi. Onun sevecenliğinin geçmesine izin verecekti. Sadece bir kez.

Bronzlaşmış yüzü boş kaldı.

"Heathcrest Akademisi'nde boş bir havuza daldı. Doksanlı yılların ortalarında sizin davanızdı.

'Evet, kastettiğinizi biliyorum. Yaşlı bir adamın hafızasını mazur görmelisin, aşkım.

"Müfettiş," dedi kadın.

"Evet?" diye cevap

verdi.

"Aşk değil," diye düzeltti. 'Müfettiş ya da Stone. İkisi de olur.

Azarlama karşısında yüzü hafifçe renklendi ama umurunda değildi. Saygılı olmaya devam edecekti ama yüzüne karşı açıkça cinsiyetçilik yapılmasına müsamaha göstermeyecekti. Teşkilattaki önyargılar henüz tamamen geride kalmamıştı ama boyun eğmiş bir sessizlik ve kabullenme dönemi başlamıştı.

"Konuştuğumuz sırada memurlarımdan biri dava dosyalarını talep ediyor ama sizin de görüşlerinizi almak isteriz" dedi.

Başını iki yana salladı. Golf sopasını çantasına geri koyarken, "Onu hâlâ görebiliyorum," dedi. "O lanet havuzun dibinde yatan küçücük bir şey.

"Kaza olduğuna karar verildi," dedi Kim, diğerlerinin arkasından yürümeye başlarken adımlarını hızlandırarak. "Kabul ettiniz mi?

'İlk başta değil,' dedi.

"Neden?

"Raporlarımda göreceksiniz," dedi sinirlenerek.

"Bize şimdi söyleyebilir misiniz?" diye bastırdı.

'Önemli bir şey değil,' dedi.

Kim yürümeyi bıraktı. 'Efendim, belli ki bu davayla ilgili sizi hâlâ rahatsız eden bir şeyler var,' diye gözlemledi.

'Bu benim *Geceyarısı Ekspresim*, Müfettiş,' dedi.

"Pardon?" diye sordu kadın. Bu daha önce

duyduğu bir terim değildi. "Filmi görmediniz mi?

Kim başını salladı.

"Uyuşturucu kaçakçılığından Türkiye'de hapse atılan bir adam hakkında. Uzun lafın kısası, sonunda odanın ortasındaki bir direğin etrafında durmadan yürüyen delilerin arasına yerleştiriliyor. Adamımız da onlara katılıyor ama ters yönde yürüyor.

Kim benzetmeyi anladı. "Daha fazlası olduğunu düşündün ve diğer insanlar düşünmedi mi?

'Gerçekten de yaptım ve patronum başlangıçta benimle aynı fikirdeydi ve bir soruşturma yürütmeme izin verdi, ancak sonunda kapatıldım. Şüpheliyi bir kenara bırakın, ortada net bir sebep yokken çok fazla paraya mal oldu.

"Bebek mi? Kim sordu.

Düşündüğü kadar farklı olmadıklarını fark ederek pişmanlıkla gülümsedi.

'Evet, benim de mantığım buydu. Babayı bulmak istiyordum ama fonlar...' Sözleri dağılırken omuz silkti.

"Ne kadar uzağa gittin?

"Çocuklardan DNA örnekleri, en azından yeterince büyük olanlardan.

"Öğretmenler mi?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Para bitmeden olmaz. "O

zaman ne olacak?" diye sordu.

Bu kadardı. Daha ileri gidemedim. Bana yeni davalar verildi ve soruşturma tamamlandığında neredeyse en başta yanıldığımı kabul edecektim.

"Ne hakkında?" diye sordu, şüphelerine neyin sebep olduğunu merak ediyordu.

"Cesedin yeri," diye itiraf etti, başka bir sopaya uzanarak.

Kim, Sadie'nin bedenini yerleştirirken hissettiklerini hatırladı ve bu adamın, birbirlerine ne kadar benzediklerini anladığında sandığından çok daha fazla rahatsız olacağını fark etti.

Onun da sahip olduğu, kendisininkine benzer bir içgüdü vardı. Bu öğretilemeyecek bir şeydi. Küçük bir fark dışında. O içgüdülerine inanıyordu ve onun adına tartışmayı öğrenmişti. O ise öğrenmemişti.

"Peki ya yerleştirme?" diye zorladı.

"Doğru görünmüyordu. Dalış tahtasından çok uzakta.'

"Soruşturmanın hükmettiği kazada olduğu gibi tahtadan atlamadığını mı söylüyorsunuz? Kim sordu.

Başını iki yana salladı. "Yakınından bile geçmedi ve kazara olan bir şey de yoktu.

SEKSEN BEŞ

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Dawson elinde bir kutuyla ofise girerken Stacey sordu. "Lorraine Peters'ın ölümüyle ilgili soruşturmanın tamamı bu mu?

Dawson kutuyu yedek masanın üzerine koyarken başıyla onayladı.

"Görünüşe göre DCI Burrows evrak işlerine o kadar da meraklı değilmiş," dedi kutunun kapağını kaldırarak.

Üç kahverengi Manila klasörü ve bir inç kalınlığında bilgisayar çıktısı çıkardı.

Stacey yanına geldi.

"Büyük bir soruşturma sayılmaz," diye gözlemledi dosyalardan birini açarken.

"Patron kısa kesildiğini söyledi ama bundan daha fazla evrak işi çıkaran hırsızlık vakalarım oldu.

"Sence hepsi burada mı? Stacey sordu.

Dawson omuz silkti. 'Asla bilemeyeceğiz. Evrak takibi ve kıç örtme şimdiki gibi değildi.

Stacey dosyayı kapattı ve bilgisayar çıktısına dokundu. "Nedir

bu? Dawson sordu.

"DNA sonuçlarını tahmin ediyorum," diye cevap verdi.

'Tek görebildiğim bir sürü rakam. Bu bize yardımcı olmaz. Başka

bir dosya açtı ve ona doğru kaydırdı.

İlk birkaç belgenin tanık ifadeleri olduğunu görebiliyordu. Fotoğrafların bulunduğu son klasörü açtı. Stacey fotoğrafları aralarına yerleştirdi ve ikisi de bir dakika boyunca sessizce inceledi. Lorraine Peters'ın vücudu her açıdan zaman içinde yakalanmıştı. Uzun, atletik uzuvları

Etrafına yayılmıştı; bir zamanlar onu suyun içinde hareket ettirmekte çok etkili ve güçlüydü, şimdi gevşek ve cansız, karo zemine çarptı.

Tanık ifadelerine tekrar baktı. İşine yaramayacaklardı. Havuzdaki cesetle sonuçlanan olaylara tanık olan hiç kimse doğruyu söylemeyecekti.

'Peki, hangi klasörü istiyorsun-'

"İkisi de değil," dedi Stacey, bilgisayar çıktısına uzanarak. "Bunu alacağım.

Dawson yüzünü ona çevirdi. 'Ama bu sadece bir sürü rakam. Bundan bir şey anlamayacaksın.

Stacey omuz silkti. "Belki, Kev. Evet onlar sadece rakamlar ama senin tanık ifadelerinin aksine rakamlar yalan söylemez.

SEKSEN ALTI

"İşte bu," dedi Kim, Lorraine Peters'ın annesinin neredeyse altı yıldır yaşadığı, birbirinin aynısı evlerden oluşan bir sıranın sonundaki küçük bungalovu işaret ederek. Küçük ön bahçe dizlerine kadar gelen yabani otlarla kaplıydı. Kim, onlar yaklaşırken açılan ön kapının yanındaki köşeye itilmiş geri dönüşüm poşetlerini gördü.

Kim kadının ellili yaşların başında ya da ortalarında olduğunu tahmin ediyordu, kamış gibi inceydi ve mor saçları vardı. Mavi bir tulum giymişti ve elinde mülkün anahtarlarını tutuyordu.

"Maggie Peters? Bryant sordu.

"İçeri," dedi kadın, kapıyı kapatarak. 'Pencereye, yeni bir sürücüye ya da kombiye ihtiyacı yok ve bir İncil'i var.

"Bildiğim iyi oldu," dedi Kim. 'Ama biz bir şey satmıyoruz. Biz polis memuruyuz.

"Oh, tamam o zaman," dedi ama hâlâ kıpırdamadı. "Bayan Peters evde mi? Bryant sordu.

"Kimlik," diye sordu kadın.

Kim ön camdaki soğuk arayanlar ve istenmeyen ziyaretçilerle ilgili etiketleri fark edince ikisi de mecburen kabul etti.

'Çok dikkatli olamazsın,' dedi kadın. 'Daha geçen hafta iki hoş bayan gelip ona bankaya gidip parasını transfer etmesi gerektiğini çünkü banka çalışanlarının ondan para çaldığını söyledi.

Kim dişlerini sıktı. Yaşlıların korkularıyla oynayan bir başka dolandırıcılık daha.

"Neyse ki bir şey kabul etmeden önce beni aradı," dedi. "Ve ben buraya geldiğimde gitmişlerdi.

"Ve sen?

"Maggie'nin ev yardımcısı, bakıcısı, bugünlerde bize ne diyorlarsa artık, ben de tarlanın hemen ilerisinde oturuyorum.

Kim onu küçük bir koridordan geçerek yola bakan bir salona kadar takip etti.

Zayıf ve çelimsiz bir kadın, hem pencereye hem de köşedeki küçük televizyona bakan tekli koltuktan onlara gülümsedi. Arka duvarda iki kişilik küçük bir kanepe sıralanmıştı. Kanepenin bir kısmında birkaç kitap ve bir örgü çantası duruyordu.

"Bayan Peters? Kim elini uzatarak sordu.

Kadın onu aldı ve etrafına bakınırken başını salladı. "Shelly?

"Sorun yok Mags, onlar polis.

Maggie her şeyin yolunda olduğuna pek ikna olmuş görünmüyordu.

Bryant kadının eşyalarını kenara taşımaya başlarken Kim boşalan yere oturdu.

Shelly kapı aralığında duruyordu.

"Şimdi iyiyiz, teşekkürler," dedi Kim, kadının dışarı çıkmakta olduğunun farkındaydı.

Shelly kollarını kavuşturarak, "Evet, ben de öyle," dedi. Hiçbir yere gitmiyordu.

Maggie sevgiyle gülümsedi. "O Tanrı'nın bir lütfu. Her gün benimle ilgileniyor. Artık o kadar iyi hareket edemiyorum,' dedi.

Kim onun yetmişli yaşlarının ortalarında olduğunu hesapladı ama yaklaşık on yaş daha yaşlı görünüyordu.

"Artrit," dedi. "Eklemlerde romatoid artrit, muhtemelen yüzmeden dolayı.

"Sen de mi yüzücüydün? Bryant sordu.

"Gerçekten de öyleydi," dedi Shelly, pencere kenarındaki bir fotoğrafa uzanarak. 'Commonwealth Oyunları'nda yarıştı, biliyorsun. Dördüncü oldu,' dedi gururla.

Ama Maggie Peters dinlemiyordu. Gözleri Bryant'ın üzerindeydi. Vücudu onu yarı yolda bırakıyor olabilirdi ama zihni tamamen uyanıktı.

"Siz de" dediniz memur bey," diye nefes aldı. "Lorraine için mi buradasınız?

Kim onun sesinde hem korkuyu hem de umudu duyabiliyordu. Belki de korkunun umuda dönüşmesiydi. Bryant'a devam etmesi için başıyla işaret etti.

"Bayan Peters, biz-

"Maggie, lütfen," dedi sessizce.

Bryant başıyla onayladı. 'Heathcrest'teki bazı olaylar nedeniyle buradayız. Kızınızın adı gündeme geldi,' diye açıkladı. 'Anladığımız kadarıyla Heathcrest'te tam burslu okuyormuş,' diyerek onu nazikçe geçmişe götürdü.

Shelly Maggie'nin sandalyesinin koluna oturdu ve onun elini tuttu.

"Evet, bölgesel bir şampiyona galasında ona yaklaşıldı. Çok heyecanlanmıştı, ben de öyle... Allah rahmet eylesin babası o kadar hevesli değildi. Ziyaretimizden sonra Lorraine de öyle.

"Heathcrest'i gezdirdik ve ben heyecanlandıkça o daha da sessizleşti. Burayı ziyaret etmek benim için olasılıkların altını çizmişti ama Lorraine için tüm arkadaşlarını ve tanıdık olan her şeyi terk etme gerçeğini de beraberinde getirmişti.

"Babası ona kendisi için doğru seçimi yapmasını ve ne yapmak isterse bizim için sorun olmayacağını söyledi.

"Ya sen? Bryant onun söylemek istediği kelimeleri araştırdı.

Maggie başını salladı. "Söylemek istediğim buydu. Bunu söylemeliydim ama dürüst olmak gerekirse Heathcrest'in onun için harika bir fırsat olacağını düşündüm. Daha iyi tesislere, bire bir koçluğa, odaklanmış eğitime ve birinci sınıf bir eğitime erişimi olacaktı. Kızımın yeteneği ve onların uzmanlığıyla Olimpiyatlarda yüzeceğini biliyordum. Ve öyle de olacaktı...'

"Orada mutlu muydu? Bryant sordu.

Maggie gülümsedi. "Kendimi öyle olduğuna ikna etmeye çalıştım. Işıltısının bir kısmını kaybetmişti ama kendime yeni arkadaşlar edindiğinde iyi olacağını söyledim. Antrenmanları iyi gidiyordu. Kişisel en iyi derecesini neredeyse üç saniyeye indirmişti. Antrenörü onu rekabetçi yüzme dünyasına alıştırmak için daha yüksek basınçlı yarışlara sokuyordu.

"Peki, ne oldu? Bryant sordu.

"Bir çocukla tanıştı," dedi Maggie basitçe. "Dikkati antrenmanlarından ve çalışmalarından uzaklaştı. Seansları kaçırmaya ve koçunu sorgulamaya başladı.

"Onunla konuşup konuşamayacağımı soran bir telefon aldım. Dikkatini yeniden odaklamaya çalış.

Ve o gün erken saatlerde öyle yaptım.

"Öldüğü gün mü? Bryant sordu.

Maggie başını salladı. "Bana hamile olduğunu o zaman söyledi. "Peki sana babasının kim olduğunu söyledi mi? Bryant sordu.

Kim nefesini tuttu. Bir isim. Tek ihtiyaçları olan bir isimdi.

Maggie başını salladı.

"Bunun bir sır olduğunu ama bebek için onun kadar mutlu olduğunu ve o gece daha sonra geleceklerini konuşmak için buluşacaklarını söyledi.

"Yani çocuğun babasının hamilelikten kesinlikle haberi olduğunu mu söylüyorsunuz? Kim sordu.

"Evet, memur bey. Kesinlikle biliyordu.'

SEKSEN YEDİ

"Zamanınızı boşa harcadığınızın farkında mısınız? Dawson masanın üzerinden konuştu. "Bu rakamlar sana hiçbir şey söylemeyecek.

"Tanık ifadelerinde dumanı tüten silahınızı buldunuz mu? Stacey karşılık verdi.

Bir sonrakine uzanırken anlaşılmaz bir şeyler homurdandı.

Stacey çıktı üzerinde okulda kendisine öğretilen eski usul yöntemlerle çalışıyordu. Çıktının üzerine bir cetvel yerleştirdi ve sayfayı her seferinde bir satır aşağı doğru kaydırdı. Sayılar birbirine karışmaya ve sayfa boyunca dans etmeye başlamıştı.

Arkasına yaslandı ve bir dakika boyunca gözlerini ovuşturdu.

'Biliyor musun Stace, bazen tecrübeleri dinlemen gerekir...'

"Evet, evet Kev," dedi, sayfanın üzerinde boş boş duran cetvele bakarak.

"Sizi şaşırtabilir ama ara sıra neden bahsettiğimi biliyorum.

"Hmm," dedi, kontrol ettiği son iki kayda bakarak. Kaşlarını çattı.

'Zamanınızı onu bırakıp bunları okumama yardım ederek harcasanız daha iyi olur...'

"Sus, Kev," dedi öne doğru oturarak.

'Yemin ederim, Stace. Sen çok inatçısın...'

Cetveli bir önceki kayda geri götürdü ve her bir sayıyı tek tek kontrol etti.

"Kev, bunu yaz..." dedi, artık kendi sayı yorgunu gözlerine güvenmiyordu.

Öfkelendi ama bir kalem aldı.

'... yedi, bir, üç, üç, altı, iki, dokuz, iki, altı, dokuz, bir. "Evet,"

dedi.

Cetveli indirdi ve aynısını tekrar yaptı.

"Şimdi bunu altına yazın: yedi, bir, üç, üç, altı, iki, dokuz, iki, altı, dokuz, bir.

Adam kaşlarını çattı. "Neden bana aynı numarayı iki kez verdin?

'Kev, ne yapıyorsan bırak ve Heathcrest web sitesine gir. Sanırım sonunda bir şey buldum.'

SEKSEN SEKİZ

Arabaya döndüklerinde Bryant, "Bunun senin istediğin kadar anlamlı olduğundan emin değilim," dedi.

'Bryant, eğer çocuğun babası bebekten haberdarsa ve bundan mutluysa, neden hem kız arkadaşı hem de bebek öldüğünde ortaya çıkıp bir şey söylemedi?

"Korkmuşlardır herhalde," dedi Bryant. 'Çocuklardan bahsediyoruz. Lorraine ancak on beş yaşındaydı...'

'Ve o gece onunla buluşuyor olması, çocuğun babasının zamansız kazaya karışmış olabileceğini düşündürmüyor ve eğer bir kez daha "onlar sadece çocuk" derseniz, sizi morlukların görünmeyeceği bir yere yumruklayacağım.

Sessizce pencereden dışarı baktı.

'Bak Bryant, seni bu gerçekten korumaya çalıştım ama çocuklar da kötü şeyler yapabilir. Kuşkusuz yetişkinler kadar değil, ama şu olasılığı da göz önünde bulundurmalıyız-'

"Sadece hissetmiyorum, şef," dedi, sıkıca.

'Bryant, emekli oldun ve bana haber verme zahmetine girmedin mi? Çünkü şu anda içgüdülerin eşinle alışverişe çıktığını söylüyor.

'Çocuğun babasının çocuk olmama ihtimali var. DNA için ayrılan fonun yetişkinlere test yapılamadan bitmesi çok garip. Lorraine koçuyla çok zaman geçirmiş. Uyum sağlamaya çalışan, boyundan büyük işlere kalkışan genç bir kızdan faydalanabilecek başka öğretmenler de vardı. "Mide bulandırıcı, şef, ama bunun olduğunu biliyoruz.

Kim konuyu kabul etmek için ağzını açtı ama telefonunun çalması üzerine tekrar kapattı.

Kim telefonunun sesini hoparlöre verirken Bryant bakışlarını pencereye çevirdi.

"Devam et, Stace," dedi.

"Patron, sanırım bu DNA listesinde ilginç bir şey bulduk. Yani, hiçbir şey olmayabilir ama...'

"Devam et, Stace," dedi Kim. Polis memurunun söylediklerini dikkatle dinlemeyi öğrenmişti.

'Lorraine'in doğmamış bebeğine karşı test edilen tüm erkeklerin DNA profillerini inceliyordum ve kayıtlardan biri kopyalanmıştı. Şimdi, eğer başmüfettişinize kimlerin test edildiği konusunda inanılacaksa, yetmiş yedi kayıt olması gerekir.

"Peki kaç kişi var? Kim kaşlarını çatarak sordu.

"Tıpkı söylediği gibi yetmiş yedi tane var," diye cevapladı Stacey. 'Yani, mükerrer testler de hesaba katıldığında, bir çocuk iki kez test edilmiş gibi görünüyor.

Kim anladı.

"Bu da bir çocuğun hiç test edilmediği anlamına geliyor.

SEKSEN DOKUZ

Kim, bir başka pahalı arabanın yanlarından geçip, gece elbiseleri, smokinler, kürkler ve mücevherlerle süslenmiş iyi giyimli bir çifti teslim etmek üzere binanın önüne doğru ilerleyişini izledi.

Konserden anma törenine geçişin içlerinden herhangi birinin kıyafet seçimini değiştirip değiştirmediğini merak etmekten kendini alamadı. Kim, kapıdaki basın ekibinin yerel sosyetenin seçkinlerinin fotoğraflarını çekmek için gün saydığını tahmin ediyordu. Askeri bir operasyon hassasiyetiyle her araba girişe doğru süzülüyor, burada bir sıra zeki çocuk öne çıkıp arabanın kapısını açmak için bekliyordu. Bir diğeri sürücünün penceresinde belirdi ve park yeri tarifi yaptı. Konuklar daha sonra okula giden yolu aydınlatan süslü dekoratif ışıklar arasında kırmızı halıda yürüdüler.

Bu akşamki etkinliğin ne kadarı iki küçük çocuk ve bir yetişkinin ölümüne ayrılacaktı? Etkinlikler bu rahatsızlığı karşılamak için ne kadar uyarlanmıştı? Merak etmeden duramıyordu.

"Bak, Tom Cruise," dedi Bryant, sıradaki imkânsız uzunluktaki bir sonraki arabayı işaret ederek.

Ne demek istediğini anlayabiliyordu. Hollywood filmlerinin galalarının bundan daha az şatafatlı olduğunu görmüştü. Binanın etrafına yerleştirilen dış ışıklar tuğla işçiliğinin üzerine desenler ve sarı romantik bir parıltı yayıyordu. Ana binanın sağında yer alan çan kulesinin üzerine yerleştirilen dört ayrı ışıklandırma kulenin yüksekliğini vurguluyordu.

Bryant dikiz aynasına bakarak, "Sanırım bu o," dedi. Dikiz aynası Dawson'ın küçük Renault'sunu iki limuzinin arasına sıkışmış, sanki içeri alınıyormuş gibi gösteriyordu.

Dawson araba kuyruğundan ayrıldı ve yanlarına park etti.

Arabaya binerken, "Bu da ne, lanet olası Oscarlar mı?" diye sordu.

Arabalar yanlarından akmaya devam ederken Kim ve Bryant koltuklarında döndüler.

"Patron, bu insanlar bu hafta iki öğrenci ve bir öğretmenin öldüğünü biliyorlar, değil mi?" diye sordu.

"Evet, ama neden şık giyinme fırsatını kaçıralım ki?" dedi alaycı bir tavırla.

Dawson ona bilgisayar çıktısını teklif etti ama Kim başını salladı. Arabanın loş ışığında bunu anlaması mümkün değildi ve Stacey'nin muhakemesine tamamen güveniyordu.

Dawson, "Tabii ki kimin kim olduğunu söyleyemeyiz çünkü burada sadece sayılar var, isimler yok," diye açıkladı.

"Ama birinin elinde ilgili isimlerin bir kaydı vardır, değil mi? Kim sordu.

Bryant başıyla binayı işaret etti. "Bahse girerim orada bir yerdedir.

'Katılıyorum,' dedi Kim.

Bir an için düşündü. 'Tamam, Bryant ve ben aynı anda hem geçmişteki olayla hem de şimdiki olayla ilgilenemeyiz. Biz gidip Thorpe ile konuşacağız, siz de Sadie'nin arkadaşlarını tekrar deneyin. Birinin yasadışı kürtaj yaptırdığına dair söylentiler olup olmadığını bilmemiz gerek. Sadie'nin şiiri bir şeyler bildiğini doğruluyor ve bunu tespit etmeliyiz.

Hepsi arabadan indi ve üç kapı aynı anda çarparak kapandı. Dawson hızla yola koyulurken, çan kulesinin heybetli yüksekliğine bakmak için durakladı.

NINETY

Stacey kızgın değilmiş gibi davranmaya çalıştı.

Hiçbir zaman somurtkan biri olmamıştı ama DNA kayıtlarındaki kopyalamayı kendi çabalarıyla tespit etmişken bu aşamada sorgulamadan uzak tutulması ağzında kesin bir ekşi tat bırakmıştı.

"Lanet olası Dawson," dedi masanın ayağını tekmeleyerek.

Onun zaferinin yanı sıra çıktısını da almıştı. Patronun kimin ne yaptığını her zaman bildiğini içten içe biliyordu ama bu mantık o anki ruh haline pek uymuyordu.

DNA çıktısındaki kayıt numaralarına ait öğrenci listesini Heathcrest arşivlerinde aramak için yarım saatini harcamış, her türlü anahtar kelimeyi ve arama kriterini girmişti ama ana bilgisayarda 300.000'den fazla belge olduğu için beş rakamın altında bir sonuç listesi bile elde edememişti.

Patronu ondan Lorraine'in öğrenci olduğu dönemde erkek öğretmenlerle ilgili herhangi bir skandal olup olmadığını araştırmasını istemişti. Stacey neden istediğini anlayabiliyordu. Yetkili biri Lorraine'le bir ilişki yaşadıysa, bunu tekrar yapmış olma ihtimali yüksekti.

Ve işte bu yüzden okşama konusunda iyi olmadığını fark etti. Beyni her zaman ona dengeli bir alternatif görüş sunmaya hazırdı.

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve Devon'ın işten geldiğini, ayakkabılarını çıkardığını ve bir demlik çay yaptığını hayal etti. Bir fincan çaya bağımlı bir kız arkadaşı ancak o bulabilirdi.

Onu hızlıca aramak için telefona uzandı. Bu onun ruh halini düzeltecekti. Eli oraya varmadan telefon çalmaya başladı.

'Ahşap,' diye cevap verdi.

Jack, "Memur bey, burada Dawson'ı arayan bir bayan var," dedi.

"Aferin sana," dedi gözaltı çavuşuna.

"Onunla gerçekten konuşması gerektiğini söylüyor," diye ısrar etti Jack.

"O burada değil, Jack," diye açıkladı. "Eminim yarım saat kadar önce onu buradan çıkarken görmüşsündür.

'Yaptığım gibi söyleyemem ama bu kadın çok gergin görünüyor ve başka kimseyle konuşmuyor. Dawson'ın Heathcrest hakkında onu aradığını söyledi ve başka bir şey söylemiyor.

Stacey kaşlarını çattı. "Adı ne?"

"Bayan Forbes'tan başka bir şey

duymadım.

Bu isim beyninde bir yerlerde kayıtlıydı.

"Tamam, yoldayım," dedi ve ahizeyi yerine koydu. Devon'a yapacağı arama beklemek zorundaydı.

Stacey merdivenlerden indi ve kendini resepsiyona bıraktı. Jack

etraftaki tek kişiye başıyla selam verdi.

Bayan Forbes otomatik kapılara o kadar yakın duruyordu ki, Stacey sensörün onun varlığını algılayarak kapıları açmaya çalıştığını görebiliyordu. Tam boy kahverengi deve tüyü paltosu omuzlarından ayak bileklerine kadar iniyordu. Gri yünlü bir şapka başını örtüyor, altından sadece bir karış kızıl saç görünüyordu. Ya kapıdan içeri girdiğine pişman olmuştu ya da dışarı çıkmak için sabırsızlanıyordu ve henüz konuşmamıştı bile.

"Bayan Forbes," dedi Stacey, elini uzatarak yaklaşırken. Hâlâ kim olduğundan emin değildi ama isim tanıdık gelmişti ve Dawson belli ki onunla konuşmaya çalışıyordu.

Korkarım Çavuş Dawson şu anda burada değil. Ben onun meslektaşı Dedektif Memur Wood. Gelmek ister misiniz?'

Kadın duraksadı ve başını sallamadan önce dışarıya baktı. "Sadece bir dakika, kocam bekliyor.

Stacey koridora geri dönerken güven verici bir şekilde gülümsedi.

"Bu taraftan," dedi ve kadını koridor boyunca birinci görüşme odasına götürdü. 'Burada konuşabiliriz. Size kahve, çay ya da soğuk bir şeyler getireyim mi?

"Hiçbir şey, teşekkür ederim, iyiyim.

Ceketinin ceplerini sıkıp açan ellerinin hareketlerini izlerken, hiç de iyi görünmüyor, diye düşündü Stacey.

Stacey oturdu ve kadını da aynı şeyi yapmaya davet etti. Kadın başını salladı. "Meslektaşınız beni aramak için eski evimi ziyaret etti, aslında Harrison'ı.

Tabii ya. Stacey şimdi hatırladı. Forbes ailesinin başka bir adresi olup olmadığını öğrenmek için onu aramıştı ve o da patronun işleriyle meşgul olduğu için yardım edememişti. Bu, yıl ortasında Heathcrest'ten ayrılan üçüncü çocuktu.

"Adım Katherine Forbes, Harrison'ın annesiyim.

"Geldiğiniz için teşekkürler, Bayan Forbes. Bilmiyorum araştırdığımızın farkında mısınız-'

"Farkındayım," dedi ve başka bir şey söylemedi.

"Meslektaşım Heathcrest'teki gizli kulüplerle ve özellikle de neden bazı öğrencilerin dönem ortasında ortadan kaybolduğuyla ilgileniyor. Harrison da o öğrencilerden biriydi, Bayan Forbes. Bir tür olay mı oldu?'

'Olay,' diye tükürdü yüzü aniden canlanırken. 'Buna böyle mi diyorsun? Oğlumun hayatının mahvolması bir olay mı?

Stacey gücendirdiği için hemen özür diledi ama tam olarak ne olduğunu bilmediği için neden bahsettiklerine dair hiçbir fikri yoktu.

"Bayan Forbes, sizinle ilgili tüm detaylara sahip değilim-" "Meslektaşınız bu yüzden eve uğramadı mı?

"Tek bildiğim Harrison'ın bir dönem Heathcrest'te olduğu ama bir sonraki dönem olmadığı ve meslektaşımın bu konuda daha fazla bilgi edinmeye hevesli olduğu. Bana nedenini söyleyebilir misiniz, Bayan Forbes?

"Çünkü hokey sahasında yere düşürüldü, memur bey. Spor yaparken iki sınıf arkadaşı tarafından her iki dizi de kırılmış.

Stacey tereddüt etti. "Duyduğuma çok üzüldüm-

"Kaza dediler," dedi yaklaşarak. Stacey onun gözlerindeki öfkeyi görünce kendini sandalyesinde geriye doğru otururken buldu. 'Öğretmenler ve çocuklar. Aşırı hevesli bir oyundan kaynaklanan trajik bir olay. Çocuğum on altı yaşında ve bir daha asla yardımsız yürüyemeyecek.

"Ama yine de, o-

'Mesafe koşusu olmadan hiçbir şeyi yok. Bu onun tutkusuydu. Onun hayatıydı. Yaralanma kasıtlıydı, memur bey,' dedi.

"Kıskançlık mıydı? Stacey sordu. Belki de birileri onun spor takımından çıkarılmasını istemişti.

Kadın başını salladı.

"Ve sen de bu yüzden taşındın-

"Tabii ki hayır. Daha sonra olanlar yüzünden taşındık'.

Stacey öne doğru oturdu. Çocuk kalıcı olarak sakat kalmıştı ve dahası mı vardı?

"Harrison'ı hastaneden aldığımız gün bir trafik kazası geçirdik. Evden birkaç mil uzaktaydık ki beyaz bir transit minibüs bizi hızla solladı ve hemen önümüzde frene bastı. Doğruca arkasına daldık. Eğer kocam otomatik olarak yavaşlamasaydı, hepimiz ölmüş olacaktık. Ve niyet de buydu. Sürücü ve minibüs asla bulunamadı.

Stacey duyduklarını anlamaya çalıştı.

Kadın ürperdi. "Bütün ailem o arabadaydı.

"Yani, tüm bunların birileri onun atletik yeteneğini kıskandığı için mi olduğunu söylüyorsunuz?

"Tabii ki hayır. Bu bir cezaydı.' "Ne

için?" diye sordu.

"Kartı reddediyorum.

"Kartı reddetmek" mi? Stacey sorguladı. Şimdi ne yapacağını şaşırmıştı.

'Grupları geri çevirmek,' diye açıkladı. 'Yatağına bir maça ası bırakılmıştı. Onu geri verdi ve hayır dedi.

"Ve?" diye sordu midesinde bir korku oluşmaya başlarken.

"O lanet yer hakkında bir şey biliyorsanız, kimsenin kartı reddetmediğini şimdiye kadar öğrenmiş olmanız gerekir.

NINETY-ONE

Kim kapıyı çaldı ve Müdür Thorpe'un odasına girdi.

Adamın yüzünde beliren kızgınlık, yerini hoşgörüyle kazınmış sıradan gülümsemesine bırakmadan önce ödüllendirildi.

"Anma töreni için mi buradasınız?" diye sordu, kıyafetine dikkat çekmek istercesine ellerini smokininin göğsünde gezdirerek.

"Tam olarak değil, Bay Thorpe," diye yanıtladı Kim, otururken.

Kendisi de oturmadan önce tereddüt etti ama saatine bakması onun yararınaydı.

"Ne yazık ki okulunuzda henüz açıklanmamış üç ölüm ve hastanede travma geçirmiş küçük bir çocuk var. Açık sözlülüğü onun yararınaydı. "Peki, Lorraine Peters adındaki genç bayan hakkında bize ne söyleyebilirsiniz?" diye sordu, çıktıyı masasına koyarak.

Kaşları birbirine yaklaşırken yüzünün rengi biraz kayboldu.

"Ben... Yani... Ne...

Belli ki beklediği bir soru değildi. "Onu

hatırlıyor musun?" diye sordu.

Başını salladı ama daha fazla kekeleyerek cevap

vermedi. "Peki nasıl öldüğünü biliyor musun?

Başını salladı.

'Özür dilerim. Bana nasıl öldüğünü anlatmanızı istiyorum,'

diye açıkladı Kim. "Hatırladığım kadarıyla yüzme havuzuna

düşmüştü...

"Düştü" ifadesinin doğru olduğundan emin değilim ama evet, kesinlikle yüzme havuzuna düştü ve öldü. Bundan eminiz. Hamile olduğunu biliyor muydunuz?'

Başını salladı, başını salladı ve sonra tekrar başını salladı.

"Üzgünüm Bay Thorpe, ama hangisi? Kim kafası karışmış bir şekilde sordu.

"Özür dilerim. O zaman bilmiyordum ama sonradan öğrendim.

"Bay Thorpe, öğrencilerinizden herhangi birinin yasadışı kürtaj yaptırdığından haberdar mısınız?" diye sordu.

Beyni onun sorularının yön değiştirmesine ayak uydurmaya çalışırken hem dehşete düşmüş hem de telaşlanmış görünüyordu.

"Sorun değil, buna geri döneceğiz.

Bu kasıtlı bir konu değişikliğiydi. Lorraine Peters hakkında söyleyeceklerini önceden tahmin etmeye çalışıyordu ve kadın onun önceden tedbir almasını istemiyordu. Adamın temkinli tavrı ona bir şeyler sakladığını söylüyordu.

"Efendim, Lorraine Peters ve bebeği öldüğünde siz de buradaydınız. Laurence Winters, Anthony Coffee-Todd, Graham Steele ve Doktor Cordell gibi. Hepiniz aynı anda Spades'teydiniz-'

"Ben bir Spade değildim," diye tükürdü ona, yüzü acıyla buruşmuştu. "O gruplardan nefret ediyorum.

"Ama neler olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye

zorladı. "Ne olduğunu bilmiyorum-

'O kızın başına bu hafta y a ş a n a n olaylarla bir şekilde bağlantılı bir şey geldi ve sen birini koruyorsun,' diye suçladı.

"Yapmıyorum, yemin ederim," diye itiraz etti. 'Ben böyle bir şey yapmam. Lorraine'e gerçekten ne olduğunu bilmiyorum.

"Peki, siz ya da çocuklardan biri t e s t e tabi tutuldu mu?" diye sordu, çıktıya dokunarak, "doğmamış çocuğunun babası olup olmadığınızı görmek için.

"Elbette," dedi. "Hepimiz öyleydik.

'Kürtaj' kelimesiyle yüzünü terk eden renk, şimdi bir gelgit dalgası gibi yanaklarına geri geldi.

"Bay Thorpe, Lorraine Peters'ı ne kadar iyi tanıyordunuz?

Cevap vermeden önce tereddüt etti ve yüzündeki tüm ifade kayboldu.

"Müfettiş, onu gerçekten çok iyi tanırdım.

NINETY-TWO

Dawson kapalı kapıyı çalmadan önce durakladı.

Birkaç saniye geçtikten sonra tanımadığı bir kız kapıyı açtı ve ona ters ters baktıktan sonra başını eğip gülümsedi.

"Tilly buralarda mı?" diye sordu.

Tanıdık bir ses duyduğunda kız başını salladı.

"Tanrım, yine mi sen?

Döndüğünde Tilly'nin havlu bornozu, tuvalet çantası ve giysileriyle onlara doğru geldiğini gördü.

'Sana daha önce de söyledim, senin için çok gencim, o yüzden-'

"Lanet olsun, Tilly," dedi, dinleyen var mı diye etrafına bakınarak. Şaka bile olsa, böyle bir yorum kariyerini mahvedebilirdi.

Yüksek sesle güldü. "İnanın bana, bu yerde herkes o kadar kendini kaptırmış ki, cümleye kendi adlarının eklendiğini duymazlarsa farkına bile varmıyorlar.

Onun kıyafetini değerlendirerek elini kaldırdı. "Sorun değil, geri gelebilirim.

Odada başka bir kız olsa bile, düzgün giyinmemiş bir genç kızla konuşmasına imkân yoktu.

'Sorun değil,' dedi ve bornozunu çözdü.

İtiraz etti ama sonra Tilly'nin kısa siyah bir etek, siyah tayt ve çiçekli bir gömlek giymiş olduğunu gördü.

"Makyajımı yaparken kıyafetlerime bir şey bulaşmasını istemedim," diye açıkladı.

Tabii ki. Kızlar anma törenine gitmek için hazırlanıyorlardı. "Biraz konuşabilir miyiz?" diye sordu. "Seni fazla tutmayacağım.

"Elbette," dedi ve odaya adım attı.

Yatakta oturan iki kıza bakarak, "Özel olarak," dedi.

Tilly özür dileyerek onlara baktı. Homurdandılar ve odadan çıktılar.

"Kapıyı açık bırakabilir misiniz lütfen?" diye seslendi arkalarından.

"Onlar

Anma törenine gitmiyor musunuz?" diye sordu, yırtık kotları ve tişörtlerine dikkat çekerek.

Tilly başını salladı. "Konser olduğu zaman yeterince iç karartıcıydı ama şimdi bir anma töreni. Kaşlarını çattı. "Kahretsin, bu çok duyarsızcaydı, değil mi?

Tilly masada oturup küçük bir aynayı doğru pozisyona getirirken Sadie'nin yatağının ucuna oturarak, "Biraz," diye onayladı.

"Peki, neden gidiyorsun?" diye sordu. O bile ikisinin pek yakın olmadığını itiraf etmişti.

"Thorpe benden istedi. Sadie'nin arkadaşlarından birinin birkaç kelime söylemesini istedi ve bulabildiği en yakın kişi bendim.

Bu duygu nedense onu üzmüştü. On üç yaşındaki bir kız yaşıtlarından o kadar kopuktu ki, ölümünün yasını tutacak birini bulmak çok zordu.

"Tilly, sana bir şey sormam gerekiyor," dedi ciddi bir şekilde. "Gizli ve hassas bir konu, tamam mı?

Başını salladı, düşünceli görünüyordu.

'Bu okuldaki kızların yasadışı kürtaj yaptırdığına dair söylentiler duydum. Bu konuda bir şey biliyor musun?'

Başını sallaması ani ve kesin bir hareketti ama adam başının hareketini değil, gözlerindeki hileyi izliyordu. Ve onun Sadie'nin yatağına bilinçsizce bakışını yakaladı.

"Sadie demiyorsun ya..."

"Hayır," dedi kesin bir

ifadeyle.

'Ama sen bir şey biliyorsun, Tilly. Bildiğini

biliyorum. Yine başını salladı.

Bilmiyorum. Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Sadece şok oldum. Yani, bu da nereden çıktı? Size birinin kürtaj yaptırdığını düşündüren nedir?

"Birkaç saniye geç soru soruyorsun Tilly," dedi bilerek.

Başını iki yana sallayıp alt dudağını yaladı ve haklılığını kanıtlamak için adamın bakışlarını tutmaya çalıştı.

Dawson bir an düşündü. Bu, hafta başında konuştuğu kendinden emin, kendinden emin kız değildi. Bu kız on üç yaşında görünüyordu. Ve korkmuş.

'Tilly, sırası gelmeden konuşmaktan korktuğunu biliyorum ama dürüst olmana ihtiyacım var. Başka biri tehlikede olabilir, bu yüzden eğer bir şey biliyorsan...'

"Cordell," dedi sessizce, kapıya bakarak. 'O eskiden beri bir Spade. Kızlar arasında, başınız belaya girdiğinde ona gitmeniz gerektiği yaygın bir bilgidir; ne kadar geç kalırsanız kalın, o bu beladan kurtulacaktır.

"Devam et," diye nazikçe ısrar etti.

"Bayan Wade bir gün beni kenara çekti ve Sadie'nin yazdığı bir şiirden bahsetti ve başının belada olup olmadığını bilip bilmediğimi sordu.

"Şiiri okudun mu? Dawson sordu.

Başını iki yana salladı. "Bayan Wade bakması için başka birine vermişti ama bana kürtajla ilgili olduğunu söyledi.

Tilly alt dudağını çiğnerken renklenmeye başladı.

"Bana her şeyi anlat, Tilly," diye nazikçe sordu.

'Sadie'nin günlüğünü okudum. Sadece yardım etmeye çalışıyordum,' dedi suçlulukla. 'Bulduğum her şeyi Bayan Wade'e anlatacaktım, yemin ederim. Sadece Sadie'nin iyi olduğundan emin olmaya çalışıyordum.

"Günlüğü hâlâ sende mi? Dawson günlüğün hâlâ kayıp olduğunu hatırlayarak sordu.

"Hayır, söz veriyorum. Doğruca sırt çantasına geri koydum. Sadece bir kez baktım ve neredeyse içeri girip beni yakalayacak diye panik atak geçiriyordum.

"Peki orada ne okudun, Tilly?" diye sordu. "İkiyle ikiyi

bir araya getirecek kadar.

"Yasadışı kürtajı kim yaptırdı?" diye

sordu. "Sanırım zaten biliyorsunuz.

DOKSAN ÜÇ

"Aynı yaştaydık ve ben onun çalışma arkadaşıydım," dedi Thorpe, ayağa kalkıp pencereye doğru ilerleyerek. "İlk başlarda haftada üç akşam kütüphanede buluşurduk.

Kim midesinde açlıkla ilgisi olmayan bir gurultu hissetti. "Heathcrest'e ilk geldiğinde onun için üzülmüştüm. Bir insan

Bu ortama, okuldaki gelecekleri doğuştan belirlenmiş akranlarının arasına girmişti. Heathcrest yeni şeyleri pek hoş karşılamazdı. Onlara tuhaflık muamelesi yaparlardı ve yerel bir okuldan koparılan bir kız gerçekten de tuhaftı.

Derin bir nefes aldı.

"Aynı matematik grubundaydık. Onun zorlandığı ama benim zorlanmadığım bir dersti. Ona yardım etmeyi teklif ettim ve kütüphanede buluştuk-'

"Nasıl biriydi? Kim sordu.

Gülümsedi ama cevap vermeye hazırdı. 'Üzgün, yalnız ve uyum sağlamaya hevesli. Yüzmede en üst düzeyde rekabet etme hayalinin kendisinden çok annesinin hayali olduğunu düşünmüşümdür hep. Beni yanlış anlamayın, o bu sporu seviyordu. Sadece yaptığı işi gerçekten seven biri şampiyona yarışmacıları seviyesinde antrenman yapar, ancak onun için bu spordan keyif almadığını hissettim.

"Eski okulunda yüzme onun kimliğinin sadece bir parçasıydı. Arkadaşları, ilgi alanları, aşinalığı ve normalliği vardı. Sanırım buraya geldiğinde bunların hepsi değişti. Tüm hayatı yüzmekten ibaret oldu. Burada olmasının tek nedeni buydu.

"Kızlar ondan hoşlanmadı mı? Bryant sordu.

Thorpe döndü ve oturdu.

"Bunu o zaman da görmüştüm, şimdi de her yeni yıl başladığında daha net görüyorum. Gruplar oluşuyor, kızlar birbirlerini ölçüp biçiyor, liderler ve takipçilerden oluşan gruplar oluşturuyor, rekabetlerini değerlendiriyorlar. Lorraine okul yılının bir bölümünde başladı. Sürüler oluşmuştu ve yeni biri için yer yoktu. Heathcrest'teki sefil elit toplulukları ve kulüpleri ortadan kaldırmak için çok uğraşmamın nedenlerinden biri de bu. Bunlar azınlığa fayda sağlarken çoğunluğun itibarını zedeliyor. Seçilmeyen çocuklar zaten kendilerini aşağılık hissediyor ve bu da ömür boyu onlarla kalabiliyor.

"O topluluklardan birinin parçası mıydınız? Kim

sordu. Başını salladı.

Ama olmak istedin, diye düşündü Kim.

"Lorraine zorbalığa uğradı mı? Bryant sordu.

"Göz ardı edilmiş ve izole edilmiş, sanırım daha adil bir değerlendirme olur," dedi üzüntüyle.

Herkes tarafından değil, diye düşündü Kim. Kız hamileydi, yani birileri ona dikkat ediyordu.

"Yüzme antrenmanlarında olduğu gibi derslerinizi de kaçırmaya başladı mı? Kim sordu.

'Ara sıra, ama ikimiz de yaptık. Bazen o oradayken bile orada olmadığı belliydi. Ben kitaplarımdan başımı kaldırırdım, o ise boşluğa bakardı.

"Ona sorunun ne olduğunu sordun mu?

"Birkaç kez ama bana söylemedi.

Kim derin bir iç çekti. Lorraine Peters kendisine tamamen yabancı bir dünyanın içine itilmişti. Aynı kurallar artık geçerli değildi. Heathcrest'te ne kadar çok çalıştığı ya da ne kadar gelecek vaat eden bir sporcu olduğu önemli değildi, asla uyum sağlayamazdı. Sefil, yalnız ve korkmuş bir haldeydi ve burada biri tüm bunlardan faydalanmış, ona kur yapmış, muhtemelen onu manipüle etmiş ve geleceğini mahvetmişti. Hepsi onunla seks yapmak içindi.

Kim, babayı bulduklarında katili de bulacaklarını düşünmeden edemiyordu.

Bakışlarını kısmıştı. "Müdür Thorpe, Lorraine'in bebeğinin babası siz miydiniz?

Hiç tereddüt etmeden başını salladı. "Hayır, memur bey, değildim.

"Ama ona aşıktın?" diye üsteledi. "Evet,
muhtemelen hala da öyleyim.

DOKSAN DÖRT

Dawson anma töreninin sahne arkasındaki karmaşasında kendini zorladı. İki kız keman çalmaya çalışırken siyahlar giymiş bir erkek korosu yüksek sesle konuşuyordu.

Şık giyimli bir genç elinde bir trombonla hızla yanından geçti. Tanıdık bir figür ona doğru gelirken durdu, çantası vücuduna çaprazlamasına uzanıyordu.

"Stace, sen ne halt ediyorsun-

"Seninle konuşmam gerek," dedi ve onu odanın kenarına doğru yönlendirdi.

Telefonunu çıkardı. "İşte bunlar bunun için Stace," dedi alaycı bir tavırla.

"Evet, eğer açıklarsa, seni moron," diye cevap verdi.

Kontrol etti. Kahretsin, yine şarjı bitmişti.

"Bunun bir anma töreni olduğuna emin misin? Stacey sordu.

Dawson onun ne demek istediğini anladı. Heyecan seviyesi hissediliyordu, çocuklar etrafta koşuşturuyor, performans sergilemeye, spot ışıklarının altında yerlerini almaya, öğretmenlerini, akranlarını ve ebeveynlerini etkilemeye hevesliydi.

Başını iki yana salladı. Şimdiye kadar kurbanlarının isimlerinden hiç söz edildiğini duymamıştı.

Stacey, "Bayan Forbes sizi görmek için karakola geldi,"

dedi. İsim tanıdık gelmişti.

"Harrison Forbes, dönemi yarıda bırakan üçüncü çocuk.

"Anladım," dedi ve sonra gözlerini kocaman açtı. "Karakola mı geldi?

Stacey, "Evet ve herhangi bir gizlilik anlaşması da imzalamamış, sadece oğlunu tekrar almaya çalışacaklarından korkuyor," dedi. 'Görünüşe göre bir çocuk reddederse bu iş bitmiyor-'

Geri çekil, Stace. Ne demek tekrar peşinden gideyim?' Dawson sordu.

Şimdiye kadar şiddetli astım krizinden neredeyse ölmek üzere olan bir kız, ölene kadar içmeye çalıştıktan sonra yaşam destek ünitesine bağlı bir genç bulmuştu ve şimdi de Harrison Forbes hakkındaki içgüdüleri doğru çıkmış gibi görünüyordu. Artık var olmaması gereken bir grup kulüp için arkalarında çok fazla kayıp bıraktıkları kesindi.

"Hokey kazası uzun mesafe koşuculuğu kariyerini sona erdirdi. Ömür boyu tekerlekli sandalyeye mahkum oldu. Ve onu hastaneden aldıkları gün beyaz bir transit minibüs tüm aileyi yoldan çıkarmaya çalışır. Spades'in onun nerede yaşadığını öğrenmesinden korkuyor. Her şey bu lanet onur kuralıyla ilgili. Eğer katılmayı reddedersen bu ömür boyu sürecek bir leke olur.

"Kahretsin," dedi Dawson, haftanın olayları meslektaşının ağzından çıkan kelimelerle birleşince.

"Ne? Stacey sordu.

"Geoffrey," dedi aceleyle etrafına bakınarak. "Geoffrey Piggott kartı reddetti.

DOKSAN BEŞ

"Yani Thorpe'un Lorraine'i kıskançlık krizine girerek öldürmüş olabileceğini mi düşünüyorsun? Konser salonuna doğru giderlerken Kim, Bryant'a durumu açıkladı.

"Değil mi?

Kim başını salladı. "Konuşurken herhangi bir öfke sezdiniz mi?"

"Dürüst olmak gerekirse sakinleşmek için birkaç yılı vardı.

Kim başını salladı. "Ne demek istediğini anlıyorum ama duyguları konusunda çok açıktı," dedi sahne arkasına giden kapının önünden geçerken.

"Ters psikoloji mi?" diye önerdi Bryant.

Kim omuz silkti. Mümkündü ama gerçekten dinlemiyordu.

"Bunu duydun mu?" diye sordu meslektaşına yürümeyi bırakırken.

"Şey... hayır, çünkü ben şeyle konuşuyordum..." telefon çalınca durakladı
tekrar. "Ama o zaman duymuştum.

Konser hazırlık alanının kapısının hemen dışındaydılar ve biri Saffie Winters'ı çağırmıştı. İki kez.

Odaya girdi ve en yakındaki yetişkine yöneldi. Elinde bir pano taşıyan ve kulaklık takan Thorpe'un asistanı Nancy'ydi.

"Affedersiniz, az önce Saffie Winters'ı mı
çağırdınız?" "Çağırdım. Onu gördünüz mü?'

Midesi anında guruldarken başını iki yana salladı. Saffie gösterinin yıldızıydı, başrol oyuncusuydu. Sahneye çıkmaya hazırlanıyor olmalıydı.

Kim, Nancy'nin kolunu tuttu. "Buraya hiç geldi mi?

Kadın Kim'in kolundaki eli görünce kaşlarını çattı.

"Belki biraz önce. Onu gördüğümü sandım.'

"Peki onu gördün mü yoksa...

Dawson ve Stacey'nin onlara doğru ilerleyişine soru dolu gözlerle bakarken, sözlerinin sonu gelmedi. Kadın fırsattan istifade kolunu geri çekti ve uzaklaşırken duyulmayan bir şeyler mırıldandı. Kim onların yüzündeki endişeyi görebiliyordu.

"Burada ne yapıyorsun, Stace? Kim sordu. Alex'in sözlerini hatırlayarak, polis memuruna Heathcrest'teki büyük çocuklar tarafından gerçekleştirilen herhangi bir şiddet eylemini araştırması talimatını vermişti.

"Kev'e Forbes ailesi hakkında bir şey söylemem gerekiyordu.

Kim'in bunun kim olduğu ya da mevcut soruşturmayla ne ilgisi olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama şu anki önceliği on altı yaşındaki kayıp bir kızdı.

"Saffie'yi gördün mü?" diye sordu, midesindeki huzursuzluk duvarı büyümeye devam ederken.

Dawson başını salladı. 'Hayır patron, ama sanırım onu bulmamız gerekiyor. Kürtaj yaptıran kızın o olduğundan eminim. Sanırım Sadie bunu biliyordu ve ona kızıp şiiri yazdı.

Kim başını salladı. Hepsi de bundan şüphelenmeye başlamıştı. Her nasılsa Kim her zaman kızın tüm bu soruşturmanın merkezinde olduğunu hissetmişti ve şimdi o hiçbir yerde bulunamıyordu.

"Tamam, ihtiyacımız olan-

"Patron, başka bir şey daha var. Sanırım tehlikede olan bir çocuğumuz var.' "Başka bir çocuk mu?

Kim, Stacey'nin ona daha önce anlattıklarını dinledi.

"Ve sizce bu çocuk, Geoffrey, Maça'ya katılmayı reddettiği için mi tehlikede?

Hiç tereddüt etmedi. "Bu hafta öğrendiklerimden sonra bundan kesinlikle eminim.

Kim'in Dawson'ın içgüdülerine neredeyse kendi içgüdüleri kadar güvendiği zamanlar oldu.

'Tamam, Dawson, sen git ve şu çocuğu bul. Bryant, Saffie'nin arkadaşlarıyla birlikte olup olmadığına bak, Stacey de ortaya çıkma ihtimaline karşı burada kalsın. Ben de ailesinin onu görüp görmediğine bakacağım.

Ekibinin farklı yönlere doğru yavaşça uzaklaşmasını izlemek için döndü.

"Hey, çocuklar," diye seslendi.

"Dikkatli olun. Ama hiçbiri duymamış gibi görünüyordu.

DOKSAN ALTI

Kim balo salonuna adımını attı, gözleri smokinlerin ve balo elbiselerinin arasında odayı tarıyordu.

Bir çift yanından geçip oturdu ve kapıda kendilerine uzatılan programı incelemeye başladı. Sandalyeler, Kim'in çizmelerinin battığı halı kaplı bir koridorun iki yanına iki kare şeklinde dizilmişti. Mekânın yaklaşık yarısının, gösterinin başlamasını sabırsızlıkla bekleyen, görkemli bir şekilde eğlenmiş izleyicilerle dolu olduğunu tahmin ediyordu. Bu da yarım saat içinde gerçekleşecekti.

Kim koridorda ilerlerken önce sola, sonra sağa baktı.

Winters ailesi sol ön sırada, Coffee-Todd ailesinin yanında oturuyordu. Tabii ki, bu ebeveynler gururlu bir yere sahip olacaklardı. Anma töreni çocukları içindi. Kim, Joanna için kimlerin burada olacağını merak ederek etrafına bakındı.

Konuşmadan önce her iki aileye de başıyla selam verdi. "Bay Winters, Saffron'u gördünüz mü?" diye sordu.

Hoşgörüyle gülümsedi. "Sahneye çıkmaya hazırlanıyor, memur bey. Bir solosu var.'

Kim saygıyla, "Bunu anlıyorum," dedi. "Ama onu orada gördün mü?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. 'Böylesine önemli bir gösteriden önce onu rahatsız etmemeliyiz. Kendini toparlamak için zamana ihtiyacı var-'

"Ona iyi şanslar dilemek için bile mi? Kim içinde büyüyen paniği yatıştırmaya çalışırken sordu.

Kaşlarını çattı. "Ona bir mesaj gönderdim, bacağını kırmasını söyledim. "Peki cevap verdi mi? Kim sabırsızlıkla sordu.

Winters elini cebine attığında hepsinin yüzünde bir telaş belirmeye başlamıştı. Sayfayı aşağı doğru kaydırırken eli hafifçe titredi. Başını salladı ve ekranı ona doğru tuttu. "Aslında, okunduğunu bile sanmıyorum.

Kim baktı ve sadece mesajın teslim edildiğini gösteren bir onay işareti gördü ama okundu bilgisi yoktu.

Telefonunu kaldırdı. Karısı kolunu tutarken, "Neler oluyor memur bey?" diye sordu.

Zaten bir kızlarını kaybetmiş olan bir çifte bunu nasıl yapacaktı?

"Efendim, görünüşe göre kızınız Saffron kaybolmuş. Ve onu saatlerdir gören yok.'

DOKSAN YEDİ

Dawson kapıyı bir kez çaldı ve içeri girdi.

"Hey, ne oluyor-

"Geoffrey nerede?" diye sordu söze girmeden, köşedeki derli toplu yatağa bakarak.

"Geoffrey kim?" dedi yataktaki çocuk başını iPad'inden kaldırmadan.

Kapının yanındaki yatakta yatan diğer iki çocuk kahkahalarla güldü ve birbirlerini dürtükledi.

"Geoffrey Piggott, oda arkadaşın," diye tersledi

Dawson. iPad'deki çocuk omuz silkti. "Kimin

umurunda?

Dawson onun ses tonundaki üstün küçümseme karşısında vücudundaki öfkenin alevlendiğini hissetti.

"Umurumda," dedi ona doğru ilerleyerek.

Çocuk sonunda oynadığı oyundan başını kaldırıp baktı. Genç yüzü alaycı bir ifadeye bürünmüştü.

"Aferin sana, bir tek sen varsın.

Dawson, sağduyunun okul müfredatına hangi aşamada girdiğini merak ediyordu ve yine de o bile çocuklardaki zalimliğin ayrıcalıklılarla sınırlı olmadığını biliyordu.

"Hey, bayım," dedi çocuklardan biri arkadan. 'Bu kadar önemsiyorsan ona biraz diyet hapı al.

Diğerleri güldü ve Dawson'ın gözünün önüne Geoffrey'nin bu yatakhane odasındaki yaşamı geldi. Büyük salondaki bir koltukta ders çalışmasına şaşmamalı. En azından okula gittiği zamanlarda bundan kaçabiliyordu.

Her gün saat 3'te. Bu çocuğun kaçışı yoktu. Derslerde, bazen öğretmenler tarafından, saklanacak bir yer bulamazsa teneffüslerde ve sonra odasına döndüğünde işkence görüyordu.

"Onun hayatını zindan etmenin komik olduğunu mu düşünüyorsunuz?" "Evet," dediler hep birlikte.

Dawson onlarda zerre kadar pişmanlık hissetmedi. Onlar için bu, okul hayatının vazgeçilmez bir parçasıydı; derse gitmek, öğle yemeğine çıkmak, şişman çocuğa sataşmak.

Dawson hepsine dönerek, "Dinleyin sizi küçük pislikler," dedi. 'Şu anda şişko bir çocukken ve şakalarınıza konu olurken onu istediğiniz kadar küçümseyin, ama bir gün o çocuk hayatıyla harika bir şey yapacak ve ona bir şans vermiş olmayı dileyeceksiniz. Zavallı küçük klanınızda dikkatleri kendinizden uzaklaştırmak için onunla dalga geçiyorsunuz. Bu arada bilesiniz diye söylüyorum, bu hafta maça ası aldı, yani başka biri de onun oldukça özel olduğunu düşünüyor.

Artık çocukların tüm dikkati ondaydı ve anlayabilecekleri bir dilde konuşuyordu. Başka hiçbir şey olmasa bile, bir kulüp üyesinin ne kadar etkili olabileceğini biliyorlardı. Çocuğun reddettiğini eklememeyi tercih etti. Hepsi yeni bulduğu gücün kendileri için ne anlama gelebileceğini merak ederken yüzlerindeki şok yeterli bir ödüldü.

"Peki, nerede o?

iPad'li çocuk "Spor salonu," diye mırıldandı. "Spor salonu hakkında bir şeyler söyledi.

Dawson döndü ve odadan dışarı çıktı. Adımlarında bir aciliyet hissi vardı.

DOKSAN SEKİZ

Bay ve Bayan Winters ayağa kalkarken Bay Coffee-Todd, "Ben de geleyim mi?" diye sordu.

Kim ona tavsiyede bulunmak için ağzını açtığında Winters'ın başını sallaması ve uyarıcı bakışları ona hayır dedi.

Üçü birlikte koridora doğru ilerlediler. Kim, Bayan Winters'ın 10 santimlik topuklu ayakkabılarına uyum sağlamak için yavaşladı.

Thorpe smokini içinde ihtişamlı bir şekilde kapıda belirdi.

Kadının yüzünü görünce kaşlarını çattı. "Müfettiş, her şey yolunda mı-?

'Saffron Winters kayboldu,' dedi. "Onu saatlerdir gören yok.

Yüzü rahatladı. 'Memur bey, büyük bir prodüksiyonun karmaşası içinde insanların kısa süreliğine kaybolması anlaşılabilir bir durum. Muhtemelen bir yerlerde kendini besteliyordur.

"Teşekkür ederim," dedi Kim, onun etrafından dolanarak. Gerçekten de sunacak yararlı bir şeyi yoktu.

"Önce onun odasını deneyelim mi? Bayan Winters, ayak uydurmak için elbisesini yerden birkaç santim yüksekte tutarak sordu.

Kim yürümeyi bıraktı ve başını salladı. Bryant'ın gideceği ilk yer orasıydı. Hepsinin aynı yere bakmasının bir anlamı yoktu.

"Telefonunu tekrar deneyin," dedi Kim, odaya başka çiftlerin girmesi için kenara çekilerek.

Bay Winters öyle yaptı ve telefonu kulağına götürdü.

Yaklaşık on beş saniye sonra, 'Sürekli çalıyor,' dedi.

"Kahretsin," dedi Kim, gürültünün üzerinde düşünmeye çalışarak.

Lorraine Peters, Saffron daha doğmadan ölmüş olsa da Kim, kızla ilgili bir şeylerin kendi kız kardeşi Shaun'un ve muhtemelen Joanna Wade'in ölümüyle bağlantılı olduğunu biliyordu.

Kim bir an için öğrendiklerini paylaşmanın etik olup olmayacağını düşündü ama durum bunu gerektiriyordu. Kayıp kızın ailesine döndü. "Üzgünüm ama sormak zorundayım, Saffron'un yakın zamanda yasadışı bir fesih geçirdiğinin farkında mısınız?

Yüzlerindeki ilk şok bilgi karşısında değildi. Bu *onun*
bilgiye sahip olmak.

"Biliyoruz, Müfettiş. Bizden bunu ayarlamamızı istedi; ama bunun ne ilgisi var-'

"Sadie biliyordu," dedi Kim. "Kızgındı; bu konuda şiirler yazdı ve kız kardeşiyle yüzleşmeye çalıştı.

"Ama bunu ondan uzak tuttuk," dedi Hannah elini ağzına götürürken.

Kim, "Korkarım yapmadınız," dedi.

Şu anda tüm bunların yirmi beş yıl önce hamile bir kızın ölümüyle nasıl bir ilgisi olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama bir şekilde ilgisi olduğunu biliyordu.

Kim, acılı bir ebeveynden diğerine bakarken aniden aklına bir şey geldi.

"Nereye gitmemiz gerektiğini biliyorum," dedi aniden.

Dönüp koşmaya başladığında, Tanrı'dan bir kez olsun yanıldığını umdu.

DOKSAN DOKUZ

Spor salonu erkeklerin yatakhanelerinin hemen altındaydı ve Dawson'ın oraya ulaşması beş dakikadan az sürdü. Geniş binada yolunu bulmak için zaten saatlerini harcamış olduğu için Tanrı'ya şükretti.

Tam Philip Havers kapıyı kilitlerken geldi. "Geoffrey nerede?" diye sordu.

Havers şaşkın görünüyordu.

"Piggott," diye açıkladı. Dawson, öğretmenden hoşlanmadığını gizlemeye çalışmadan, "Seninle uğraşan şişman çocuk," dedi. Buna vakti yoktu.

"Nerede olduğunu nereden bileyim?" diye sordu Dawson'ın yorumunu duymazdan gelerek.

"Çünkü anahtar ya da başka bir şey almak için buraya geliyordu.

Havers başını salladı. 'Neden bahsettiğin hakkında en ufak bir fikrim yok. Şimdi izin verirseniz yapmam gereken-'

"Hayır, sana izin vermeyeceğim," dedi Dawson, onun yolunu keserek. "Geoffrey'nin nerede olduğunu söyleyene kadar olmaz.

Havers önündeki fiziksel engeli pek de hoş karşılamadı. Burun delikleri tepki olarak alevlendi.

'Bu çocukla özel olarak neden ilgileniyorsun ki? Sen genç-'

Dawson onu duvara doğru itti ve orada tuttu.

"Bu lanet cümleyi bitirmen için sana meydan okuyorum, Havers," diye tükürdü. 'Çünkü senin aksine ben, sırf senin istediğin gibi olmadıkları için karşılık veremeyen zavallı çocuklara zorbalık yapmaktan hoşlanmıyorum; ama onları birbirlerine düşürerek...' Ani bir farkındalıkla sözleri yarım kaldı. "Asıl sen

Maça'yı devam ettiriyorsun, değil mi? Sen lanet olası Joker misin? Aidiyet, bağlantılar ve ömür boyu sürecek bağlar hakkındaki konuşman. Thorpe gerçekten bunları yok etmeye çalıştı ve-'

Havers, 'Sağlıklı rekabette yanlış bir şey yok,' diye çıkıştı. 'Thorpe onlardan sadece hiç davet edilmediği için nefret ediyor. Lanet olası pısırık. En güçlü olan hayatta kalır. Ben Maça Dokuzlusuydum ve bu bana hiç zarar vermedi.

Dawson onu daha da sıkıştırdı. "Kendi hastalıklı seçim süreciniz için bu çocukları birbirlerine karşı kışkırtıyor, nefret ve zorbalığa teşvik ediyorsunuz. Bu hafta öğrendiği her şey aklından geçti. "Sağlıklı rekabet adına masum çocuklara verdiğin lanet zarar," diye bağırdı. "Şimdi bana nerede olduğunu söyle," dedi onu sallayarak.

Havers kendini tuttu ve başını salladı.

Dawson zamanını boşa harcadığını fark etti. Havers'la daha sonra ilgilenebilirdi.

"Geri döneceğim seni şeytani piç, ama yemin ederim o çocuğa bir şey olursa hayatını cehenneme çeviririm.

Dawson yumruklarını adamın gömleğinden çekti ve onu bıraktı.

Havers gömleğini düzeltti ve gülümsedi. "Deneyebilirsin ama bir telefon uzağında güçlü dostlarım var.

"Seni bundan kurtaramayacaklar, seni hasta pislik," dedi kapıya ulaştığında. Döndü. 'Ve eğer Maça Dokuzu olmak seni bugün olduğun adam yaptıysa, seni temin ederim ki sana hiçbir faydası olmadı.

Dawson arkasını döndü ve zamanının tükenmekte olduğunu hissederek koşmaya başladı.

YÜZ

"Ama neden burada olsun ki? Yüzme havuzuna vardıklarında Bayan Winters korkuyla sordu.

Gecenin ilgi odağından çeyrek mil uzaklaştıkları için Kim artık bağırma ihtiyacı duymuyordu.

'Telefonunu defalarca aradınız ama cevap veren olmadı.
Ekibim onun yerini tespit etmiş olsaydı şimdiye kadar
ararlardı. "Ama neden *burası*? Bayan Winters ısrar etti.

"Çünkü bu hafta yaşanan her şey yirmi yıldan daha uzun bir süre önce Lorraine Peters adlı bir kızın burada öldürüldüğü bir olayla bağlantılı.

Bayan Winters eliyle ağzını kapattı.

"Onu hatırlıyorum," diye fısıldadı Bay Winters. "Ama bir çeşit kaza değil miydi?

Bayan Winters hiçbir şey hatırlamadan boş boş onlara baktı.

Kim başını salladı. "Hiç sanmıyorum. Şimdi arkamda kal,' diye öğüt verdi avucunu kapının koluna yerleştirirken.

Bay Winters onun önüne geçmeye çalıştı. 'Hayır, Müfettiş, eğer kızım oradaysa, ben-'

Kim onu itip kaktı ve zorla yolundan çekti.

Tam olarak demek istediği buydu. Bu kapının ardında ne bulabilecekleri hakkında hiçbir fikri yoktu ve ebeveynlerinden birinin oraya ilk girmesini istemiyordu. Meslektaşlarından telefon gelmeden geçen her dakika Saffie'nin güvenliğine dair duyduğu derin korkuyu ikisiyle de paylaşmamayı tercih etmişti. Kız henüz bulunamamıştı.

"Bay Winters, dediğimi yapmalısınız," diye tıslayarak kapı kolunu çevirdi.

Önündeki sahne aydınlanırken Kim kıpırdamadan durdu.

Saffron Winters yüzme salonunun diğer ucunda bağlı ve ağzı tıkalıydı.

Duş odasından bir figür çıktı. "Burada ne halt ediyorsun?" diye sordu.

Kim figürün kendisine bakmadığını hemen fark etti.

YÜZ BİR

"Geoffrey'i bulabildin mi? Bryant, Dawson'la koridorda, gösterinin sahnelendiği alanda buluşurken, en azından yüzde elli başarı oranı umarak sordu.

Dawson başını salladı. "Saffron'u buldun mu?" "Hayır.

"Ve buraya geri dönmedi," dedi Stacey, kapı aralığında onlara katılarak.

"Memurlar, nerede o? Müdür Thorpe onlara doğru gürleyerek bağırdı.

Bryant, 'Efendim, onu bulmak için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz,' diye cevap verdi.

"Umarım yakında yaparsın," diye araya girdi. 'On dakika içinde gösteriyi açması gerekiyor.

"En yüksek önceliğimiz değil," diye tersledi Bryant. "Onun fiziksel güvenliğiyle kıyaslandığında.

Thorpe kendini kontrol ederek, "Elbette, elbette," dedi. "Ama gerçekten de bir yerlerde bir an yaşadığını ve zamanın farkında olmadığını düşünüyorum.

Bryant, "Patron da dışarıda onu arıyor," diye önerdi.

Başını salladı. 'Evet, şu anda yanında Bay ve Bayan Winters var. Hepsi hızla uzaklaştı,' dedi uzaklaşmadan önce.

Bryant, 'Bu sorunun cevabı bu,' dedi.

"Ne? Stacey sordu.

'Gidip şefi arayıp aramayacağıma emin değildim ama eğer yanında Winters varsa...'

"Kahretsin," dedi Dawson, aniden saatini kontrol
ederek. "Ne? Stacey sordu.
"Çan kulesi-
'Kompleksin hemen diğer ucunda,' dedi.
"Ve Geoffrey Piggott'un konseri başlatacak zili çalmak üzere saat tam sekizde orada olması gerekiyor.
Tümü üç . onlar değiştirildi bakışlar
olarak onlar dikkate alındı Dawson'ın içgüdüleri doğruysa, bunun yansımaları.
Koşmaya başladıklarında hepsi 'Kahretsin' dedi.

YÜZ İKİ

Laurence Winters kapıyı kapattı ve önünde durdu.

"Graham, ne halt ediyorsun?" diye sordu.

Kim, veli ile okul danışmanı arasında havuzun üzerinde dolaşan saf nefreti yakaladı. Etrafındakilere baktığında şok olmuş görünen tek kişinin kendisi olduğunu fark etti.

"Bitiriyorum Laurence," dedi Graham, Saffie'yi ayağa kaldırarak. Kız haykırdı ama sesinin çoğu ağzındaki malzeme tarafından emildi. Gözlerinde dehşet parlıyordu.

Neyi bitiriyordu?

Kim çılgınca parçaları birleştirmeye çalıştı. Graham ve Laurence yirmi beş yıl önce aynı zamanda Spades olmuşlardı ama bunun Lorraine Peters ve Sadie ile Shaun cinayetleriyle ne ilgisi vardı? Graham, Lorraine'in çocuğunun babası mıydı? Laurence ona zarar vermişti ve Graham da Laurence'ın çocuğunu öldürerek onun intikamını mı alıyordu?

Ama bunu yirmi beş yıl sonra neden yapsın? Mantıklı gelmiyordu.

Joanna, Graham'a kürtaj şiirini deşifre etmesi ve Sadie'yle birlikte keşfetmesi için vermişti. O da anlamamış gibi davranmıştı. Ve sonra Joanna öldüğü gece barda göstermek için şiiri geri istemişti.

Birden Graham'ın, seanslarında hiç açılmamış olmasına rağmen Sadie'nin içsel duyguları hakkında onlara çok şey anlatabildiğini fark etti.

Kızın günlüğü Graham Steele'in elindeydi.

Graham Steele ve Thorpe'a Joanna tarafından, Shaun Coffee-Todd'u aramaya gönderdiği kişinin Christian Fellows olduğu söylenmişti.

Graham aniden cebinden bir bıçak çıkardı ve hafifçe vurarak açtı.

Saffie'nin boğazına dayadı. Kız çığlık attı.

Hannah nefesini tuttu ve elini uzattı.

"Kimse yaklaşmasın yoksa boğazını keserim, yemin ederim.

Kim, "Graham, Saffie'nin gitmesine izin verirsen eminim her şeyi halledebiliriz," dedi.

Sanki odada olduğunu yeni fark etmiş gibi ona baktı. Laurence Winters'a dönerken gözleri onu görmezden geldi.

"Yaptıklarından sonra hiçbir çocuğu hak etmiyorsun, seni piç kurusu.

Kim bir kez daha odada neler olup bittiğine dair hiçbir fikri olmayan tek kişinin kendisi olduğunu fark etti. Olan biten her şeyin Lorraine Peters'ın yirmi beş yıl önce tam burada, bu havuzda ölmesiyle bağlantılı olduğunu biliyordu.

'Şu haline bak, seni pislik. İkinize de bakın,' dedi, alayına Hannah'yı da dahil ederek. "Nasıl bir hayat sürdüğünüze bakın. Mutlu küçük ailenizle birlikte büyülü, mükemmel, hak sahibi bir hayat. Lanet olası altın çift. Artık o kadar da mutlu değilsiniz, değil mi Laurence?

"Sadie'yi sen mi öldürdün? Kim havuzun uzunluğu boyunca bir adım atarak sordu. Adamın gözünün sadece Winters'ta olduğunu fark etti.

"Tabii ki onu öldürdüm," diye Saffie'nin kafasına tükürdü. 'Bunu da öldüreceğim ve sonra buna hat trick diyebiliriz.

Parçalar bir anda kafasının içinde geriye doğru oynayan bir patlama gibi yerine oturdu. Lorraine ilk başta düşündüğü gibi Graham'la yatmıyordu.

Laurence Winters'a dönerek, "Lorraine'in bebeğinin babası *siz miydiniz*?" diye sordu.

Kim, onun yanıtından önce karısının yüzündeki hoşnutsuzluğu gördü. Kim haklıydı: Hannah biliyordu. Başından beri ikisi hakkında her şeyi biliyordu.

Şimdi dördü de Lorraine'in ölümüyle sonuçlanan yüzme havuzunun etrafında duruyordu.

"Ama onu sen ittin?" dedi Graham'a dönerek. "Onu boş bir havuza mı ittin?

Hiçbir şey söylemedi ama Laurence'a bakmaya devam etti. O da öyle yaptı. 'Laurence, onun senin çocuğuna hamile olduğunu biliyordun ve onu itmeye ikna etti. Bebeğin babasıyla buluşacaktı.

Gece. İnsanlara senin kim olduğunu söylemeye başlayacaktı.

Laurence inatla sessiz kaldı. Ama Graham susmadı.

Yine de konuşurken ona değil, sadece Laurence Winters'a baktı. 'Maça oyununa kabul edilişimdi, değil mi seni piç kurusu? Benden bir şaka yapmamı istemiştin. Öyle olduğunu söylemiştin. Sinirlerini bozan, seni takip eden, rahatsız eden bir kız olduğunu söylemiştin. "Ona bir ders ver, kendini aptal gibi hissetmesini sağla ki seni rahat bıraksın.

Kim danışmanın yüzündeki duyguya, ıstıraba baktı. Yaptıklarına rağmen bilmediği bir şey vardı. Keats'in Lorraine'in otopsi notlarına bakarken fark ettiği ve şimdi Saffie'nin eski erkek arkadaşıyla yaptığı konuşmayı hatırladığında zihninde netleşen bir şey.

Kim, kızı kurtarmak için aniden ona saldıramayacağını biliyordu. Adam çok uzaktaydı. O oraya varana kadar bıçak Saffie'nin boğazını kesmiş olacaktı. Aklında bir plan oluşmaya başladı. Hepsi için bir sürprizi olduğunu biliyordu. Keşke bunu yapabilecek kadar yaklaşabilseydi.

"Bana dalış tahtasının arkasına saklanmamı söylemiştin," diye devam etti. 'Her zaman orada buluştuğunuzu söylemiştin. Işıkları kapalı tutmamı ve sonra onu suya itmemi söyledin. Bir içki içmiştim; gergindim; başarılı olmak istiyordum. Yeniydim ve Spade olmak istiyordum. Havuzda su olmadığını fark etmeliydim. Bunu görmeliydim,' diye öfkelendi.

Bir adım öne çıktı. "Ve bunu

sen mi yaptın? Kim sordu.

"Havuzun boş olduğunu bilmiyordum ve onun hamile olduğunu da bilmiyordum.

Bıçak Saffie'nin boğazına yaklaşırken Kim bir adım daha attı.

"Her gece rüyamda o bebeği gördüm. Senin yüzünden öldürdüğüm o masum çocuğu. Rüyalarıma giriyor, aldığım o canı hayal ediyorum.

'Ama sen hayatını mutlu bir şekilde yaşadın, bir kez bile Lorraine'i ya da çocuğunu düşünmedin, sadece onlardan kurtulduğun için mutlu oldun. Ben her şeyi omuzlarken sen suçluluk duymadan yaşadın. Hayatım mahvoldu çünkü sen yeni-'

"Graham," diye bağırdı Hannah.

Kim bir adım daha attı.

'Siktir git, Hannah. Her şeyi biliyordun. Siz altın çifttiniz. Maça Kralı ve Kupa Kızı. Birbiriniz için yaratılmıştınız.

Diğerleri. İkisi de zeki, muhteşem, kutsanmış, varlıklı. Önünüzde pembe, parlak bir geleceği olan gerçek bir güç çifti. Laurence'ın biraz sertlik istemesi dışında, değil mi?

"Ama neden Shaun? Kim hedefine doğru bir adım daha atarak sordu. Ama o zaten biliyordu. Shaun'un babası DNA'sı iki kez test edilen çocuktu.

Çünkü o piç onu korudu. Laurence'ın asla öğrenilmemesi için bir şekilde örnekleri değiştirdiler. Spades böyle yapar.'

"Neden öne çıkmadın Graham? Kim bir adım daha atarak sordu.

"Beni tehdit etti. Kıskanç olduğuma ve öfkeyle Lorraine'i öldürdüğüme yemin edeceğini, Cordell ve diğerlerinin de onu destekleyeceğini söyledi. Bana bir Spade olduğumu ve gerçeği söylersem hayatımın benim ve ailem için cehenneme döneceğini söyledi. Babamın işini kaybetmesini ve daha kötüsünü ayarlayabileceğini söyledi. Rover'da montaj hattında çalışıyordu. Ben burslu bir çocuktum. Bana Maça'nın her yerde olduğunu söyledi.

Kim, Saffie'nin yüzüne baktı. Gözleri buluştu. Kim ona küçük bir baş selamı verdi. Saffie şaşkın görünüyordu.

"Yani onun çocuğunu da mı öldürdün? Kim sordu.

'Bu insanlar çocukları hak etmiyor ve bu ikisi kesinlikle zavallı Sadie'yi hak etmedi,' diye öfkelendi.

Bıçağın ucu Saffie'nin boynuna saplandı. Bir kan kabarcığı belirdi.

Kızın hakkını vermek gerekirse yüzünü buruşturdu ama bağırmadı. Kim bir kez daha yana doğru adım atarken göz temasını koruyarak onu rahatlatmaya çalıştı.

"Ne yaptıklarını biliyorsun, değil mi? Graham ilk kez ona hitap ederek şöyle dedi.

Kim, "Evet, Saffie'nin yakın zamanda kürtaj yaptırdığını biliyorum," dedi.

'*Yasadışı* bir kürtaj,' dedi. 'Bu insanların elinde bir çocuk daha öldü. Ve o bir çocuktu, hiç şüpheniz olmasın. Kendi çocukları etkilenmezken hangi çocuğun yaşayacağına ya da öleceğine karar vermeye devam edemezler.

Kim gözyaşlarının Saffie'nin yanaklarından akmaya başladığını gördü. Başlangıçta ilgisizlik ve soğukluk olarak algıladığı şey aslında ölen çocuğu için duyduğu keder ve yastı. Erkek arkadaşı Eric onun ne yaptığını öğrenmiş ve onunla işini bitirmiş olmalıydı. Bu onun gözlerinde gördüğü incinme ve iğrenmeyi açıklıyordu.

"Anne olmak için çok genç," diye bağırdı Hannah.

'O zaman bunu bacaklarını açmadan önce düşünmeliydi. Ama ben onu suçlamıyorum. İkinizi suçluyorum. Sonlandırma için Cordell'e gitmesini ayarlayan sizdiniz. Yasaların size dokunamayacağını sanıyorsunuz. Spades tarafından korunuyorsunuz. Adalet sizi asla cezalandıramaz. Ama ben cezalandırabilirim.'

Saffie'nin yanaklarından akan ve çenesinden süzülen gözyaşları, Kim'in, bu sonlandırmanın Saffie'nin tercihi olmadığına dair hiçbir şüphesi kalmamasına neden oluyordu. Kim şimdi kızın Sadie'nin ölümünden sonra neden eve gitmeyi reddettiğini anlıyordu. Şu anda, kendisini çocuğunu aldırmaya zorlayan insanların etrafında olmaya dayanamıyordu.

Ama Kim'in havuzdaki yolculuğuna devam edebilmesi için Graham'ı konuşturması gerekiyordu. Cephaneliğinde tek bir araç vardı ve bunun zamanlamasının mükemmel olması gerekiyordu.

Kim, 'Monty Johnson'a mesajları gönderen sendin, Joanna Wade'in öldürülmesi karşılığında onu gruba geri kabul eden sendin,' dedi. 'Şiiri geri istediğinde onu bana vereceğini ve bu olayları neyin başlattığını anlayacağımı biliyordun.

"Siz ikiniz çok yakın görünüyordunuz," dedi ona doğru bakarak.

"Christian seni gördü, değil mi? Kim sordu. "Soyunma odasında Shaun'u öldürürken bir Çeyler gördü. Onu hademenin odasına götürüp astın ve öldürdüğünü sandın. O yanlış bir şey yapmamıştı, seni piç kurusu,' diye hırladı.

Gözlerini kızına dikmiş olan Laurence Winters'a bakarak, "O piç ben değilim," dedi. 'Bunun nedeni o. Her şey onunla başladı. Kim, Saffie'nin dikkatini yeniden çekmesi gerektiğini biliyordu. Kız fırsatını bulduğunda harekete geçmeye hazır olmalıydı ve Kim bunu ancak şöyle sağlayabilirdi

Bir kere.

Yana doğru bir adım daha attı.

'Ve yıllar önce o çocuğu öldürmenin suçluluğu cinayetlerin katalizörü müydü? Kim sordu.

Başını salladı. 'Bu olay benim tüm hayatımı şekillendirirken, onlar işkenceden habersiz, neşeyle kendi hayatlarına devam ettiler. Yirmi beş yıl boyunca yaşadığım suçluluk duygusu. Bir can aldım, iki can ve-'

"Ama sen yapmadın," dedi Kim, sonunda hedefine ulaşmıştı. "Öyle mi, Bayan Winters?

YÜZ ÜÇ

"Neden bahsediyorsun?" diye sordu Hannah, Kim'in gözlerinin içine bakarak.

Kim, Keats'ten yirmi beş yıl önceki ölümle ilgili öğrendiği her şeyi hatırladı; Lorraine'in boynunun etrafındaki, havuza itilmesiyle uyuşmayan izleri.

Laurence Winters'ın yüzünde ilk kez şok ifadesi gördü ve haklı olduğunu anladı.

Laurence'ın Lorraine'in işini bitirmek için havuza inmeyeceğini anlamıştı. İlk seferinde bunu yapacak cesareti yoktu, Graham'ı kandırmıştı, bu yüzden plan başarısız olduğunda bunu yapacak omurgası olmayacaktı. Alistair Milton'ı Saffie'den uzak durması konusunda uyaran Hannah'ydı. Ona acımasız demişti.

'Lorraine'i Graham öldürmedi. Sen öldürdün.'

Kim, şaşkınlığının ilk birkaç saniyesinde danışmandan uzaklaşan Saffie'ye doğru baktı. Tökezleyip düştü ama Graham artık ona bakmıyordu. Karo döşeli zeminde sürünerek Kim'e doğru ilerledi.

'Onu boş havuza ittin Graham, ama ölmedi. Hannah Winters aşağı inip emin olmak için işi bitirene kadar ölmedi. "Hiçbir şey bu güçlü çifti ayıramazdı.

Graham sendeleyerek ilerledi. "Hayır... hayır... hayır...

'Evet Graham, onu öldürmediğini bilerek son yirmi beş yıldır acı çekmene izin verdi. Hannah çıplak elleriyle boynuna sarılıp işini bitirdi.'

Laurence'ın bakışları şoktan uyuşmuş olan karısına sabitlenmişti.

"Hannah?" dedi kuşkuyla.

Adamın yüzündeki dehşetten etkilenen kadının gözleri sertleşti.

'Birimizin onun öldüğünden emin olması gerekiyordu,' diye tükürdü. 'Bizi asla yalnız bırakmazdı. O çocuğu doğuracak ve hayatımızın sonuna kadar bize bağlı kalacaktı...'

Graham hayatını mahveden çifte doğru koşmaya başlayınca, sözleri yarım kaldı.

Laurence Winters, sadece kendi suçluluk duygusu içinde çürümesine izin veren kadını görebilen öfkeli boğanın yoluna çıktı. Gözleri kadına kilitlenmişti, bakışlarından nefret yayılıyordu.

Kim onlara doğru hamle yaptı ama zamanı olmadığını biliyordu.

'Hayır...' diye bağırdı Hannah, bıçak zahmetsizce
Laurence'ın gövdesi.

Kan hemen saf beyaz smokini lekelemeye başladı. Kocası yere
yığılırken Hannah hareketsiz duruyordu. Graham olduğu yerde
durmuş, damlayan bıçağı tutuyordu.

Laurence'ın yere düşmesi Graham'a nefretinin gerçek nesnesine giden açık bir yol sundu. İleri doğru bir adım attı.

Bıçağı Hannah'ya doğru çevirirken Kim onun bileğini yakaladı. Adam bıçağı sımsıkı tutup sağa sola sallarken Hannah bıçağın yolundan kaçtı.

"Ver onu bana, Graham," dedi ısrarla.

Boşta kalan elinin parmaklarını onun tutuşunu gevşetmek için kenetledi.

Hannah kıvranan kocasına doğru bir adım atarken gözlerindeki ifade öldürücüydü.

"Graham, bıçağı bana ver," dedi yine.

Kadından kolayca kurtuldu. Hiçbir şey duymuyor ya da görmüyordu, sadece yere eğilen kadını görüyordu.

Kim her türlü mantığın onu terk ettiğini biliyordu. Onunla hedefi arasına giren herkes zarar görecekti.

Üç adım sonra Hannah'ya varacaktı.

Kim çabucak düşündü. Boyutları ne olursa olsun erkeklerin eşit derecede savunmasız olduğu iki yer vardı. Adamın ön tarafı ondan uzağa doğru gidiyordu, bu da ilkini eliyordu.

Sağ bacağını havaya kaldırdı ve adamın dizlerinin arkasına sert bir tekme attı.

Tökezledi ve öne doğru düştü; bıçağın sesi fayansa çarptı.

Kim bir ata biner gibi adamın belinden sırtına atladı. Onun daha fazla zarar vermesini engellemek zorundaydı. Adam onu sırtından atmaya çalışırken Kim kendini kaldırılmış hissetti. Ceketine sıkıca tutundu. O bıçağı almak zorundaydı ve tek şansı adam yerdeyken yakalamaktı.

Öne doğru sıçradı ve adamın sırtının ortasına düştü. Adamın eli tekrar bıçağın üzerindeydi. Öne doğru eğilerek onu sardı, göğüsleri başının arkasına bastırdı.

Elini yumruk yaptı ve adamın parmaklarının üzerine indirdi.

Parmakları açıldığında haykırdı.

Adam dizlerinin üzerine kalkarken bıçağı onun ulaşamayacağı bir yere itti, bu da kadının adamın sırtından fayansın üzerine devrilmesine neden oldu. Yaralı elini kaldırdı ve bacakları dizlerinin üzerinde açılmış bir şekilde onun üzerinde yükseldi. Kadın bacağını kaldırdı ve adamın kasığına tüm gücüyle vurdu.

Adam onun üzerine yuvarlandı.

Ağırlığın etkisiyle nefesi kesildi ama bu fırsatı değerlendirerek adamın altından sıyrıldı. Yumruğunu sıktı ve yüzüne olabildiğince sert bir yumruk indirdi. Acı parmak eklemlerinden bileğine kadar yayıldı.

Gözleri baygınlık içinde yuvarlanırken burnundan kan fışkırdı. Kim döndüğünde Saffie'nin sağ eline doğru başını salladığını gördü.

Kim'in yetişmesi üç saniye sürdü.

Hannah Winters ortadan kaybolmuştu, bıçak da öyle.

YÜZ DÖRT

Kim karnını tutan Laurence Winters'ın üzerine eğildi. İlk kan akışı yavaşlamıştı ve çıkardığı sese bakılırsa hayati tehlikesi yoktu. Yaşayacaktı ve Hannah Winters'ın da bununla bir ilgisi varsa o da yaşayacaktı.

"Saffie, iyi misin?" diye sordu ağzındaki tıkacı çıkararak. "Evet...

ama babam..." dedi, ona doğru ilerleyerek.

"İyi olacak," dedi Kim, Saffie'nin bileklerini tutup onu bağlayan bandajı çözerek.

Saffie babasının yanında yere yığıldı.

'Baba... baba... benim...' dedi gözyaşları yanaklarından süzülürken.

"Telefonunu al ve bir ambulans çağır," diye bağırdı Kim.

Graham'ın ayaklarını birleştirdi ve bileklerini havuza giden metal tırabzana bağladı.

Cep telefonunu çıkararak 'Güvende,' dedi. Şu anda bir yardıma ihtiyacı olduğu kesindi.

Çatlak ekranı gördüğünde inledi. Başparmağı ekranı aydınlatmayı başaramamıştı. Graham üzerine düştüğünde olmuş olmalıydı.

Kahretsin, daha fazla zaman kaybedemezdi.

Kim, inleyen babasının başını kucaklayan perişan haldeki kıza baktı ama kızın annesinin peşinden gitmesi gerekiyordu.

Kapıdan hızla çıkarken yangın alarmının düğmesine bastı. Siren hemen çaldı ve kulaklarını patlattı. Ama Saffron ve babasına yardım ulaştırmanın en hızlı yolu buydu. Evet, kimden yardım geleceğini bekleyebilirdi.

Yangın alarmına müdahale etti ama geçen her saniye, elinde dört inçlik bir bıçak olan duygusal olarak çıldırmış bir kadınla arasına mesafe koydu.

Koridorda bir aşağı bir yukarı baktı ve gümüş rengi bir elbisenin köşede kaybolduğunu gördü.

Tek başına olmasına rağmen Hannah Winters'ın nereye gittiğini görebiliyordu.

YÜZ BEŞ

Kim çatı kapısını açarken hıçkırık seslerini duydu.

"Gidecek hiçbir yer yok, Hannah," dedi Kim, kadını bir çatı lambasının solunda gördü. Bıçak elinin yanındaki çıkıntının üzerinde duruyordu.

Dönmeden, 'Daha fazla yaklaşma,' dedi.

Kim onu görmezden geldi ve olabildiğince sessizce bir adım attı. Hannah'nın çarpık zihninde çatı Sadie'yle bir bağlantıydı.

"Hepsi gitti," dedi sessizce. "Sadie öldü, Laurence öldü, Saffie benden nefret ediyor.

Kim onun tek pişmanlığının kendisi için olduğunu tahmin etmeliydi.

Kim, bir adım daha attığı gerçeğini gizlemek için sesini kullanarak, "Laurence ölmedi," dedi.

Kim onun başını salladığını gördü. 'Güzel, önemli değil. Yüzündeki ifadeyi gördün. Bunu planlayanın o olmasının bir önemi yok. Ve bunun gerçekleşmesini sağlayan da bendim. Çünkü ona hiç söylemedim. Kızımın ölümünün tüm suçluluğunu çekmesine izin verdim.

"Onunla yattığı için cezası bu muydu? Kim yaklaşarak sordu.

Başını iki yana salladı. "Hayır, bu onu sevdiği için aldığı bir cezaydı. Kadın döndü ve Kim onun gözlerindeki duyguyu gördü.

"Sence hızlı, anlamsız bir sikiş olsaydı bunu yapar mıydım? Tekrar gece gökyüzüne döndü, parmakları bıçağa vuruyordu.

"Buna gerçekten değdi mi? Kim sordu. 'Tüm o sırlara, yalanlara. Genç bir kızın ve doğmamış çocuğunun öldürülmesine değer miydi?

'Ne düşündüğünüz umurumda olmadığı için evet diyeceğim. Laurence ve ben birlikte yirmi beş harika yıl geçirdik.

"Ama kızınız yaptığınız şey yüzünden öldü.

'*Kocamın* yaptığı şey yüzünden kızım öldü. Sen ona söyleyene kadar Graham'ın benden haberi bile yoktu.

"Peki ya Saffie? Kim sordu. "O yaşamaya değmez mi?" diye sordu bir adım daha atarak. Artık sadece birkaç metre uzaktaydı.

Bir daha asla yakın olamayacağız. Yaptıklarım hakkında bildiklerinden sonra olmaz, özellikle de kürtajdan sonra. Çocuğu doğurmak istedi ve ben onu buna zorladım. Sadece bunun için bile beni asla affetmeyecek.

"Onu neden zorladın? Kim sordu.

"Onun kariyeri. Dünyaca ünlü konser piyanistleri yanlarında küçük bir bebekle dünyayı dolaşmazlar.

'Ama neden onun parlak kariyerine bu kadar önem veriyorsunuz? Neden sadece mutlu olması yetmiyor? Neden bu yeterli değildi?'

"Çünkü ona buna değdiğini göstermek zorundaydım," dedi basitçe.

Kim birdenbire anladı. Hannah, Laurence'ın o zamanlar Lorraine'i gizliden gizliye sevdiğini ve hep ölü bir kadınla rekabet etmeye çalıştığını biliyordu. Ve buna gurur duyabileceği çocuklar da dahildi.

Kim, 'Hâlâ hayatta olsaydı onunla rekabet etmek daha kolay olurdu,' diye gözlemledi.

Ölüler yanlış yapamaz.

"Muhtemelen haklısın ama asla bilemeyeceğim.

Şimdi yanında duran Kim'le yüzleşmek için döndü. Gözleri buluştu ve kilitlendi.

"Sana uzak durmanı söylemiştim," dedi sesi çıkmadan. Tüm duyguları içinden sökülüp alınmış bir kadın.

Dümdüzdü, boştu, hiçbir şey hissetmiyordu.

"Hiçbir şeyim kalmadı," dedi Kim'i omuzlarından tutarak. "Ve hepsi senin suçun.

Hannah onu da yanına alarak kendini binanın yanından aşağı fırlattığında Kim'in tepki verecek zamanı yoktu.

Onlar havada savrulurken Kim kurtulmaya çalıştı, bir tür hastalıklı kucaklaşmaya kilitlenmişlerdi.

Yere doğru koşarlarken Hannah'nın gümüş elbisesi etraflarında dalgalanıyordu.

YÜZ ALTI

Yer onlara hızla gelen bir tren gibi çarpmıştı ama bir şey göğsünün çarpmasını engellemişti. Kim nefes nefese kalmıştı ama hâlâ hayattaydı.

Altında Hannah Winters'ın cesedi yatıyordu.

Birdenbire duyuları geri geldi. Hepsi birden.

Acı vücudunu dolaşırken acı içinde çığlık attı. Sanki her kemiği ve kası protesto için çığlık atıyormuş gibi hissediyordu. Hannah'dan uzaklaşmaya, göğsündeki ağırlığı hafifletmeye çalıştı. Çok geç olduğunu bilse de kadın için yardım bulmaya çalışmalıydı.

Sol bacağını hareket ettirmeye çalıştığında, kör edici kırmızı sıcak acı flaşları vücudunu dolaştı ve gözlerine yıldızlar getirdi.

Ama denemek ve hareket etmek zorundaydı. Ön kollarını yere koydu ve ilerlemek için onları kullanmaya çalıştı.

Her santim acı ve mide bulantısı dalgaları getirdi.

Yardım istemek için başını kaldırdı ve o anda onları gördü.

Üç meslektaşı çan kulesine giriyor.

YÜZ YEDİ

"Tanrım, Dawson, yavaşla," diye seslendi Bryant Stacey'nin arkasından, tek sıra halinde dar ve dolambaçlı taş merdivenlerden yukarı çıkan çavuşa.

Bryant saatlerdir tırmandıklarından emindi. Aşağı baktığında çıktıkları seksen metreyi görebiliyor, yukarı baktığında ise neredeyse oraya vardıklarını görebiliyordu.

"Geoffrey," diye tekrar seslendi Dawson, artık daha

yakındılar. Bryant yanıt olarak bir tür inilti duyduğunu

sandı. "O burada," diye seslendi Dawson.

Bryant, Dawson'ın sesindeki rahatlamayı duydu. Tanrı'ya şükür, çocuk muhtemelen karanlıktan korkmuş ve merdivenlere giden yolu bulmaya çalışıyordu. İçten içe meslektaşının çocuğun içinde bulunduğu tehlikeye aşırı tepki verdiğini düşünmüştü. Çocuğun bir tür okul kulübüne katılmayı reddettiği için ölüm riskiyle karşı karşıya olması ona biraz abartılı gelmişti. Aşağı inmek ve Dawson'a yeni lakabı olan drama kraliçesini takmak için sabırsızlanıyordu. Şef, bir çocuğu zil çalmaktan kurtarmak için onlara bir milyon basamak tırmandırdığını öğrenene kadar bekleyecekti.

Bu çocuğa yanıldığını söylemeyi ne kadar da severdi.

Son birkaç adımı, yüzünde uyluk kaslarını yakan laktik asidi hafifleten bir gülümsemeyle attı.

"Hey drama-

Dawson elindeki feneri boşluğun ortasına tutarak, "Siktir," dedi.

Kahretsin, diye düşündü Bryant, sertçe yutkunarak. Meslektaşı hiç de yanılmamıştı.

YÜZ SEKİZ

Stacey el fenerini odanın ortasına tutarak meslektaşlarına katıldı.

Üç ışın, olduğu yere çakılı kalmış genç bir çocuk figürü üzerinde birleşti. Dawson ışınını aşağı doğrultarak, "Sakın ileri adım atma," diye uyardı.

Döşeme tahtaları çökmüş, çocuk boşluğun tam ortasındaki ince bir tahta kirişin üzerinde duruyordu. En az dört dakikadır tırmanıyorlardı ve yanlarından hiçbir şey geçmemişti. Stacey'nin çocuğun tek tahta üzerinde ne kadar süredir dengede durduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama tahtanın onu uzun süre taşımaya devam etmeyeceğini tahmin ediyordu.

Dawson, "Kımıldama Geoffrey," dedi.

"Tamam," diye kekeledi Geoffrey, çanın ucuna tutunarak.

Stacey, altındaki kiriş kırılırsa o dudağa tutunamayacağını biliyordu. Kendi ayaklarının altındaki tahtalar dışarıdan bakıldığında sağlam ve dengeli görünüyordu ama Geoffrey'nin ayaklarının altında kulenin dibine kadar inen delikten bir metre kadar uzaktaydı.

"Bana yardım et," diye fısıldadı.

Adamın sesindeki korku kadının karnına tekmeyi basmıştı.

Dawson sakince, "Kıpırdamadan dur," dedi. "Seni aşağı indireceğiz, söz veriyorum.

Stacey, ona ulaşmalarının mümkün olmadığını kendisi bile görebildiği halde meslektaşının kararlı sesine hayret etti. İleriye doğru atılan her adım hem onun hem de kendilerinin hayatını riske atıyordu.

Bryant çoktan itfaiyeyi aramaya başlamıştı. Köşede beklemedikleri sürece Stacey yapabilecekleri çok az şey olduğundan şüpheleniyordu.

zamanında yapmak.

Dawson el fenerini duvara doğru tutarak, "Etrafına bak," dedi. "Yardım edebilecek bir şey arayın.

Üç meşale ışını da titreyen çocuktan uzaklaştı ama Dawson çocuğu rahatlatmak için konuşmaya devam etti.

'Sorun yok, Geoffrey. Seni bir dakika içinde oradan çıkaracağız. Sadece kıpırdamadan dur.'

Bryant itfaiyeye yaptığı aramayı sonlandırdı. 'Okulu arayacağım ve -'

"Hayır," dedi Dawson zorla. 'İhtiyacımız olan son şey daha fazla insan "Merdivenlerden koşarak çıkıyoruz ve kesinlikle seyirciye ihtiyacımız yok.

Bryant anlayışla başını salladı ve etrafta yardım edecek bir şeyler aramaya başladı.

Stacey ayaklarını kıpırdatmadan feneri sırayla her duvara tuttu. Binanın her iki yanında gece esintisine izin veren iki kemer kesilmişti. Meşalesi bazı taşlara kazınmış baş harfleri buldu ama ona ulaşacak kadar uzun bir şey bulamadı. Ama olsa bile o kirişten çıkmaya çalışması riskini göze alamazlardı.

"Halat," dedi Dawson aniden. "Geoffrey, eğer onu sana doğru sallayabilirsem, yakalayabileceğini düşünüyor musun?

"Deneyeceğim," diye fısıldadı Geoffrey.

Dawson kalın ipi çözdü, kendisine doğru çekti ve sonra ileri doğru itti. Halat salınımının momentumu boşluğun ortasına ulaşamadı ve bir metre kadar ıskaladı. Dawson ipi yakaladı ve tekrar denedi. Tüm gücünü kullanmasına rağmen hareket kazanamayacak kadar hafif bir şey fırlatıyordu. Ona doğru sürüklenmeden önce hâlâ birkaç metre uzaktaydı.

"Kahretsin," dedi Dawson.

Stacey çocuğun gözlerinde büyüyen korkuyu gördü. "Sorun yok Geoffrey," diye güvence verdi Dawson.

Konuşmadan önce onlara doğru baktı. 'Başka bir fikrim var. Size doğru yürüyeceğim.

"Kev, hayır," diye bağırdı Stacey.

"Dawson, aptallık etme," dedi Bryant.

Onları susturmak için bir elini kaldırdı.

'Yavaşça gidersem, ipte yürürsem, altımdaki tahtaları hissedebileceğim. Eğer bir şey çatlarsa, geri atlarım.

"Kev, hayır," diye tekrar itiraz etti Stacey. Zeminin kırılan kısmına bilerek ağırlık ekleyecekti. Hangi kirişlerin zayıfladığını ya da ne kadar ağırlık taşıyabileceklerini bilmesine imkân yoktu.

Onun bakışlarıyla karşılaştı.

'Bunu denemeliyim, Stace,' dedi.

Çocuğun orada durduğu her saniye kirişi gerdiğini bilmesine rağmen başını salladı. Her an kırılabilirdi.

'Aptal olma,' dedi Bryant.

Dawson önce ceketini sonra da ayakkabılarını çıkararak, "Başka bir fikrin varsa deneyeceğim," dedi.

Bryant hiçbir şey söylemedi ama başını salladı.

Dawson bir nefes aldı ve ipi yakaladı. İleriye doğru belli belirsiz bir adım attı.

Hiçbir şey.

Bir tane daha aldı. Bir

şey yok.

Bir üçüncüsünde Stacey nefesini tuttuğunu fark etti.

Buzun ortasındaki deliğe doğru ilerleyen biri gibi dördüncü bir adım attı.

Bir tane daha

aldı. Bir gıcırtı.

Şimdi bir metre uzaktaydı. İki adım daha. "Kev..."

diye fısıldadı.

Onu susturmak için elini kaldırdı ve sanki ip üzerinde yürüyormuş gibi konsantre oldu.

Bir adım daha.

Gürültülü bir

gıcırtı.

Bir adım daha.

Tahta ayaklarının altında parçalandı.

Döşeme tahtaları ayaklarının altından kayıp düşerken Geoffrey ipi yakaladı.

Hem o hem de Bryant ileri uzandı.

Bryant, "Stacey, geri çekil," diye

uyardı.

Dawson'ın hareketleri kalan döşeme tahtalarını daha da zayıflatmıştı. Sadece kenarda dururlarsa güvendeydiler. Ona ulaşamazdı.

İkisi de çan ipinden sarkarken Dawson onun üstünden, "Dayan Geoffrey," dedi. "Sakın bırakma," diye uyardı.

"Tamam," diye kekeledi Geoffrey.

"Pekâlâ, ipi sallamaya başlamak için yardımına ihtiyacım var, tamam mı evlat?" dedi. "İkimiz birlikte halatı sallayabiliriz.

"Tamam," dedi Geoffrey cesurca, Stacey onun dehşetini hissedebilse de.

'Pekâlâ, şuradaki meslektaşıma nişan almamızı istiyorum ve

"Yeterince yakın sallanırsan seni yakalar,

anladın mı? Geoffrey başıyla onayladı.

'Ve sonra bir sonraki salıncakta beni yakalayacak, tamam mı?

Dawson planı bildiğinden emin olmak için Bryant'a baktı. Bryant onun bakışlarını karşıladı ve başını salladı.

Dawson, 'Tamam Geoffrey, sallan,' dedi.

İkisi de aynı anda ipi sallamaya başladılar ve hafif bir ileri geri hareketine neden oldular.

'Tamam, daha sert,' dedi Dawson.

Stacey el fenerinin ışığıyla çatıya uzanan ipin izini takip etti.

Halatın metal gözün içinden geçtiği yerde lifler aşınmış ve yıpranmıştı.

Kalbi ağzına fırladı. Yukarı bakarak,

"Kev, dur," diye nefes aldı.

Onun bakışlarını takip etmedi çünkü zaten biliyordu. Bunu görmüştü. "Salıncak, Geoffrey," diye tekrarladı.

"Kev, hayır,

Liflerin gözlerinin önünde yıprandığını

görebiliyordu. "Dur," dedi tekrar.

Bryant onun bakışlarını takip etti. Yüzündeki bütün renk damlaları kaybolmuştu. Yıpranmış ipi görünce, "Dawson, dur," diye bağırdı.

Dawson ivme kazanarak, "Sallan, Geoffrey," diye seslendi.

Başını kaldırdı ve Bryant'ın dehşet dolu bakışlarıyla karşılaştı.

"Onu yakalamaya hazır olun.

"Dawson, durmalısın," dedi Bryant, sesindeki titremeye engel olamayarak.

"Hazır ol," diye tekrarladı.

Bir sonraki vuruş neredeyse kolları uzanabildiği kadar gerilmiş olan Bryant'a ulaşıyordu.

Stacey'nin bakışları ipe döndü. Birkaç iplikle sallanıyordu. İkisinin ağırlığı ipi her geçen saniye zayıflatıyordu.

"Bu sefer," dedi Dawson, tek bir güçlü vuruş yaparak.

Halat daha da ilerledi ve Bryant çocuğun ceketini tutarak onu güvenli bir yere çekti.

Halat, boşluğun diğer tarafına doğru geri sallandı.

Dawson onlardan uzaklaşırken Stacey*, "Sadece bir tane daha, sadece bir tane,"* diye dua etti. Halat bir kez daha sallanırsa onu yakalayabilirlerdi. Stacey ipe bakmayı bıraktı ve sadece meslektaşına ve arkadaşına baktı.

İp diğer tarafta sallanırken yavaşladı. Gözleri

onunkilere kilitlenmişti.

Ona doğru geri dönmeye başlarken yavaşça ukala gülümsemelerinden birini verdi.

"Kev," dedi ama sonunda ipin kopması ve Kev'in gözden kaybolması kelimeyi bastırdı.

YÜZ DOKUZ

Kim ofisinde oturmuş boş ekip odasına bakıyordu.

Tören bir saat içinde başlayacaktı ama önce karakola uğramak istemişti. Davayla ilgili her şeyin halledildiğinden emin olmak istemişti.

Bunu hak etmişti.

Hannah Winters'ın şüphelendiği gibi olay yerinde öldüğü açıklanmıştı. Yirmi beş yıl önce kıskançlıktan doğan bir hareket, günümüzde sayısız hayatı sona erdirmiş ve parçalamıştı.

Graham Steele, Sadie Winters, Shaun Coffee-Todd, Joanna Wade'i öldürmek ve Christian Fellows'u öldürmeye teşebbüs etmekle suçlanıyordu. Lorraine'in ölümüyle ilgili suçlamalar üzerinde hâlâ çalışılıyordu, ancak danışmanı hayatının geri kalanında parmaklıklar ardında tutacak başka suçlar da listeye eklenecekti.

Garip bir şekilde, Graham'ın Lorraine Peters ve çocuğunu öldürmediğini anlamasında bir rahatlama hissi vardı. Henüz mevcut cinayetlerle bir bağlantısı yokmuş gibi görünüyordu, sanki bunlar onun için önemsizdi. İntikam ihtiyacı, yanlışlıkla bir çocuğu öldürmek için kandırıldığı için çocukları kasten öldürüyor olması ironisini gölgede bırakmıştı. Laurence'a duyduğu nefret yıllar boyunca içini kemirmiş, her yeni kâbusla ya da yaptıklarını hatırlatan her şeyle birlikte bir virüs gibi yayılmıştı. Sadie'nin şiiri tüm bunların katalizörü olmuştu. Kızın kayıp sırt çantası arabasının bagajında, günlüğü de yatağının başucundaki dolapta bulunmuştu. Kim hâlâ yatağında yatan adamı hayal etmekte zorlanıyordu.

gece on üç yaşındaki bir kızın en mahrem ve kişisel düşüncelerini okuyor.

Laurence Winters hastaneden ayrılmış ve hızlı bir şekilde Lorraine Peters'ı öldürmeye teşebbüsle suçlanmıştı. Graham tüm hikayeyi anlatmasına rağmen sessizliğe gömülmüş ve bu tarihi suçla ilgili hiçbir soruya cevap vermeyi reddetmişti. Graham'ın anlattıklarını ve Laurence'ın olaya karıştığını kanıtlamak ya da çürütmek için DNA testleri yapılacaktı ama Kim ona inanıyordu.

Havers, Geoffrey Piggott'u öldürmeye teşebbüs etmekle suçlanmış, üç öğrenci Geoffrey'i anahtarla yukarı göndermeden sadece bir saat önce onu çan kulesinden çıkarken gördüklerini doğrulamıştı. Görünüşe göre Maça şebekesi riske karşı ödül esasına göre işliyordu. Beklentisinin aksine, Maçalar onu savunmak için acele etmemiş, ya cinayete teşebbüste sınırı çizmiş ya da bir spor koçu için kendi itibarlarını riske atmak istememişlerdi. Kim'e Rus bebekleri hatırlatıldı. Seçkinler, seçkinler içinde, seçkinler içindeydi ve Havers merkezdeki bebeklerin yakınında bile değildi.

Thorpe, Havers'ın Maça'yı canlı tuttuğunu gerçekten bilmiyordu ve tüm şüpheli kazaları yeniden incelemeye ve suçluların adalete teslim edilmesini sağlamaya yemin etmişti. Daha küçük bir adam oradan olabildiğince çabuk kaçardı ama Thorpe güçlü durmaya ve Heathcrest'in zedelenen itibarını yeniden inşa etmeye kararlıydı. Olaylar kafasına dank etmeye başladığında Saffie babasını ziyaret etmeyi ya da onunla konuşmayı reddetmişti. Kendi öfkesine, annesinin ölümüyle birlikte babasının geçmişte yaptıklarının bilgisi de eklenmişti. Hayatının normale benzemesi için biraz zaman geçmesi gerekecekti. Bu gerçekleşene kadar Heathcrest'te kalmayı seçmişti. Müdür Thorpe, Kim'e Heathcrest'te ona iyi bakacağını söyledi ve o da ona inandı.

Joanna Wade'in cenazesi beklediği gibi kasvetli bir tören olmamıştı. Renkli arkadaşları ve küçük erkek kardeşi törenin onun ölümünün değil, hayatının bir kutlaması olmasını sağlamıştı. Hem eski okulunun hem de Heathcrest'in öğrencilerinin Joanna'nın kendileri için ne ifade ettiğini anlatan konuşmaları özellikle dokunaklıydı. Törenden sonra Thorpe, Joanna'nın Heathcrest'e, annesinin bir bakım evine taşınmasının ardından önemli bir maaş artışı ve sosyal haklar için taşındığını açıkladı. Joanna'nın emeklilik maaşı ve hizmette ölüm yardımı birkaç yıl boyunca faturaları karşılayacaktı.

Tüm ifadeleri okumuş, tüm belgeleri doldurmuş ve tüm e-postaları yanıtlamıştı.

Ve sonra boş bir masaya oturup konuşmuştu. Masada hâlâ onun kişisel eşyaları duruyordu çünkü henüz kimse onları kaldıracak cesareti bulamamıştı.

Onu sandalyesinde arkasına yaslanmış, kravatını gevşetmiş, düğmelerini açmış ve tembel bir gülümsemeyle hayal etmişti. Yaşlı meslektaşı ona iyi bir tavsiyede bulunmaya çalışırken Bryant'ın gözlerini devirdiğini hayal etti.

Stacey'ye *Warcraft* bilgisayar oyununa olan bağımlılığı hakkında iğneleyici sözler söylerken ona göz kırptığını hayal edebiliyordu. Ve Kim'e bundan hoşlandığını söyleyen gizli gülümsemesini.

Onu, bir ipucuna ulaştığını anladığında gözlerinde şiddetli ve tek fikirli bir açlıkla bilgisayarını tıklarken hayal etti.

Bryant'la girdiği bir iddianın ardından yüksek topuklu ayakkabılarla ofiste boylu boyunca yürüdüğünü görebiliyordu. Ki kazanmıştı.

Ona ait olan boşluğa bakarken kafasında yüzlerce anı canlanmıştı.

Bir anı onu ele geçirmişti ve gitmesine izin vermiyordu. Bir keresinde istasyonun dışındaki otoparkta durmuşlardı. Kadın, bir kamuoyu çağrısı için basını kullanmaması yönündeki talimata uymadığı için adama sözlü olarak çıkışmıştı.

Onda hissettiği hayal kırıklığını gizlemek için hiçbir çaba göstermemişti ve o da onun hayal kırıklığından duyduğu pişmanlığı ve incinmişliği gizlemek için hiçbir girişimde bulunmamıştı. Onun onayının kendisi için önemli olduğunu biliyordu. Bunu o zaman da biliyordu, son değerlendirmesinde de biliyordu.

Telefon çaldı ve aramayı beklemesine rağmen onu ürküttü. "Araba hazır, Marm," dedi Jack hüzünlü bir sesle kulağına.

Ahizeyi yerine koyarken başını salladığını göremedi.

Kendini ayakta durmaya zorladı ve hastane tarafından verilen dirsek koltuk değneklerine uzandı.

Ofise doğru zıplayarak **i l e r l e d i** ve kapıya en yakın masada durdu.

Ortaya tek bir kâğıt koydu. Altında imzasıyla birlikte terfi önerisi.

"Evet Kev," diye fısıldadı. "Sen hazırdın.

YÜZ ON

Polis memuru ona yardım etmek için arabadan atlarken Kim koltuk değneklerini arabadan dışarı fırlattı.

Ona el salladı.

Bryant onu istasyondan almayı teklif etmişti ama o reddetmişti. Onunla arabada yalnız kalmak istememişti. Adam konuşmak isteyecekti ve o istememişti.

Çok iyi bildiği yürüyüş yolu boyunca yürümeye başladı. Sevdiği herkes buralarda bir yerdeydi.

Şapele adımını attı ve arka tarafta kaldı. Neredeyse ayakta duracak yer kalmamıştı. Alan aile, arkadaşlar ve meslektaşlarla doluydu.

Tanıdığı bir polis memuru ayağa kalktı ve oturmasını teklif etti. Başını salladı ve etrafına bakındı.

Bakan, Dawson'dan sanki eski dostlarmış gibi bahsediyor, aile üyelerinden ikinci elden aktarılan anekdotları yeniden anlatıyordu. Kadın kulaklarını tıkadı. Dawson'ı hiç tanımıyordu.

Adamın nasıl bir çelişki içinde olduğunu bilmiyordu. Bir dakika önce ne kadar bencil, bir dakika sonra ise ne kadar özverili olabileceğini. Ona aşikâr olan keskin zekâsını bilmiyordu. İçindeki içgüdüyü ve doğruyu yanlıştan ayırma tutkusunu.

Dawson'ın dezavantajlılara duyduğu empatiyi ya da işine duyduğu tutkuyu bilmiyordu. Önem verdiği herhangi biri risk altına girdiğinde ortaya çıkan koruma içgüdüsünü bilmiyordu.

Onun tanıdığı adamı tanımıyordu.

Cemaat bir ilahi söylemek için ayağa kalktı ve tabutunu görüş alanından çıkardı. Onu o kutunun içinde hareketsiz ve soğuk bir şekilde hayal etmek istemiyordu. Onunla ilgili son anısının, gözleri çan kulesinin tepesine dikilmiş, yere çarpmış, kırık ve kanlar içindeki bedeni olması yeterince kötüydü. Bu resim sonsuza dek onunla kalacaktı.

Yas tutanlar şarkı söylerken kilisenin etrafına baktı. Herkesin kalbinde adamın farklı bir parçası vardı, hepsi hayatının her evresinden farklı anılar taşıyordu. Ailesi, okul arkadaşları, meslektaşları.

Kim, Dawson'ın nişanlısını en önde, annesi ve babası tarafından desteklenirken gördü. Çocuğu Charlotte artık yanında o olmadan büyüyecekti. Ah, tüm bu anıları toplayıp ona verebilmeyi ne kadar çok isterdi, böylece bir gün onun nasıl bir adam olduğunu anlayabilecekti. İlk tanıştığı bencil, domuz kafalı adamdan, ailesine daha iyi bir hayat sunmak için terfi isteyen bir adama nasıl olgunlaştığını.

Bryant ve Stacey'nin yanında oturan Woody'yi gördü.

Stacey'nin ara sıra kontrol edilemeyen bir hıçkırıkla sırtını kaldırdığını gördü. Bryant'ın kolunun onun omuzlarına dolanmasını izledi.

Ekibinin geri kalanının ona orada, yanlarında ihtiyacı olduğunu biliyordu. Paylaşmak için, yas tutmak için. Ama içindeki karanlığa karşı bir aşinalık, hoş bir yakınlık vardı. Bunu hissediyordu, biliyordu ve bu onu rahatlatıyordu.

Kendini bildi bileli zihni kutulardan oluşuyordu. Her biri onu incitecek, ruhunun derinliklerine ulaşacak ve onu parçalayacak güce sahip bir şey içeriyordu.

Kafasında ve kalbinde bir kutu inşa ediliyordu. Yapısını hissedebiliyordu ve bir seçim yapmak zorundaydı.

İleri gidip ekibine katıldı ve onların kederini paylaştı, arkadaşlarının kaybını anlamalarına yardımcı oldu, acılarını hissetti ve kendi acısını onlarla paylaştı. Ona ihtiyaçları olan şey buydu.

Dönüp uzaklaşmadan önce tabutun üzerinde duran Dedektif Çavuş Kevin Dawson'ın fotoğrafına son bir kez baktı.

EPİLOG

Geoffrey Piggott bir mendille alnını sildi. Hayatını kurtaran adamın mendiliyle.

Boğazında bir yumru oluşmadan o geceyi hâlâ düşünemiyordu. Polis memuru onu kulenin tepesinde bulduğunda ilk başta gözlerine inanamamıştı. Kendini çoktan öleceğine inandırmış, düştüğünü ve kemiklerinin yere çarptığını hayal etmişti.

Ama Dedektif Çavuş Dawson ona bir söz vermiş ve sözünü tutmuştu.

İki gün boyunca ağlamıştı, keşke geri alabilseydim diye dilemişti, ona bu kadar iyi davranan adamın ölmemesi için yalvarmıştı. Ve sonra sadece adamın cesaretine, istediğini elde etme konusundaki kararlılığına odaklanmaya başlamıştı.

Bu anı onu ailesinin yanına götürmüştü. Onlara, neye inanırlarsa inansınlar akademik olarak yetenekli olmadığını söylemişti. Onlara yerel okulunda yeni bir başlangıç yapmak istediğini söylemişti.

Anlaşmışlardı.

Geoffrey hakaretlerin farklı olmayacağını biliyordu. Oradaki çocuklar da ona küfür edeceklerdi. Ama artık bunları kaldırabilecek kadar güçlü olduğunu biliyordu.

Eğer Dedektif Çavuş Kevin Dawson hayatında değişiklikler yapacak cesareti bulabilmiş ve böyle bir adam olabilmişse, Geoffrey'nin de aynı şeyi yapması gerekiyordu.

Artık örnek aldığı spor kahramanları ya da atletizm tanrıları yoktu. Zengin, vefasız reality yıldızlarına ya da kısa süreli pop yıldızlarına yaltaklanmıyordu. Gerçek bir kahraman tanıyacak kadar şanslıydı.

Ve onu buraya getiren de buydu, olmak istediği adam haline gelmesine yardımcı olacak birçok değişikliğin ilkini yapmak.

"İçeri geliyor musunuz?" diye sordu kadın görevli, başıyla spor salonuna açılan kapıları işaret ederek.

Bir nefes aldı, çantasına uzandı ve onu takip etti.

Ölmekte Olan Gerçek'i elinizden bırakamadıysanız ve kitabın dudak uçuklatan sonu karşısında hâlâ şoktaysanız, bir sonraki Kim Stone kitabı olan *Ölümcül Vaat*'i hemen sipariş edin. Kim ve ekibinin, şimdiye kadar karşılaştıkları en tehlikeli seri katillerden birini durdurmaya çalışırken içlerinden birini kaybetmelerinin ardından nasıl başa çıktıklarını öğrenin.

ŞİMDİ SİPARİŞ VER!

ÖLÜMCÜL SÖZ

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 9. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Eeeny meeny, miney, moe. Kim yaşar, kim ölür sadece ben bilirim.

Yerel ormanlık alanda vahşice öldürülmüş bir doktor cesedi bulunduğunda, **Dedektif Kim Stone** kurbanın Gordon Cordell olduğunu öğrenince şok olur - bu adam daha önce üzerinde çalıştığı genç bir kızın ölümüyle ilgili bir davayla bağlantılıdır. Gordon'ın kötü bir geçmişi vardır ama kim onun ölmesini ister ki?

Soruşturma devam ederken, Gordon'un oğlu korkunç bir araba kazasına karışır ve yaşam mücadelesi verir. Kim bunun kaza olmadığından emindir.

Daha sonra bir kadının cesedi şüpheli bir şekilde bulunur ve Kim, kurbanlarla Russells Hall Hastanesi arasında rahatsız edici bir bağlantı kurar. Gordon'un çalıştığı hastane.

Kim ve ekibi hâlâ içlerinden birinin kaybının yasını tutarken, en zayıf hallerindedirler ve şimdiye kadar karşılaştıkları en tehlikeli seri katillerden biriyle karşı karşıyadırlar. Her şey tehlikede. Kim ekibini bir arada tutabilecek ve katili bir sonraki kurbanını almadan önce bulabilecek mi?

Katil kurbanlarını korkunç bir hızla seçiyor ve henüz işini bitirmedi.

Çok satan kitaplar listesinde bir numara olan Angela Marsons'tan yine tüyler ürperten, soluk soluğa bir polisiye.

ŞİMDİ SATIN AL

ANGELA'NIN E-POSTA KAYDI

Angela'nın en son yayınlarından haberdar olmak ister misiniz? Buradan kaydolun!

E-postanızı asla başka biriyle paylaşmayacağımıza ve yalnızca yeni bir kitap çıktığında sizinle iletişime geçeceğimize söz veriyoruz.

ANGELA MARSONS'UN KİTAPLARI

DEDEKTIF KIM STONE SERISI

1. SESSİZ ÇIĞLIK
2. KÖTÜ OYUNLAR
3. KAYIP KIZLAR
4. ÖLÜLERİ OYNAYIN
5. KAN HATLARI
6. ÖLÜ RUHLAR
7. KIRIK KEMİKLER
8. ÖLEN GERÇEK
9. ÖLÜMCÜL SÖZ
10. ÖLÜ ANILAR

DIĞER KITAPLAR

1. SEVGİLİ ANNE
2. UNUTULMUŞ KADIN

ANGELA'DAN BİR MEKTUP

Öncelikle, Kim Stone serisinin sekizinci bölümü olan *Ölen Gerçek*'i okumayı tercih ettiğiniz için size çok teşekkür etmek istiyorum. Son çıkan kitaplarımdan haberdar olmak isterseniz, aşağıdaki web sitesi bağlantısından kaydolmanız yeterli.

www.bookouture.com/angela-marsons

Uzun yıllardır özel okullarda kapalı bir ortam fikrinin yanı sıra zenginliğin, ayrıcalığın, gizli kulüplerin ve toplulukların elit yönü ve bunların katılmayı seçen öğrencileri olduğu kadar katılmayı seçmeyenleri de nasıl etkileyebileceği ve bu bağların kulüp üyelerini daha sonraki yaşamlarında nasıl etkileyebileceği ilgimi çekmiştir.

Özel okulları araştırdıkça hazing (kabul töreni) ayinleri ve eşek şakaları ve bunların alabileceği uğursuz şekil hakkında daha çok şey öğrendim. Bu tür gelenekler nedeniyle meydana geldiği belgelenmiş ölümler hakkında çok şey okudum. Okudukça bunun yazmayı planladığım hikâyenin bir parçası olması gerektiğini daha iyi anladım.

Ayrıca Alexandra Thorne' u geri getirme, karmaşık çocuk sosyopatisi konusunu keşfetme fırsatı istedim ve bir okul etrafında inşa edilen bir hikayeden daha iyisi olamazdı.

Umarım beğenmişsinizdir.

Eğer hoşunuza gittiyse, bir yorum yazarsanız size minnettar olurum. Ne düşündüğünüzü duymayı çok isterim ve bu aynı zamanda diğer okuyucuların kitaplarımdan birini ilk kez keşfetmelerine yardımcı olabilir. Ya da belki arkadaşlarınıza ve ailenize tavsiye edebilirsiniz...

DI Kim Stone serisinin önceki kitaplarından herhangi birini okumadıysanız, onları burada bulabilirsiniz:

1. SESSİZ ÇIĞLIK
2. KÖTÜ OYUNLAR
3. KAYIP KIZLAR
4. ÖLÜLERİ OYNAYIN
5. KAN HATLARI
6. ÖLÜ RUHLAR
7. KIRIK KEMİKLER

Bu duygusal yolculukta bana katıldığınız için teşekkür ederim.

Sizden haber almak isterim - bu yüzden lütfen Facebook veya Goodreads s a y f a m d a n , Twitter'dan veya web sitemden iletişime geçin.

Desteğiniz için çok teşekkür ederiz, çok takdir ediyoruz. Angela Marsons

www.bookouture.com/angelamarsons

www.angelamarsons-books.com

SESSİZ ÇIĞLIK

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 1. KITAP

#1 BESTSELLER

En karanlık sırlar bile sonsuza dek gömülü kalamaz...

Beş figür sığ bir mezarın etrafında toplanır. **Hepsi sırayla kazıyordu. Yetişkin boyunda bir çukur daha uzun sürerdi. Masum bir can alınmıştı ama anlaşma yapılmıştı. Sırları gömülecek, kanla bağlanacaktı...**

Yıllar sonra, bir müdire vahşice boğulmuş halde bulunur; bu, Black Country'yi şoke eden korkunç cinayetlerin ilkidir.

Ancak eski bir çocuk evinde insan kalıntıları bulunduğunda, rahatsız edici sırlar da ortaya çıkar. **Dedektif Kim Stone**, cinayetleri on yıllara yayılan sapkın bir kişinin peşinde olduğunu kısa sürede fark eder.

Ceset sayısı arttıkça, Kim'in katil tekrar saldırmadan önce onu durdurması gerekmektedir. Ancak katili yakalamak için Kim, çok geç olmadan kendi geçmişindeki şeytanlarla yüzleşebilecek midir?

Rachel Abbott, Val McDermid ve Mark Billingham hayranları, İngiliz polisiye romanının bu sıra dışı yeni sesinin büyüsüne kapılacaklar.

SESSİZ ÇIĞLIK ŞİMDİ ÇIKTI

KÖTÜ OYUNLAR

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 2. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Kötülük ne kadar büyükse, oyun da o kadar ölümcüldür...

Bir tecavüzcü vahşi bir saldırıda parçalanmış halde bulunduğunda, Dedektif Kim Stone ve ekibi hızlı bir çözüm getirmek için göreve çağrılır. Ancak daha fazla intikam cinayeti ortaya çıktıkça, çok daha kötü niyetli birinin iş başında olduğu anlaşılır.

Soruşturma hızla ivme kazanırken, Kim kendini büyük bir tehlikeye maruz kalmış ve kendi sapkın deneylerini gerçekleştiren ölümcül bir kişinin hedefinde bulur.

Her zayıf noktasını bilen bir sosyopatla karşı karşıya olan Dedektif Stone için yaptığı her hamle ölümcül olabilir. Ceset sayısı artmaya başladıkça, Kim cinayetleri durdurmak için her zamankinden daha derine inmek zorunda kalacaktır. **Ve bu sefer, bu kişisel bir mesele.**

ŞİMDİ SATIN AL

KAYIP KIZLAR

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 3. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

İki kız kaybolur. Sadece biri geri dönecek.

En yüksek miktarı teklif eden çift kızlarını tekrar görecek. Kaybeden çift göremeyecek. Hata yapmayın. Bir çocuk ölecek.

Dokuz yaşındaki en iyi arkadaşlar Charlie ve Amy ortadan kaybolunca, iki aile yaşayan bir kâbusun içine sürüklenir. Bir kısa mesaj akla hayale gelmeyecek bir şeyi doğrular; kızların korkunç bir kaçırılma olayının kurbanları olduğunu.

Ve ikinci bir mesaj iki aileyi çocuklarının hayatı için karşı karşıya getirdiğinde, **D.I. Kim Stone** ve ekip için zaman işlemeye başlar.

Cesetlerin izini buldukça, Stone bu acımasız katillerin şimdiye kadar karşılaştığı en ölümcül katiller olabileceğini fark eder. Ve kızları eve canlı getirme şansları her geçen saat azalmaktadır...

Ailelerin geçmişinden gelen sırlarla dolu karanlık bir ağı çözmek, bu davayı çözmenin anahtarı olabilir. Ama Kim bunu yapabilecek kadar uzun süre hayatta kalabilecek midir? Yoksa nihai bedeli birinin çocuğu mu ödeyecek?

En çok satanlar listesinde 1 numarada yer alan Angela Marsons'tan bağımlılık yaratan son gerilim romanı.

ŞİMDİ SATIN AL

ÖLÜLERİ OYNAYIN

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 4. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Ölüler sır söylemez... tabii dinlemezsen.

Kızın parçalanmış yüzü mavi gökyüzüne bakıyor, ağzından toprak dökülüyordu. Yüzlerce sinek kanlı dağınıklığın üzerinde geziniyordu.

Westerley araştırma tesisi korkaklara göre değil. İnsan çürümesini araştıran bir 'ceset çiftliği' olan tesisin sakinleri çeşitli çürüme durumlarındaki cesetlerdir. Ancak **Dedektif Kim Stone** ve ekibi genç bir kadının taze cesedini keşfettiğinde, bir katilin suçunu gizlemek için mükemmel bir kılıf bulduğu anlaşılır.

Ardından ikinci bir kız saldırıya uğrar ve ölüme terk edilir, vücudu uyuşturulmuş ve ağzı toprakla doldurulmuştur. Stone ve ekibi için bir seri katilin iş başında olduğu açıktır - ama kaç cesedi ortaya çıkaracaklardır? Ve sırada kim var?

Yerel muhabir Tracy Frost'un ortadan kaybolmasıyla riskler artar. Geçmiş katilin sırlarının anahtarını elinde tutuyor gibi görünüyor - ama çarpık, hasarlı bir zihin başka bir kurban almadan önce Kim gerçeği ortaya çıkarabilecek mi?

En çok satanlar listesinde 1 numarada yer alan Angela Marsons'tan bağımlılık yaratan son gerilim romanı.

ŞİMDİ SATIN AL

KAN HATLARI

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 5. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

İz bırakmayan bir katili nasıl yakalarsınız?

Kalbine aldığı tek bir bıçak darbesiyle öldürülen bir kurban, ilk bakışta yanlış giden bir soygun gibi görünür. Sevecen, namuslu bir sosyal hizmet görevlisi
anlamsız bir şiddet eylemi. Ama **Dedektif Kim Stone** için bir şeyler ters gitmektedir.

Yerel bir uyuşturucu bağımlısı aynı yarayla öldürülmüş olarak bulunduğunda, Kim içgüdüsel olarak aynı katille karşı karşıya olduğunu anlar. Ancak ölümlerinin soğuk ve hesaplı doğası dışında iki kurbanı birbirine bağlayacak hiçbir şey olmadığından, bu onun şimdiye kadarki en zor davası olabilir.

Sapkın kişiyi yakalamak için çaresiz kalan Kim'in davaya odaklanması, Kim'in parmaklıklar ardına koyduğu sosyopat **Dr. Alex Thorne**'dan tüyler ürpertici bir mektup almasıyla tehlikeye girer. Bu kez Alex, en çok canını yakan yerden vurmaya kararlıdır ve Kim'i o kadınla yüz yüze getirir Kim'in küçük kardeşinin ölümünden sorumlu olan kendi annesi.

Ceset sayısı arttıkça, Kim ve ekibi karanlık sırlarla dolu bir ağı çözerek katile daha da yaklaşır. Ama içlerinden biri de

ölümcül bir tehlike. Ancak bu sefer Kim onları kurtaracak kadar güçlü olmayabilir...

İlk sayfadan sondaki dramatik dönüşe kadar sizi kendine bağlayacak, tamamen sürükleyici bir gerilim.

ŞİMDİ SATIN AL

ÖLÜ RUHLAR

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 6. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Gerçek ölmüş ve gömülmüştü... şimdiye kadar.

Rutin bir arkeolojik kazı sırasında bir insan kemiği koleksiyonu ortaya çıkınca, Black Country'**deki** bir arazi **Dedektif Kim Stone** için birdenbire karmaşık bir suç mahalline dönüşür.

Kemikler tasnif edildikçe, mezarda birden fazla kurban olduğu anlaşılır. Cesetler, kurşun delikleri ve hayvan tuzaklarının izlerini taşıyarak akıl almaz bir dehşete işaret ediyor.

Sorunlu bir geçmişi paylaştığı Dedektif Travis ile birlikte çalışmak zorunda kalan Kim, cesetlerin bulunduğu arazinin sahibi olan aileler arasındaki karanlık ve gizli ilişkiyi ortaya çıkarmaya başlar.

Ancak Kim, şimdiye kadar yürüttüğü en karmaşık soruşturmalardan birine dalmışken, ekibi mide bulandırıcı nefret suçlarına yakalanır. Kim cinayetlerin ardındaki gerçeği ortaya çıkarmaya çok yaklaşmıştır, ancak kısa süre sonra kendi ekibinden birinin tehlikede olduğunu ve zamanın daraldığını fark eder. Çok geç olmadan davayı çözüp onları büyük bir tehlikeden kurtarabilecek midir?

Bağımlılık yaratan, okuyucuları diken üstünde oturtacak, tekinsiz bir suç gerilimi.

ŞİMDİ SATIN AL

KIRIK KEMİKLER

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 7. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Güvende olduklarını düşündüler. Ama yanıldılar.

Aynı kış gecesinde genç bir fahişenin ve terk edilmiş halde bulunan bir bebeğin öldürülmesi, **Dedektif Kim Stone**'u kendi korkunç çocukluğundan biriyle yüz yüze getiren rahatsız edici bir soruşturmanın başlangıcına işaret eder.

Her biri bir öncekinden daha vahşi olan seks işçileri art arda öldürüldükçe, Kim ve ekibi ilk cinayetin tek seferlik çılgın bir saldırı olmadığını, savunmasızları avlayan sapkın bir seri katil olduğunu fark eder.

Aynı zamanda, yeni doğmuş bebeğini istasyonda bırakan çaresiz kadın da aranmaya başlanır; ancak trajik bir terk edilme gibi görünen olay, modern kölelik vakasının ortaya çıkmasıyla daha da uğursuz bir hal alır.

İki soruşturma, ekibi insan sömürüsü ve zulmün korkunç dünyasına götürür - ve kendi geçmişinden şok edici sırlar gün ışığına çıktıkça Kim'in hayatını riske atan bir hesaplaşma.

En çok satanlar listesinde bir numaraya yerleşen yazarın sürükleyici yeni polisiyesi... Dudak uçuklatan son düğüme kadar kendinizi kaptıracaksınız.

ŞİMDİ SATIN AL

ÖLÜ ANILAR

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 10. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Onların hayatını mahvetti. Şimdi onlar da onunkini mahvedecekler.

'Birileri hayatınızdaki her travmatik noktayı yeniden yaratıyor. Bunu size acı çektirmek, sizi incitmek için yapıyorlar ve olası tek son oyun ölüm olabilir. Sizin ölümünüz.

Chaucer House'un dördüncü katında, iki genç bir radyatöre zincirlenmiş halde bulunur. Oğlan ölmüştür ama kız hayattadır. **Dedektif Kim** için **Stone** sahnenin her ayrıntısını, otuz yıl önce aynı apartmanda yaşadıkları sırada kardeşi Mikey ile yaşadığı dehşet verici deneyime benzetir.

Yanmış bir arabada orta yaşlı bir çiftin cesetleri bulunduğunda Kim, Erica ve Keith'in ölümleriyle olan tüyler ürpertici benzerliği görmezden gelemez. Kim'in tanıdığı tek sevgi dolu ebeveynlerdi.

Geçmişindeki travmatik olayları yeniden canlandıran bir katille karşı karşıya kalan Kim, birinin kendisine olabilecek en kötü şekilde zarar vermek istediği acımasız gerçeğiyle yüzleşmek zorundadır. Davada kalmak için çaresiz kalan Kim, Kim'in davranışlarını gözlemlemek ve izlemek için çağrılan profil uzmanı Alison Lowe ile çalışmak zorunda kalır.

Kim yıllarını tehlikeli suçluları yakalayarak ve masumları koruyarak geçirmiştir. Ancak Kim'i yok etmeye kararlı bir katil varken, Kim bu karmaşık davayı çözüp kendi hayatını kurtarabilecek mi yoksa son kurban mı olacak?
Kurban mı?

Çok satan kitaplar listesinde bir numara olan Angela Marsons'ın yürek hoplatan ve bağımlılık yaratan yeni polisiyesi sizi kendine bağlayacak.

ŞİMDİ SATIN AL

SEVGİLİ ANNE

IÇINIZI SIZLATACAK SÜRÜKLEYICI VE DUYGUSAL BIR HIKAYE

Üç kız kardeş. Mahvolmuş üç çocukluk. Geçmişin yaralarını iyileştirmek için bir şans.

Zalim ve istismarcı annelerinin ölümünden sonra, birbirlerinden ayrı yaşayan kız kardeşler Alex, Catherine ve Beth bir kez daha bir araya gelirler.

En küçükleri olan **Alex**, çocukluğunun dehşetiyle yüzleşmeyi reddeden acı dolu, mutsuz bir kadındır. Teselliyi bir şişede bulan Alex'in hayatı tehlikeli bir şekilde kontrolden çıkmaktadır.

En büyük çocuk olan **Catherine**, zorlu yetiştirilme tarzına rağmen başarılı olmak için çabalamıştır. Ancak özenle inşa edilmiş dış görünüşünün ardında, dünyasını sonsuza dek yıkabilecek bir sır yatmaktadır.

Ortanca çocuk **Beth** en büyük yükü taşıyordu. Ancak maruz kaldıkları zulmü engelleyerek, ölene kadar annelerinin yanında kaldı. Şimdi geçmişin yıkıcı gerçekliğiyle yüzleşmek zorundadır.

Birbirlerine yabancı olarak bir araya gelen kız kardeşler, kendilerini ve birbirlerini iyileştirmek için acı dolu bir yolculuğa çıkarlar. Sonunda aralarındaki korkunç
çocukluklarını dinlendirmek ve yeniden başlamak için?

Diane Chamberlain, Amanda Prowse ve Kelly Rimmer okurları için duygusal, kalp kırıcı ve sürükleyici bir roman.

BURADAN SİPARİŞ VER!

Daha Önce The Middle Child Olarak Yayınlanmıştı

UNUTULMUŞ KADIN

BIR OTURUŞTA OKUYACAĞINIZ SÜRÜKLEYICI, DUYGUSAL BIR ROLLERCOASTER

İki sıradan kadın. İki hasarlı hayat. İkisini de kurtaracak bir dostluk

Kit Mason hayal bile edilemeyecek acılarla dolu bir hayat yaşamıştır. Eski bir fahişe olan Kit, kötü niyetli bir pezevengin pençesinden kaçmış ve şimdi kendini yeni bir şehirde, ona yardım edecek kimse olmadan, boğaz tokluğuna yaşarken bulmuştur.

Frances Thornton mükemmel bir hayat yaşıyor gibi görünmektedir. Ayrıcalıklı bir geçmişe sahip bir avukat olan Thornton'ın mükemmel dış görünüşü, hâlâ peşini bırakmayan acı verici sırları gizlemektedir.

Bir Adsız Alkolikler toplantısında bağımlılıklarını yenme çabalarıyla bir araya gelen iki kadın, beklenmedik bir şekilde dostluk.

Ama birbirlerinde güç bulabilecekler mi yoksa geçmişlerindeki şeytanlar onları yakalayacak mı?

Hayatın size sunabileceği en kötü şeylerin üstesinden gelmek ve yeniden başlamak hakkında zorlayıcı, dokunaklı ve nihayetinde moral verici bir roman. Jodi Picoult ve Amanda Prowse hayranları için mükemmel bir okuma.

BURADAN SİPARİŞ VER!

Daha önce My Name Is adıyla yayımlandı

TEŞEKKÜRLER

Her zaman olduğu gibi ilk teşekkürüm, hayatının büyük bir bölümünü kulaklık takarak geçiren ortağım Julie'ye olmalı. Evet, bana başka bir odaya gitmemi ve onu rahat bırakmamı söyleyebilirdi ama bunu asla yapmaz. "Jules, bir toplantıya ihtiyacım var" diye bağırdığım anda her ne yapıyorsa bırakmaya hazırdır. Korkularımı, güvensizliklerimi, şüphelerimi anlıyor ve hepsini benimle birlikte yaşıyor. Her gün onun için minnettarım.

Beni dinleyen herkese gururla bu haberi yaymaya devam eden annem ve babama teşekkür ederim. Ayrıca kız kardeşim Lyn, kocası Clive ve yeğenlerim Matthew ve Christopher'a da destekleri için teşekkür ederim.

Bizi pek çok yönden destekleyen Amanda ve Steve Nicol'a ve gittiği her yerde kitaplarımın yerini tespit eden Kyle Nicol'a teşekkür ederim.

Bookouture ekibine Kim Stone'a ve öykülerine duydukları sürekli heyecan için teşekkür etmek istiyorum. Özellikle de yaptığımız işe yönelik teşvik ve tutkusundan asla vazgeçmeyen inanılmaz Keshini Naidoo'ya. Kim Stone'a var olma fırsatı veren Oliver Rhodes'a. Kitaplarımızı tanıtmak ve bizi dünyadan korumak için yorulmadan çalışan Kim Nash'e (Anne Ayı). Çalışmalarımız için sınırsız coşku ve tutkuya sahip Noelle Holten'a.

Bu kitapta adının yer alması için yapılan teklifi kazanan Bay Shaun Coffee-Todd'a çok teşekkür ederiz. Shaun, Grenfell Mağdurları Fonu'na yönelik cömertliğin inanılmazdı ve gerçekten takdire şayandı.

Uzun yıllardır bana inanılmaz bir destek ve arkadaş olan muhteşem Kim Slater'a ve bu yolculuğu onlarsız yapamayacağım muhteşem Caroline Mitchell, Renita D'Silva ve Sue Watson'a teşekkür ederim.

imkansız olabilir. Beni her gün eğlendirmeye, cesaretlendirmeye ve ilham vermeye devam eden Bookouture yazarlarının büyüyen ailesine çok teşekkür ederim.

Kim Stone'u tanımak ve hikayesini takip etmek için zaman ayıran tüm harika blog yazarlarına ve eleştirmenlere sonsuz şükranlarımı sunuyorum. Bu harika insanlar, işleri bu olduğu için değil tutkuları olduğu için yüksek sesle haykırıyor ve cömertçe paylaşıyorlar. Hem kendime hem de kitaplarıma verdikleri destek için bu topluluğa teşekkür etmekten asla yorulmayacağım. Hepinize çok teşekkür ederim.

Tüm muhteşem okuyucularıma, özellikle de yoğun günlerinden zaman ayırıp beni web sitemde, Facebook sayfamda, Goodreads'te veya Twitter'da ziyaret edenlere çok teşekkür ederim.

Bookouture An imprint of

StoryFire Ltd. tarafından

yayımlanmıştır.
Carmelite Evi
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.bookouture.com Telif

Hakkı © Angela Marsons 2018

Angela Marsons bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanma hakkını ileri sürmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncıların önceden yazılı izni alınmadan çoğaltılamaz, herhangi bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Kamu malı olduğu açıkça belli olanlar dışındaki isimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN: 978-1-78681-474-6

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.